KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2022/72

af 18. januar 2022

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af optiske fiberkabler med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af optiske fiberkabler med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 15, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 21. december 2020 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen af optiske fiberkabler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina« eller »det pågældende land«) på grundlag af artikel 10 i grundforordningen. Den offentliggjorde en indledningsmeddelelse i Den Europæiske Unions Tidende (»indledningsmeddelelsen«) ([2]).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet af Europacable (»klageren«) på vegne af producenter i Unionen. Klageren tegnede sig for mere end 25 % af den samlede produktion i Unionen af optiske fiberkabler. Klagen indeholdt beviser for subsidiering og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

(3) Før indledningen af antisubsidieundersøgelsen meddelte Kommissionen den kinesiske regering (»GOC«) ([3]), at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage og indbød GOC til konsultationer i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7. Konsultationerne med GOC blev afholdt den 16. december 2020. Det var imidlertid ikke muligt at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning.

(4) Den 24. september 2020 indledte Kommissionen en særskilt antidumpingundersøgelse af den samme vare med oprindelse i Kina ([4]) (»den særskilte antidumpingundersøgelse«). De undersøgelser af skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser, der foretages i denne antisubsidieundersøgelse og i den særskilte antidumpingundersøgelse, er på tilsvarende måde identiske, da definitionen af EU-erhvervsgrenen, de stikprøveudtagne EU-producenter, den betragtede periode og undersøgelsesperioden er den samme i begge undersøgelser.

1.2. Bemærkninger vedrørende indledningen

(5) Kommissionen modtog bemærkninger til indledningen fra GOC, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (»CCCME«), en importør (Connect Com GmbH (»Connect Com«) og klageren.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.
([2]) EUT C 442 af 21.12.2020, s. 18.
([3]) Udtrykket »GOC« anvendes i denne forordning i bred forstand og omfatter Statsrådet samt alle ministerier, tjenester, organer og myndigheder på centralt, regionalt eller lokalt plan.
([4]) Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af optiske fiberkabler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 316 af 24.9.2020, s. 10).

(6) GOC hævdede, at undersøgelsen ikke bør indledes, fordi klagen ikke opfyldte kravene til beviser i artikel 11(2) og 11(3), i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (»SCM-aftalen«) og grundforordningens artikel 10, stk. 2. Ifølge GOC var der utilstrækkelige beviser for udligningsberettigede subsidier, skade og årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og skaden. Som svar på denne påstand fra GOC hævdede klageren, at klagen indeholdt oplysninger, der med rimelighed var tilgængelige, og at klagen indeholdt mere end rigelige beviser for, at der var tale om subsidiering, skade og en årsagssammenhæng mellem de to. GOC gentog, at klagen ikke indeholdt tilstrækkelige beviser til at opfylde bevisstandarden, og uanset hvilke oplysninger der med rimelighed var tilgængelige for klageren, skal der altid være tilstrækkelige beviser for eksistensen og arten af subsidier, væsentlig skade og en årsagssammenhæng.

(7) Kommissionen afviste GOC's påstand. De beviser, der blev fremlagt i klagen, var ganske rigtigt de oplysninger, som med rimelighed var tilgængelige for klageren på dette tidspunkt. Som det fremgår af notatet om bevisernes tilstrækkelighed, der indeholder Kommissionens vurdering af alle de beviser, som denne har til rådighed i forbindelse med Kina, og på baggrund af hvilke Kommissionen indledte undersøgelsen, var der tilstrækkelige beviser i den indledende fase for, at de påståede subsidier var udligningsberettigede med hensyn til deres forekomst, beløb og art. Klagen indeholdt også tilstrækkelige beviser for, at EU-erhvervsgrenen var blevet forvoldt skade, som var forårsaget af den subsidierede import.

(8) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen ikke kunne have anvendt de foreliggende faktiske oplysninger til at afhjælpe den manglende dokumentation i klagen. Kommissionen bemærkede, at GOC misforstod, hvad Kommissionen havde gjort i den indledende fase. Som anført i betragtning 7 indeholdt klagen tilstrækkelige beviser i henhold til grundforordningens artikel 10, stk. 2, til at berettige indledningen af en undersøgelse. Logisk set kunne klagen ikke have medtaget alle de nødvendige oplysninger, som GOC blev anmodet om at fremlægge, da dette var en del af den detaljerede vurdering, som Kommissionen foretog i løbet af undersøgelsen. Kommissionen undersøgte desuden klagen i lyset af alle de oplysninger, der var tilgængelige for Kommissionen med hensyn til den påståede subsidiering, herunder dens tidligere praksis. Dette betyder ikke, at Kommissionen anvender de foreliggende faktiske oplysninger, men snarere, at Kommissionen anvender alle tilgængelige oplysninger til at bekræfte påstandene i klagen. Påstanden blev derfor afvist.

(9) Under konsultationerne forud for indledningen og i sine bemærkninger efter indledningen hævdede GOC mere specifikt, at klageren anvendte kinesiske love selektivt og misfortolkede deres forbindelse til industrien for optiske fiberkabler og anførte, at politikdokumenter som f.eks. Kinas High-tech Product Catalogue, Broadband China-strategien, den 13. femårsplan eller Made in China 2025 kun er vejledende dokumenter, der ikke er bindende. China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (»CCCME«) gentog denne påstand. GOC anførte også, at dokumentet »Made in China 2025« ikke specifikt henviser til optiske fiberkabler. Klageren hævdede, at Kommissionen allerede i tidligere undersøgelser fastslog, at Kinas femårsplaner er bindende.

(10) Kommissionen bemærkede, at GOC ikke bestrider eksistensen af sådanne planer, programmer eller henstillinger, men kun i hvilket omfang de er bindende for industrien for optiske fiberkabler. Kommissionen bemærkede endvidere, at klageren fremlagde beviser for, at »optiske fibre« er nævnt i flere regeringsdokumenter, mens »fiberoptiske netværk« er nævnt i Made in China 2025-strategien. GOC undlod at fremlægge beviser for, at disse erklæringer ikke fandt anvendelse på den pågældende vare.

(11) GOC anførte også, at statsejede virksomheder, statsejede banker eller Chinese Export & Credit Insurance Corporation (»Sinosure«) ikke kan betragtes som offentlige organer, og at klageren uberettiget baserede sig på Kommissionens tidligere konklusioner for helt andre industrier. CCCME gentog påstanden om, at statsejede banker ikke kan betragtes som offentlige organer. Klageren hævdede, at Kommissionen har betragtet statsejede banker og Sinosure som offentlige organer i tidligere undersøgelser. GOC påstod, at Kommissionens tidligere konklusioner vedrørende andre typer industrier ikke kunne udgøre tilstrækkeligt bevis i klagen for, at statsejede banker og Sinosure optrådte som offentlige organer i den nuværende undersøgelse.

(12) Kommissionen bemærkede, at GOC's påstand er knyttet til den påstand, der allerede er nævnt ovenfor, og at klagen blandt andet nævnte den kinesiske banklov, hvis tilhørsforhold til den kinesiske lovgivning GOC ikke bestrider. Kommissionen fremhævede også, at de nylige EU-antisubsidieundersøgelser var nået frem til andre konklusioner på dette område ([5]). Det forhold, at disse undersøgelser omfattede industrier, der ikke er knyttet til industrien for optiske fiberkabler, er ikke til hinder for, at ovennævnte institutioner betragtes som offentlige organer. Desuden kan dokumentation for statsligt ejerskab betragtes som bevis, der kunne tyde på, at »en enhed er et offentligt organ, der kan yde et finansielt bidrag« ([6]).

(13) Efter indledningen af undersøgelsen gjorde GOC yderligere gældende, at klageren ikke fastsatte betingelserne for anvendelse af et eksternt benchmark for lån og for brugsrettigheder til jord. Kommissionen fandt imidlertid, at de påstande, der var indeholdt i klagen, underbygges af nylige EU-antisubsidieundersøgelser, der for så vidt angår disse forhold konkluderede, at der var behov for eksterne benchmark, der var tilpasset de fremherskende forhold i Kina ([7]).

(14) Desuden hævdede GOC, at flere af de subsidieordninger, som indgik i klagerens påstande, ikke kunne betragtes som subsidier, da klagen ikke indeholdt detaljerede beviser for eksistensen, størrelsen og arten af disse subsidier eller den direkte forbindelse mellem subsidierne og den pågældende vare.

(15) Klageren hævdede, at klagen gav eksempler på specifikke direkte overførsler af midler og specifikt henviste til årsrapporter fra adskillige kinesiske eksporterende producenter af optiske fiberkabler, som klart angav direkte overførsler af midler modtaget i form af tilskud. Klageren fremlagde desuden et dokument offentliggjort af en af de eksporterende producenter, hvori der blev gjort rede for den økonomiske støtte, som producenten modtog fra GOC.

(16) GOC hævdede endvidere i forbindelse med forskellige subsidier, at klageren undlod at fremlægge beviser for fordel og specificitet. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at klageren fremlagde tilstrækkelige beviser for fordel og specificitet, som med rimelighed var tilgængelige for denne. Under alle omstændigheder undersøgte Kommissionen beviserne i klagen og fremlagde sin egen vurdering af alle relevante elementer i notatet om bevisernes tilstrækkelighed, der ved indledningen var stillet til rådighed i det åbne dossier. GOC gentog sine bemærkninger efter indledningen af undersøgelsen, men fremlagde ingen yderligere beviser.

(17) Kommissionen konkluderede derfor, at der var tilstrækkelige beviser i klagen, som tydede på forekomsten af de af GOC påståede subsidier.

(18) Efter indledningen af undersøgelsen hævdede GOC og CCCME, at klageren fejlagtigt undlod at tage hensyn til, at EU-industrien for optiske fiberkabler blev indrømmet subsidier, der meget ligner dem i Kina, og at Kommissionen ikke burde anvende dobbeltstandarder. Klageren hævdede, at disse påstande er irrelevante i forbindelse med den foreliggende undersøgelse. GOC var ikke enig og hævdede, at Kommissionen ved at undersøge påståede subsidier i Kina fordrejer markedet til skade for konkurrenter uden for Unionen. En sådan tilgang ville føre til protektionistiske foranstaltninger og i sidste ende lægge hindringer i vejen for international handel og udvikling.

([5]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/969 af 8. juni 2017 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 146 af 9.6.2017, s. 17) (»sagen om varmvalsede flade produkter«), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1690 af 9. november 2018 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse dæk, nye eller regummierede, af gummi, af den art, der anvendes til busser og lastbiler, med belastningsevne over 121, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1579 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse dæk, nye eller regummierede, af gummi, af den art, der anvendes til busser og lastbiler, med belastningsevne over 121, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2018/163 (EUT L 283 af 12.11.2018, s. 1) (»sagen om dæk«) samt Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/72 af 17. januar 2019 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af elektriske cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 16 af 18.1.2019, s. 5) (»sagen om elektriske cykler«), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/776 om indførelse af endelig udligningstold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 af 12. juni 2020 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten (EUT L 189 af 15.6.2020, s. 33) (»GFF-sagen«).

([6]) Se panelrapporten, *United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*, WT/DS437/R, vedtaget den 16. januar 2015, afsnit. 7.152.

([7]) Jf. de sager, der er nævnt i fodnote 5.

(19) Denne påstand vedrørende subsidier i Unionen havde ingen betydning for Kommissionens vurdering, der lå til grund for indledningen af denne sag, da de ikke hører ind under de faktorer, der blev taget i betragtning i denne forbindelse.

(20) Endelig hævdede GOC i sine bemærkninger efter indledningen af undersøgelsen, at der ikke blev fremlagt oplysninger om det faktiske salg i forbindelse med beregningen af underbud/målprisunderbud, og at spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter ikke gav et meningsfuldt sammendrag af følsomme oplysninger. GOC hævdede, at dette havde forhindret den i korrekt at tilbagevise klagerens påstande om skade, og at disse spørgeskemabesvarelser syntes at være i modstrid med klagen for så vidt angår den påståede skade.

(21) Kommissionen var af den opfattelse, at den udgave af klagen, der var tilgængelig for interesserede parter, og spørgeskemabesvarelserne indeholdt alle de væsentlige beviser og ikkefortrolige sammendrag af de oplysninger, der var indrømmet fortrolig behandling, således at de berørte parter kunne udøve deres ret til forsvar under proceduren. Der erindres om, at grundforordningens artikel 29 giver mulighed for beskyttelse af fortrolige oplysninger, såfremt fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der afgiver oplysningerne, eller for den, fra hvem den pågældende modtog oplysningerne. GOC's påstande blev derfor afvist.

(22) Med hensyn til de materielle betingelser for indledningen af undersøgelsen hævdede GOC og CCCME, at klageren ikke fremlagde sammenlignelige oplysninger vedrørende salgspriser og rentabilitet. GOC og CCCME hævdede også, at den målfortjeneste, som klagerne havde angivet, ikke var berettiget, og at den skade, som klagerne havde lidt, kunne være forårsaget af andre elementer, herunder en EU-producents store lagerbeholdninger.

(23) Connect Com støttede GOC's argumenter vedrørende indledningen af undersøgelsen. Connect Com hævdede navnlig, at en antidumpingundersøgelse og en sideløbende antisubsidieundersøgelse muligvis ville føre til en dobbelt foranstaltning til fordel for EU-erhvervsgrenen og kunne føre til misbrug af udligningsforanstaltninger. Connect Com hævdede, at påstandene i klagen om forekomsten af subsidier, om skade og om en årsagssammenhæng mellem subsidierne og skaden ikke var underbygget af tilstrækkelige beviser. Hvad angår manglen på dokumentation for en årsagssammenhæng hævdede Connect Com, at der var flere andre mulige årsager til et fald i EU-erhvervsgrenens markedsandel, såsom stigningen i importen fra andre tredjelande i den betragtede periode, og at der var overkapacitet i Unionen. Connect Com hævdede desuden, at klagen blot var en kopi af klagen i antidumpingundersøgelsen, og at klageren burde have sondret mellem den påståede skade som følge af dumping og den påståede skade som følge af subsidiering.

(24) GOC og CCCME påstod desuden, at der ikke var påvist skade i klagen, eftersom EU-erhvervsgrenen havde øget sin produktion, og det lille fald i produktionskapaciteten, som skyldtes EU-erhvervsgrenens manglende evne til at dække hele det nyudviklede forbrug i Europa, var ikke i sig selv en indikator for væsentlig skade. Salgsmængderne steg også, mens EU-erhvervsgrenen fortsat havde en markedsandel på næsten 80 %, og rentabilitetsudviklingen var uklar og viste ikke tegn på skade. I den forbindelse fremførte klageren, at stigningen i EU-forbruget gavnede importen fra Kina, at den resterende markedsandel ikke var relevant for vurderingen af skaden, og at virkningerne af de udbud, som de kinesiske producenter havde vundet, vil vise sig med en vis forskydelse. CCCME svarede, at data vedrørende forbrug, produktion og produktionskapacitet viste, at EU-erhvervsgrenen var i stand til at dække størstedelen af stigningen i EU-forbruget og samtidig udvide sin aktivitet.

(25) GOC og CCCME hævdede desuden, at klagen ikke indeholdt beviser for en årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og skaden. For det første hævdede GOC og CCCME, at der ikke var nogen sammenhæng mellem importen fra Kina og udviklingen i EU-erhvervsgrenen. De fremførte eksempelvis, at EU-erhvervsgrenen, midt i den største stigning i importmængden fra Kina i 2017-2018, havde den største stigning i rentabiliteten. For det andet steg importen fra tredjelande mellem 2018 og 2019 i modsætning til importen fra Kina, og virkningerne af den pågældende import kan derfor ikke tilskrives Kina, og hvis der er tale om skade, var dette en selvforskyldt skade på grund af EU-erhvervsgrenens langsomme reaktion på markedsbevægelserne.

(26) Klageren reagerede på denne påstand og fremførte, at der kunne påvises en årsagssammenhæng, eftersom skaden fandt sted samtidig med stigningen i importen fra Kina, og at importen fra tredjelande ikke kunne betragtes som en årsag til skade, fordi den enten var under minimalniveauet eller ikke viste tegn på skadevoldende prisfastsættelse.

(27) CCCME mindede om, at EU-erhvervsgrenen, midt i den største stigning i importmængden fra Kina i 2017-2018, havde haft den største stigning i rentabiliteten, og at der ikke var nogen sammenhæng mellem stigningen i importen fra Kina og EU-erhvervsgrenens faldende salgsmængder. Med hensyn til importen fra tredjelande bemærkede CCCME, at den samlede import fra tredjelande steg, mens importen fra Kina faldt mellem 2018 og 2019. Endelig bemærkede CCCME, at klageren ikke anfægtede argumenterne om, at næsten alle skadesindikatorer i klagen udviste positive tendenser, og at den påståede skade i det mindste til en vis grad var selvforskyldt. CCCME hævdede endvidere, at virkningerne af covid-19-pandemien og påstandene om eksistensen af et kraftkabelkartel også burde tages i betragtning ved vurderingen af den subsidierede imports indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation. Desuden anførte GOC og CCCME, at de importoplysninger, som klageren havde fremlagt, ikke var pålidelige, fordi de var forældede og baseret på antagelser med hensyn til vægten af den pågældende vare og dens andel i KN-kode 8544 70 00. GOC og CCCME mente desuden, at underbudsberegningerne i klagen var forkerte, fordi de kun henviste til en enkelt eksportør i et specifikt udbud.

(28) Klageren henviste til sit svar i den sideløbende antidumpingundersøgelse om, at der burde anvendes en længere periode for at se stigningen i importmængden, hvilket CCCME ikke benægtede og hvilket blev bekræftet af tredjepartsdata fra markedsoplysninger (CRU), og at beregningerne ikke var ukorrekte, fordi klageren var forpligtet til kun at fremlægge rimeligt tilgængelige oplysninger, som omfattede oplysninger fra flere producenter i Unionen og i Kina.

(29) CCCME svarede, at det var klagerens pligt at underbygge sine påstande og fremlægge dokumentation for importdata, og at markedsoplysningerne (CRU) vedrørte optiske fibre og ikke optiske fiberkabler. For så vidt angår underbuds- og målprisunderbudsberegninger gentog CCCME, at de ikke overholdt standarden for at udgøre tilstrækkelige beviser, og at klageren i forbindelse med væsentlige beregninger kun henviste til én kinesisk producents priser (f.eks. eksportprisen i fri omsætning, der blev anvendt til beregning af skadesmargenen for første halvår 2019, og den eksportpris, der blev anvendt til produktionsomkostningerne med henblik på målprisunderbudsmargenen for andet halvår 2019).

(30) Kommissionen fandt, at ingen af påstandene vedrørende indledningen afkræftede konklusionen om, at der forelå tilstrækkelige beviser til at indlede en antisubsidieprocedure. Klagen indeholdt tilstrækkelige beviser for, at den subsidierede import havde forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Den specifikke skadesanalyse i klagen viste en øget indtrængning på EU-markedet (både i absolutte og i relative tal) af importen fra Kina til priser, der i væsentlig grad underbød EU-erhvervsgrenens priser. Dette antydede, at den påståede subsiderede import havde forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, hvilket f.eks. fremgår af fald i salg og markedsandel eller en forværring af de finansielle resultater.

(31) De beviser, der blev fremlagt i klagen, indeholdt særskilte underbuds- og målprisunderbudsberegninger for hver repræsentativ varetype. Kommissionen accepterede disse beviser vedrørende underbud og målprisunderbud, som klageren havde fremlagt, og fandt, at klagen opfyldte den nødvendige bevisstandard med henblik på indledningen af undersøgelsen.

(32) Som svar på påstanden om, at klageren ikke fremlagde pålidelige/sammenlignelige oplysninger om salgspriser, fandt Kommissionen, at den udgave af klagen, der var til rådighed for interesserede parter, indeholdt alle de væsentlige beviser og ikkefortrolige sammendrag af data, der var fremlagt og indrømmet fortrolig behandling, for at interesserede parter kunne udøve deres ret til forsvar under hele proceduren.

(33) Grundforordningens artikel 29 (og artikel 12, stk. 4, i SCM-aftalen) giver mulighed for beskyttelse af fortrolige oplysninger, såfremt fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der afgiver oplysningerne, eller for den, fra hvem den pågældende modtog oplysningerne.

(34) Med hensyn til tilstrækkelige beviser for en årsagssammenhæng skal følgende bemærkes. For det første viste klagen, at EU-erhvervsgrenens situation forværredes samtidig med stigningen i den subsidierede import til priser, der i betydelig grad underbød EU-erhvervsgrenens priser. Dette viste allerede tydeligt, at der er en årsagssammenhæng. For det andet, for så vidt angår andre faktorer såsom importen fra tredjelande og andre elementer fremført af GOC og CCCME, kunne deres indvirkning ikke i sig selv medføre en forværring af EU-erhvervsgrenens situation, mens analysen af klagen ikke viste tegn på selvforskyldt skade. Hvad angår påstanden om, at subsidieundersøgelsen ville føre til en dobbelt foranstaltning, sikrede Kommissionen, jf. betragtning 765, at indførelsen af en kumuleret told,

der afspejler subsidieringens omfang og det fulde dumpingniveau, ikke vil resultere i, at virkningerne af subsidieringen udlignes to gange. Hvad angår importmængderne, fremlagde klageren endelig data baseret på rimelige antagelser, såsom vægten af den pågældende vare produceret og solgt af EU-erhvervsgrenen, og anvendte markedsoplysninger til at supplere analysen, hvor der ikke forelå offentlige oplysninger. Hvad angår perioden for måling af importen i klagen, skyldes den påståede skade både dumping- og subsidieringspraksis, og en anden undersøgelsesperiode ville derfor have været en urimelig byrde for den klagende erhvervsgren.

1.3. **Registrering af import**

(35) Den 24. august 2021 meddelte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 29 a, stk. 2, de interesserede parter, at den ikke agtede at indføre midlertidige udligningsforanstaltninger og agtede at fortsætte undersøgelsen.

(36) Da der ikke blev indført midlertidige udligningsforanstaltninger, blev der ikke foretaget registrering af importen.

1.4. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(37) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2019 til den 30. juni 2020 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2017 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

(38) Både den nuværende antisubsidie- og den særskilte antidumpingundersøgelse, der er nævnt i betragtning 4, har samme undersøgelsesperiode og samme betragtede periode.

1.5. **Interesserede parter**

(39) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Kommissionen underrettede desuden specifikt klageren, GOC, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, de kendte importører og brugere om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.

(40) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Ingen anmodede om en mellemkomst.

1.6. **Stikprøveudtagning**

1.6.1. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(41) Kommissionen anførte i sin indledningsmeddelelse, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af produktions- og salgsmængden af samme vare i Unionen i undersøgelsesperioden. Stikprøven bestod af tre EU-producenter. De stikprøveudtagne EU-producenter tegnede sig for 52 % af EU-produktionen i undersøgelsesperioden og blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenen. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Der blev ikke modtaget bemærkninger, og stikprøven blev derfor bekræftet.

1.6.2 *Stikprøveudtagning af importører*

(42) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indgive de oplysninger, der er anmodet om i indledningsmeddelelsen.

(43) Fem ikke forretningsmæssigt forbundne importører afgav de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. Efter at have analyseret oplysningerne fra importørerne i forbindelse med stikprøveudtagningen besluttede Kommissionen, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig, og anmodede alle samarbejdsvillige importører om at indsende deres besvarelser af spørgeskemaet.

1.6.3. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina*

(44) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Kina om at afgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen. Kommissionen anmodede endvidere Folkerepublikken Kinas faste repræsentation om at udpege og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

(45) 25 eksporterende producenter i det pågældende land afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af to grupper af eksporterende producenter ud fra den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. De stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter tegnede sig for mere end 40 % af den eksport, der blev indberettet af samarbejdsvillige eksporterende producenter af optiske fiberkabler fra Kina til Unionen i undersøgelsesperioden.

(46) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev alle kendte, berørte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land hørt om udtagningen af stikprøven.

(47) Der blev modtaget bemærkninger til udtagningen af stikprøven fra en eksporterende producent, der ikke indgik i stikprøven, Yangtze Optical Fibre and Cable Joint Stock Limited Company (»YOFC«), som ønskede at blive inkluderet i stikprøven.

(48) YOFC fremførte, at i betragtning af det store antal samarbejdsvillige eksporterende producenter tegnede de to stikprøveudtagne virksomheder sig for en forholdsvis lav andel af eksportmængden til Unionen, som ikke var repræsentativ for de kinesiske eksportører, og at Kommissionens praksis i tidligere antidumpingundersøgelser var at udtage mindst tre virksomheder til stikprøven. YOFC påstod desuden, at en stikprøve på tre virksomheder bedre kunne undgå en situation, hvor stikprøven som følge af ændringer i de stikprøveudtagne virksomheder ville blive reduceret til én virksomhed. Endelig fremførte YOFC, at visse subsidieordninger er regionale og at der for at få et mere omfattende overblik over subsidieordningerne i Kina bør tages hensyn til den geografiske spredning ved udtagelsen af stikprøven.

(49) I henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 1, baseredes stikprøveudtagningen på den største repræsentative produktions-, salgs- eller eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. De stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter tegnede sig, jf. betragtning 45, for 40 % af den indberettede eksport fra Kina til Unionen i undersøgelsesperioden, hvilket blev betragtet som repræsentativt. Kommissionen fandt, at den udtagne stikprøve indeholdt den største importmængde, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I denne forbindelse omfatter de to stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter et stort antal enheder (fire eksporterende producenter, syv salgsenheder og mere end 20 forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der leverer input eller finansiering). Hvorvidt en stikprøveudtaget virksomhed vil samarbejde eller ej efter at være blevet udtaget til stikprøven er desuden en nødvendig, men ikke tilstrækkelig betingelse for, at en eksporterende producent kan komme i betragtning ved udtagelsen af en stikprøve i henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 1. Kommissionen vurderede også den geografiske spredning af de virksomheder, der blev udtaget til at indgå i stikprøven, og dækkede to provinser i Kina med de to grupper af eksporterende producenter og mange flere provinser med alle de forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der leverer input eller finansiering. Da alle kravene i grundforordningens artikel 27, stk. 1, således var opfyldt, var der ingen forpligtelse til at inkludere en tredje virksomhed i stikprøven.

(50) YOFC hævdede også, at virksomheden burde indgå i stikprøven, da den er en erfaren producent, der eksporterer optiske fiberkabler af høj kvalitet til Unionen, og dens fremstillingsproces adskiller sig fra andre kinesiske producenters (den er vertikalt integreret, anvender europæisk teknologi til fremstilling af optiske fiberkabler, har avancerede teknologier, er den eneste nationale intelligente produktions- og demonstrationsenhed i Kina og har opnået høj automatisering i produktionen af optiske fibre). Den hævdede endvidere, at virksomhedens eksportmængde til Unionen i undersøgelsesperioden var forholdsvis stor. YOFC fremførte derudover, at en af de stikprøveudtagne EU-producenter indirekte ejer aktier i YOFC og i to af de pågældende forretningsmæssigt forbundne virksomheder i YOFC, og at inddragelsen af YOFC i stikprøven derfor ville gøre det muligt for Kommissionen at få et mere omfattende kendskab til industriens struktur. YOFC hævdede også, at gruppen omfatter fem eksporterende producenter, som er beliggende i Hubei-provinsen, Guangdong-provinsen, Sichuan-provinsen, Jiangsu-provinsen og Shanghai City, og ved at medtage YOFC i stikprøven ville Kommissionen således indhente oplysninger om subsidieordninger i flere provinser.

(51) Som forklaret ovenfor blev stikprøven af eksporterende producenter udtaget på grundlag af den største procentdel af eksportmængden fra det pågældende land, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed, idet der blev sikret en god geografisk spredning i Kina. YOFC var ikke blandt de største eksporterende producenter og indgik derfor ikke i stikprøven. De to stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter er under alle omstændigheder store erfarne grupper af virksomheder, der fremstiller og sælger optiske fiberkabler af høj kvalitet til Unionen, og omfatter også vertikalt integrerede enheder. Desuden er der ingen oplysninger i sagsakterne, der tyder på, at den teknologi, der anvendes af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, ville være mindre avanceret end andre kinesiske eksporterende producenters teknologi. YOFC har ikke fremlagt dokumentation, der modsiger denne kendsgerning. Desuden er det forhold, at en stikprøveudtaget EU-producent har aktier i en eksporterende producent, ikke relevant for udtagelsen af stikprøven af eksporterende producenter. Disse påstande blev derfor afvist.

1.7. **Individuel undersøgelse**

(52) Seks af de ikkestikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter, der besvarede stikprøveskemaet, meddelte Kommissionen, at de agtede at anmode om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 3. Kommissionen gjorde spørgeskemaet tilgængeligt online på dagen for indledningen af undersøgelsen. Kommissionen underrettede desuden de eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, om, at de var forpligtet til at afgive en spørgeskemabesvarelse, hvis de ønskede at blive undersøgt individuelt. To virksomheder indsendte en spørgeskemabesvarelse.

(53) En af de virksomheder, der besvarede spørgeskemaet, anmodede om en individuel undersøgelse af samme årsager som i anmodningen om at indgå i stikprøven, jf. betragtning 48 og 50.

(54) Den anden virksomhed, der indsendte en spørgeskemabesvarelse, anmodede om en individuel undersøgelse, fordi den var forretningsmæssigt forbundet med en EU-importør, og den hævdede, at den ikke havde modtaget nogen af de påståede subsidier.

(55) På grund af undersøgelsens kompleksitet og de stikprøveudtagne eksporterende producenters komplekse struktur besluttede Kommissionen ikke at indrømme individuel undersøgelse, da det ville have været urimeligt byrdefuldt og kunne have hindret Kommissionen i at afslutte undersøgelsen inden for de lovbestemte frister.

1.8. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(56) Kommissionen sendte et spørgeskema til klageren og spørgeskemaer til EU-producenter, importører, brugere og til eksporterende producenter i Kina, som blev gjort tilgængelige online på dagen for indledningen af undersøgelsen ([8]).

(57) Kommissionen sendte også et spørgeskema til GOC, som omfattede specifikke spørgeskemaer til Sinosure, bankerne og andre finansielle institutioner, der ydede finansiering eller eksportkreditter til de stikprøveudtagne eksporterende producenter, og de 10 største producenter og distributører af de inputmaterialer, der anvendes af de stikprøveudtagne eksporterende producenter. Af administrative hensyn blev GOC også bedt om at indhente eventuelle svar fra disse finansielle institutioner og fremsende disse direkte til Kommissionen.

(58) Kommissionen modtog en spørgeskemabesvarelse fra GOC, som omfattede en spørgeskemabesvarelse fra Export-Import Bank of China (»EXIM bank«). Der blev imidlertid ikke modtaget nogen besvarelse fra Sinosure, fra andre banker eller finansielle institutioner eller fra de vigtigste producenter og distributører af inputmaterialerne.

(59) Uden at det berører anvendelsen af grundforordningens artikel 28, indhentede og krydstjekkede Kommissionen alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på fastsættelsen af subsidier og deraf følgende skade samt Unionens interesser. På grund af udbruddet af covid-19-pandemien og de deraf følgende foranstaltninger, der blev truffet for at håndtere udbruddet (»covid-19-meddelelsen«) ([9]), var Kommissionen imidlertid ikke i stand til at aflægge kontrolbesøg hos de stikprøveudtagne virksomheder og samarbejdsvillige importører og brugere. I stedet foretog Kommissionen et krydstjek uden kontrolbesøg af oplysningerne fra GOC, hvor embedsmænd fra de relevante ministerier og andre statslige myndigheder deltog. Kommissionen gennemførte endvidere krydstjek uden kontrolbesøg med følgende virksomheder via videokonference:

([8]) Findes på https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2508.

([9]) Meddelelse om konsekvenserne af udbruddet af covid-19 for antidumping- og antisubsidieundersøgelser (2020/C 86/06) (EUT C 86 af 16.3.2020, s. 6).

EU-producenter:

— Acome S. A. (Frankrig)

— Corning Optical Communications Sp. z o.o. og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder (Polen, Danmark, Frankrig, Tyskland, Italien og Spanien)

— Prysmian S.p.A. og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder (Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Italien, Nederlandene, Rumænien, Slovakiet, Spanien og Sverige)

Importører:

— Cable 77 Danmark ApS (Danmark)

— Connect Com GmbH (Tyskland)

— EKU Kabel GmbH (Tyskland)

— Har&Ca S.r.l. (Italien)

— Infraconcepts B.V. (Nederlandene)

Brugere:

— Deutsche Telekom GmbH (Tyskland)

Eksporterende producenter i Kina:

FTT-gruppen:

— FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd, Wuhan

— Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd, Nanjing

— Fiberhome Technologies Group Co., Ltd, Wuhan

— China Information Communication Technologies Group Corporation, Wuhan

— Jiangsu Telecom Industrial Co., Ltd, Nanjing

ZTT-gruppen:

— Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd, Nantong

— Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd, Nantong.

1.9. **Ingen indførelse af midlertidige foranstaltninger og efterfølgende sagsforløb**

(60) Den 10. maj 2021 sendte Kommissionen en yderligere anmodning om oplysninger til de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, til de stikprøveudtagne eksporterende producenter og til de stikprøveudtagne EU-producenter, herunder, men ikke begrænset til, salgsoplysninger på grundlag af grupper af varekontrolnumre, investeringer og udbud. Svarene blev kontrolleret af Kommissionen under krydstjekket uden kontrolbesøg.

(61) Den 24. august 2021 meddelte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 29a, stk. 2, de interesserede parter, at den ikke agtede at indføre midlertidige foranstaltninger og agtede at fortsætte undersøgelsen.

(62) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen.

1.10. **Endelig fremlæggelse af oplysninger**

(63) Kommissionen underrettede den 14. september 2021 alle parter om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den påtænkte at indføre en endelig antisubsidietold på importen af den pågældende vare (»endelig fremlæggelse af oplysninger«).

(64) Alle parter fik en frist på 20 dage til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

(65) Der blev modtaget bemærkninger fra klageren, GOC, CCCME, de to stikprøveudtagne eksporterende producenter og en ikke forretningsmæssigt forbundet importør, nemlig Connect Com GmbH (»Connect Com«). To samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, redegjorde for de skrivefejl, som Kommissionen havde begået, med hensyn til deres status som samarbejdsvillige parter og deres nøjagtige navne, som følgelig blev rettet.

(66) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fik interesserede parter mulighed for at blive hørt i henhold til bestemmelserne i punkt 5.7 i indledningsmeddelelsen. Der blev afholdt en høring med CCCME.

(67) Kommissionen behandlede i denne forordning de bemærkninger, der blev fremsat under antisubsidieproceduren. Bemærkninger fremsat i forbindelse med den særskilte antidumpingundersøgelse blev ikke behandlet i denne forordning, medmindre parterne udtrykkeligt anførte, at de fremsatte bemærkninger omfattede begge procedurer.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Pågældende vare

(68) Den pågældende vare er singlemode optiske fiberkabler, bestående af en eller flere individuelt overtrukne fibre, med beskyttelseskappe, også samlet med elektriske ledere, med oprindelse i Kina, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8544 70 00 (Taric-kode 8544 70 00 10) (»den pågældende vare«).

(69) Følgende varer er udelukket:

i) kabler, hvori alle de optiske fibre er individuelt forsynet med operationelle forbindelsesdele i den ene eller begge ender, og

ii) kabler til undersøisk brug. Kabler til undersøisk brug er plastisolerede optiske fiberkabler indeholdende en kobber- eller aluminiumleder, hvori fibrene er indeholdt i (et) metalmodul(er).

(70) Optiske fiberkabler anvendes som et optisk transmissionsmedium i telekommunikationsnet i fjern-, metro- og accessnet.

2.2. Samme vare

(71) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den pågældende vare

— den vare, der fremstilles og sælges på det pågældende lands hjemmemarked og

— den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(72) Kommissionen besluttede på dette tidspunkt, at disse varer derfor udgør samme vare, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

2.3. Påstande vedrørende varedækningen

(73) ZTT-gruppen anmodede om, at kabler til optisk jordkabel (»OPGW«) og kabler med optisk faseleder (»OPPC«) blev udelukket fra undersøgelsen. Den fremførte, at selv om disse kabler faldt ind under varedefinitionen, havde de andre fysiske egenskaber og anvendelsesformål (dvs. eltransmission), var underlagt andre tekniske standarder, blev fremstillet ved hjælp af andre råmaterialer og i henhold til andre produktionsprocesser og solgtes på særskilte markeder. Det blev desuden påstået, at OPGW-kabler og OPPC-kabler kun udgjorde en lille del af salget til Unionen. ZTT-gruppen anmodede også om, at der blev taget hensyn til disse varers særlige egenskaber, endelige anvendelsesformål eller markedssegment i undersøgelsen i tilfælde af, at Kommissionen ville konkludere, at OPGW- og OPPC-kabler faldt ind under varedækningen i undersøgelsen.

(74) OPGW- og OPPC-kabler anvendes til datatransmission og har de samme grundlæggende egenskaber som andre optiske fiberkabler: i) de omfatter optiske fibre, ii) diameteren af den overtrukne optiske fiber er inden for samme interval; iii) antallet af fibre er også inden for samme interval, iv) antallet af fibre pr. modul er også det samme og v) konstruktionen af kabelkernen er den samme. Det forhold, at OPGW- og OPPC-kabler har en supplerende anvendelse (eltransmission) og har visse funktioner (såsom elektriske funktioner, ingen krav til flammebestandighed, krav om høj trækstyrke osv.), ændrer ikke ved dette forhold.

(75) Desuden er alle kabeltyper i et vist omfang underlagt forskellige tekniske specifikationer og standarder. Med hensyn til råmaterialerne er den omstændighed, at et materiale, der anvendes til en komponent i optiske fiberkabler, kan være forskelligt fra en type kabel til en anden, irrelevant: alle typer optiske fiberkabler fremstilles ved hjælp af optiske fibre. Med hensyn til fremstillingsprocesserne viste undersøgelsen, at visse særligt beskyttede udformninger af optiske standardkabler havde et lag ståltråd omkring deres kappe, og disse kabler blev fremstillet på samme maskiner som OPGW-maskiner. Desuden fandt fremstillingen af armeringen af OPGW- og OPPC-kabler kun sted på ét trin i fremstillingen af disse kabler, og dette berettigede ikke, at de blev udelukket fra varedækningen i undersøgelsen. Desuden er det forhold, at salget af OPGW og OPPC-kabler udgjorde en mindre del af salget til Unionen i undersøgelsesperioden, irrelevant for vurderingen af påstanden. Endelig producerer EU-erhvervsgrenen også OPGW- og OPPC-kabler og er derfor også i direkte konkurrence med de kinesiske eksportører om disse kabler.

(76) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at OPGW og OPPC er optiske fiberkabler, der har de samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber som de andre optiske fiberkabler, der er omfattet af definitionen af den pågældende vare, og at der derfor ikke var behov for en særskilt analyse af disse varer. Faktisk identificerer de varekontrolnumre, som Kommissionen anvender til beregning af dumping- og skadesmargenerne, korrekt OPGW-kabler og OPPC-kabler og giver i tilstrækkelig grad Kommissionen mulighed for at foretage en rimelig prissammenligning mellem EU-producenter og kinesiske producenter. Påstanden blev derfor afvist.

(77) ZTT-gruppen foreslog også fire metoder til at håndtere og undgå eventuelle problemer med omgåelse i tilfælde af, at OPGW- og OPPC-kabler blev udelukket fra undersøgelsens varedækning, såsom i) visuel kontrol og dokumentkontrol foretaget af toldembedsmænd, ii) certificeringsordning, iii) toldprocedure for kontrol af den endelige anvendelse og iv) overvågningssystem. Da det blev konkluderet, at OPGW og OPPC er omfattet af undersøgelsen, var det ikke nødvendigt at behandle de foreslåede metoder til forebyggelse af omgåelse.

3. **SUBSIDIERING**

3.1. **Indledning — regeringens planer, projekter og andre dokumenter**

(78) Før den påståede subsidiering i form af subsidier eller subsidieordninger blev analyseret, vurderede Kommissionen regeringens planer, projekter og andre dokumenter, som var relevante for sektoren for den pågældende vare og/eller input hertil og derfor udgjorde en integreret ramme for de væsentlige undersøgelsesresultater. Den konstaterede, at alle subsidier eller subsidieordninger, der er under vurdering, indgår i gennemførelsen af GOC's centrale planlægning for at fremme industrien for optiske fiberkabler af følgende årsager.

(79) I hvilken retning den kinesiske økonomi bevæger sig, afhænger i høj grad af et omfattende planlægningssystem, der opstiller prioriteter og fastsætter de mål, som de centrale og lokale myndigheder skal fokusere på. Der findes relevante planer på alle forvaltningsniveauer, som dækker alle økonomiske sektorer. De mål, der er fastsat i planlægningsinstrumenterne, er bindende, og myndighederne på hvert administrativt niveau overvåger gennemførelsen af planerne på de tilsvarende lavere forvaltningsniveauer. Overordnet set resulterer planlægningssystemet i Kina i, at ressourcerne kanaliseres til sektorer, der er udpeget som strategiske eller på anden måde politisk vigtige af regeringen, i stedet for at blive allokeret i overensstemmelse med markedskræfterne ([10]).

(80) Udstyr bestående af optiske fiberkabler betragtes af GOC som et nøgleprodukt, som det fremgår af offentlige politikdokumenter og -lister ([11]). En sådan kategorisering er af stor betydning, da den kvalificerer bestemte sektorer til at indgå i en række specifikke politikker og støtteforanstaltninger, der har til formål at fremme udviklingen i de enkelte sektorer ([12]). Da optiske fiberkabler er en central komponent i infrastrukturen til internettet, spiller de en afgørende rolle for udrulningen af optiske fibernet og bredbåndsinternet. Udviklingen af sidstnævnte i Kina styres og forvaltes af talrige planer, direktiver og andre dokumenter, der udstedes på nationalt, regionalt og kommunalt plan, og som er indbyrdes forbundne. Eksempler på sådanne vigtige politikdokumenter omfatter følgende planer, projekter og andre dokumenter.

([10]) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« af 20. december 2017 (SWD(2017) 483 final/2) (»rapporten«) - kapitel 4, s. 41-42 og s. 83.

([11]) Se den vejledende fortegnelse over nøgleprodukter og -tjenester i strategiske vækstindustrier. http://www.gov.cn/xinwen/2018-09/22/5324533/files/dcf470fe4eac413cabb686a51d080eec.pdf og Made in China 2025 Catalogue of »Four Essentials«. http://www.cm2025.org/show-14-126-1.html og http://www.cm2025.org/uploadfile/2016/1122/20161122053929266.pdf, alle senest tilgået den 18. august 2021.

([12]) Rapporten — kapitel 2, s. 17.

(81) Den 13. femårsplan for Kinas nationale økonomiske og sociale udvikling (»den 13. femårsplan«), som omfatter perioden 2016-2020, fokuserer på GOC's strategiske vision for forbedring og fremme af nøgleindustrier. Den 13. femårsplan understregede GOC's hensigt om at styrke udviklingen af strategisk højteknologi, herunder informationsteknologi i kapitel 6. Det fremgår endvidere af kapitel 23, at informationsnet, som optiske fiberkabler hører under, betragtes som en »strategisk vækstindustri«. I den forbindelse hedder det i den 13. femårsplan, at GOC vil »bidrage til at sikre en hurtig udvikling af vækstindustriernes produktions- og innovationskæder for at fremskynde industriel klyngedannelse i overensstemmelse med deres særlige kendetegn« og »tilskynde kinesiske virksomheder til at allokere innovationsressourcer globalt«.

(82) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at der ikke er nogen henvisning til optiske fiberkabler i den 13. femårsplan, og at Kommissionen blot antog, at optiske fiberkabler falder ind under kategoriseringen af »informationsnet«. Ifølge GOC nævnes det klart i kapitel 6 i den 13. femårsplan, at dens fokus vil være på »generelle teknologier«, og kapitel 23 nævner ikke industrien for optiske fiberkabler, og det gøres klart, at begrebet »informationsnet« i kapitel 23 ikke vedrører optiske fiberkabler eller specifikke produkter, men snarere generel infrastruktur. På samme måde beskriver kapitel 25 »optiske net« og ikke specifikke produkter såsom optiske fiberkabler,

(83) I kapitel 4 »Udviklingsfilosofien« i den 13. femårsplan nævnes »indførelse af informationsteknologi« blandt udviklingsprioriteterne. I dette kapitel defineres fokus og prioriteter med henblik på at nå målene i den 13. femårsplan, og de punkter, der er anført deri, er af strategisk betydning. Derfor betragtes »informationsteknologi« som et centralt element i landets udvikling i den periode, der er omfattet af den 13. femårsplan. Desuden henvises der i den 13. femårsplan til »informationsteknologi« i en lang række kapitler om forskellige sektorer i økonomien og samfundet.

(84) I afsnit 2 »Strategiske industrier« af kapitel 23 »Udvikling af strategiske vækstindustrier« i den 13. femårsplan hedder det, at »vi vil fremme strategiske industrier inden for luft- og rumfart, oceanografi, informationsnet, biovidenskab og atomteknologi«. Desuden hedder det i kapitel 25 »Opbygning af allestedsnærværende, effektive informationsnet«, at »Vi vil fremskynde opbygningen af den næste generation af sikker, allestedsnærværende og mobil højhastighedsinformationsinfrastruktur, hvilket omfatter »en ny generation af højhastighedsnet af optiske fibre«, »et avanceret og allestedsnærværende trådløst bredbåndsnet« og »ny teknologi inden for informationsnet«. Tekstboks 9 indeholder desuden en liste over informationsteknologiske projekter, herunder den nationale bredbåndsdagsorden med fokus på »etablering af et optisk højhastighedstelekommunikationssystem med høj kapacitet«.

(85) Den 13. femårsplan er det centrale politikdokument, der fastsætter prioriteterne for Kinas nationale økonomiske og sociale udvikling og fremhæver således fokusområderne uden nødvendigvis at komme nærmere ind på den konkrete gennemførelse af prioriteterne. Det forhold, at optiske fiberkabler som sådan ikke er nævnt i den 13. femårsplan, betyder derfor ikke, at sektoren ikke betragtes som en central og uundværlig komponent for at nå det mere generelle strategiske mål om udvikling af informationsteknologi og informationsinfrastruktur.

(86) Den »nye generation af IT-industrien«, som omfatter optiske fiberkabler i form af informations- og kommunikationsudstyr, er også en tilskyndet industri under Made in China 2025-initiativet ([13]). I dette initiativ defineres »informationskommunikationsudstyr« også som »intelligent optisk transmissionsteknologi med meget høj hastighed og stor kapacitet«, og under »Strategiske opgaver og prioriteter« prioriteres fremskyndelse af udbredelsen og opbygningen af »fiberoptiske net«.

(87) Industrien for optiske fiberkabler er en tilskyndet industri i Made in China 2025-strategien og er derfor berettiget til at modtage betydelig statsstøtte. Der er etableret en række fonde til støtte for Made in China 2025-initiativet ([14]) og dermed også indirekte industrien for optiske fiberkabler, som f.eks. National Integrated Circuit fund ([15]), Advanced Manufacturing Fund ([16]) og Emerging Industries Investment Fund ([17]).

([13]) Notice of the State Council on the Issue of Made in China 2025 (Guofa (2015) No. 28) - Government Information Disclosure Column (www.gov.cn), senest tilgået den 28. juni 2021.
([14]) Jf. US-China Economic and Security Review Commission: Den 13. femårsplan, s. 12.
([15]) http://www.gov.cn/xinwen/2014-10/14/content_2764849.htm, senest tilgået den 6. august 2021.
([16]) http://www.forestry.gov.cn/lczb/5/20210429/101204144404645.html, senest tilgået den 18. august 2021.
([17]) https://www.ndrc.gov.cn/fzggw/jgsj/gjss/sjdt/201806/t20180612_1154987.html?code=&state=123, senest tilgået den 6. august 2021.

(88) Ved at medtage etableringen af fiberoptiske net som et af målene i Made in China 2025-strategien eller i ethvert andet strategisk planlægningsdokument falder produkter, der er afgørende for at opnå en styrket og forbedret udvidelse af etableringen af disse net, såsom optiske fiberkabler, der anvendes til transmission, ind under disse strategiske planers anvendelsesområde og er således omfattet af de tilsvarende præferenceforanstaltninger.

(89) Optiske fiberkabler er desuden ofte omfattet af kategorien »Ny generation af IT-industrien« og navnlig som »informations- og kommunikationsudstyr«. Made in China 2025-køreplanen ([18]) nævner 10 strategiske sektorer, som GOC betragter som nøgleindustrier. I afsnit 1 »Ny generation af IT-industrien«/1.2 Informations- og kommunikationsudstyr« beskrives varekategorierne »optisk transmissionsudstyr med høj hastighed og høj kapacitet (400 G/1 Tbps)« og »optisk netværksadgangsudstyr med høj hastighed (10 G/100 Gbps)« som varer, der falder ind under denne sektors udviklingsprioriteter. Den nye generation af informationsteknologi er således omfattet af fordelene ved de støttemekanismer, der er anført i dokumentet, herunder bl.a. finansielle støttepolitikker, skatte- og afgiftspolitikker og Statsrådets tilsyn og støtte ([19]).

(90) Optiske fiberkabler er desuden knyttet til kategorien »nye materialer«. I afsnit 9 »Nye materialer« i Made in China 2025-køreplanen og underkategorierne hertil, herunder vigtige strategiske materialer (punkt 9.2), anføres højtydende fibre og kompositmaterialer. Som det fremgår af eksportkataloget for varer inden for højteknologi og ny teknologi (2006) i nr. 6020004 og 6020005, betragtes optiske fiberprodukter, navnlig produkter, der er knyttet til optisk fiber-præforme, som er et vigtigt inputmateriale til fremstilling af optiske fiberkabler, som »nye materialer«.

(91) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen ikke forklarede, på hvilket grundlag den betragtede optiske fiberkabler som »nye materialer«. Den understregede, at afsnit 9.2.3 i køreplanen kun henviser til »højtydende fibre og kompositmaterialer«, og at kun det vigtigste inputmateriale til fremstilling af optiske fiberkabler betragtes som »nye materialer« og ikke optiske fiberkabler som sådan.

(92) I den forbindelse gentog Kommissionen, at optiske fiberprodukter i kataloget over højteknologiske produkter (2006), herunder navnlig optisk fiber-præforme, betragtes som »nye materialer«. Optisk fiber-præforme er et vigtigt inputmateriale med høj merværdi i produktionen af optiske fiberkabler, som tegner sig for en væsentlig del af produktionsomkostningerne. Kommissionen konkluderede derfor, at eftersom af optisk fiber-præforme, som er et halvfabrikata af optiske fiberkabler, er opført som »nyt materiale«, er der en direkte forbindelse mellem optiske fiberkabler og kategorien »nye materialer«.

(93) I forlængelse af Made in China 2025-køreplanen blev listen over 10 strategiske sektorer i november 2016 videreudviklet til et Catalogue of Four Essentials ([20]) (katalog over fire strategiske områder), som er offentliggjort af National Manufacturing Strategy Advisory Committee (NMSAC), som er en rådgivende gruppe for National Leading Small Group on Building a National Manufacturing Power. Denne gruppe blev etableret af GOC med henblik på at udvikle planer, politikker, projekter og arbejdsordninger for at fremme udviklingen af fremstillingsindustrien og koordinere forskellige spørgsmål på tværs af regioner og departementer ([21]). I dette katalog opdeles hver af de 10 strategiske sektorer i fire kapitler: i) strategiske, vigtige reservedele, ii) strategiske nøglematerialer, iii) avancerede vigtige, strategiske processer/teknologier og iv) industrielle teknologiplatforme. Optiske fiberkabler findes under sektor 1: Ny generation af informationsteknologi, punkt i) vigtige basisreservedele, underpunkt 38 optiske fibre med ultra lavt tab baseret på 400G-båndbredde (lysnettet) og under punkt ii) vigtige basismaterialer, underpunkt 22, Ny generation af fiberoptiske materialer.

(94) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog GOC sin holdning om, at den 13. femårsplan og Made in China 2025-initiativet ikke er obligatoriske eller juridisk bindende dokumenter.

(95) I den forbindelse påpegede Kommissionen, at der i den 13. femårsplan ikke kun fremsættes generelle opmuntringer, men derimod anvendes udtryk, der peger på dens bindende karakter. Som anført i betragtning 85 er den 13. femårsplan under alle omstændigheder det centrale politikdokument, der fastsætter prioriteterne for den nationale økonomiske og sociale udvikling og danner grundlag for forskellige bindende retsakter, som myndighederne skal tage hensyn til og gennemføre, når de vedtager nye regler eller fordeler offentlige midler.

([18]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf, senest tilgået den 28. juni 2021.
([19]) Jf. Made in China 2025, kapitel 4: Strategisk støtte og levering.
([20]) http://www.cm2025.org/show-14-126-1.html, senest tilgået den 6. august 2021.
([21]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-06/24/content_9972.htm, senest tilgået den 6. august 2021.

(96) Hvad angår Made in China 2025-initiativet, skal det læses i sammenhæng med Made in China 2025-køreplanen og under hensyntagen til de fonde, der er blevet oprettet for at støtte Made in China 2025-initiativet. Selv om Made in China 2025-initiativet hovedsagelig indeholder generelle principper, der skal følges, er gennemførelsen heraf gennem udbetaling af statslig finansiering til visse tilskyndede industrier bindende, hvilket betyder, at initiativet er specifikt rettet mod disse tilskyndede industrier og ikke finder generel anvendelse. Desuden anvender Made in China 2025-strategien en formulering, der indebærer målsætninger og mål, der skal nås, såsom »vi vil fremskynde udrulningen og opbygningen af fiberoptiske net« og »vi vil kraftigt fremme banebrydende udvikling på nøgleområder«, når der henvises til »en ny generation af IT-industrien«, herunder »informations- og kommunikationsudstyr«.

(97) Kommissionen afviste derfor GOC's påstande.

(98) Industrien for optiske fiberkabler er også omfattet af planen for udvikling af intelligent fremstilling (2016-2020), der er offentliggjort af det kinesiske ministerium for industri og informationsteknologi (»MIIT«) ([22]), som sigter mod at gennemføre den 13. femårsplan og indeholder 10 nøgleopgaver, der skal afkorte produktudviklingscyklussen, forbedre produktionseffektiviteten og produktkvaliteten, reducere driftsomkostningerne og ressource- og energiforbruget og fremskynde udviklingen af intelligent fremstilling. I 2018 meddelte Statsrådet, at Kina havde planer om at udvide sit program for intelligent produktion ved at tilføje ca. 100 pilotprojekter samme år, og ifølge offentligt tilgængelige oplysninger blev to virksomheder, der var forretningsmæssigt forbundet med stikprøveudtagne eksporterende producenter, Zhongtian technology precision materials Ltd og FiberHome Communication Technology, opført på MIIT's liste over demonstrationsprojekter vedrørende intelligent produktion, den første i 2017 ([23]) og sidstnævnte i 2018 ([24]). Desuden blev en af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, Yangtze Optical Fibre and Cable, opført som »National First Batch Smart Manufacturing Pilot Enterprise« ([25]).

(99) Der er klare tegn på, at det at blive opført på en af disse lister, der vedrører Made in China 2025-strategien, ikke blot er en anerkendelse, men at der også er økonomiske fordele forbundet med det. I dokumentet »meddelelse fra finansministeriet om de overførte beløb til lokale industrielle omstillings- og opgraderingsprogrammer i 2017« er der en tilsvarende post i linje 151, hvoraf det fremgår, at FiberHome Communication Technology under programmet »ny produktionsproces for nøgleudstyr til 5G-kommunikationsnet« modtog et tilskud på 12 mio. RMB.

(100) En lang række andre dokumenter underbygger konklusionen om, at GOC har skabt en bred ramme for støtte til internetteknologisk infrastruktur og bredbåndsnet, der bl.a. omfatter industrien for optiske fiberkabler. Allerede i 2009 tilkendegav GOC i planen for justering og revitalisering af industrien for elektronisk information ([26]) udtrykkeligt sit mål om at »vejlede og fremme opbygningen af [...] fiber-optiske adgangsnet«.

(101) I Broadband China-strategien fra 2013 ([27]) gav GOC udtryk for målet om at fremme »adgangsnet [...] i overensstemmelse med idéerne om højhastighedsadgang«, og at »i byområder vil opbygning og renovering af adgangsnet blive udført ved hjælp af tekniske metoder som f.eks. fiber-til-hjem og fiber-til-bygning«. Ifølge denne strategi skal »udvidelsen af optiske fibre til brugersiden« fremmes, og der skal gradvis opbygges »et fast bredbåndsnet med optiske fibre som hovedkilde«.

(102) I det kapitel i Broadband China-strategien, der omhandler politikinstrumenterne, beskriver GOC de instrumenter, der anvendes til at nå målene i denne strategi, dvs. »fuld udnyttelse af forskellige særmidler fra centralregeringen til at vejlede relevante lokale fonde i at investere i forskning i bredbåndsnet og udvikling og industrialisering« og yde »subsidieret rentestøtte til lån til støtteberettigede bredbåndsprojekter i nationale udviklingszoner i den vestlige region« og endelig styrke »støtte til skattefordele« og »støtte [til] etablering af bredbåndsnet«. Som anført i betragtning 80 anså Kommissionen optiske fiberkabler for at være et centralt element i internetinfrastruktur og uundværlige for etableringen af bredbåndssystemer.

([22]) http://www.gov.cn/xinwen/2016-12/08/content_5145162.htm, senest tilgået den 6. august 2021.
([23]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n4509627/c5862297/part/5862506.doc, senest tilgået den 18. august 2021.
([24]) https://www.miit.gov.cn/ztzl/rdzt/znzzxggz/wjfb/art/2020/art_4430cca546bd4f4c9dd7c96b31bc7c11. html, senest tilgået den 18. august 2021.
([25]) https://www.directindustry.com/soc/yangtze-optical-fibre-cable-joint-stock-limited-company-212621.html, senest tilgået den 6. august 2021.
([26]) http://www.gov.cn/zwgk/2009-04/15/content_1282430.htm, senest tilgået den 2. august 2021.
([27]) http://www.gov.cn/zwgk/2013-08/17/content_2468348.htm, senest tilgået den 2. august 2021.

(103) Broadband China-strategien indeholder ikke blot ikkebindende mål for udviklingen af internetinfrastrukturen. Sammenholdt med andre dokumenter er det klart, at finansielle bidrag fra GOC er et væsentligt element, der anvendes til at nå målene i denne strategi. I udtalelserne om fremme af opbygningen af fiberoptiske bredbåndsnet ([28]) hedder det, at »lokale myndigheder på alle niveauer tilskyndes til at yde finansielle subsidier til brug af fiberoptiske bredbånd i offentlige institutioner«, og at »investeringer i og politisk støtte til forskning og udvikling af vigtige chips, apparater, systemudstyr og applikationer til fiberoptisk bredbåndskommunikation« skal fremmes, og »teknologisk innovation inden for fiberoptisk kommunikation« skal tilskyndes.

(104) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Broadband China-strategien kun er et vejledende dokument vedrørende bredbåndsinfrastruktur. I denne forbindelse bemærkede GOC, at panelet i »China — GOES« konkluderede, at »generelle oplysninger om regeringens politik, uden direkte forbindelse til [en] af de omhandlede ordninger, ikke udgør »tilstrækkelige beviser« for specificitet«.

(105) I den forbindelse mindede Kommissionen om, at GOC, jf. betragtning 102, i det kapitel i Broadband China-strategien, der omhandler de politiske instrumenter, beskriver de instrumenter, der anvendes til at nå målene i denne strategi, f.eks. anvendelse af forskellige særmidler, subsidieret rentestøtte, støtte til skattefordele osv. Derfor fandt Kommissionen i betragtning 103, at det sammenholdt med andre dokumenter, er klart, at finansielle bidrag fra GOC er et væsentligt element, der anvendes til at nå målene i denne strategi. Selv om Broadband China-strategien angiveligt er vejledende, betyder gennemførelsen heraf gennem udbetaling af statslig finansiering til visse tilskyndede industrier derfor, at strategien er bindende og specifikt rettet mod disse tilskyndede industrier og ikke finder generel anvendelse. Under alle omstændigheder er henvisningen til panelrapporten i »China — GOES« ikke afgørende med hensyn til specificitet, da de mange planer og politikdokumenter, der er udstedt af GOC og som indgår i dette afsnit, giver specifik vejledning og støtte til den pågældende vare. Påstanden blev derfor afvist.

(106) I de vejledende udtalelser fra Statsrådet om aktiv fremme af »Internet Plus« ([29]) fra 2015 er der formuleret et klart mål, idet det anføres, at dette dokument skal bidrage til at »fremskynde gennemførelsen af »Broadband China«-strategien, tilrettelægge og gennemføre det nationale projekt for opbygning af en ny generation af informationsinfrastruktur [og] fremme omstillingen af fiberoptiske bredbåndsnet«. Det beskrives under »6 Styrke vejledning og støtte«, hvordan dette mål kan nås, samtidig med at det uddybes, at skatte- og afgiftsstøtten skal øges, og der anføres opgaver såsom »aktiv investering i forskning og udvikling og demonstrationer af applikationer med kvalificerede »internet+« integrerede nøgleteknologier til innovation. Koordinere anvendelsen af eksisterende finansielle særmidler til at støtte opførelsen af internetbaserede platforme og demonstrationer af applikationer«.

(107) I 2015 udarbejdede GOC endvidere planen for finansielle investeringer med henblik på at »fremskynde etableringen af infrastruktur« i »vejledende udtalelser fra Statsrådets administrationskontor om at fremskynde etableringen af et højhastighedsbredbåndsnet og om at fremme en hurtig nedsættelse af afgifterne på hurtigere netværk« ([30]). Det fremgår af dette dokument, at GOC med henblik på at nå dette mål »vil fremskynde opførelsen af byer med kun fibernet og fjerde generations mobilkommunikationsnet (4G) med en investering på mere end 430 mia. yuan i anlæggelse af net i 2015 og ikke mindre end 700 mia. yuan i 2016-2017« og »fremme fiber-til-hjem-processen, afslutte den fiberoptiske omstilling af 45 000 adgangszoner med kobberkabel i 2015 og [...] bygge mere end 80 mio. nye husstande med fiber-til-hjem-løsninger«.

(108) GOC's tilgang til at definere tilskyndede industrier og produkter i kataloger med henblik på at allokere ressourcer i overensstemmelse hermed på grundlag af den strategiske eller politiske betydning, som GOC tillægger dem, og til at gennemføre og føre tilsyn med planerne på alle administrative niveauer fremgår yderligere ved en gennemgang af kataloget over strategiske og nye produkter og tjenesteydelser fra den nationale udviklings- og reformkommission (NDRC) fra 2016 ([31]). Igen er der planer om at skabe en ny generation af IT-industrien, herunder en ny generation af informationsnetværksindustrien. For at nå dette mål er visse produkter medtaget i kataloget over strategiske og nye produkter. Optiske fiberkabler er tydeligvis et af produkterne, da henvisningen til »Optisk kommunikationsudstyr.

([28]) http://www.gov.cn/zwgk/2010-04/08/content_1576039.htm, senest tilgået den 2. august 2021.
([29]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-07/04/content_10002.htm, senest tilgået den 2. august 2021.
([30]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/20/content_9789.htm, senest tilgået den 5. august 2021.
([31]) https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/gg/201702/t20170204_961174.html?code=&state=123, senest tilgået den 3. august 2021.

Herunder fiber« er utvetydig. Opregningen af de teknologiske karakteristika ved det pågældende udstyr, såsom »G.657-fiber til FTTx, G.655 fiber med stort effektivitetsområde, G.656-fiber, belysning med lavt tab og belysning med ultra lavt tab, der opfylder G.652-standarderne, Fiber, [...] Optisk transmissionsudstyr, kapacitet for enkeltkanal (single channel line rate) på 10 Gbit/s, 40 Gbit/s, 100 Gbit/s, 200 Gbit/s, 400 Gbit/s« viser ikke blot, at GOC betragter optiske fiberkabler som et strategisk og nyt produkt, men viser også GOC's detaljerede planlægning, der også omfatter vise teknologiske produkter.

(109) Samme tilgang — altså fastsættelse af mål i planer og yderligere gennemføre dem ved at definere tekniske detaljer i kataloger — anvendes i kataloger over varer inden for højteknologi og ny teknologi ([32]), hvor optiske fiberkabler er medtaget som kommunikationsprodukt i nr. 1020011, som omfatter »SDH-optisk fibertransmissionssystem med singlemode fibertransmissionsmedium, kanal til højhastighedstransmission af data, transmissionshastighed på 10 Gbit/s og 40 Gbit/s for kommunikationslinjer og metro-backbonenet«. Optiske fiberkabler blev allerede i 2003 opført i kataloget over tilskyndede højteknologiske produkter til udenlandske investeringer i kategorien kommunikationsudstyr og -produkter ([33]) under nr. 42 som »SDH-fiberkommunikationsudstyr med 10 Gb/s og derover«.

(110) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC og Connect Com, at Kommissionen ikke påviste, at de forskellige dokumenter, der er nævnt i afsnit 3.1 »specifikt« støtter eller tilskynder industrien for optiske fiberkabler, selv om Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), skal påvise, at et dokument fra GOC »udtrykkeligt begrænser adgangen« til visse virksomheder, og at et sådant krav i henhold til artikel 2.1, litra a), i SCM-aftalen indebærer påvisning af en begrænsning, der er »udtrykkelig ... utvetydig og klar« ([34]). Connect Com henviste endvidere til grundforordningens artikel 4, stk. 5, som fastsætter, at specificiteten klart skal dokumenteres på grundlag af positivt bevismateriale, og hævdede, at Kommissionen ikke opfyldte dette krav. GOC påstod endvidere, at Kommissionen baserer sig på den fejlagtige antagelse, at hvis der angiveligt tilskyndes til netinfrastruktur, er alt, hvad der indgår i disse net, tilskyndet. GOC anførte, at en lang række dokumenter, som Kommissionen nævnte, f.eks. den 13. femårsplan , Made in China 2025-initiativet, udviklingsplanen for intelligent fremstilling (2016-2020), planen for tilpasning og revitalisering af industrien for elektronisk information fra 2009 og Broadband China-strategien fra 2013, ikke vedrører optiske fiberkabler som produkt eller industri, men snarere net i efterfølgende produktionsled eller etablering af bredbånd, dvs. generel infrastruktur. Da det kræver mange input og produkter at etablere netværk, bør Kommissionen ifølge GOC klart forklare præcist, hvilke produkter og tjenesteydelser der udgør den infrastruktur, som den anser for at være tilskyndet. Desuden hævdede GOC, at »udrulningen« af net eller bredbånd ikke vedrører varer, men snarere infrastrukturudvikling og -tjenester, da en sådan udrulning vedrører forbedring af generelle telekommunikationstjenester.

(111) Kommissionen var uenig. Da optiske fiberkabler er en central komponent i internetinfrastrukturen, spiller de en afgørende rolle for udrulningen af optiske fibernet og bredbåndsinternet, jf. betragtning 80. Bredbåndsinfrastruktur henviser til net af udrullet telekommunikationsudstyr og -teknologi, der er nødvendigt for at give højhastighedsadgang til internettet og andre avancerede telekommunikationstjenester ([35]), og optiske fiberkabler er en væsentlig del af transmissionsudstyret. Derfor kræver opbygningen af bredbåndsinfrastruktur og -net anvendelse af de produkter, der er nødvendige for datatransmission, og består ikke hovedsagelig af levering af tjenesteydelser, som GOC synes at antyde. Faktisk ville leveringen af tjenesteydelser være resultatet af eksistensen af en sådan infrastruktur, når den først er etableret. Hvis GOC tilskynder til etablering af bredbåndsinfrastruktur, tilskynder GOC derfor også til nøgleprodukter, som er nødvendige for at opbygge en sådan infrastruktur, og som udgør en integrerende del heraf. Kommissionen er af den opfattelse, at de normative rammer, der følger af gennemførelsen af de forskellige dokumenter, der er nævnt i afsnit 3.1, »udtrykkeligt begrænser adgangen« til en præferencebehandling til visse virksomheder i tilskyndede industrier, såsom industrien for optiske fiberkabler, som indgår i informationsteknologi- og bredbåndsnet. De forskellige dokumenter, der blev nævnt i afsnit 3.1, udgjorde derfor tilstrækkelige positive beviser til at træffe en konklusion om specificiteten i GOC's støtte og tilskyndelse af industrien for optiske fiberkabler. GOC's og Connect Com's påstande i den henseende blev derfor afvist.

(112) Desuden er internetadgangsnet og bredbåndsinfrastruktur ifølge GOC generel infrastruktur. GOC henviste til panelets fortolkning af »generel infrastruktur« i »EC and certain Member States — Large Civil Aircraft« som »infrastruktur, der ikke stilles til rådighed for eller er til fordel for kun en enkelt enhed eller en begrænset gruppe af enheder, men som er tilgængelig for alle eller næsten alle enheder«. GOC påstod endvidere, at appelorganet i »US — Softwood Lumber IV« bekræftede, at »kun en udtrykkelig undtagelse fra det generelle princip om, at statslig levering af »varer« vil resultere i et finansielt bidrag, er, når disse varer leveres i form af »generel infrastruktur«.

([32]) http://www.gov.cn/zwgk/2006-12/21/content_474651.htm, senest tilgået den 7. august 2021.
([33]) http://www.most.gov.cn/xwzx/xwfb/200312/t20031214_10451.html, senest tilgået den 7. august 2021.
([34]) Appelorganets rapport, »European Communities and Certain Member States — Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft«.
([35]) https://itlaw.wikia.org/wiki/Broadband_infrastructure, senest tilgået den 26. oktober 2021.
https://www.investopedia.com/terms/b/broadband.asp, senest tilgået den 26. oktober 2021.

(113) I denne forbindelse påpegede Kommissionen, at den fortolkning af »generel infrastruktur«, som GOC henviste til, vedrører definitionen af statslig levering af varer i form af generel infrastruktur. Denne fortolkning vedrører ikke analysen vedrørende specificiteten af en subsidieordning. Genstanden for denne undersøgelse er desuden ikke statslig levering af optiske fiberkabler, som GOC hævdede var »generel infrastruktur«, men derimod alle de udligningssubsidier, der blev ydet til de eksporterende producenter af optiske fiberkabler, som til gengæld eksporterer disse optiske fiberkabler til teleoperatører i Unionen. Kommissionen anså derfor påstanden for at være ubegrundet og irrelevant for vurderingen GOC's tilskyndelser til industrien for optiske fiberkabler og afviste derfor den.

(114) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Connect Com, at den generelle finansiering i forbindelse med udvidelsen af fiberoptiske net ikke udgør specifikke subsidier for optiske fiberkabler og henviste til betragtning 749, ifølge hvilken optiske fiberkabler ikke udgør mere end 5 % af den samlede mængde af optiske fibernet.

(115) I den forbindelse understregede Kommissionen, at betragtning 749 har følgende ordlyd: »Undersøgelsen viste, at optiske fiberkabler kun tegner sig for en mindre del af de samlede omkostninger ved udrulning af digitale netprojekter — for 5G udgør de langt under 5 %. For det første henviser denne erklæring til produktionsomkostningerne og ikke til mængden. For det andet ændrer den omstændighed, at optiske fiberkabler kan udgøre en mindre del af den samlede udrulning af nettet, ikke den kendsgerning, at optiske fiberkabler er et centralt og uundværligt produkt ved udrulningen af et sådant net. Som forklaret i betragtning 80 og 111 er optiske fiberkabler en integrerende del af den seneste generation af højhastighedsbredbåndsnet baseret på denne teknologi, som derfor ikke ville kunne fungere uden. Subsidier til denne nøglekomponent er således pr. definition specifikke og afgørende for, at hele det optiske fibernet kan fungere tilfredsstillende. Påstanden blev derfor afvist.

(116) De midlertidige bestemmelser om fremme af tilpasninger af erhvervsstrukturen (Statsrådets afgørelse nr. 40 af 2005) (»afgørelse nr. 40«), kapitel III henviser desuden til det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering (The Guiding Catalogue for Industry Restructuring), som består af tre forskellige former for indholdskategorier, nemlig tilskyndede, begrænsede og udelukkede projekter. Det fremgår af denne afgørelses artikel XVII, at hvis »investeringsprojektet falder ind under kategorien tilskyndet, undersøges, godkendes og registreres det i henhold til de relevante nationale bestemmelser om investering, alle finansielle institutioner skal yde kreditstøtte i henhold til principperne for kreditgivning, importeret udstyr, der medgår i produktionen, i det samlede investeringsbeløb, med undtagelse af varer, der indgår i kategorien af ikke-fritagne importerede varer fra projekter med national investering (ændret i 2000) udstedt af finansministeriet kan fritages for importtold og moms i relation til import, medmindre der er nye bestemmelser om ikke-fritagne investeringsprojekter. Andre politikker, der favoriserer tilskyndede industriprojekter skal implementeres i overensstemmelse med relevante nationale bestemmelser«.

(117) Derfor indeholder afgørelse nr. 40, sammenholdt med det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering, en særlig behandling af visse projekter inden for visse tilskyndede industrier.

(118) Det vejledende katalog over omstrukturering af industrien (2011-udgaven) (2013-ændringen) ([36]) og det vejledende katalog over omstrukturering af industrien (2019-udgaven) ([37]), der blev godkendt ved dekret fra Folkerepublikken Kinas nationale udviklings- og reformkommission nr. 29 af 27. august 2019, som trådte i kraft den 1. januar 2020, indeholder under »Kategori I Tilskyndet«:

»XXVIII. *Informationsindustri*

[…]

13. *Fremstilling af udstyr til optiske fibertransmissionssystemer med multiplexering på basis af bølgelængdeopdeling (WDM) med en hastighed på mindst 32 bølger*

14. *Fremstilling af udstyr til optiske fiberkommunikationssystemer i digitale synkroniseringsserier med en hastighed på mindst 10 GB/S*

[…]

([36]) Catalogue for Guiding Industry Restructuring (udgave fra 2011) (ændring fra 2013) (udstedt ved bekendtgørelse nr. 9 af National Development and Reform Commission den 27. marts 2011 og ændret i overensstemmelse med beslutning truffet af National Development and Reform Commission om ændring af relevante bestemmelser af Catalogue for Guiding Industry Restructuring (udgave fra 2011) udstedt ved bekendtgørelse nr. 21 af National Development and Reform Commission den 16. februar 2013).

([37]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf, senest tilgået den 18. august 2021.

28. *Fremstilling af nye (ikke-dispersive) præformer med singlemodefiber og optiske fibre«.*

(119) Det vejledende katalog over omstrukturering af industrien indeholder under »informationsindustri« således specifikke projekter vedrørende industrien for optiske fiberkabler som tilskyndet industri.

(120) GOC hævdede, at afgørelse nr. 40 ikke er obligatorisk eller juridisk bindende, men i stedet blot er et vejledende dokument. Ifølge GOC vedrører artikel V i afgørelse nr. 40, der henviser til at »[s]tyrke etableringen af informationsinfrastruktur, herunder bredbåndskommunikation«, desuden tydeligvis kun forbedring af infrastrukturen og nævner ikke optiske fiberkabler. GOC påstod således, at der med dette dokument ikke kunne være blevet ydet støtte eller tilskyndelse til industrien for optiske fiberkabler.

(121) For det første var Kommissionen ikke enig i, at afgørelse nr. 40 ikke har en forpligtende karakter. Afgørelse nr. 40 fastlægger de midlertidige bestemmelser, der fremmer den industrielle omstrukturering og henviser til »The Guiding Catalogue for Industry Restructuring« (Det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering), som definerer tre former for projekter: tilskyndede, begrænsede og udelukkede projekter. Artikel XVII i afgørelse nr. 40 fastlægger, at behandlingen af investeringsprojekter, der hører til de tilskyndede projekter, har en forpligtende karakter, f.eks. »alle finansielle institutioner skal yde kreditstøtte i henhold til kreditprincipperne«, og »andre politikker, der favoriserer tilskyndede industriprojekter skal gennemføres i henhold til relevante nationale forskrifter«. Det fastsættes også i artikel XXI, at »de relevante præferentielle politikker, der gennemføres i henhold til dokumentet om, hvilke industrier, varer og teknologier der i øjeblikket særligt tilskyndes af staten, ændret i 2000, (»The Content of Industries, Products and Technologies Currently Especially Encouraged by the State«), skal tilpasses og gennemføres i henhold til det tilskyndede indhold i det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering«. Derfor har afgørelse nr. 40 en forpligtende karakter på dette område.

(122) For det andet gives der med artikel V i afgørelse nr. 40, der indgår i kapitel II »Retningslinjer og prioriteter for industriel omstrukturering«, prioritet til at styrke »etablering af informationsinfrastruktur, herunder bredbåndskommunikation«, og optiske fiberkabler er et centralt og uundværligt element i en sådan infrastruktur, jf. betragtning 80 og uddybningen i betragtning 111. Hvis GOC tilskynder til etablering af bredbåndsinfrastruktur, tilskynder GOC også til nøgleprodukter, som er nødvendige for at opbygge en sådan infrastruktur, og som udgør en integrerende del heraf, jf. Kommissionens konklusion i betragtning 111. Endvidere fremgår det af artikel XIV i afgørelse nr. 40, der indgår i kapitel III »Det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering«, at: »det tilskyndede indhold hovedsagelig omfatter de centrale teknologier, udstyr og produkter, der kan fremme den sociale og økonomiske udvikling, og som bidrager til at spare ressourcer, beskytte miljøet og optimere og opgradere industristrukturen, og som skal fremmes og støttes af relevante politikker og foranstaltninger«. Som allerede anført i betragtning 118 er informationsindustrien og navnlig de centrale inputmaterialer til fremstilling af optiske fiberkabler, såsom præforme til singlemodefibre og optiske fibre samt varer i forudgående produktionsled, f.eks. optiske fibertransmissionssystemer og optiske fiberkommunikationssystemer, opført som tilskyndet indhold. Optiske fiberkabler anvendes desuden som centralt udstyr til etablering af »informationsinfrastruktur, herunder bredbåndskommunikation«, som tilskyndes af GOC. Derfor viser den kombinerede læsning af ovennævnte bestemmelser, at optiske fiberkabler er en tilskyndet vare på den ene side, fordi den er en uundværlig komponent i en tilskyndet infrastruktur, og på den anden side, fordi dens centrale inputmaterialer, som bestemmer merværdien af optiske fiberkabler, også tilskyndes af GOC. Påstanden blev derfor afvist.

(123) Det er ikke kun planer og strategier på nationalt plan, der har til formål at støtte industrien for optiske fiberkabler. På provinsplan blev der oprettet såkaldte nationale udviklingszoner for højteknologisk industri. En af dem er Eastern Lake New Technology Industry Development Zone. Formålet med disse zoner er, som det fremgår af afsnit I.2 i den 13. femårsplan for nationale udviklingszoner for højteknologiske industrier, at skabe en regional platform med henblik på at gennemføre dybdegående nationale strategier såsom »Internet +« og »Made in China 2025« ([38]). Virksomheder, der er beliggende i en af disse zoner og betragtes som en enhed, hvis aktiviteter falder ind under de respektive strategiers anvendelsesområde, nyder godt af fordelagtig behandling. Som det fremgår af dokumentet »Præferencepolitikker for den nationale udviklingszone for højteknologisk industri« ([39]), indrømmes der en generel fritagelse for indkomstskat inden for to år efter etableringsdatoen, og præferencebehandlingen fortsætter også efterfølgende med indrømmelse af en reduceret virksomhedsskattesats, fritagelse for eksportafgifter og andre skattefordele.

([38]) 13th Five Year Plan on National High Tech Industry Development Zones (2017), s. 9, http://www.most.gov.cn/xxgk/xinxifenlei/fdzdgknr/fgzc/gfxwj/gfxwj2017/201705/t20170510_132712.html, senest tilgået den 10. august 2021.

([39]) Politikker om præferencebehandling i de nationale højteknologizoner (High-Tech Industrial Development Zones), s. 1.

(124) De fordele, der indrømmes højteknologiske virksomheder i den nationale udviklingszone for højteknologisk industri, er ikke begrænset til skattefordele, men omfatter også direkte finansiel støtte. Som det fremgår af det citerede dokument, der beskriver de præferentielle politikker i de nationale udviklingszoner for højteknologisk industri, er det op til staten at »sørge for [...] en vis mængde lån til kapitalopbygning og forøgede investeringer hvert år og udstede en vis mængde langfristede obligationer for at rejse midler fra samfundet ([40])«. Der gives en mere præcis beskrivelse i dette dokument, hvori det hedder, at »[d]en kinesiske regerings finansielle støtte til udviklingszonen for højteknologisk industri hovedsagelig består i at yde en vis opstartsfinansiering til de nationale udviklingszoner og at gennemføre visse planlagte nationale projekter for virksomheder i udviklingszonerne. I de fleste udviklingszoner i Kina støtter de lokale myndigheder hovedsagelig udviklingszonen ved at udleje jord til lave priser«.

(125) Desuden henvises der i »Præferencepolitikker for de nationale udviklingszoner« til kataloget over centrale højteknologiske områder, som støttes af staten fra 2016, og som indeholder en liste over de støttede højteknologiske områder. Kataloget nævner klart under »I. Elektronisk information«, punkt 4.»Kommunikationsteknologi« »optiske transmissionsnet« og »teknologi til optiske transmissionssystemer«, som omfatter optiske fiberkabler, som højteknologiske områder, der støttes af staten. En af de stikprøveudtagne eksporterende producenter af optiske fiberkabler er beliggende i Wuhanprovinsen, og de fleste af virksomhederne i gruppen er beliggende i East Lake New Technology Industry Development Zone. Disse virksomheder er derfor berettiget til den fordelagtige behandling, der ydes i henhold til ordningen for nationale udviklingszoner for højteknologisk industri.

(126) Denne særlige GOC-støttede industriudviklingszone i Wuhan — East Lake New Technology Industry Development Zone — fungerede som et vigtigt produktionsgrundlag for optiske fiberkabler. Som en af Statsrådets godkendte »nationale udviklingszoner for højteknologisk industri« og en »national zone til fremvisning af innovation« blev den Kinas første industribase for optoelektronik (også kaldet »China Optics Valley«). Producenter af optiske fiberkabler, der er aktive i zonen, har nydt godt af forskellige former for incitamenter og statsstøtte.

(127) For så vidt angår input, der anvendes i produktionen af optiske fiberkabler, fandt Kommissionen, at aramid, som er en kemisk fremstillet syntetisk fiber og anvendes som input i produktionen af optiske fiberkabler, af GOC kategoriseres som et nøgleprodukt i *det vejledende katalog over nøgleprodukter og -tjenester i strategiske vækstindustrier* ([41]). Denne betegnelse har sat fokus på sidstnævnte råmateriale i flere af GOC's politikker.

(128) Mere generelt er kemiske fibre underlagt statslig regulering og markedsforvaltningspolitikker, ikke kun centralt, men også i henhold til decentrale planlægningsdokumenter, såsom Zhejiang-provinsens handlingsplan for omfattende omstilling og opgradering af traditionelle fremstillingsindustrier — hvor kemiske fibre optræder som en af de 10 nøgleindustrier, der er underlagt specifik politisk styring ([42]), eller den 13. femårsplan for udvikling af den kemiske industri i Jiangsu-provinsen (2016-2020). I bestemmelserne i sidstnævnte femårsplan om nye kemiske materialer fokuseres der navnlig på at støtte udvikling og industrialisering af anvendelser i efterfølgende produktionsled med høj værditilvækst såsom »højtydende fibre«, som omfatter fibre, der anvendes til fremstilling af optiske fiberkabler.

(129) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at flere dokumenter, der er nævnt af Kommissionen, f. eks. »Catalogue of Four Essentials« (katalog over fire strategiske områder«, »katalog over strategiske og nye produkter og tjenesteydelser fra den nationale udviklings- og reformkommission (NDRC) fra 2016« og »vejledende katalog over industriel omstrukturering«, ikke nævner optiske fiberkabler som sådan, men snarere henviser til inputmaterialer. GOC påstod endvidere, at Kommissionen ikke foretog en analyse af videregivelsen eller omgåelsen for at påvise, at påståede subsidier modtaget af industrier i forudgående og efterfølgende produktionsled er blevet videregivet til industrien for optiske fiberkabler.

([40]) Politikker om præferencebehandling i de nationale højteknologizoner (High-Tech Industrial Development Zones), s. 1.

([41]) Se afsnit 3.3.1 i fortegnelsen. http://www.gov.cn/xinwen/2018-09/22/5324533/files/dcf470fe4eac413cabb686a51d080eec.pdf, senest tilgået den 18. august 2021.

([42]) Se bekendtgørelse fra folkeregeringen i Zhejiang-provinsen om »Zhejiang-provinsens handlingsplan for omfattende omstilling og opgradering af traditionelle fremstillingsindustrier (2017-2020)«. http://jxt.zj.gov.cn/art/2017/6/4/art_1657971_35695741.html, senest tilgået den 11. august 2021.

(130) For så vidt angår industrierne i forudgående produktionsled bemærkede Kommissionen, at de stikprøveudtagne eksporterende producenter var vertikalt integrerede, og derfor blev subsidier modtaget af deres forretningsmæssigt forbundne leverandører anset for at være videregivet til de eksporterende producenter af optiske fiberkabler. Desuden er de dokumenter, som ifølge GOC omfatter inputmaterialer til optiske fiberkabler, selv hvis det antages, at de ikke også i det mindste indirekte eller implicit omfatter optiske fiberkabler, hvilket dog ikke er tilfældet, under alle omstændigheder relevante sammen med alle andre præferentielle politikker og dokumenter fra GOC, som er omfattet af dette afsnit. Samtlige dokumenter i dette afsnit omfatter enten optiske fibernet, hvor optiske fiberkabler er en nøglekomponent, eller de vigtigste input hertil, hvilket således viser, hvordan sektoren for optiske fiberkabler som helhed fremmes fra produktionen i forudgående produktionsled til produktionen af den pågældende vare i det efterfølgende produktionsled. Disse dokumenter er også relevante for at påvise de forskellige subsidieordningers specificitet. Der er kun behov for en analyse af videregivelsen for subsidier, der faktisk ydes til råmaterialer, der leveres mod utilstrækkeligt vederlag og anvendes af de eksporterende producenter til produktion af den pågældende vare, og kun hvis sælgeren og køberen af disse inputmaterialer ikke er forretningsmæssigt forbundne. Som forklaret nedenfor i afsnit 3.8.2 er råmaterialer, der købes af ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører mod utilstrækkeligt vederlag, ikke blevet udlignet i forbindelse med denne undersøgelse. Som anført ovenfor i denne betragtning er de samarbejdsvillige eksporterende producenter desuden hovedsagelig integreret.

(131) I betragtning af ovenstående planer og ordninger anses industrien for optiske fiberkabler således for at være en nøgleindustri/en strategisk industri, hvis udvikling GOC aktivt forfølger som et politisk mål. Optiske fiberkabler skiller sig ud som et produkt af afgørende betydning for GOC i opbygningen af netværk og infrastruktur, der støtter hele kategorier inden for centrale politikker vedrørende konnektivitet og digitale politikområder, der udvikles og overvåges af staten. På grundlag af de politikdokumenter, der er nævnt i dette afsnit, konkluderede Kommissionen, at GOC griber ind i industrien for optiske fiberkabler for at gennemføre de relaterede politikker og griber ind i markedskræfternes frie spil i sektoren for optiske fiberkabler, navnlig ved at fremme og støtte sektoren på forskellige måder.

3.2. **Delvis manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger**

(132) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte GOC nogle generelle bemærkninger vedrørende Kommissionens beslutning om at anvende bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angår præferentielle lån, eksportkreditforsikring og inputmaterialer.

(133) GOC påstod, at alle Kommissionens anmodninger om oplysninger, som GOC ikke kunne besvare, var urimelige, da det i disse anmodninger blev antaget, at der fandtes retlige beføjelser, som GOC ikke havde.

(134) Desuden hævdede GOC, at Kommissionen ikke foretog en korrekt vurdering af de faktiske omstændigheder, som den havde til rådighed, og ikke gav en ordentlig forklaring på, hvorfor de foreliggende faktiske oplysninger med rimelighed erstattede de nødvendige oplysninger, der manglede.

(135) Som anført i betragtning 146, 160 og 168 var Kommissionen af den opfattelse, at GOC havde retlige beføjelser til at indhente de ønskede oplysninger som aktionær eller ansvarlig myndighed i de enheder, for hvilke Kommissionen anmodede om oplysningerne. Kommissionen anførte i sin korrespondance med GOC, som gentaget i afsnit 3.2.1-3.2.3, hvorfor den var nødt til at basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger. Kommissionen anså offentligt tilgængelige oplysninger for at være en rimelig erstatning for de oplysninger, som GOC ikke havde fremlagt. Kommissionen afviste derfor GOC's påstand.

3.2.1. *Anvendelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angår præferentiel långivning*

(136) Af administrative hensyn anmodede Kommissionen GOC om at fremsende de særlige spørgeskemaer for finansielle institutioner til enhver finansiel institution, der ydede lån eller eksportkreditter til de stikprøveudtagne virksomheder.

(137) Indledningsvist modtog man kun et svar fra EXIM Bank. GOC besvarede ikke Kommissionens anmodning om at fremsende spørgeskemabesvarelser fra alle finansielle institutioner, der ydede lån eller eksportkreditter til de stikprøveudtagne virksomheder. I mangelskrivelsen gentog Kommissionen derfor sin anmodning vedrørende de finansielle institutioner med henblik på at maksimere mulighederne for at inddrage dem i undersøgelsen ved at fremlægge de oplysninger, der var nødvendige for, at Kommissionen kunne drage konklusioner om eksistensen og omfanget af den påståede subsidiering.

(138) Efter mangelskrivelsen anførte GOC, at spørgeskemabesvarelserne fra de finansielle institutioner, der ydede lån, ikke var relevante for undersøgelsen, da ingen af lånene og eksportkreditterne blev ydet i overensstemmelse med regeringens planer og projekter som påstået i klagen og anført i spørgeskemaet.

(139) Kommissionen var ikke enig i dette synspunkt. For det første er det Kommissionens opfattelse, at de oplysninger, som de statsejede virksomheder blev anmodet om at fremlægge, er tilgængelige for GOC for alle enheder, hvor GOC er hovedaktionær eller majoritetsaktionær. Derudover har GOC også den nødvendige beføjelse til at indgå i et samspil med de finansielle institutioner, selv når de ikke er statsejede, da de alle hører ind under den kinesiske banktilsynsmyndigheds jurisdiktion.

(140) I sidste ende modtog Kommissionen kun oplysninger om virksomhedsstruktur, ledelse og ejerskab fra en statsejet bank, men ikke fra nogen af de andre finansielle institutioner, der havde ydet lån til de stikprøveudtagne virksomheder. Desuden modtog Kommissionen ikke virksomhedsspecifikke oplysninger fra andre banker end EXIM Bank, som kunne efterprøves.

(141) Desuden indgav EXIM Bank ikke særlige oplysninger om vurderingen af lån til de stikprøveudtagne virksomheder, selv om den afgav nogle generelle forklaringer om, hvordan dens system til godkendelse af lån og risikostyring fungerer. Den fremførte, at den ikke var i stand til at fremlægge disse dokumenter, da de blev betragtet som interne og forretningsmæssigt fortrolige.

(142) Kommissionen anmodede derfor de grupper af eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, om at give adgang til virksomhedsspecifikke oplysninger, som indehaves af alle statsejede og private banker, fra hvilke de modtog lån. Selv om de stikprøveudtagne virksomheder gav deres samtykke til at give adgang til bankdata vedrørende dem, nægtede den delvist samarbejdsvillige bank at give de nødvendige detaljerede oplysninger.

(143) Da Kommissionen ikke havde modtaget nogen oplysninger om de fleste af de banker, der ydede lån til de stikprøveudtagne virksomheder, fandt den, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger af relevans for dette aspekt af undersøgelsen.

(144) Kommissionen underrettede derfor GOC om, at den kunne være nødt til at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, i forbindelse med undersøgelsen af forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering i form af præferentielle låneordninger.

(145) I sit svar på Kommissionens brev gjorde GOC indsigelse mod anvendelsen af grundforordningens artikel 28, stk. 1. Den hævdede, at GOC ikke er forpligtet til at fremlægge de ønskede oplysninger, og at de ønskede oplysninger ikke udgør nødvendige oplysninger.

(146) Kommissionen fastholdt sin holdning om, at GOC som reguleringsorgan har beføjelse til at besvare de specifikke spørgsmål, der stilles til de finansielle institutioner, der ydede finansiering til de stikprøveudtagne eksporterende producenter. Som anført i Kommissionens brev har GOC adgang til de oplysninger, der anmodes om fra statsejede enheder, for alle de enheder, hvor GOC er hovedaktionær eller majoritetsaktionær, og GOC har de nødvendige beføjelser til at interagere med de finansielle institutioner, selv når de ikke er statsejede, eftersom de alle hører under den kinesiske banktilsynsmyndigheds jurisdiktion.

(147) Kommissionen vurderede desuden, at de ønskede oplysninger var af afgørende betydning for at vurdere, om GOC har udøvet kontrol med de finansielle institutioner med hensyn til deres udlånspolitik og risikovurdering, når de ydede lån til industrien for optiske fiberkabler.

(148) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at oplysningerne fra Kommissionen vedrørende oplysninger fra finansielle institutioner, der ydede lån eller eksportkreditter til de stikprøveudtagne virksomheder, ikke var nødvendige eller endog relevante, for at Kommissionen kunne afslutte sin analyse, da ingen af de pågældende lån blev ydet i henhold til regeringens planer eller andre dokumenter fra GOC.

(149) De manglende oplysninger vedrørte to aspekter: For det første var oplysninger om ejerforhold og ledelsesstrukturen i de ikke samarbejdsvillige banker nødvendige, for at Kommissionen kunne fastslå, hvorvidt disse banker er offentlige organer. For det andet var virksomhedsspecifikke oplysninger fra den delvist samarbejdsvillige bank, EXIM Bank, såsom proceduren for godkendelse af lån og bankens vurdering af kreditværdigheden for de lån, der blev ydet til de stikprøveudtagne eksporterende producenter, nødvendige for at fastslå, om der blev ydet lån til præferencesatser til disse producenter. Kun bankerne og GOC kunne have fremlagt sådanne interne dokumenter, da de stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke ville have haft adgang til disse.

(150) GOC hævdede også, at den ikke havde adgang til de ønskede oplysninger. GOC hævdede, at det ikke var juridisk muligt at indhente de ønskede oplysninger, fordi der i kinesisk lovgivning ikke er noget grundlag for, at GOC kan tvinge finansielle institutioner til at videregive sådanne fortrolige oplysninger. Ved at anmode om disse oplysninger pålagde Kommissionen GOC en urimelig byrde.

(151) Kommissionen anførte, at der særskilt blev anmodet om samtykke fra hver enkelt virksomhed for den enkelte banks lånetransaktioner. Kommissionen var af den opfattelse, at et sådant specifikt samtykke burde være tilstrækkeligt til at give adgang til de stikprøveudtagne virksomheders regnskaber. Desuden fremlagde den delvist samarbejdsvillige bank rent faktisk et overblik over dens udestående lån hos virksomhederne, hvilket viser, at de ikke var begrænset til at give oplysninger som sådan om specifikke transaktioner. Ingen af bankerne fremlagde imidlertid oplysninger vedrørende deres egne interne vurdering af de transaktioner, der var blevet offentliggjort.

(152) Endelig mente Kommissionen ikke, at den havde pålagt GOC en urimelig byrde ved at anmode om oplysningerne vedrørende præferentielle lån. Kommissionen havde fra starten begrænset sin undersøgelse til de finansielle institutioner, som havde ydet lån til de stikprøveudtagne virksomheder. Kommissionen identificerede disse finansielle institutioner, og anmodningen om at fremsende spørgeskemaerne blev sendt til GOC sammen med det spørgeskema, som GOC skulle udfylde på et tidligt tidspunkt i undersøgelsen. Det gav GOC tilstrækkelig tid at efterkomme Kommissionens anmodning. Kommissionen var derfor af den opfattelse, at den havde gjort sit bedste for at lette de opgaver, som den havde anmodet GOC om.

(153) Kommissionen fastholdt derfor, at den delvist måtte gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i forbindelse med undersøgelsen af forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering gennem præferentielle låneordninger.

(154) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at Kommissionen ikke modtog afgørende oplysninger fra GOC i forbindelse med præferencelån, hvilket har resulteret i subsidiemargener, der sandsynligvis ikke repræsenterer den reelle fordel af de præferentielle lån, der blev indrømmet de eksporterende producenter.

(155) De stikprøveudtagne eksporterende producenter samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og fremlagde detaljerede oplysninger om de lån, de havde modtaget fra bankerne. Da fordelen blev beregnet på grundlag af forskellen mellem disse oplysninger og en referencerentesats, blev subsidiemargenen anset for at repræsentere den reelle fordel for de stikprøveudtagne eksporterende producenter. Påstanden måtte derfor afvises.

3.2.2. *Anvendelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, vedrørende eksportkreditforsikring*

(156) Af administrative hensyn anmodede Kommissionen GOC om at fremsende et særligt spørgeskema til Sinosure.

(157) I sin oprindelige spørgeskemabesvarelse hævdede GOC, at Sinosure ikke ydede subsidier til industrien for optiske fiberkabler, og at det specifikke spørgeskema til Sinosure ikke var relevant. GOC fremlagde kun Sinosures årsrapport.

(158) Efter mangelskrivelsen gentog GOC sit synspunkt om, at Sinosure ikke ydede subsidier, der var specifikke for de stikprøveudtagne eksporterende producenter eller industrien for optiske fiberkabler, selv om den indsendte en delvis besvarelse af det specifikke spørgeskema. Hverken GOC eller Sinosure fremlagde imidlertid nogen af de ønskede oplysninger vedrørende Sinosures virksomhedsledelse, f.eks. vedtægterne, eller fremlagde en fuldstændig og korrekt liste over de eksportkreditter, der blev ydet til de stikprøveudtagne eksporterende producenter. Derudover fremlagde hverken GOC eller Sinosure specifikke oplysninger om eksportkreditforsikringen til industrien for optiske fiberkabler, præmiestørrelsen eller detaljerede tal vedrørende rentabiliteten i forbindelse med eksportkreditforsikringsforretningerne.

(159) I mangel af sådanne oplysninger fandt Kommissionen, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger af relevans for dette aspekt af undersøgelsen.

(160) Det er Kommissionens opfattelse, at de oplysninger, som de statsejede enheder blev anmodet om (hvad enten det er virksomheder eller offentlige/finansielle institutioner), er tilgængelige for GOC for alle de enheder, hvor GOC er hovedaktionær eller storaktionær. Dette er også tilfældet for Sinosure, som er en fuldt ud statsejet enhed. Kommissionen underrettede derfor GOC om, at den kunne være nødt til at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, i forbindelse med undersøgelsen af forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering i form af eksportkreditforsikring.

(161) I svaret på Kommissionens brev fastholdt GOC sin holdning om, at Sinosure ikke ydede subsidier, der var specifikke for industrien for optiske fiberkabler, og at den følger det markedsorienterede princip om at drive relevant forsikringsvirksomhed og ikke har nogen specifik præferencebehandling vedrørende industrien for optiske fiberkabler som krævet i visse politikdokumenter.

(162) Oplysningerne fra GOC vedrørende Sinosure var således ufuldstændige og gav ikke Kommissionen mulighed for at drage konklusioner om afgørende dele af undersøgelsen vedrørende eksportkreditforsikring, dvs. specifikt om hvorvidt Sinosure er et offentligt organ, og om de præmier, som de stikprøveudtagne virksomheder skulle betale, var markedskonforme.

(163) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at alle nødvendige oplysninger blev indgivet til Kommissionen, og da Sinosure ikke ydede subsidier, der er specifikke for industrien for optiske fiberkabler, var de ønskede oplysninger ikke relevante i forbindelse med den nuværende undersøgelse.

(164) Som anført i betragtning 162 modtog Kommissionen ikke oplysninger fra Sinosure med henblik på at vurdere rigtigheden af GOC's påstand om, at Sinosure ikke var et offentligt organ, og om hvorvidt de præmier, som Sinosure opkrævede, var markedskonforme. Disse oplysninger blev anset for nødvendige for, at Kommissionen kunne konkludere, om Sinosures eksportkreditforsikring svarede til udligningsberettigede subsidier, der medførte en fordel for de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

(165) Kommissionen konkluderede derfor, at den delvis måtte gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i forbindelse med sine undersøgelsesresultater vedrørende eksportkreditforsikring.

(166) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at Kommissionen modtog ufuldstændige oplysninger fra GOC vedrørende Sinosure, hvilket ikke gjorde det muligt at drage konklusioner om vigtige dele af undersøgelsen vedrørende eksportkreditforsikring. Som følge heraf viser den beregnede subsidiesats for hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter sandsynligvis ikke hele den reelle fordel ved eksportkreditforsikring, som de eksporterende producenter har modtaget. Klageren mente, at Kommissionen automatisk burde anvende den højeste sats, der blev konstateret for en eksporterende producent, på den anden eksporterende producent.

(167) De stikprøveudtagne eksporterende producenter samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og fremlagde detaljerede oplysninger om de eksportkreditforsikringer, de havde modtaget fra Sinosure. Da fordelen blev beregnet på grundlag af forskellen mellem disse oplysninger og et passende eksternt benchmark, blev subsidiebeløbet anset for at repræsentere den faktiske fordel for de stikprøveudtagne eksporterende producenter. Påstanden måtte derfor afvises.

3.2.3. *Anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger vedrørende inputmaterialer*

(168) Kommissionen anmodede GOC om at fremsende et særligt spørgeskema til de 10 største producenter og distributører af de inputmaterialer, der anvendes i produktionen af optiske fiberkabler, samt til alle andre leverandører af de pågældende materialer, som har leveret input til stikprøveudtagne virksomheder. I sin besvarelse af spørgeskemaet hævdede GOC, at den ikke har kontrol over leverandørerne af inputmaterialer til at anmode dem om at fremlægge de fortrolige oplysninger, der anmodes om i spørgeskemaet, og at det ville være en urimelig byrde for GOC at koordinere med et meget betydeligt antal leverandører af inputmaterialer til de stikprøveudtagne virksomheder. På grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger konstaterede Kommissionen imidlertid, at de største germaniumproducenter er (delvis) statsejede, jf. afsnit 3.8.2. GOC var således i stand til at fremlægge de ønskede oplysninger.

(169) Efter anmodning fra Kommissionen fremlagde GOC officielle planer og meddelelser fra Yunnanprovinsens regering, som berørte germaniumindustrien. GOC nægtede imidlertid at efterkomme Kommissionens anmodning om at videresende spørgeskemaet til inputleverandører for at indhente mere detaljerede oplysninger om ejerskabsstrukturen i de virksomheder, der fremstiller og leverer de pågældende inputmaterialer. På grund af GOC's kun delvise samarbejde med hensyn til inputmaterialer, der anvendes i produktionen af optiske fiberkabler, modtog Kommissionen derfor ikke de nødvendige oplysninger om råmaterialeleverandørerne.

(170) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen uretmæssigt anvendte de foreliggende faktiske oplysninger med hensyn til oplysninger fra producenter og distributører af inputmaterialer, idet den hævdede, at det er urimeligt at forvente, at GOC koordinerer med utallige inputproducenter.

(171) Kommissionen stillede undtagelsesvis kun yderligere spørgsmål i sin mangelskrivelse til GOC om et af de vigtigste inputmaterialer, germanium, af de årsager, der er forklaret i afsnit 3.8.2. GOC fremlagde imidlertid ikke alle de nødvendige oplysninger vedrørende dette inputmateriale.

(172) De manglende oplysninger vedrørte hovedsageligt to aspekter: For det første oplysninger om ejerforhold og ledelsesstrukturen hos de ikke samarbejdsvillige producenter af inputmaterialer. Uden disse oplysninger kunne Kommissionen ikke afgøre, om disse producenter er offentlige organer. For det andet virksomhedsspecifikke oplysninger fra de ikke samarbejdsvillige producenter af inputmaterialer, som f.eks. oplysninger om prisfastsættelsen af materialer til de stikprøveudtagne virksomheder. Disse oplysninger er nødvendige, jf. grundforordningens artikel 28, for at afgøre, om materialerne blev leveret mod utilstrækkeligt vederlag til de stikprøveudtagne virksomheder. Endvidere kunne sådanne oplysninger kun leveres af producenterne og kunne således ikke leveres gennem de stikprøveudtagne virksomheders spørgeskemabesvarelser.

(173) Kommissionen konkluderede derfor, at den var nødt til delvist at basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger i forbindelse med sine konklusioner vedrørende levering af inputmaterialer mod utilstrækkeligt vederlag, jf. grundforordningens artikel 28, stk. 1.

3.3. **Subsidier og subsidieordninger inden for rammerne af den nuværende undersøgelse**

(174) På grundlag af oplysningerne i klagen, indledningsmeddelelsen og besvarelserne af Kommissionens spørgeskemaer blev den påståede subsidiering i form af følgende subsidier fra GOC undersøgt:

i) Tilskudsordninger

— Teknologi-, innovations- og udviklingstilskud og -midler

— Industriel omstilling og opgradering af midler

— Projektbaserede tilskud

— Aktivrelaterede tilskud

— Tilskud til udstyr og bygge- og anlægstjenester

— Finansiering af forskning og udvikling

— Subsidier i forbindelse med råmaterialer

— Andre tilskud

ii) Præferentiel finansiering, målrettede kreditter og finansiering gennem egenkapital, kvasiegenkapital og andre kapitalinstrumenter (f.eks. præferencelån, kreditlinjer, bankveksler, eksportfinansiering)

iii) Præferentiel eksportkredit og eksportkreditforsikring og -garanti.

iv) Indtægter, der gives afkald på gennem ordninger for fritagelse og nedsættelse af skatter

— reduceret indkomstbeskatning af virksomheder (»EIT« - Enterprise Income Tax) for virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi

— skattepolitikker med fradrag før skat for udgifter til forskning og udvikling

— fremskyndet afskrivning af instrumenter og udstyr, der anvendes af højteknologiske virksomheder til højteknologisk udvikling og produktion

— skattefritagelse for dividende mellem kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina

— fritagelse for eller afkald på skatter på fast ejendom og brugsrettigheder til jord

— levering af elektricitet til lavere priser

v) Statslig levering af varer og tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag

— statslig indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag

— statslig levering af inputmaterialer mod utilstrækkeligt vederlag.

3.4. **Tilskudsordninger**

(175) Kommissionen konstaterede, at de stikprøveudtagne grupper af virksomheder nød godt af en række tilskudsordninger, herunder tilskud i forbindelse med teknologi, innovation og udvikling, aktivrelaterede tilskud, favorabel rente på lån, eksportstøtte, tilskud til udvikling af intelligente og mellemstore virksomheder og særlige tilskud i forbindelse med covid-19-pandemiens økonomiske virkninger. Tilskud til teknologi, innovation og udvikling udgjorde en betydelig del af de tilskud, der blev indberettet af de stikprøveudtagne grupper af virksomheder. Kommissionen inddelte derfor tilskuddene i to kategorier: i) tilskud til teknologi, innovation og udvikling og ii) andre tilskud.

3.4.1. *Tilskud til teknologi, innovation og udvikling*

(176) De to stikprøveudtagne grupper modtog tilskud vedrørende forskning og udvikling (»FoU«) og industrialisering, teknologisk opgradering og innovation i undersøgelsesperioden.

a) Retsgrundlag

— The 13th Five-year Plan on Technological Innovation (den 13. femårsplan for teknologisk fornyelse)

— Notice on the Establishment of the 2018 Annual Projects of the Key Special Projects of Optoelectronics and Microelectronics Devices and Integration, Ministry of Science and Technology (meddelelse om etablering af årlige projekter for 2018 vedrørende vigtige særprogrammer for optoelektronisk og mikroelektronisk udstyr og integration), Guo Ke Gao Fa Ji Zi (2019) nr. 49

— Notice on Issuing the Establishment of the Broadband Communications and New Network Key Special Projects of National Key R&D Program in 2019, Ministry of Science and Technology (meddelelse om udstedelse af etablering af bredbåndskommunikation og nye vigtige særprogrammer for netværk under det vigtige nationale FoU-program i 2019), Guo Ke Gao Fa Ji Zi (2020) nr. 6

— Industry support funds and special funds for R&D and industrialization (industrielle støttemidler og særmidler til FoU og industrialisering), Dong Ban Fa (2018) nr. 62

— National High-Tech Research and Development Program (863) Management Measures (forvaltningsforanstaltninger til det nationale højteknologiske forsknings- og udviklingsprogram (863)

— Development and Industrialization of Convergent Optical Transmission Equipment-13 Hubei Science and Technology Development [2014] No. 10 Notice from the Provincial Department of Science and Technology on the release of the 2014 Hubei Province Science and Technology Plan Projects (the first batch) (udvikling og industrialisering af udstyr til konvergerende optisk transmission - 13. plan for videnskabelig og teknologisk udvikling i Hubei [2014] meddelelse nr. 10 fra provinsafdelingen for videnskab og teknologi om udgivelsen af planen for videnskabelig og teknologisk udvikling i Hubei 2014 (først udgivelse)

— projektfinansiering for platformen for innovationstjenester

— meddelelse om udgivelse af de første indikatorer for særmidler til omstilling og opgradering af industri og informations-industri på provinsniveau i 2019

— tredje projekt fra forskningsinstituttet under ministeriet for offentlig sikkerhed om tildeling af direkte støtte

— meddelelser om tildeling af særlige fonde til teknisk fornyelse, særlige fonde til fornyelse af industrien, særlige fonde til teknisk omstilling og særlige fonde til industriel udvikling

— lokale programmer, som Wuhans kommunale markedsovervågningsadministration har tildelt særlig høj værdi) og

— Document of Nanjing Economic and Technological Development Zone Management Committee (dokument fra forvaltningskomitéen for Nanjings økonomiske og teknologiske udviklingszone), 2018 nr. 149.

b) Undersøgelsesresultater

(177) Kommissionen fandt, at størstedelen af tilskuddene vedrørende teknologisk opgradering, fornyelse eller omstilling, som de stikprøveudtagne virksomheder havde modtaget, udtrykkeligt vedrørte forskning og udvikling. Få tilskud vedrørte omstilling og innovation i virksomhederne eller deres fremstillingsproces og vedrører derfor indirekte forskning og udvikling.

(178) En eksporterende producent i en af de stikprøveudtagne grupper indberettede 113 tilskud for undersøgelsesperioden, hvoraf over 80 % i værdi var knyttet til FoU-projekter. Værdien af den anden eksporterende producents FoU-tilskud i samme gruppe udgjorde mere end 70 % af de samlede tilskud, som den indberettede for undersøgelsesperioden.

(179) For så vidt angår denne gruppe af virksomheder fastslog Kommissionen endvidere, at GOC ydede tilskud til FoU-industrialisering på forskellige niveauer i gruppen. Navnlig tildelte GOC modervirksomhederne midler til særlige formål, hvoraf den ene type forvaltes direkte af tilsyns- og administrationskommissionen for statsejede aktiver (»SASAC«), som derefter er blevet allokeret til dattervirksomheder, herunder en af de eksporterende producenter, til FoU-projekter.

(180) En af de eksporterende producenter i gruppen modtog et vist beløb fra sine modervirksomheder i forbindelse med kontrakter om overdragelse af FoU-tjenesteydelser, som leveres til modervirksomhederne. Tilskuddene blev ydet af GOC til modervirksomhederne. Under krydstjekket uden kontrolbesøg konstaterede Kommissionen imidlertid, at de tilskud, som GOC ydede, i sidste ende blev betalt i form af gebyrer til den eksporterende producent for FoU-tjenesteydelser. Desuden fremgik det af bestemmelserne i kontrakterne, at FoU-resultaterne, herunder alle intellektuelle ejendomsrettigheder som følge af disse tjenesteydelser, tilhører begge parter, og at retten til at anvendelse heraf forblev hos den virksomhed, der gennemfører FoU-projektet, dvs. den eksporterende producent. Kommissionen fastslog, at de pågældende FoU-tjenesteydelser også omfattede den pågældende vare. På dette grundlag betragtede Kommissionen derfor de midler, der blev stillet til rådighed i form af FoU-gebyrer, som et tilskud, som GOC til fulde ydede den eksporterende producent. Forretningsmæssigt forbundne leverandører i gruppen modtog også betydelige tilskud til FoU-projekter.

(181) En stor del af virksomhederne i denne stikprøveudtagne gruppe er beliggende i Wuhan East Lake New Technology Development Zone og har modtaget FoU-midler, fordi de er beliggende i denne zone. Denne højteknologiske zone omtales ofte som »Optics Valley« ([43]) på grund af dens fokus på optoelektronik, herunder optiske fiberkabler. Som beskrevet i betragtning 123-125 har Wuhan East Lake New Technology Industry Development Zone fungeret som et vigtigt produktionsgrundlag for optiske fiberkabler, og producenter af optiske fiberkabler, der er aktive i zonen, har nydt godt af forskellige former for incitamenter og statsstøtte, herunder tilskud ([44]).

(182) For så vidt angår den anden stikprøveudtagne gruppe fastslog Kommissionen, at værdien af tilskud til FoU eller omstillings- eller innovationsformål udgjorde ca. 90 % af de tilskud, der blev modtaget i undersøgelsesperioden for så vidt angår en af de eksporterende virksomheder, og mere end 40 % for den anden eksporterende virksomhed.

(183) Gennemførelsen af de planer og ordninger, der er beskrevet i betragtning 81-126 udmøntede sig i konkrete udbetalinger. Blandt de instrumenter, hvorigennem GOC styrer udviklingen af sektoren for optiske fiberkabler, er der nemlig direkte statslige subsidier. Den offentligt tilgængelige årsrapport for 2019 fra den eksporterende producent FTT bekræfter, at virksomheden havde 393,8 mio. RMB i udskudte indtægter i form af statslige subsidier og 45,8 mio. RMB i statslige subsidier som »andre indtægter« ved udgangen, af 2019 ([45]). Den offentligligt tilgængelige årsrapport for 2019 fra den eksporterende producent ZTT bekræfter, at virksomheden havde 150,3 mio. RMB i udskudte indtægter i form af statslige subsidier og 361,1 mio. RMB i statslige subsidier i forbindelse med virksomhedens daglige drift, ved udgangen af 2019 ([46]).

([43]) https://asiatimes.com/tag/donghu-high-tech-zone/, senest tilgået den 18. august 2021.

([44]) Se artiklen »Wuhan East Lake: a National High Tech Zone mixing investment and tax benefit policies, Pedata website, af 27. februar 2013, https://free.pedata.cn/755314.html, senest tilgået den 10. august 2021. Se uddrag af: »Ti virksomheder er blevet noteret i »New Third Board« og har modtaget tilsvarende offentlige tilskud. [...] Med hensyn til at tiltrække egenkapitalinvesteringsinstitutter til at bosætte sig i parken eller til at investere i virksomheder beliggende i parken har de relevante afdelinger i Hubei-provinsen, Wuhan Kommune og East Lake High-tech Zone oprettet venturekapitalvejledningsfonde. Sammenlignet med højteknologiske zoner i kystområder - og selv om egenkapitalinvesteringsindustrien i East Lake High-tech-zonen startede senere - er zonens tiltrækningskraft for venturekapital/egenkapital forholdsvis betydelig som følge af dens lave hindringer for virksomhedsregistrering, stærke politiske støtte og store antal statslige vejledningsfonde.«

([45]) https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202004291379049397_1.pdf, s. 133, 138-139, senest tilgået den 11. august 2021.

([46]) https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202004291379029468_1.pdf, p. 205, 215, senest tilgået den 11. august 2021.

(184) De tilskudsordninger, som de stikprøveudtagne grupper af virksomheder nød godt af, ligner i vid udstrækning hinanden i deres udformning. Afhængigt af formålet fastsættes der kriterier for, hvilke virksomheder der kan ansøge, og hvis kriterierne er opfyldt, ydes den finansielle støtte.

(185) Nogle af de tilskud, der ydes til de stikprøveudtagne virksomheder, har deres retsgrundlag i det nationale højteknologiske forsknings- og udviklingsprogram, de såkaldte »863-forvaltningsforanstaltninger«. Disse forvaltningsforanstaltninger illustrerer endnu en gang, hvordan den statslige planlægning i Kina fungerer, jf. betragtning 79. I artikel 2 hedder det, at »det nationale højteknologiske forsknings- og udviklingsprogram (863) er et videnskabs- og teknologiprogram med klare nationale mål, som støttes gennem centrale finansielle tildelinger« I artikel 29 i samme dokument fastlægges proceduren for godkendelse af støtteberettigede projekter. Den afspejler den mekanisme, der er beskrevet ovenfor: Efter at have modtaget en ansøgning, godkendt og evalueret den, fremlægger en ekspertgruppe projektforslagene og projektfinansieringsoverslagene, og i sidste ende godkender og underskriver en fælles instans tilskuddet.

(186) Der findes yderligere retlige bestemmelser, som danner grundlag for de støtteordninger, som producenterne af optiske fiberkabler deltager i.

(187) Et af disse juridiske dokumenter er »meddelelse om etablering af årlige projekter for 2018 vedrørende vigtige særprogrammer for optoelektronisk og mikroelektronisk udstyr og integration«. I denne meddelelse anføres det, at ansvaret for koordinering og overvågning af gennemførelsen af projekterne ligger hos de såkaldte ledende enheder for projekterne, som er udvalgte virksomheder, der drager fordel af den pågældende ordning og fører tilsyn med de andre støttemodtagere.

(188) Det specifikke indhold af de tilskud, der ydes på grundlag af denne ordning, er angivet i bilagene hertil. For eksempel beskrives et af de programmer, der var gældende i UP, som »25G/100G hybride integrerede lyslederchip og -moduler i passive optiske net (PON)« med et budget på 50,54 mio. RMB. En af de stikprøveudtagne eksporterende producenter fik tildelt et tilskud under denne ordning. GOC's mål om at fremme FoU med dette tilskud fremgår klart af dens »projektmål«, der bl.a. beskrives som »forskning i højeffekt 25G laserchipteknologi til passive optiske net (PON)«. Passive optiske net er en fiberoptisk telekommunikationsteknologi, der giver slutkunderne bredbåndsadgang til nettet.

(189) På grundlag af det samme juridiske dokument er et projekt med titlen »Projekt vedrørende 25G/50G/100G PON siliciumbaseret optoelektronisk chip og undersystem til optisk adgang« blevet godkendt med en samlet projektfinansiering på 64,17 mio. RMB. Formålet med tilskuddet efterlader ingen tvivl om, at tilskuddene skal være til gavn for forskning i optiske modulatorer, optiske detektorer, fotodetektorer og siliciumbaseret flerkanal-100Gb/s PON-teknologi, som alle anvendes til optiske fibernet.

(190) Et andet projekt i denne meddelelse har titlen »Projekt vedrørende integreret chipteknologi til optisk emission og kontrol i kohærente optiske kommunikationssystemer« med en finansiering på 41,77 mio. RMB, og forventes gennemført i perioden fra august 2019 til juli 2022. Ved at definere forskningsmål for lasere, laserchips og modulatorer støtter dette tilskud producenterne i den optiske netværksindustri generelt og mere specifikt producenterne af optiske fiberkabler. En af de stikprøveudtagne eksporterende producenter var blandt tilskudsmodtagerne i denne ordning.

(191) En yderligere ordning til støtte for internetindustrien, og navnlig producenter af optiske fiberkabler, findes i »meddelelse om udstedelse vedrørende etablering af bredbåndskommunikation og nye vigtige særprogrammer for netværk under det vigtige nationale FoU-program i 2019«. På grundlag af denne meddelelse blev et projekt med titlen »Forskning og påvist anvendelse af 100G optiske transmissionssystemer med lavt elforbrug, høj integration og høj effekt« godkendt, og der blev oprettet en finansiering på 95,47 mio. RMB. Det fremgår af beskrivelsen af projektets mål, at dette tilskud skal bidrage til at blive uafhængigt af levering af udenlandsk udstyr, der er nødvendigt til 100G optisk transmissionsteknologi med høj hastighed, og med henblik herpå skal der forskes i og produceres højhastigheds-optoelektroniske enheder og moduler og 100G-optisk transmissionsplatformsudstyr baseret på uafhængige chipenheder. En af de stikprøveudtagne eksporterende producenter modtog et tilskud til FoU baseret på dette program til en værdi af 8 360 000 Yuan.

c) Konklusion

(192) Ved tilskuddene vedrørende teknologi, innovation og udvikling, herunder tilskud til FoU-projekter, jf. betragtning 184-191, indrømmes der subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, i form af overførsel af midler fra GOC som tilskud til producenterne af den pågældende vare. Som nævnt i betragtning 183 bogføres de fleste af disse midler som statsstøtte i regnskaberne hos de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

(193) Disse subsidier er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da kun virksomheder inden for nøgleområder eller nøgleteknologier som anført i de retningslinjer, administrative foranstaltninger og kataloger, der offentliggøres regelmæssigt, er berettiget til at modtage disse, og optiske fiberkabler er blandt de berettigede sektorer.

(194) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC og Connect Com, at ingen af FoU-tilskuddene er rettet mod industrien for optiske fiberkabler, og at Wuhan East Lake New Technology Development Zone ikke yder støtte til virksomheder, der producerer optiske fiberkabler, da enhver påstået støtte fra denne zone vedrører industrier i forudgående og efterfølgende produktionsled til optiske fiberkabler. GOC påstod endvidere, at Kommissionen har undladt at påvise, at de pågældende subsidier er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og dermed undladt at opfylde det krav, der er fastsat af panelet i »EC — Aircraft«, i henhold til hvilket konstateringen af specificitet forudsætter, at der fastsættes en udtrykkelig begrænsning af de påståede subsidier, og at en begrænsning »klart skal klart give udtryk for, hvad der menes, og ikke blot antyde eller foreslå noget.« GOC hævdede endvidere, at Kommissionens konklusion om, at disse tilskud udtrykkeligt var begrænset til industrien for optiske fiberkabler, tydeligvis var ukorrekt, og henviste til appelorganets rapport i sagen »US-Large Cvil Aircraft« ifølge hvilken undersøgelsen om, hvorvidt subsidier udtrykkeligt er begrænsede, fokuserer på »ikke kun hvorvidt subsidierne blev ydet til bestemte modtagere, der er identificeret i klagen, men også fokuserer på alle virksomheder eller industrier, der er berettigede til at modtage de samme subsidier«.

(195) Kommissionen har allerede påvist specificiteten i forbindelse med tilskud i betragtning 193. Kun virksomheder, der opererer inden for nøgleområder eller -teknologier som opført i retningslinjerne, administrative foranstaltninger og kataloger, er støtteberettigede. Desuden fremlagde de samarbejdsvillige eksporterende producenter dokumenter i forbindelse med tilskuddene, som f.eks. juridiske dokumenter og meddelelser om tilskud, hvoraf det fremgik, at tilskuddene blev ydet til virksomheder, der tilhører bestemte industrier eller sektorer, og/eller som er involveret i specifikke industriprojekter, der tilskyndes af staten. Kommissionen gentog derfor sin konklusion om, at disse tilskud kun er tilgængelige for en klart specificeret undergruppe af visse virksomheder og/eller sektorer i økonomien, tydeligvis meget snævrere og mere specifikt defineret end dem, der er tale om i »EC-Aircraft« —tvisten. Desuden konstaterede Kommissionen, at betingelserne for støtteberettigelse til disse tilskud ikke var klare og objektive, og at de ikke automatisk fandt anvendelse, de opfyldte derfor ikke kravene om ikke-specificitet i grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

(196) Kommissionen var ikke enig i GOC's erklæring om, at Wuhan East Lake New Technology Development Zone ikke ydede støtte til virksomheder, der producerer optiske fiberkabler, og at enhver påstået støtte fra denne zone vedrører industrier i de forudgående og efterfølgende produktionsled til optiske fiberkabler. For det første konstaterede Kommissionen, at en af de eksporterende producenter nød godt af FoU-midler, som myndighederne i Wuhan East Lake New Technology Development Zone havde ydet virksomhedens modervirksomhed. Selv hvis GOC's påstand om, at enhver påstået støtte fra denne zone kun vedrører industrier i de forudgående og efterfølgende produktionsled til optiske fiberkabler, skulle være sand, viser den for det andet ikke, at de forretningsmæssigt forbundne producenter af optiske fiberkabler ikke opnåede fordele af sådanne tilskud. Kommissionen undersøgte således alle forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der leverede inputmaterialer til de eksporterende producenter og allokerede en del af deres subsidier, herunder tilskud, til den pågældende vare. Påstanden anses derfor for at være ubegrundet.

d) Beregning af subsidiebeløbet

(197) For at fastslå fordelen i undersøgelsesperioden undersøgte Kommissionen tilskud modtaget i undersøgelsesperioden samt tilskud, der var modtaget før undersøgelsesperioden, men for hvilke afskrivningsperioden fortsatte i undersøgelsesperioden. For så vidt angår tilskud, der ikke er afskrevet, blev fordelen anset for at være det beløb, der blev modtaget i undersøgelsesperioden. Med hensyn til projektrelaterede tilskud og aktivrelaterede tilskud blev fordelen anset for at være den del af det samlede tilskudsbeløb, der blev afskrevet i undersøgelsesperioden.

(198) For så vidt angår de tilskud, der blev modtaget som vederlag for FoU-tjenesteydelser, jf. betragtning 180, tog Kommissionen de beløb, der var modtaget som FoU-gebyrer i undersøgelsesperioden, i betragtning og allokerede dem til den pågældende vare på grundlag af den andel, som omsætningen af den pågældende vare udgør af den samlede omsætning hos den eksporterende producent.

(199) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Connect Com Kommissionen om at oplyse beløbet af den andel af tilskud, der specifikt blev ydet til produktion af optiske fiberkabler og allokeret til produktionen af den pågældende vare for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, og hævdede, at virksomheden ikke effektivt kunne udøve sin ret til forsvar.

(200) Kommissionen var ikke i stand til at dele sådanne oplysninger, da de betragtes som følsomme forretningsoplysninger. Virksomheden har heller ikke forklaret, hvorfor kendskab til et sådant beløb ville være afgørende for at forsvare dens rettigheder. Påstanden blev derfor afvist.

(201) Kommissionen overvejede, om der skulle anvendes en supplerende årlig markedsrente i overensstemmelse med punkt F.a) i Kommissionens retningslinjer for beregning af subsidiebeløb ([47]). Men en sådan tilgang ville have medført en lang række komplekse hypotetiske faktorer, for hvilke der ikke forelå nøjagtige oplysninger. Derfor fandt Kommissionen det mere hensigtsmæssigt at allokere beløb på undersøgelsesperioden i henhold til afskrivningssatserne for FoU-projekterne og aktiverne i overensstemmelse med den beregningsmetode, der er blevet anvendt i tidligere sager ([48]).

3.4.2. *Andre tilskud*

(202) Som nævnt i betragtning 175 fandt Kommissionen, at de to stikprøveudtagne grupper af virksomheder også modtog andre tilskud, såsom aktivrelaterede tilskud, favorabel rente på lån, eksportstøtte og tilskud til udvikling af små og mellemstore virksomheder.

a) Retsgrundlag

(203) Disse tilskud blev ydet til virksomhederne af myndigheder på nationalt niveau, provins-, by-, amts- og distriktsniveau, og alle forekom at være specifikke for de stikprøveudtagne virksomheder eller specifikke med hensyn til geografisk beliggenhed eller industritype. Oplysningerne om retsgrundlaget for tildelingen af disse tilskud blev ikke fremlagt af alle de stikprøveudtagne virksomheder. Kommissionen modtog dog en kopi fra nogle virksomheder af et dokument udstedt af en offentlig myndighed, der ledsagede tilskuddet (omtalt som »meddelelsen«).

b) Resultater af undersøgelsen

(204) Eksempler på disse andre tilskud er aktivrelaterede tilskud, patentmidler, midler og tilskud til videnskab og teknologi, midler til virksomhedsudvikling, midler til eksportfremme, tilskud til forbedring af industrikvalitet og effektivitetsforbedring, midler til støtte for bymæssig handel, midler til udenlandsk, økonomisk og handelsmæssig udvikling og tilskud til sikkerhed i produktionen.

(205) I betragtning af det store antal tilskudsordninger, som Kommissionen konstaterede i regnskaberne hos de stikprøveudtagne virksomheder, findes der kun et sammendrag af de vigtigste resultater i denne forordning. De to stikprøveudvalgte grupper fremlagde oprindeligt bevis for, at der fandtes en lang række tilskud, og at de reelt var blevet tildelt af forskellige kinesiske myndighedsniveauer. Der blev forelagt detaljerede undersøgelsesresultater vedrørende disse tilskud for de enkelte virksomheder i deres specifikke fremlæggelsesdokumenter.

([47]) EFT C 394 af 17.12.1998, s. 6.

([48]) Jf. blandt andet Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011 (EUT L 128 af 14.5.2011, s. 18) (Coated finpapir), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 215/2013 (EUT L 73 af 11.3.2013, s. 16) (Stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/366 (EUT L 56 af 3.3.2017, s. 1) (Solceller), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014 (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 22) (Glasfiberfilamenter), Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/918/EU (EUT L 360 af 17.12.2014, s. 65) (Korte fibre af polyester).

c) Konklusion

(206) Disse øvrige tilskud udgør subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, i form af en overførsel af midler fra GOC som tilskud til de stikprøveudtagne grupper af virksomheder, hvilket dermed medførte en fordel.

(207) De stikprøveudtagne grupper af virksomheder fremlagde oplysninger om tilskuddenes størrelse og den myndighed, der tildelte og udbetalte hvert tilskud. De pågældende virksomheder bogførte også for det meste denne indkomst under posten »subsidieindkomst« i deres regnskaber og havde fået disse regnskaber uafhængigt revideret. Kommissionen opfattede oplysningerne om disse tilskud som positive beviser for subsidiering, hvorved der blev opnået en fordel.

(208) Disse tilskud er også specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3, da de baseret på de dertil knyttede dokumenter fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter og synes at være begrænsede til visse virksomheder, visse industrier såsom optiske fiberkabler, eller til specifikke projekter i bestemte regioner. Desuden er nogle af tilskuddene betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

(209) Disse tilskud opfylder desuden ikke kravene om ikke-specificitet, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), da betingelserne for støtteberettigelse og de faktiske udvælgelseskriterier for, om virksomhederne er støtteberettigede, ikke er gennemsigtige eller objektive og ikke finder automatisk anvendelse.

(210) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at de påståede tilskud, i det omfang de ydes af lokale og/eller regionale myndigheder, ikke kan betragtes som regionalt specifikke subsidier. GOC påpegede, at regionale subsidier i henhold til SCM-aftalens artikel 2.2 ikke kan anses for at være specifikke, hvis de ydes af regionen selv (dvs. af de regionale eller lokale myndigheder) ([49]), og at Kommissionen var nødt til at påvise, at der er en begrænsning i adgangen til tilskuddene alene på grundlag af geografisk placering ([50]).

(211) I den forbindelse påpegede Kommissionen, at den i betragtning 208 konkluderede, at andre tilskud end tilskud vedrørende teknologi, innovation og udvikling er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4 , stk.2, litra a), artikel 4, stk. 3 og artikel 4, stk. 4, litra a). De fleste af disse tilskud syntes at være begrænset til visse virksomheder, der opererer i visse industrier, f.eks. industrien for optiske fiberkabler. Kun visse tilskud syntes at vedrøre specifikke projekter i bestemte regioner. Det forhold, at disse tilskud blev tildelt virksomhederne af myndigheder på nationalt niveau, provins-, by-, amts- eller distriktsniveau, betyder ikke, at disse tilskud ikke har deres retsgrundlag på nationalt plan og ikke vedrørte specifikke projekter i bestemte regioner. GOC fremlagde ingen konkrete beviser for, at disse tilskud ikke er specifikke (f.eks. at tilskuddene blev ydet til alle virksomheder inden for jurisdiktionen for den lokale enhed, der fungerede som den subsidieydende myndighed). Kommissionen gentog derfor, at den på grundlag af de beviser, den har til rådighed, konkluderede, at disse tilskud ikke opfylder kravene om ikke-specificitet i grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), og er specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), artikel 4, stk. 3 og artikel 4, stk. 4, litra a), og afviste derfor GOC's påstand.

(212) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Connect Com, at subsidier kun er specifikke, hvis de er direkte forbundet med industrien for optiske fiberkabler, og ikke hvis de vedrører en række industrier, »såsom« produktion af optiske fiberkabler, som anført af Kommissionen i betragtning 208.

(213) I den forbindelse præciserede Kommissionen, at følgende fremgår af grundforordningens artikel 4, stk. 2: »For at fastslå, om subsidier er specifikke for en virksomhed eller en erhvervsgren eller en gruppe af virksomheder eller erhvervsgrene (i det følgende benævnt »visse virksomheder«) inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, gælder følgende principper (...)«. Det følger af ordlyden af denne bestemmelse, at specificitet også kan henvise til en »gruppe af virksomheder eller erhvervsgrene«. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(214) Connect Com hævdede også, at Kommissionen ikke tog hensyn til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), hvori det hedder, at der ikke er tale om specificitet, hvis den subsidieydende myndighed fastsætter objektive kriterier for, hvem der er berettiget til at opnå subsidier og for størrelsen heraf.

([49]) Panelrapport, EC — Large Civil Aircraft, afsnit 7.1230-7.1231; Panelrapport, US — AD/CVD (Kina), afsnit 9.138-9.139.

([50]) Se panelrapporten, United States — Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China (WT/DS379/R), afsnit 9.140-9.144 og 9.157.

(215) Kommissionen forklarede i den forbindelse, at disse tilskud, jf. betragtning 195 og 209, ikke opfylder kravene om ikke-specificitet, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), da betingelserne for støtteberettigelse og de faktiske udvælgelseskriterier for, om virksomhederne er støtteberettigede, ikke er gennemsigtige eller objektive og ikke finder automatisk anvendelse. Påstanden blev derfor afvist.

d) Beregning af subsidiebeløbet

(216) Kommissionen beregnede fordelen i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i betragtning 197.

3.4.3. *Konklusion vedrørende tilskudsordninger*

(217) De subsidiesatser, der blev fastsat for alle tilskudsordninger i undersøgelsesperioden for de stikprøveudtagne eksporterende producenter, var på:

Tilskud

Virksomhedens navn	Subsidiesats
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	1,79 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	0,33 %

3.5. **Præferentiel finansiering**

3.5.1. *Finansielle institutioner, der yder præferentiel finansiering*

(218) Ifølge oplysningerne fra de to stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter havde de fået lån af 32 finansielle institutioner med hjemsted i Kina. Af disse 32 finansielle institutioner var 25 statsejede. De resterende finansielle institutioner var enten privatejede, eller Kommissionen kunne ikke afgøre, om de var statsejede eller privatejede. Der var imidlertid kun én statsejet bank, der udfyldte det særlige spørgeskema, trods en anmodning til GOC, der omfattede alle finansielle institutioner, som havde ydet lån til de stikprøveudtagne virksomheder.

3.5.1.1. Statsejede institutioner, der optræder som offentlige organer

(219) Kommissionen undersøgte, hvorvidt de statsejede banker fungerede som offentlige organer i henhold til grundforordningens artikel 3 og artikel 2, litra b). Efter en fortolkning af grundforordningen i henhold til EU's WTO-forpligtelser er den test, der anvendes for at fastslå, om et statsejet foretagende er et offentligt organ, følgende ([51]): »Det afgørende er, om en enhed har fået overdraget myndighed til at udøve statslige funktioner, snarere end hvordan dette opnås. Der er mange forskellige måder, hvorpå staten i snæver forstand kan tildele enheder myndighed. Følgelig kan forskellige former for beviser være relevante for at godtgøre, at en sådan myndighed er blevet tildelt en bestemt enhed. Beviser for, at en enhed faktisk udøver statslige funktioner, kan tjene som bevis for, at den er i besiddelse af eller har fået overdraget statslig myndighed, navnlig når disse beviser tyder på en vedvarende og systematisk praksis. Efter vores opfattelse er konsekvensen, at beviser for, at en stat udøver reel

([51]) WT/DS379/AB/R (US — Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), appelorganets rapport af 11. marts 2011, DS 379, afsnit 318. Jf. også WT/DS436/AB/R (USA — Carbon Steel (India)), appelorganets rapport af 8. december 2014, afsnit 4.9-4.10 og 4.17-4.20, og WT/DS437/AB/R (United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) appelorganets rapport af 18. december 2014, afsnit 4.92.

kontrol med en enhed og dens ledelse, kan under særlige omstændigheder tjene som bevis for, at den pågældende enhed har statslig myndighed og udøver denne myndighed ved udøvelsen af statslige funktioner. Vi understreger imidlertid, at bortset fra en udtrykkelig delegering af myndighed i et retligt instrument, er det ikke sandsynligt, at forekomsten af udelukkende formelle forbindelser mellem en enhed og staten i snæver forstand rækker til at fastslå den nødvendige besiddelse af statslig myndighed. Således viser f.eks. den blotte omstændighed, at staten ejer aktiemajoriteten i en enhed ikke, at staten udøver en reel kontrol med ledelsen af denne enhed, og i endnu mindre grad, at staten har tildelt enheden statslig myndighed. I visse tilfælde, hvor det imidlertid fremgår af beviserne, at der er mange formelle indicier for statslig kontrol, og der også er bevis for, at denne kontrol har været udøvet reelt, kan sådanne beviser tillade en antagelse af, at den pågældende enhed udøver statslig myndighed.«

(220) Kommissionen indhentede oplysninger om statens ejerskab samt formelle indicier for statslig kontrol i de statsejede banker. Den undersøgte også, om der havde været udøvet reel kontrol. Kommissionen måtte i den forbindelse delvist basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger på grund af GOC's og de statsejede bankers afslag på at forelægge beviser for den beslutningsproces, der havde ført til præferentielle låneordninger, jf. betragtning 136-153.

(221) For at foretage denne analyse undersøgte Kommissionen først oplysninger fra den statsejede bank, der havde udfyldt det specifikke spørgeskema.

1) ***Delvist samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner***

(222) Kun én statsejet bank, nemlig EXIM, indsendte en spørgeskemabesvarelse.

a) GOC's ejerskab og formelle indicier for kontrol

(223) Kommissionen fastslog ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelsen, at GOC enten direkte eller indirekte havde mere end 50 % af aktierne i denne finansielle institution.

(224) Hvad angår de formelle indicier for statslig kontrol i forbindelse med den samarbejdsvillige statsejede bank, betegnede Kommissionen denne som en »vigtig statsejet finansiel institution«. I meddelelsen »Interim Regulations on the Board of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions« ([52]), fastsættes det bl.a., at: »De vigtige statsejede finansielle institutioner, der er omhandlet i disse forskrifter, henviser til statsejede banker, der følger politiske retningslinjer, forretningsbanker, finansielle porteføljeadministrationsselskaber, værdipapirselskaber, forsikringsselskaber osv. (»statsejede finansielle institutioner«), hvortil Statsrådet sender tilsynsråd«.

(225) Tilsynsrådet i de vigtige statsejede finansielle institutioner udnævnes i henhold til de midlertidige forskrifter »Interim Regulations on Board of Supervisors of Key State-owned Financial Institutions«. På grundlag af artikel 3 og 5 i de midlertidige forskrifter fastslog Kommissionen, at medlemmerne af tilsynsrådet udsendes af og er ansvarlige over for Statsrådet, hvilket således illustrerer statens institutionelle kontrol med forretningsaktiviteterne i den samarbejdsvillige statsejede bank.

(226) Ud over disse generelle indicier har Kommissionen konstateret følgende med hensyn til EXIM: EXIM blev oprettet og opererer i henhold til meddelelsen »The Notice of Establishing Export-Import Bank of China«, der er udstedt af Statsrådet, og vedtægterne for EXIM. Ifølge vedtægterne udnævner staten direkte EXIM's ledelse. Tilsynsrådet udnævnes af Statsrådet i overensstemmelse med »Interim Regulations on the Boards of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions« og andre love og bestemmelser, og det er ansvarligt over for Statsrådet.

(227) Det fremgår også af vedtægterne, at partikomitéen i EXIM spiller en ledende og politisk central rolle, der sikrer, at partiets og statens politikker og omfattende gennemførelse iværksættes af EXIM. Partiets ledelse er integreret i alle aspekter af virksomhedsledelsen.

(228) Det fremgår også af vedtægterne, at EXIM har til opgave at støtte udviklingen af udenrigshandel og økonomisk samarbejde, tværnationale investeringer, initiativet »One Belt, One Road«, samarbejdet om international kapacitet og fremstillingen af udstyr. Dens aktivitetsområde omfatter korte, mellemfristede og langfristede lån som godkendt af og i overensstemmelse med statens udenrigshandel og »udadvendte politikker«, som f.eks. eksportkredit, importkredit, tekniske lån i forbindelse med udenlandsk finansiering, udenlandske investeringslån, lån fra den kinesiske regering til udviklingsbistand og lån til købere af eksport.

([52]) Decree of the State Council of the People's Republic of China (nr. 283).

(229) Desuden anførte EXIM Bank i sin årsberetning for 2019, at den til fulde havde gennemført alle de vigtigste politikker og beslutninger, der er vedtaget af CCP's centralkomité og Statsrådet.

(230) Kommissionen konstaterede også, at de statsejede finansielle institutioner har ændret deres vedtægter i 2017 for at øge Kinas Kommunistiske Partis (»CCP«) rolle på det højeste beslutningstagende niveau i bankerne ([53]).

(231) Det fremgår af de nye vedtægter, at:

— formanden for bestyrelsen skal være den samme person som sekretæren for partikomitéen

— CCP har til opgave at sikre og føre tilsyn med bankens gennemførelse af CCP's og statens politikker og retningslinjer, samt spille en rolle som leder og vogter i forbindelse med udnævnelsen af personale (herunder den øverste ledelse), og

— partikomitéens udtalelser skal tages i betragtning af bestyrelsen i forbindelse med vedtagelsen af alle vigtige beslutninger.

b) GOC's reelle kontrol

(232) Kommissionen indhentede også oplysninger om, hvorvidt GOC har udøvet reel kontrol med ledelsen af EXIM bank med hensyn til dennes udlånspolitik og risikovurdering, når den ydede lån til industrien for optiske fiberkabler. Følgende forskrifter er blevet taget i betragtning i denne forbindelse:

— artikel 34 i Kinas lov om forretningsbanker (»banklov«)

— artikel 15 i de generelle regler om udlån (gennemført af People's Bank of China)

— afgørelse nr. 40

— gennemførelsesbestemmelser fra Kinas bank og forsikringsreguleringskommission (CBIRC) om spørgsmål vedrørende administrative tilladelser til kinesisk-finansierede forretningsbanker (»Administrative Licensing Matters for Chinese-funded Commercial Banks«) (CBIRC's bekendtgørelse, [2017], nr. 1)

— gennemførelsesbestemmelser fra CBIRC om spørgsmål vedrørende administrative tilladelser til udenlandsk-finansierede banker (»Administrative Licensing Matters relating to Foreign-funded Banks«) (CBIRC's bekendtgørelse, [2015] , nr. 4)

— administrative foranstaltninger med hensyn til kvalifikationer hos direktører og ledende embedsmænd i finansielle institutioner i banksektoren (»Administrative Measures for the Qualifications of Directors and Senior Officers of Financial Institutions in the Banking Sector«) (CBIRC, [2013] , nr. 3).

(233) Ved en gennemgang af disse forskrifter konstaterede Kommissionen, at finansielle institutioner i Kina opererer inden for en generel retlig ramme, der pålægger dem at tilpasse sig til GOC's industripolitiske målsætninger, når de træffer økonomiske beslutninger, af følgende årsager.

(234) Med hensyn til EXIM Bank er det offentlige politiske mandat fastlagt i meddelelsen om oprettelse af EXIM Bank samt i dens vedtægter.

(235) Overordnet set fastlægger banklovens artikel 34, der gælder for alle finansielle institutioner, som udøver virksomhed i Kina, at »forretningsbanker udøver deres udlånsvirksomhed i overensstemmelse med behovene for den nationale økonomiske og sociale udvikling og under vejledning af statens industripolitikker«. I banklovens artikel 4 fastslås det ganske vist, at »i henhold til loven udfører forretningsbanker forretninger uden indblanding fra enheder eller enkeltpersoner. Forretningsbanker påtager sig uafhængigt det civilretlige ansvar med hele den juridiske persons ejendom«, men undersøgelsen viste, at banklovens artikel 4 anvendes med forbehold af banklovens artikel 34, dvs. hvis staten iværksætter en offentlig politik, gennemfører og følger bankerne statens instrukser.

(236) Desuden er der i artikel 15 i de generelle regler om udlån fastsat følgende: »I overensstemmelse med statens politik kan bestemte tjenester subsidiere renter på lån for at fremme væksten af visse industrier og den økonomiske udvikling i nogle områder.«

([53]) https://www.reuters.com/article/us-china-banks-party-idUSKBN1JN0XN, senest tilgået den 13. august 2021.

(237) På lignende vis pålægger afgørelse nr. 40 alle finansielle institutioner at yde kreditstøtte især til »tilskyndede« projekter. Som allerede forklaret i afsnit 3.1 og særlig i betragtning 81 og 86 tilhører projekter i industrien for optiske fiberkabler kategorien »tilskyndet«. Afgørelse nr. 40 bekræfter således den tidligere konklusion med hensyn til bankloven, at bankerne udøver statslig myndighed i form af præferencelånstransaktioner. Kommissionen fandt også, at CBIRC har omfattende godkendende myndighed hvad angår alle aspekter af forvaltningen af alle finansielle institutioner, der er etableret i Kina (herunder privatejede og udenlandsk ejede finansielle institutioner), såsom ([54]):

— godkendelse af udnævnelsen af alle ledere af finansielle institutioner, både i hovedkvarteret og i de lokale filialer. Der kræves godkendelse af CBIRC for at kunne ansætte på alle ledelsesniveauer, fra de højeste stillinger til filialledere, og det omfatter endog også ledere, der er udpeget i udenlandske afdelinger, samt ledere med ansvar for støttefunktioner (f.eks. IT-ledere), og

— en meget lang liste over administrative godkendelser, herunder godkendelser til oprettelse af filialer, etablering af nye forretningsområder eller salg af nye produkter, ændring af bankens vedtægter, salg af mere end 5 % af deres aktier, kapitalforøgelser, ændringer af hjemsted, ændringer i organisationsform osv.

(238) Bankloven er retligt bindende. Den forpligtende karakter af femårsplanen og afgørelse nr. 40 er blevet fastslået ovenfor i afsnit 3.1. Den forpligtende karakter af CBIRC's forskrifter kan udledes af dens beføjelser som banktilsynsmyndighed. Den forpligtende karakter af andre dokumenter fremgår af de deri indeholdte bestemmelser om tilsyn og evaluering.

(239) Statsrådets afgørelse nr. 40 pålægger alle finansielle institutioner kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter og lover gennemførelsen af »andre præferentielle politikker vedrørende tilskyndede projekter«. På dette grundlag skal bankerne yde kreditstøtte til industrien for optiske fiberkabler som en tilskyndet industri.

(240) Kommissionen konkluderede derfor, at GOC har skabt normative rammer, der skal følges af den samarbejdsvillige statsejede banks ledere og tilsynsførende, som er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC. Derfor støttede GOC sig til disse normative rammer for at udøve reel kontrol med ledelsen af den samarbejdsvillige statsejede bank, når denne ydede lån til industrien for optiske fiberkabler.

(241) Kommissionen søgte også at få konkrete beviser for udøvelsen af reel kontrol gennem konkrete lån, som blev ydet til de stikprøveudtagne eksporterende producenter. I sin spørgeskemabesvarelse forklarede den delvist samarbejdsvillige statsejede bank, at den anvendte avancerede kreditrisikovurderingspolitikker og -modeller, når den ydede de omhandlede lån. EXIM Bank forklarede endvidere, at der ikke er nogen politikmæssig forskel med hensyn til den sektor, som låntager opererer i, kreditsituationen og kapitalstatus osv. Ikke desto mindre påvirker sådanne faktorer kreditvurderingen og omkostningerne ved låntagerens risiko. Den kan henvise til relevante planer og politikker for ydelse af lån. Ved fastlæggelsen af de enkelte låneprojekter anvender den imidlertid en markedsbaseret vurdering.

(242) Som allerede anført i betragtning 141 afviste den delvist samarbejdsvillige statsejede bank at fremlægge konkrete eksempler på sin kreditrisikovurdering vedrørende de stikprøveudtagne virksomheder med den begrundelse, at de ønskede oplysninger er interne for banken og indeholder fortrolige forretningsoplysninger, som det ikke er tilladt at videregive, selv om Kommissionen havde et skriftligt samtykke fra de stikprøveudtagne virksomheder, der gav afkald på deres ret til fortrolighed.

(243) Da der ikke forelå konkrete beviser for vurderingerne af kreditværdighed, undersøgte Kommissionen derfor de overordnede retlige rammer, som fastsat i betragtning 232-239, i kombination med den samarbejdsvillige statsejede banks adfærd i forbindelse med de lån, der blev ydet til de stikprøveudtagne virksomheder. Denne adfærd stod i modsætning til den officielle holdning, da den i praksis ikke handlede ud fra grundige markedsbaserede risikovurderinger.

([54]) I henhold til the Implementing Measures of the CBIRC for Administrative Licensing Matters for Chinese-funded Commercial Banks (CBIRC's bekendtgørelse [2017] nr.1), Implementing Measures of the CBIRC for Administrative Licensing Matters relating to Foreign-funded Banks (CBIRC's bekendtgørelse [2015] nr.4), Administrative Measures for the Qualifications of Directors and Senior Officers of Financial Institutions in the Banking Sector (CBIRC [2013] nr. 3).

(244) I løbet af undersøgelsen konstaterede Kommissionen, at der blev ydet lån til de to stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter til rentesatser, der lå under eller tæt på People's Bank of Chinas (PBOC) benchmarksats for udlån og under basisrenten på udlån som annonceret af National Interbank Funding Center (NIFC), der blev indført den 20. august 2019 ([55]), uanset virksomhedernes finansielle og kreditrisiko. Lånene blev således ydet under markedssatsen sammenlignet med den sats, der svarer til risikoprofilen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

(245) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen ikke havde påvist, at den samarbejdsvillige statsejede bank, nemlig EXIM Bank, er et offentligt organ, og at GOC udøvede reel kontrol med EXIM Bank. GOC understregede, at »ejerskab og formelle indicier for kontrol« ikke er tilstrækkelige til at påvise, at der er tale om et offentligt organ, og at Kommissionen ikke påviste den manglende uafhængighed i forvaltningen af EXIM Bank, og hævdede, at GOC kun udøver kontrol over EXIM Bank i forbindelse med tilsynet med udnævnelsen af bankens ledelse og dens bestyrelse.

(246) GOC påstod endvidere, at de pågældende finansielle institutioner ikke udøver nogen funktioner, der kunne betragtes som statslige, og at GOC ikke har udøvet reel kontrol med EXIM Bank. Selv om det i artikel 34 i den kinesiske banklov fastsættes, at forretningsbanker handler »under ledelse af GOC's industripolitik«, fremgår det ikke af bestemmelsen, at bankerne skal handle på en bestemt måde, og ifølge GOC bør denne bestemmelse betragtes som et vejledende princip for kinesiske banker. GOC anførte også, at den kinesiske banklov udtrykkeligt forbyder GOC at udøve nogen form for kontrol med forretningsbankers beslutninger. I den forbindelse påberåbte GOC sig artikel 4 og 5 i den kinesiske banklov, som fastsætter, at forretningsbanker skal »træffe deres egne beslutninger« og operere »uden indblanding fra nogen enhed eller enkeltperson«. GOC understregede endvidere, at artikel 41 i den kinesiske banklov fastsætter, at »ingen enhed eller enkeltperson må tvinge en forretningsbank til at yde lån eller stille garanti«. Desuden hævdede GOC, at artikel 15 i de generelle regler for lån og afgørelse nr. 40 ikke er bindende, men kun vejledende. Endelig var GOC uenig i påstanden om, at EXIM Bank ydede lån til satser under markedsrenten, da den følger internationalt anerkendte standarder for risikovurdering og udbetaling af lån, og den fungerer uafhængigt af GOC.

(247) Kommissionen var ikke enig i GOC's påstande. Kommissionen baserede sig ikke kun på »ejerskab og formelle indicier for kontrol« for at betegne den samarbejdsvillige statsejede EXIM bank som et offentligt organ, men påviste også, at GOC udøvede reel kontrol med banken af følgende årsager.

(248) Som forklaret i betragtning 238 konstaterede Kommissionen, at den kinesiske banklov og beslutning nr. 40 er af bindende karakter. Resultaterne af denne undersøgelse samt Kommissionens konklusioner i tidligere undersøgelser vedrørende samme subsidieordning ([56]) støttede desuden ikke påstanden om, at bankerne ikke tager regeringens politik og planer i betragtning, når der træffes udlånsbeslutninger. Kommissionen konstaterede f.eks., at de eksporterende producenter drog fordel af præferentielle låneordninger til satser under markedsrenten. En af de eksporterende producenter havde fordel af præferentielle låneordninger fra China Development Bank Fund, der som beskrevet i betragtning 285, er en investeringsorganisation, der følger en bestemt politik og hovedsagelig støtter »projekter i nøglesektorer, der er anerkendt af staten«.

(249) Undersøgelsen viste, at artikel 15 i de generelle regler om udlån faktisk blev anvendt i praksis, og at banklovens artikel 4, 5 og 41 fandt anvendelse med forbehold af banklovens artikel 34, dvs. bestemmelsen om, at staten fastsætter en offentlig politik, bankerne gennemfører den og følger statens instrukser. Selv om banklovens artikel 4 og 5 er en del af kapitel I, som fastsætter de generelle bestemmelser, er artikel 34 en del af kapitel IV, som fastsætter de grundlæggende regler for lån. Ordlyden i artikel 34: »forretningsbanker udøver deres lånevirksomhed i henhold til nationaløkonomiens og samfundsudviklingens behov og under ledelse af statens industripolitik«, viser, at denne bestemmelse ikke er vejledende, men snarere har en bindende karakter og giver bankerne en klar instruks om at tage hensyn til statens industripolitik, når de udøver deres lånevirksomhed. Kommissionen bemærkede også, at Statsrådets afgørelse nr. 40 pålægger alle finansielle institutioner kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter og lover gennemførelsen af »andre præferentielle politikker vedrørende tilskyndede projekter«. Ifølge artikel 17 i samme afgørelse anmodes bankerne om at overholde kreditprincipperne, men Kommissionen kunne ikke under undersøgelsen fastslå, om dette havde fundet sted i praksis. Tværtimod blev der ydet lån til de eksporterende producenter uanset deres finansielle situation og kreditværdighed.

([55]) http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html, senest tilgået den 3. august 2021.

([56]) Jf. f.eks. de i fodnote 5 nævnte sager om varmvalsede flade produkter, om dæk og om elektriske cykler, henholdsvis afsnit 3.4.1.1.b, afsnit 3.4.1.1.b og afsnit 3.5.1.1.

(250) Hvad specifikt angår EXIM Bank, kan det desuden ikke bestrides, at der er tale om en bank, der følger politiske retninslinjer, hvilket den selv indrømmer. Som forklaret på bankens websted ([57]) er EXIM en statsfinansieret og statsejet bank, der følger politiske retningslinjer, under ledelse af Statsrådet og har til opgave bl.a. at støtte Kinas udenrigshandel og gennemføre »going global«-strategien.

(251) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at GOC har skabt normative rammer for udlån til tilskyndede industrier, der skal følges af bankens ledere og tilsynsførende, som er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC. Disse normative rammer gav ikke bankens ledere og tilsynsførende noget råderum med hensyn til, om de skulle følge disse rammer eller ej i forhold til de stikprøveudtagne eksporterende producenter, hvilket bragte bankens ledelse i en afhængighedssituation. Derfor støttede GOC sig til de normative rammer for at udøve reel kontrol med ledelsen af den samarbejdsvillige statsejede bank, når denne ydede lån til industrien for optiske fiberkabler.

(252) Kommissionen søgte, jf. betragtning 241, også at indhente konkrete beviser for udøvelsen af reel kontrol gennem konkrete lån. Den samarbejdsvillige statsejede bank fremlagde imidlertid ikke visse nødvendige oplysninger, herunder den specifikke kreditrisikovurdering vedrørende de stikprøveudtagne virksomheder. Da der ikke forelå konkrete beviser for disse kreditrisikovurderinger, undersøgte Kommissionen de overordnede retlige rammer for udlån til tilskyndede industrier såsom industrien for optiske fiberkabler i kombination med den samarbejdsvillige statsejede banks adfærd og fastslog, at banken ikke handlede på grundlag af grundige markedsbaserede kreditrisikovurderinger. Som forklaret i betragtning 244 blev der desuden ydet lån til de to stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter til en rentesats, der lå under eller tæt på den PBOC's risikofrie benchmarkrente og basisrenten for udlån, uanset deres finansielle situation og kreditrisiko. I betragtning af de stikprøveudtagne eksporterende producenters risikoprofil, der er beskrevet i afsnit 3.5.3.3, og da de eksporterende producenter ifølge Kommissionens risikoanalyse burde have fået en BB-kreditvurdering og derfor burde have betalt renter, der lå betydeligt over den risikofrie rente, konkluderede Kommissionen, at de pågældende lån blev ydet til rentesatser under markedsrenten.

(253) Kommissionen konkluderede derfor, at GOC har udøvet reel kontrol med ledelsen af den samarbejdsvillige statsejede bank med hensyn til dens udlånspolitik og risikovurdering vedrørende industrien for optiske fiberkabler.

c) Konklusion vedrørende statsejede banker

(254) Kommissionen fastslog, at den delvist samarbejdsvillige statsejede bank gennemførte den ovenfor beskrevne retlige ramme i forbindelse med udøvelsen af statslige funktioner for så vidt angår sektoren for optiske fiberkabler. Den fungerede således som offentligt organ, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og i overensstemmelse med WTO's relevante retspraksis.

2) ***Ikke samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner***

(255) Som anført i betragtning 218 besvarede ingen af de andre statsejede finansielle institutioner, der ydede lån til de stikprøveudtagne virksomheder, det særlige spørgeskema. GOC fremlagde kun visse oplysninger om ejerskabet af en række banker, men ikke om deres ledelsesstruktur, risikovurdering eller eksempler vedrørende specifikke lån til industrien for optiske fiberkabler.

(256) I overensstemmelse med konklusionerne i afsnit 3.2.1 besluttede Kommissionen derfor at anvende de foreliggende faktiske oplysninger til at afgøre, om disse statsejede finansielle institutioner kan betragtes som offentlige organer.

(257) GOC fremførte, at følgende banker, som havde ydet lån til de stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter i den foreliggende undersøgelse, var helt eller delvist ejet af staten selv eller af statsejede juridiske personer: Agricultural Bank of China, Bank of China, Bank of Communications, Bank of Jiangsu, Bank of Kunlun, Bank of Nanjing, Bank of Ningbo, China CITIC Bank China Development Bank, China Construction Bank, China Everbright Bank, China Guangfa Bank, China Merchants Bank, China Minsheng Bank, Hankou Bank, Industrial Bank, Industrial and Commercial Bank of China (ICBC), Ping An Bank, Postal Savings Bank, Shanghai Pudong Development Bank og Zheshang Bank.

([57]) Jf. http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/ senest tilgået den 28.10.2021.

(258) Ved at anvende offentligt tilgængelige oplysninger, som f.eks. websteder, årsrapporter, oplysninger i bankoversigter eller på internettet, fastslog Kommissionen også, at følgende finansielle institutioner, som havde ydet lån til de to stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter, var delvist eller helt ejet af staten selv eller af statsejede juridiske personer:

Navn	Oplysninger om ejerstruktur
Bank of Beijing	mindst 21 % af aktierne ejes af lokale og nationale myndigheder og statsejede virksomheder
Sinomach Finance Ltd	ejes af China National Machinery Industry Corporation Ltd (Sinomach), som er en statsejet virksomhed

(259) Kommissionen fastslog endvidere i mangel af specifikke oplysninger fra de pågældende finansielle institutioner om det modsatte, at GOC's ejerskab og kontrol ud fra formelle indicier af samme årsager som anført ovenfor i punkt 1. Navnlig ser det på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger ud til, at ledelsen og de tilsynsførende i de ikke samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC på samme måde som i den samarbejdsvillige statsejede bank.

(260) Hvad angår udøvelsen af reel kontrol fandt Kommissionen, at konklusionerne vedrørende den samarbejdsvillige statsejede finansielle institution også kunne anses for repræsentative for de ikke samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner. De normative rammer, der er analyseret i punkt 1, finder anvendelse på dem på lignende vis. I mangel af oplysninger om det modsatte og ud fra de foreliggende faktiske oplysninger ([58]) gælder manglen på konkrete beviser for vurderinger af kreditværdighed derfor på samme måde som for den samarbejdsvillige statsejede bank.

(261) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionens argumenter var utilstrækkelige, idet den konkluderede, at alle andre statsejede finansielle institutioner end EXIM Bank også var offentlige organer. GOC påstod, at Kommissionen baserede sig på tidligere antisubsidiesager og sine egne konklusioner med hensyn til de samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner og ikke havde foretaget en analyse fra sag til sag, med særlig fokus på de specifikke omstændigheder i hver enkelt sag og på hver af de ikke samarbejdsvillige finansielle institutioner. GOC påstod endvidere, at Kommissionen ikke fremlagde tilstrækkelige beviser til at fastslå, at der var tale om en reel kontrol med de statsejede finansielle institutioner, da bankens ledere og tilsynsførende synes at være udpeget af GOC.

(262) Hertil mindede Kommissionen om, at den i mangel af samarbejde fra de andre statsejede banker måtte basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger. Kommissionen konkluderede, at oplysningerne fra tidligere undersøgelser kombineret med indicier for formel kontrol og resultaterne af selve undersøgelsen vedrørende EXIM bank og vedrørende bankernes faktiske adfærd over for de eksporterende producenter udgjorde de bedste foreliggende faktiske oplysninger i denne sag. Under alle omstændigheder undlod GOC at forelægge beviser eller argumentation, der kunne afkræfte Kommissionens resultater med hensyn til det forhold, at de øvrige statsejede banker, som ydede lån til virksomhederne i stikprøven, er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b, sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Kommissionen fastholdt således sin holdning.

3) ***Konklusion om statsejede finansielle institutioner***

(263) I lyset af ovenstående fastslog Kommissionen, at alle de statsejede kinesiske finansielle institutioner, som ydede finansiering til de to stikprøveudtagne grupper af samarbejdsvillige eksporterende producenter, er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

([58]) Jf. GFF-sagen og sagen om dæk, nævnt i fodnote 5.

(264) Endvidere bemærkes det, at selv hvis de statsejede finansielle institutioner ikke blev betragtet som offentlige organer, fastslog Kommissionen ud fra de samme oplysninger, at de ville blive betragtet, som om de havde fået overdraget eller var blevet pålagt af GOC at udøve funktioner, der normalt udføres af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), af de samme årsager som anført i afsnit 3.5.1.2. Ledelsen ville dermed under alle omstændigheder kunne tilskrives GOC.

3.5.1.2. Private finansielle institutioner, der er overdraget eller pålagt opgaver af staten

(265) Følgende finansielle institutioner blev anset for at være privatejede på grundlag af resultaterne i tidligere antisubsidieundersøgelser ([59]) og suppleret med offentligt tilgængelige oplysninger: HSBC, CITI Bank China, Zijin Rural Commercial Bank, Mizuho Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China), MUFG Bank, Bohai international Trust Co., Ltd og Hubei Rural Credit Cooperative. Kommissionen undersøgte, om disse finansielle institutioner af GOC havde fået overdraget eller var blevet pålagt at yde subsidier til sektoren for optiske fiberkabler, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(266) Ifølge WTO-appelorganet er der tale om »overdragelse«, når en regering overlader ansvaret til et privat organ, og »pålæg«, henviser til situationer, hvor regeringen udøver sin myndighed over for et privat organ ([60]). I begge tilfælde anvender regeringen et privat organ som stedfortræder med henblik på at udbetale det finansielle bidrag, og »i de fleste tilfælde forventer man, at overdragelse eller pålæg i forhold til et privat organ indebærer en form for trussel eller tilskyndelse« ([61]). Samtidig giver artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), ikke medlemmerne mulighed for at indføre udligningsforanstaltninger over for varer, »når regeringen blot udøver sine almindelige lovgivningsmæssige beføjelser« ([62]), eller når regeringens indgriben »eventuelt kan medføre et bestemt resultat, som udelukkende er baseret på de faktiske omstændigheder og aktørernes udøvelse af deres frie valg på dette marked« ([63]). Overdragelse eller pålæg indebærer snarere »en mere aktiv rolle fra regeringens side end blot tilskyndelse« ([64]).

(267) Kommissionen bemærkede, at de normative rammer for den industri, der er nævnt i betragtning 232-238, gælder for alle finansielle institutioner i Kina, herunder privatejede finansielle institutioner. For at illustrere dette omfatter bankloven og de forskellige bekendtgørelser fra CBIRC alle kinesisk finansierede banker og banker med udenlandsk investering under ledelse af CBIRC.

(268) Desuden havde de fleste lånekontrakter med private finansielle institutioner næsten de samme betingelser som kontrakterne med statsejede banker, og udlånsrenterne fra de private finansielle institutioner svarede til de rentesatser, der blev fastsat af de statsejede finansielle institutioner.

(269) I mangel af modstridende oplysninger fra de private finansielle institutioner konkluderede Kommissionen, at for så vidt angår industrien for optiske fiberkabler har alle finansielle institutioner (herunder private finansielle institutioner), der er aktive i Kina og underlagt tilsyn af CRIBC, af staten fået overdraget eller er blevet pålagt at gennemføre regeringens politik, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), første led, og yde lån til præferencesatser til industrien for optiske fiberkabler. ([65])

(270) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen ikke havde påvist, at *GOC havde overdraget eller pålagt funktioner,* og navnlig at der var en *forbindelse mellem regeringen og alle finansielle institutioners specifikke adfærd*. GOC hævdede, at udøvelsen af dens generelle lovgivningsmæssige beføjelser ved blot at give vejledning eller tilskyndelse ikke er tilstrækkelig til at påvise overdragelse og pålæg; der skal være tale om en form for *trussel eller incitament*. Ifølge GOC forbyder bankloven udtrykkeligt indgriben fra GOC's side, og de generelle låneregler og afgørelse nr. 40 indeholder kun retningslinjer og er ikke obligatoriske eller juridisk bindende. Desuden hævdede GOC, at Kommissionen ikke overholdt sin forpligtelse til at foretage en sådan analyse for hver enkelt enhed.

([59]) Jf. GFF-sagen og sagen om dæk, nævnt i fodnote 5.
([60]) WT/DS/296 (DS296 United States — Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea), appelorganets rapport af 21. februar 2005, afsnit 116.
([61]) Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 116.
([62]) Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 115.
([63]) Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 114, som er i overensstemmelse med panelrapporten, DS 194, afsnit 8.31. i den henseende.
([64]) Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 115.
([65]) Jf. GFF-sagen og sagen om dæk, nævnt i fodnote 5.

(271) Kommissionen var ikke enig i dette synspunkt. Eftersom de normative rammer, der er forklaret i betragtning 232-239, som gælder for alle banker i Kina, er juridisk bindende, hvilket yderligere bekræftes i betragtning 248 og 249, udgør de ikke blot en tilskyndelse eller vejledning fra regeringens side. Kommissionen fastslog allerede i betragtning 239, at afgørelse nr. 40 pålægger alle finansielle institutioner at yde kreditstøtte, men kun til tilskyndede projekter, selv om artikel 17 i samme afgørelse også anmoder banken om at overholde kreditprincipperne. Desuden fastslog Kommissionen i betragtning 251, at GOC baserede sig på denne normative ramme for at udøve en reel kontrol over de finansielle institutioner og ikke gav dem noget spillerum med hensyn til, om de skulle gennemføre den eller ej. Der er derfor en klar forbindelse mellem GOC og de private bankers specifikke adfærd, hvilket viser, at GOC har overdraget og pålagt dem funktioner.

(272) Desuden mindede Kommissionen om, at den i mangel af samarbejde fra de private banker måtte basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger. Da der kun blev opnået delvist samarbejde fra én enkelt statsejet bank, sammenlignede Kommissionen oplysningerne fra denne bank, der blev anset for at være et offentligt organ, med de udlånsbetingelser, som private ikke samarbejdsvillige banker tilbød. Derudover fremgik det ikke af krydstjekkene uden kontrolbesøg med de stikprøveudtagne virksomheder, at der var betydelige forskelle mellem de private finansielle institutioners lånebetingelser eller udlånssatser, og lånebetingelser eller udlånssatser fra statsejede finansielle institutioner. Det forhold, at der var en overlapning mellem satserne, viser, at de private banker også ydede lån på vilkår under markedsvilkårene i overholdelse af den normative ramme. GOC's påstand om, at Kommissionen ikke havde overholdt sin forpligtelse til at foretage en sådan analyse for hver enkelt enhed, er derfor ubegrundet.

(273) Kommissionen bekræftede derfor konklusionen om, at for så vidt angår industrien for optiske fiberkabler har alle finansielle institutioner (herunder private finansielle institutioner), der er aktive i Kina, af staten fået overdraget eller er blevet pålagt at gennemføre regeringens politik og yde lån til præferencesatser til industrien for optiske fiberkabler i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), første led.

3.5.2. *Kreditvurderinger*

(274) I tidligere antisubsidieundersøgelser fastslog Kommissionen allerede, at de indenlandske kreditvurderinger, der var blevet tildelt kinesiske virksomheder, ikke var pålidelige på grundlag af en undersøgelse offentliggjort af Den Internationale Valutafond (IMF) ([66]), der viste en uoverensstemmelse mellem de internationale og de kinesiske kreditvurderinger kombineret med resultaterne af undersøgelsen vedrørende virksomhederne i stikprøven. Ifølge IMF vurderes mere end 90 % af de kinesiske obligationer fra AA til AAA af de lokale kreditvurderingsbureauer. Det er ikke sammenligneligt med andre markeder, f.eks. Unionen eller Amerikas Forenede Stater (»USA«). For eksempel nyder mindre end 2 % af virksomhederne godt af sådanne »top-ratings« på det amerikanske marked. I forbindelse med de kinesiske kreditvurderingsbureauer er der således en alvorlig overrepræsentation i den øverste ende af kreditvurderingsskalaen. De har meget brede kreditvurderingsskalaer og har en tendens til at samle obligationer med betydeligt forskellige misligholdelsesrisici i én bred kreditvurderingskategori ([67]). Ifølge Bloombergs viden om det kinesiske obligationsmarked 2021 ([68])dominerer fem kinesiske lokale kreditvurderingsbureauer obligationsmarkedet: China Chengxin, Dagong, Lianhe, Shanghai Brilliance og Golden credit rating, og ca. 90 % af obligationerne er vurderet til AAA af lokale kreditvurderingsbureauer. Mange af udstederne har imidlertid fået en lavere vurdering som globale udstedere, nemlig A og BBB, af S&P ([69]).

(275) Desuden anvender udenlandske kreditvurderingsbureauer som f.eks. Standard and Poor's og Moody's, typisk en opgradering af udstederens basiskreditvurdering baseret på et skøn over virksomhedens strategiske betydning for den kinesiske regering og styrken af en eventuel implicit garanti, når kinesiske obligationer udstedes i udlandet ([70]).

(276) Kommissionen fandt yderligere oplysninger som supplement til denne analyse. For det første fastslog Kommissionen, at staten kan udøve en vis indflydelse på kreditvurderingsmarkedet.

([66]) Jf. IMF's arbejdspapir »Resolving China's Corporate Debt Problem«, af Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak og Philippe Wingender, Jiangyan, Oktober 2016, WP/16/203.

([67]) Livingston, M. Poon, W.P.H. og Zhou, L. (2017). Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, i Journal of Banking & Finance, s. 24.

([68]) China bond market insight 2021, https://assets.bbhub.io/professional/sites/10/China-bond-market-booklet.pdf, senest tilgået den 8. august 2021.

([69]) China bond market insight 2021, fodnote 59, s. 31.

([70]) Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. og Neelakantan, U. (2017). China's broken promises: why it is not a market-economy, Wiley Rein LLP, s. 68.

(277) Ifølge oplysningerne fra GOC var der i undersøgelsesperioden 14 kreditvurderingsbureauer, der var aktive på Kinas obligationsmarked, herunder 12 indenlandske bureauer.

(278) For det andet er der ikke fri adgang til det kinesiske kreditvurderingsmarked. Det er i al væsentlighed et lukket marked, eftersom kreditvurderingsbureauer skal godkendes af Kinas kommission for regulering af værdipapirer (China Securities Regulatory Commission -»CSRC«) eller PBOC, inden de kan påbegynde deres aktiviteter ([71]). PBOC meddelte medio 2017, at de udenlandske kreditvurderingsbureauer på visse betingelser ville få lov til at foretage kreditvurderinger af en del af det indenlandske obligationsmarked. I undersøgelsesperioden var der to udenlandsk ejede og to kinesisk-udenlandske joint venture-kreditvurderingsbureauer, der opererede på det kinesiske marked. Disse kreditvurderingsbureauer følger imidlertid de kinesiske kreditvurderingsskalaer, som derfor ikke er helt sammenlignelige med internationale kreditvurderinger, som forklaret i betragtning 275.

(279) Endelig bekræfter en undersøgelse fra 2017 foretaget af PBOC Kommissionens undersøgelsesresultater, idet den i sine konklusioner fastslår, at »hvis investeringsniveauet for udenlandske obligationer er sat til en international rating BBB-og derover, kan investeringskategorien for indenlandske obligationer vurderes på AA-niveau og derover, idet der tages hensyn til forskellen mellem den gennemsnitlige indenlandske rating og den internationale rating på 6 eller derover« ([72]).

(280) I lyset af den situation, der er beskrevet i betragtning 274-279, konkluderede Kommissionen, at de kinesiske kreditvurderinger ikke giver et pålideligt skøn over kreditrisikoen ved det underliggende aktiv. Disse vurderinger blev ligeledes gengivet urigtigt med den politiske målsætning om at fremme strategiske nøgleindustrier, som f.eks. industrien for optiske fiberkabler.

3.5.3. *Præferentiel finansiering: lån*

3.5.3.1. Låntyper

1) ***Kortfristede og langfristede lån***

(281) Kommissionen fastslog, at virksomhederne i begge stikprøveudtagne grupper anvendte forskellige kortfristede og langfristede lån til at finansiere deres aktiviteter. Disse lån blev hovedsagelig anvendt til den daglige drift, behov for driftskapital, særlige projekter, investeringer eller til at erstatte andre lån. Begge grupper anvendte også kort- og langfristede eksportkreditter.

2) ***Lån med det specifikke formål at erstatte andre lån***

(282) I løbet af undersøgelsen konstaterede Kommissionen, at visse stikprøveudtagne virksomheder optog lån med det specifikke formål at erstatte lån fra andre banker. Med denne praksis kunne virksomhederne omlægge deres forpligtelser og opnå midler med henblik på at indfri deres tidligere forpligtelser, hvilket peger i retning af problemer med at tilbagebetale gælden, medmindre der er andre årsager hertil.

(283) Anvendelsen af lån, der udelukkende har til formål at tilbagebetale andre løbende lån, betragtes som et tegn på, at virksomheden ikke er i stand til at indfri sine kortfristede låneforpligtelser, og udgør dermed en yderligere risiko i forbindelse med virksomhedens kort- og langfristede finansiering.

3) ***Aktionærlån***

(284) Kommissionen konstaterede, at en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter modtog et banklån fra China Development Bank gennem sin modervirksomhed. Modervirksomheden optog lånet med banken i forbindelse med af et såkaldt »aktionærlån« eller »lån via proxy (»entrusted loan«)« til et FoU-projekt, der blev gennemført af den eksporterende producent, og overførte provenuet af lånet til den eksporterende producent på de samme

([71]) Jf. foreløbige foranstaltninger til administrering af kreditvurderingsvirksomhed vedrørende markedet for værdipapirer, offentliggjort af CSRC, bekendtgørelse fra CSRC, [2007], nr. 50 af 24. august 2007, meddelelse fra People's Bank of China »Notice on Qualifications of China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd and other Institutions Engaged in Corporate Bond Credit Rating Business«, Yinfa [1997] nr. 547 af 16. december 1997, og meddelelse nr. 14 [2018] fra People's Bank of China og China Securities Regulatory Commission »Announcement on Issues Concerning the Provision of Bond Rating Services by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market and the Stock Exchange Bond Market«.

([72]) PBOC's arbejdsdokument nr. 2017/5, af 25. maj 2017, s. 28.

kontraktlige betingelser, som var blevet undertegnet med banken. Under krydstjekket uden kontrolbesøg forklarede den pågældende virksomhed, at China Development Bank har særlige midler til projekter, der kun kan ydes i form af lån til centralt ejede enheder, som er direkte under SASAC's kontrol. Lånet blev imidlertid forhandlet direkte mellem den eksporterende producent og banken. Desuden præciseres det i låneaftalen, at banken pålægger modervirksomheden at yde det »lån via proxy« til den eksporterende producent med henblik på kapitaltilførsel til projektet.

(285) Kommissionen fastslog endvidere, at China Development Bank Fund er en politikorienteret investeringsorganisation, der hovedsagelig støtter »projekter i nøglesektorer, der er anerkendt af staten« gennem »projektkapitalinvesteringer, virksomhedsinvesteringer, aktionærlån og investeringer i lokale investerings- og finansieringsvirksomhedsfonde for at afhjælpe mangler i centrale projekter« ([73]).

(286) I betragtning af at den stikprøveudtagne eksporterende producent anvendte provenuet fra lånet til sine egne projekter, at lånet blev forhandlet direkte mellem den stikprøveudtagne eksporterende producent og banken, og at den eksporterende producent havde en låneaftale med sin modervirksomhed, der afspejlede aktionæraftalen mellem modervirksomheden og banken, fandt Kommissionen, at modervirksomheden kun spillede en rolle som mellemled og indgik aftale med China Development Bank om at yde lånet til den eksporterende producent. Kommissionen medregnede derfor det pågældende lån som finansiering fra banken til den pågældende eksporterende producent.

3.5.3.2. Specificitet

(287) Som det fremgår af betragtning 232-238 pålægges de finansielle institutioner i en række juridiske dokumenter, der især tager sigte på virksomheder i sektoren, at yde lån til præferencesatser til industrien for optiske fiberkabler. Det fremgår af disse dokumenter, at de finansielle institutioner kun yder præferentiel finansiering til et begrænset antal industrier/virksomheder, som efterkommer de relevante politikker fra GOC. Kommissionen var af den opfattelse, at henvisningen til industrien for optiske fiberkabler er tilstrækkeligt entydig, da denne industri er identificeret enten ved navn eller ved en klar henvisning til den vare, der fremstilles, eller den industrigruppe, som den tilhører. Som forklaret i betragtning 286 havde en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter desuden fordel af lån fra China Development Bank Fund, som støtter »projekter i nøglesektorer, der er anerkendt af staten«. Den omstændighed, at GOC støtter en begrænset gruppe af tilskyndede industrier, som omfatter industrien for optiske fiberkabler, gør således dette subsidiebeløb specifikt.

(288) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC og ZTT-gruppen, at de pågældende lån ikke er specifikke. Ifølge GOC påviste Kommissionen ikke, at den lovgivning, i henhold til hvilken den finansielle støtte ydes, *udtrykkeligt begrænser* adgangen til støtte, og ingen af de dokumenter, som Kommissionen henviser til, er rettet mod industrien for optiske fiberkabler, som ifølge GOC ikke er en tilskyndet industri i Kina.

(289) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at selv om de dokumenter, der er nævnt i betragtning 232, og navnlig afgørelse nr. 40, bankloven og de generelle regler for lån, ikke specifikt nævner industrien for optiske fiberkabler som sådan blandt de tilskyndede industrier, henviser de til GOC's industripolitikker til støtte for tilskyndede industrier. Som konkluderet i afsnit 3.1 er industrien for optiske fiberkabler en tilskyndet industri. En sammenholdelse af de pågældende dokumenter viste, at GOC pålagde finansielle institutioner at tage hensyn til GOC's industripolitikker i forbindelse med deres udlånsaktiviteter, og at finansielle institutioner netop i henhold til GOC's industripolitikker er forpligtede til at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter. GOC støtter således udtrykkeligt en begrænset gruppe af tilskyndede industrier, som omfatter industrien for optiske fiberkabler. Disse subsidier er derfor specifikke. Kommissionen fastholdt således sine konklusioner.

(290) Kommissionen konkluderede derfor, at subsidier i form af præferentielle låneordninger ikke er alment tilgængelige for alle industrier, men er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a).

([73]) Se China Development Bank Fund's websted: http://www.cdb.com.cn/English/ywgl/zhjryw/gkfzjj/, senest tilgået den 18. august 2021.

3.5.3.3. Fordel ved og beregning af subsidiebeløbet

(291) Kommissionen beregnede det udligningsberettigede subsidiebeløb baseret på den fordel, som modtagerne har opnået i undersøgelsesperioden. Ifølge grundforordningens artikel 6, litra b), er fordelen for modtagerne forskellen mellem det rentebeløb, som virksomheden har betalt for præferencelånet, og det beløb, som virksomheden ville have betalt for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den kunne have opnået på markedet.

(292) Som forklaret i afsnit 3.5.1-3.5.2 afspejler lånene fra kinesiske finansielle institutioner en væsentlig statslig indgriben og afspejler ikke de rentesatser, der normalt ville gælde på et fungerende marked.

(293) De stikprøveudtagne grupper af virksomheder adskilte sig med hensyn til deres generelle finansielle situation. Hver enkelt af dem har haft fordel af forskellige lånetyper i undersøgelsesperioden med afvigelser med hensyn til løbetid, sikkerhedsstillelse, garantier og andre betingelser. Af disse to årsager havde den enkelte virksomhed en gennemsnitlig rente baseret på virksomhedens egne lån.

(294) Kommissionen vurderede individuelt den finansielle situation for hver gruppe af stikprøveudtagne eksporterende producenter for at tage højde for disse særlige forhold. I den forbindelse fulgte Kommissionen beregningsmetoden for præferentiel finansiering i form af lån, der er fastsat i antisubsidieundersøgelsen vedrørende varmvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Kina og antisubsidieundersøgelsen vedrørende dæk med oprindelse i Kina samt i undersøgelsen vedrørende visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber smed oprindelse i Kina ([74]) som er forklaret i nedenstående betragtninger. Som følge heraf har Kommissionen beregnet fordelen ved præferentiel finansiering i form af lånepraksis for hver stikprøveudtagne gruppe af eksporterende producenter på individuelt grundlag og allokeret den pågældende vare en sådan fordel.

1) ***FTT-gruppen***

(295) Kommissionen bemærkede, at de eksporterende producenter i FTT-gruppen fik tildelt en AAA-kreditvurdering af kinesiske kreditvurderingsbureauer, mens kreditvurderingen af deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder varierede mellem B og AAA. I lyset af de generelle fordrejninger gennem de kinesiske kreditvurderinger, der er omhandlet i afsnit 3.5.2, konkluderede Kommissionen, at disse kreditvurderinger ikke er pålidelige.

(296) Som nævnt i betragtning 243-253 fremlagde de kinesiske finansielle udlånsinstitutioner ingen vurdering af kreditværdigheden i forbindelse med denne undersøgelse. For at konstatere, om der var tale om en fordel, måtte Kommissionen derfor vurdere, om rentesatserne for lån til FTT-gruppen var på markedsniveau.

(297) De eksporterende producenter i FTT-gruppen præsenterede sig selv i en generelt rentabel finansiel situation med fortjenstmargener på mellem 1 % og 3 % ifølge deres egne regnskaber, selv om fortjenstmargenerne lå langt under den fortjenstmargen, der generelt forventedes i industrien for optiske fiberkabler, som blev fastsat til 12,4 % i den særskilte antidumpingundersøgelse.

(298) En af de eksporterende producenter i FTT-gruppen brugte kortfristet og langfristet gæld til at finansiere sine aktiviteter. Kommissionen vurderede virksomhedens likviditet på kort sigt og solvens på lang sigt.

(299) Med hensyn til likviditet på kort sigt anvendte Kommissionen likviditetsnøgletal som f.eks. likviditetsgrad 1, likviditetsgrad 2, likviditet baseret på mest likvide midler (cash ratio) og pengestrømsnøgletal (cash flow ratio). Disse nøgletal måler virksomhedens evne til at betale kortfristede forpligtelser, herunder kortfristet gæld. Virksomheden fremlagde en gennemsnitlig likviditetsgrad 1 på 1,1 i undersøgelsesperioden. Selv om likviditetsgrad 1er på lidt over 1, er virksomhedens omsætningsaktiver kun tilstrækkelige til at betale de kortfristede forpligtelser, hvilket ikke er tilstrækkeligt til at begrunde en høj kreditvurdering, for hvilken en virksomhed skal have et nøgletal på mindst 2. Virksomhedens likviditetsgrad 2 var på 0,8 i 2019 og på 0,6 i 2020, mens en likviditetsgrad 2 på mindst 1 betragtes som reference. Faktisk er en virksomhed, der har en likviditetsgrad 2 på under 1, muligvis ikke i stand til at betale sine aktuelle forpligtelser på kort sigt. Virksomhedens likviditet baseret på mest likvide midler var i gennemsnit på 0,1 i undersøgelsesperioden; virksomheden havde derfor ikke tilstrækkelige likvide midler til at betale sin kortfristede gæld. Virksomheden udviste også en negativ likviditet fra driftsaktiviteterne i 2019 og 2020. Det operationelle cash flow var på -0,07 i 2019 og på -0,00007 i 2020. Et operationelt cash flow på under 1 betyder, at virksomheden ikke har genereret tilstrækkelige likvide midler til at dække sine kortfristede forpligtelser.

([74]) Se sagen om varmvalsede flade produkter (betragtning 152-244), sagen om dæk (betragtning 236) og GFF-sagen (betragtning 300), jf. fodnote 5.

(300) I betragtning af de likviditetsindikatorer, der er beskrevet i betragtning 299, konkluderede Kommissionen, at den pågældende virksomhed havde kortsigtede likviditetsproblemer, hvilket resulterer i en højrisiko debitorprofil.

(301) Kommissionen baserede den langsigtede solvensrisikovurdering på forskellige solvensforhold såsom gældskvoter og dækningsgrader. Solvensnøgletallene måler virksomhedens evne til at overholde sine langfristede gældsforpligtelser. De anvendes af långivere og obligationsinvestorer ved vurderingen af virksomhedens kreditværdighed.

(302) Gældskvoterne måler størrelsen af passiverne, navnlig langfristet gæld. Virksomheden havde en høj gældsrate på 0,67, hvilket betyder, at 67 % af virksomhedens aktiver er gældsfinansierede. Gæld-egenkapital-forholdet var på 1,9 i 2019 og på 2,8 i 2020, hvilket tyder på, at virksomheden hovedsagelig finansierer sine aktiviteter gennem gæld. Jo højere gældsrate og jo højere gælden er i forhold til egenkapitalen, jo højere er virksomhedens finansielle risiko.

(303) Dækningsgraderne måler virksomhedens evne til at indfri sin gæld og overholde sine finansielle forpligtelser. Virksomheden baserede sin vurdering på rentedækningsgraden og på forholdet mellem likviditeten fra driftsaktiviteterne og gældskvoten. Rentedækningsgraden viser virksomhedens evne til at finansiere renteomkostninger. Denne dækningsgrad var på 1,4 i 2019 og på 0,6 i 2020. Som led i en finansiel analyse viser en rentedækningsgrad på under 1,5, at virksomheden har problemer med at dække sine renteudgifter. Forholdet mellem likviditeten fra driftsaktiviteter og gældskvoten viser virksomhedens evne til at tilbagebetale sin gæld med likvide midler fra driftsaktiviteterne. Det gennemsnitlige forhold mellem virksomhedens likviditet fra driftsaktiviteterne og gældskvoten i UP var på -6 % i 2019 og på -0,006 % i 2020. Det betyder, at det vil tage virksomheden 16 år med forholdet i 2019 at tilbagebetale sin samlede gæld med den likviditet, den genererer. Tallene fra 2020 viser en endnu værre situation. Der er derfor tegn på, at virksomheden har alvorlige problemer med at generere tilstrækkelig likviditet til at kunne tilbagebetale gælden.

(304) Desuden har denne virksomhed optaget lån udelukkende med det formål at tilbagebetale lån fra andre banker. Anvendelsen af denne type lån betragtes, jf. betragtning 282 og 283, som et tegn på, at virksomheden ikke er i stand til at indfri sine kortfristede låneforpligtelser, og udgør dermed en yderligere risiko i forbindelse med virksomhedens kort- og langfristede finansiering.

(305) I betragtning af de likviditets- og solvensproblemer, der er beskrevet i betragtning 299-304, fandt Kommissionen derfor, at virksomheden befandt sig i en skrøbelig finansiel situation med en høj risikoprofil for potentielle långivere og investorer.

(306) Den anden eksporterende producent i gruppen havde ingen lån. Kommissionen bemærkede imidlertid, at den finansierede 35 % af sine indkøb ved hjælp af bankveksler, der som fastsat i afsnit 3.5.4.2 er et præferentielt kortfristet finansielt instrument. Denne producents gæld udgjorde i gennemsnit 61 % af de samlede aktiver i undersøgelsesperioden med en gældskvote på 0,6, mens det gennemsnitlige gæld-egenkapital-forhold i UP var på 1,6. Det betyder, at virksomheden hovedsagelig finansierede sin drift gennem gæld, hvilket er en risikofaktor.

(307) Da denne virksomhed hovedsagelig finansierede sine aktiviteter gennem kortsigtet finansiering, fokuserede Kommissionen sin analyse på virksomhedens likviditetssituation. I UP havde virksomheden i gennemsnit en likviditetsgrad 1 på 0,9, en likviditetsgrad 2 på 0,7, en likviditet baseret på mest likvide midler på 0,1 og et operationelt cash flow på 0,1. Disse nøgletal peger i retning af likviditetsproblemer, da de samlede løbende kortfristede forpligtelser overstiger de samlede omsætningsaktiver, og virksomheden befinder sig i en situation, hvor den ikke kan betale sine kortfristede forpligtelser med likvide midler genereret af dens omsætningsaktiver og driftsaktiviteter. I forbindelse med finansielle analyser er det almindeligt anerkendt, at likviditetsgrader på under 1 er tegn på likviditetsproblemer, som de långivende institutioner betragter som en risiko.

(308) I betragtning af de alvorlige likviditets- og solvensproblemer, som blev påpeget i den finansielle analyse af de to eksporterende producenter i FTT-gruppen, jf. betragtning 298-307, fandt Kommissionen, at FTT-gruppens samlede finansielle situation svarer til en BB-rating, som er den højeste rating, der ikke længere kan betegnes som »investment grade«. »Investment grade« betyder, at obligationer udstedt af virksomheden bedømmes af kreditvurderingsbureauet som sandsynligvis tilstrækkelige til at kunne opfylde betalingsforpligtelser, således at bankerne har lov til at investere i disse.

(309) På grundlag af offentligt tilgængelige data fra Bloomberg anvendte Kommissionen som benchmark den præmie, der forventedes for obligationer udstedt af virksomheder med en BB-rating, som blev anvendt på PBOC's benchmarksats for udlån, eller efter den 20. august 2019 på basisrenten på udlån som annonceret af NIFC ([75]) med henblik på at fastsætte markedsrenten.

([75]) Jf. betragtning 189.

(310) Dette tillæg blev fastsat ved at beregne det relative spread mellem indekser bestående af virksomhedsobligationer med AA-rating udstedt i USA og virksomhedsobligationer med BB-rating udstedt i USA, baseret på Bloomberg-data for industrielle segmenter. Det således beregnede relative spread blev derefter lagt til benchmarksatsen for udlån som offentliggjort af PBOC, eller efter 20. august 2019 til basisrenten på udlån som offentliggjort af NICF, på datoen for bevillingen af lånet ([76]) og med samme løbetid som det pågældende lån. Dette skete individuelt for hvert enkelt lån til virksomhedsgruppen.

(311) Ligesom for lån i fremmed valuta gælder der en tilsvarende situation med hensyn til markedsfordrejninger og manglen på gyldige kreditvurderinger, da disse lån også bevilges af de samme kinesiske finansielle institutioner. Som tidligere konstateret blev virksomhedsobligationer med en BB-rating i relevante pålydender, der er udstedt i undersøgelsesperioden, derfor anvendt til at fastlægge et passende benchmark.

(312) Fordelen blev fastsat ved at anvende det benchmark, der er beskrevet i betragtning 310, på lånefinansieringsperioden i undersøgelsesperioden.

2) ***ZTT-gruppen***

(313) Kommissionen bemærkede, at ZTT-gruppen fik tildelt en AA+-rating af et kinesisk kreditvurderingsbureau i 2018. I betragtning af de generelle fordrejninger af de kinesiske kreditvurderinger, der er omhandlet i afsnit 3.5.2, konkluderede Kommissionen, at den AA+-rating, der blev tildelt ZTT-gruppen, ikke er pålidelig.

(314) Som nævnt i betragtning 243-253 fremlagde de kinesiske finansielle institutioner ingen vurdering af kreditværdigheden. For at konstatere, om der var tale om en fordel, måtte Kommissionen derfor vurdere, om rentesatserne for lån til ZTT-gruppen var på markedsniveau.

(315) ZTT-gruppens to eksporterende producenter præsenterede sig i deres årsregnskaber som værende i en generelt rentabel finansiel situation.

(316) Analysen af en af de eksporterende producenter i gruppen viste imidlertid et fald i omsætningen kombineret med en betydelig stigning i dens gæld siden 2018. Kommissionen bemærkede, at virksomheden ændrer sin finansielle gearing, udtrykt som forholdet mellem gæld og egenkapital ([77]), øger sin afhængighed af ekstern finansiering og begrænser andelen af helejede midler til at finansiere sin vækst. Selv om virksomheden befinder sig i en rentabel situation, skal det desuden bemærkes, at fortjenstmargenen og afkastet af egenkapitalen ([78]) er faldet siden 2018. Kommissionen fastslog ligeledes, at de to eksporterende producenter og andre forretningsmæssigt forbundne virksomheder i gruppen generelt anvendte kortfristede lån til finansiering af driftskapital til den daglige drift.

(317) Ved at analysere ZTT-gruppen ud fra en konsolideret tilgang bemærkede Kommissionen, at gruppen udstedte obligationer med det formål ud over andre projekter at supplere virksomhedens driftskapital. Derved erkender gruppen, at det er nødvendigt at tilføre driftskapital for at skaffe tilstrækkelig likviditet til den igangværende udvidelse af virksomheden. Desuden viste ZTT-gruppens bruttofortjeneste i perioden 2015-2018 en nedadgående tendens og lå også under gennemsnittet for sammenlignelige producenter af optiske fibre ([79]). Undersøgelsen viste også, at Zhongtian Technology Group Co., Ltd, de eksporterende producenters modervirksomhed, udstedte kortfristede obligationer med henblik på tilbagebetaling af gæld. På samme måde blev der etableret en ombytning af gæld til aktier ([80]).

([76]) Ved fastforrentede lån. Ved variabelt forrentede lån blev der taget udgangspunkt i PBOC's benchmarksats for udlån eller efter den 20. august 2019 basisrenten på udlån.

([77]) Forholdet mellem gæld og egenkapital er et forhold, der anvendes til at vurdere en virksomheds finansielle gearingsgrad. Gearingsgraden udtrykkes som en sammenligning af en virksomheds samlede passiver i forhold til egenkapitalen.

([78]) Afkastet af egenkapitalen måler en virksomheds rentabilitet i forhold til egenkapitalen. Afkastet af egenkapitalen beregnes ved at dividere overskuddet før skat med egenkapitalen.

([79]) Kilde Capital IQ, 2018 i Jiangsu Zhongtian Technology Bond Prospectus.

([80]) I henhold til en sådan aftale kunne virksomheden konvertere en del af sin gæld til aktier og dermed reducere passiverne på sin balance.

(318) Ud fra ovenstående var Kommissionen af den opfattelse, at gruppens samlede finansielle situation svarer til en BB-rating, hvilket er den højeste rating efter ratingen »investment grade«. »Investment grade« betyder, at obligationer udstedt af virksomheden bedømmes af kreditvurderingsbureauet som sandsynligvis tilstrækkelige til at kunne opfylde betalingsforpligtelser, således at bankerne har lov til at investere i disse.

(319) Den præmie, der forventedes på obligationer udstedt af virksomheder med denne BB-rating, blev derefter anvendt på benchmarksatsen for udlån som offentliggjort af PBOC eller efter 20. august 2019 til basisrenten på udlån som offentliggjort af NICF for at fastslå markedsprisen.

(320) Dette tillæg blev fastsat ved at beregne det relative spread mellem indekser bestående af virksomhedsobligationer med AA-rating udstedt i USA og virksomhedsobligationer med BB-rating udstedt i USA, baseret på Bloomberg-data for industrielle segmenter. Det således beregnede relative spread blev derefter lagt til benchmarksatsen for udlån eller til basisrenten på udlån på datoen for bevillingen af lånet og med samme løbetid som det pågældende lån. Dette skete individuelt for hvert enkelt lån til virksomhedsgruppen.

(321) Ligesom for lån i fremmed valuta gælder der en tilsvarende situation med hensyn til markedsfordrejninger og manglen på gyldige kreditvurderinger, da disse lån også bevilges af de samme kinesiske finansielle institutioner. Som tidligere konstateret blev virksomhedsobligationer med en BB-rating i relevante pålydender, der er udstedt i undersøgelsesperioden, derfor anvendt til at fastlægge et passende benchmark.

(322) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at de pågældende lån ikke medførte en fordel, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, og SCM-aftalens artikel 1, stk. 1, litra b). GOC fandt, at Kommissionen ulovligt så bort fra de samarbejdsvillige eksporterende producenters kreditrating og var uenig i den metode, som Kommissionen anvendte til at fastsætte et benchmark, som er baseret på en manglende hensyntagen til de eksporterende producenters kreditrating. GOC bemærkede, at selv om Kommissionens konklusioner vedrørende lån i vid udstrækning er baseret på dens vurdering af de pågældende virksomheders angiveligt dårlige finansielle situation, er Kommissionens vurdering i denne henseende ikke korrekt, navnlig for så vidt angår virksomhedernes revolverende lån.

(323) I den forbindelse henviste Kommissionen til sine undersøgelsesresultater og konklusioner i afsnit 3.5.2, hvor den påviste, at de kinesiske kreditratings ikke giver et pålideligt skøn over kreditrisikoen, og at disse kreditratings fordrejes af GOC's politikmål om at fremme vigtige strategiske industrier. GOC's påstand vedrørende de samarbejdsvillige eksporterende producenters kreditratings er derfor ubegrundet. For at fastsætte en kreditrating svarende til de samarbejdsvillige eksporterende producenters risikoprofil foretog Kommissionen en finansiel analyse af de pågældende virksomheder i punkt 1) og 2) ovenfor, som pegede på en finansiel situation svarende til en BB-rating. GOC's påstand blev derfor afvist.

(324) GOC hævdede også, at Kommissionen undlod at begrunde, hvorfor den ikke anvendte et sammenligneligt lån på det kinesiske marked, og ikke på grundlag af positive beviser kunne påvise, at det kinesiske lånemarked fordrejes af statslig indgriben. GOC hævdede også, at Kommissionen selv ved anvendelsen af eksterne benchmarks til at fastsætte fordelen ikke foretog de nødvendige justeringer af sit referencebenchmark og ikke i tilstrækkelig grad forklarede, hvordan en sådan reference *tilnærmede sig* et sammenligneligt kommercielt lån, der var tilgængeligt på markedet. GOC mente, at Kommissionen burde have taget hensyn til forskelle bl.a. med hensyn til lånenes størrelse, betingelserne for tilbagebetaling og overvejelser om, hvorvidt lånene rent faktisk blev ydet og indvirkningen heraf på udlånsrenten.

(325) I den forbindelse blev de indenlandske kreditratings, der blev tildelt kinesiske virksomheder, som forklaret ovenfor anset for at være fordrejet af GOC's politikmål om at fremme vigtige strategiske industrier og derfor upålidelige. Som følge heraf måtte Kommissionen søge efter et benchmark baseret på ikkefordrejede kreditratings. Kommissionen var uenig i GOC's synspunkt om, at den ikke foretog de nødvendige justeringer af sit referencebenchmark. For det første anvendte Kommissionen den kinesiske PBOC's benchmarksats for udlån og basisrenten på udlån som udgangspunkt for beregningen. For det andet afspejler anvendelsen af det relative spread ændringer i de underliggende landespecifikke markedsforhold, som ikke er udtrykt, når man følger logikken i relation til et absolut spread. Kommissionen bemærkede, at det ikke er muligt at inkludere alle faktorer fra den individuelle risikovurdering af en bank i en referenceværdi. Kommissionens beregningsmetode tager imidlertid hensyn til parametre for individuelle lån, som f.eks. hvornår lånet begynder, dets løbetid samt rentesatsens variabilitet. GOC's påstande blev derfor afvist.

(326) GOC gjorde indsigelse mod anvendelsen af det relative spread mellem AA- og BB-ratede obligationer som tillæg til PBOC's satser. Ifølge GOC fordrejer anvendelsen af et relativt spread beregningen af den benchmarkrente, til hvilken kinesiske virksomheder med en BB-rating kunne have opnået et »sammenligneligt kommercielt lån på markedsvilkår«, da PBOC's referencesatser i Kina i de pågældende år var meget højere end referencesatsen i USA. Desuden anførte GOC, at offentligt tilgængelige oplysninger viser, at EU-producenter af optiske fiberkabler med BB-rating udsteder obligationer til betydeligt lavere satser end dem, der anvendes for kinesiske producenter.

(327) ZTT-gruppen bemærkede, at Kommissionen burde have anvendt det absolutte spread mellem virksomhedsobligationer med AA-rating udstedt i USA og virksomhedsobligationer med BB-rating udstedt i USA på PBOC's benchmarksats for udlån, hvilket i tilstrækkelig grad ville tage højde for risikoeksponeringen mellem erhvervsobligationer med forskellige kreditratings. Ifølge denne part forklarede Kommissionen ikke, hvorfor den anvendte det relative spread, og hvorfor den mente, at den benchmarkrentesats, som PBOC havde offentliggjort, eller den basisrente på udlån, som NIFC havde offentliggjort, svarer til en rentesats på AA-niveau.

(328) For så vidt angår bemærkningen om anvendelsen af den benchmarkrentesats der er offentliggjort af PBOC, eller den af NIFC offentliggjorte basisrente på udlån, som udgangspunkt for beregningen af benchmarket, påpegede Kommissionen, at disse satser betragtes som risikofrie satser, som efter en konservativ tilgang vil blive anvendt på virksomheder med en AA-rating.

(329) Spørgsmålet om anvendelsen af det relative spread i stedet for det absolutte spread blev allerede uddybet i tidligere undersøgelser ([81]).

(330) Selv om Kommissionen anerkendte, at forretningsbanker normalt anvender et tillæg udtrykt i absolutte tal, bemærkede den for det første, at denne praksis hovedsageligt synes at være baseret på praktiske overvejelser, da renten i sidste ende er et absolut tal. Det absolutte tal er dog udtryk for en risikovurdering, der bygger på en relativ vurdering. Den relative vurdering betyder, at risikoen for misligholdelse for en virksomhed med BB-rating er X % mere sandsynlig end risikoen for en regerings eller en risikofri virksomheds misligholdelse.

(331) For det andet afspejler rentesatserne ikke blot virksomhedsspecifikke risikoprofiler, men også lande- og valutaspecifikke risici. Det relative spread afspejler således ændringer i de underliggende markedsvilkår, som ikke udtrykkes, når man følger logikken i forbindelse med et absolut spread. Ofte — som i det foreliggende tilfælde — varierer de lande- og valutaspecifikke risici over tid, og udsvingene er forskellige for de forskellige lande. Som følge heraf varierer de risikofrie renter betydeligt med tiden og er undertiden lavere i USA, undertiden i Kina. Disse forskelle skyldes faktorer, som f.eks. konstateret og forventet BNP-vækst, økonomiske forventninger og inflationsniveauer. Da den risikofrie rentesats varierer med tiden, kan det samme nominelle absolutte spread betyde en meget anderledes vurdering af risikoen. For eksempel hvis banken vurderer den virksomhedsspecifikke risiko for misligholdelse til at være 10 % højere end den risikofrie sats (relativt skøn), kan det deraf følgende absolutte spread være på mellem 0,1 % (ved en risikofri sats på 1 %) og 1 % (ved en risikofri sats på 10 %). Fra et investorsynspunkt er det relative spread således en bedre indikator, da det afspejler omfanget af afkastdifferencen og den måde, hvorpå det påvirkes af det grundliggende renteniveau.

(332) For det tredje er det relative spread også landeneutralt. Hvis f.eks. den risikofrie rente i USA er lavere end den risikofrie rente i Kina, vil metoden føre til højere absolutte tillæg. På den anden siden hvis den risikofrie rente i Kina er lavere end i USA, vil metoden føre til et lavere absolut tillæg.

(333) Kommissionen fandt, at GOC's bemærkninger om rentesatser for virksomheder med BB-rating i Den Europæiske Union var ubegrundede, da den risikofrie rentesats i Den Europæiske Union ikke er den samme som den risikofrie rentesats i Kina, og det er derfor ikke muligt at sammenligne rentesatserne i absolutte tal.

(334) ZTT-gruppen hævdede endvidere, at selv om det relative spread finder anvendelse, skal det anvendes på basispointdelen af de variable renter (normalt udtrykt i en struktur med referencerente plus basispoint), og at dette er tilfældet for lån i fremmed valuta, hvor renten udtrykkes i LIBOR plus basispoint. Risikoeksponeringen ved låntagning afspejles derfor behørigt i de basispoint, der lægges til LIBOR, og ved at anvende det relative spread på LIBOR beregnede Kommissionen en benchmarksats, der var fuldstændig adskilt fra virksomhedens kreditrating. For så vidt angår lån i CNY foretages den samme justering af spændet kun til basispoint, hvor de variable renter er udtrykt i LRP plus basispoint.

([81]) Sagerne om varmvalsede flade produkter og om dæk, jf. fodnote 5, betragtning 175-187 i sagen om varmvalsede flade produkter og fra betragtning 256 i sagen om dæk

(335) I denne forbindelse anvendte Kommissionen for lån i fremmed valuta en konservativ tilgang ved at anvende LIBOR som risikofri referencerente. De basispoint, der lægges til LIBOR, angiver en virksomheds specifikke risici. For det første blev der kun foretaget en sådan differentiering mellem referencesatsen og basispoint for nogle af de stikprøveudtagne eksporterende producenters lån. For det andet blev disse basispoint også anset for at være markedsfordrejet. Kommissionen betragtede derfor den risikofrie rente forhøjet med det relative spread som en passende reference til at afspejle den yderligere risiko for en virksomhed med BB-rating, såsom de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

(336) GOC påstod også, at benchmarket for lån, som er baseret på det relative spread mellem virksomhedsobligationer, skal nedjusteres i betragtning af forskellen mellem de to finansielle instrumenter.

(337) I den forbindelse påpegede Kommissionen, at lån og virksomhedsobligationer er ensartede finansielle gældsinstrumenter. En virksomhedsobligation er en form for lån, der anvendes af store enheder til at rejse kapital. Både lån og virksomhedsobligationer indgås/udstedes for en vis periode og forrentes/har kuponrente. Det forhold, at finansieringen gennem et lån ydes af en finansiel institution, og at finansieringen gennem en virksomhedsobligation ydes af investorer, som i de fleste tilfælde også er finansielle institutioner, er irrelevant for fastlæggelsen af de to instrumenters kerneegenskaber. Begge instrumenter har til formål at finansiere forretningsaktiviteter, har samme form for afkast og har samme løbetid og betingelser. I løbet af undersøgelsen fandt Kommissionen desuden ud af, at de virksomhedsobligationer, der er udstedt af en af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, havde en kuponrente og et formål, der var meget lig rentesatserne og formålet med lån med tilsvarende løbetid, og at de derfor kunne betragtes som indbyrdes udskiftelige set fra producentens synspunkt. På dette grundlag afviste Kommissionen GOC's påstand.

3.5.3.4. Konklusion vedrørende præferentiel finansiering: lån

(338) Kommissionen fastslog, at begge de stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter havde fordel af præferentiel finansiering i form af lån i undersøgelsesperioden. Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, anså Kommissionen præferentiel finansiering i form af lån for at være udligningsberettigede subsidier.

(339) De subsidiesatser, der blev fastsat for den præferentielle finansiering i form af lån i undersøgelsesperioden for de stikprøveudtagne grupper af virksomheder, er på:

Præferentiel finansiering: lån

Virksomhedens navn	Subsidiesats
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	0,90 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	0,38 %

3.5.4. *Præferentiel finansiering: andre former for finansiering*

3.5.4.1 Kreditlinjer

a) Almindelige bemærkninger

(340) Formålet med en kreditlinje er at fastsætte et loft over låneoptagelsen, som virksomheden på et hvilket som helst tidspunkt kan anvende til finansiering af sine løbende transaktioner, og dermed gøre finansieringen af driftskapital fleksibel og om nødvendigt øjeblikkelig tilgængelig. Kommissionen fandt derfor, at de stikprøveudtagne virksomheders samlede kortfristede finansiering, såsom kortfristede lån, bankveksler osv., i princippet bør være omfattet af et kreditlinjeinstrument.

b) Undersøgelsesresultater

(341) Kommissionen fastslog, at kinesiske finansielle institutioner ydede kreditlinjer til begge de stikprøveudtagne grupper i forbindelse med tilvejebringelse af finansiering. Kreditlinjerne var i form af rammeaftaler, i henhold til hvilke bankerne giver virksomhederne i stikprøven mulighed for inden for et bestemt maksimumbeløb at anvende forskellige gældsinstrumenter, såsom driftskapitallån, bankveksler og andre former for handelsfinansiering osv.

(342) Som nævnt i betragtning 340 bør al kortfristet finansiering være omfattet af en kreditlinje. Kommissionen sammenlignede derfor beløbet for de kreditlinjer, der var til rådighed for de samarbejdsvillige virksomheder i undersøgelsesperioden, med beløbet for den kortfristede finansiering, som disse virksomheder anvendte i samme periode, for at fastslå, om alle kortfristede finansieringer var omfattet af en kreditlinje. I tilfælde hvor beløbet for den kortfristede finansiering oversteg grænsen for kreditlinjen, forhøjede Kommissionen beløbet for den eksisterende kreditlinje med det beløb, der faktisk blev anvendt af de eksporterende producenter ud over denne kreditlinje.

(343) Under normale markedsforhold vil sådanne kreditlinjer normalt være omfattet af et såkaldt »aftalegebyr« eller et »tilsagnsgebyr« som kompensation for bankens omkostninger og risici forbundet med at etablere en kreditlinje, samt et »fornyelsesgebyr«, der opkræves årligt, for at forlænge gyldigheden af kreditlinjerne. Kommissionen fandt imidlertid, at de to stikprøveudtagne grupper af virksomheder havde gavn af gebyrfrie kreditlinjer. Begge grupper af virksomheder opnåede derfor en fordel, jf. grundforordningens artikel 6, litra d).

c) Specificitet

(344) Som det fremgår af betragtning 116, skal de finansielle institutioner i henhold til afgørelse nr. 40 yde kreditstøtte til tilskyndede industrier.

(345) Kommissionen fandt, at kreditlinjer er en form for præferentiel finansieringsstøtte fra finansielle institutioner til tilskyndede industrier, som f.eks. sektoren for optiske fiberkabler. Som anført i afsnit 3.1 er sektoren for optiske fiberkabler blandt de tilskyndede industrier og er derfor berettiget til enhver form for finansiel støtte.

(346) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at de kreditlinjer, der angiveligt blev givet til industrien for optiske fiberkabler, ikke var specifikke, og at Kommissionen ikke havde påvist, hvordan adgangen til kreditlinjerne *udtrykkeligt var begrænset* til industrien for optiske fiberkabler. GOC understregede, at alle virksomheder i Kina, uanset erhvervstype, er berettigede på lige fod til at opnå kreditlinjer. Denne påstand blev gentaget af FTT-gruppen.

(347) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at GOC's påstand om, at alle virksomheder i Kina kan drage fordel af kreditlinjer, er irrelevant. GOC påviste ikke, at virksomheder i Kina på lige fod kan drage fordel af de præferentielle betingelser, der er konstateret for industrien for optiske fiberkabler. Da kreditlinjer er uløseligt forbundet med andre typer præferentielle låneordninger, såsom lån, og da de er en del af den kreditstøtte, der specifikt ydes til tilskyndede industrier, jf. betragtning 239, gælder den specifikke analyse, der er beskrevet i afsnit 3.5.3.2 for lån, desuden også for kreditlinjer. Følgelig blev disse påstande afvist.

d) Beregning af fordelen

(348) I henhold til grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), anså Kommissionen den fordel, der opstod for modtagerne, for at være forskellen mellem det beløb, virksomheden har betalt for etableringen eller fornyelsen af kreditlinjerne, der er indrømmet af kinesiske finansielle institutioner, og det beløb, som den pågældende virksomhed ville skulle betale for en tilsvarende kommerciel kreditlinje på markedsvilkår.

(349) De relevante benchmarks for aftalegebyret og fornyelsesgebyret blev fastsat til henholdsvis 1,5 % og 1,25 % på grundlag af offentligt tilgængelige data ([82]) og benchmarks, der blev anvendt i tidligere undersøgelser ([83]).

(350) I princippet betales aftalegebyret og fornyelsesgebyret på grundlag af et fast beløb på tidspunktet for henholdsvis åbningen af en ny kreditlinje eller fornyelsen af en eksisterende kreditlinje. Med henblik på beregningen tog Kommissionen imidlertid hensyn til kreditlinjer, der var blevet åbnet eller fornyet inden undersøgelsesperioden, men som var tilgængelige for de stikprøveudtagne grupper i undersøgelsesperioden, og de kreditlinjer, der blev åbnet eller fornyet i undersøgelsesperioden. Derefter beregnede Kommissionen fordelen på grundlag af den periode i undersøgelsesperioden, hvor kreditlinjen var til rådighed.

(351) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOC, at Kommissionen ikke havde påvist, at der blev ydet en fordel gennem kreditlinjer. GOC påstod, at Kommissionen ikke har påvist, at den pågældende finansielle støtte gør modtageren *bedre stillet*, end den ville have været uden dette bidrag.

(352) Som anført i betragtning 343 er kreditlinjer under normale markedsforhold underlagt et »aftalegebyr« eller »tilsagnsgebyr« samt et »fornyelsesgebyr«, der opkræves på årsbasis for forlængelse af kreditlinjernes gyldighed. I betragtning af at de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde fordel af gratis kreditlinjer, bestod fordelen af beløbet af de aftale- og fornyelsesgebyrer, som virksomhederne skulle have betalt. De gebyrbesparelser, som virksomhederne nød godt af, gjorde dem økonomisk *bedre stillet*. Påstanden blev derfor afvist.

(353) FTT-gruppen hævdede, at åbningen af en kreditlinje ikke er et finansielt bidrag. Den anførte, at kreditlinjer kun fastsætter en lånegrænse, som en virksomhed kan anvende til at opnå driftskapital eller finansielle instrumenter, og at der ikke findes nogen globalt accepterede standarder for, hvordan de åbne kreditlinjer skal aftales, og at der ikke er noget bevis for, at alle banker på verdensplan normalt og obligatorisk anvender gebyrer, og at Kommissionen baserede sin vurdering og benchmarkafgift på én bank, nemlig HSBC. Desuden hævdede FTT-gruppen, at de gældende gebyrer kun er udgifter til banktransaktioner, som ikke er forbundet med risikoen for at åbne eller forny en kreditlinje. GOC påstod også, at Kommissionen begik en fejl ved fastlæggelsen af et korrekt benchmark.

(354) I den forbindelse præciserede Kommissionen, at den baserede sin konklusion vedrørende anvendelsen af aftale- og fornyelsesgebyrer samt det relevante benchmark på offentligt tilgængelige data. I betragtning 349 henviste Kommissionen til konklusionerne i tidligere antisubsidiesager samt til praksis i to store internationalt aktive banker, nemlig HSBC og Barclays Bank ([84]), med henblik på at fastsætte et passende benchmark. På baggrund af de foreliggende oplysninger vurderede Kommissionen, at anvendelsen af et benchmark for aftalegebyrer på 1,5 % og et benchmark for fornyelsesgebyrer på 1,25 % var rimelig. Kommissionen var uenig i FTT-gruppens påstand om, at de gældende gebyrer kun er udgifter til banktransaktioner, som ikke er forbundet med risikoen for at åbne eller forny en kreditlinje. I henhold til forretningspraksis opkræver en långiver et tilsagnsgebyr over for en låntager for at kompensere långiver for at holde en kreditlinje åben og økonomiske ressourcer tilgængelige. Gebyret sikrer også en långivers løfte om at stille kreditlinjen til rådighed på de aftalte vilkår og kompenserer långiveren for de risici, der er forbundet med en åben kreditlinje ([85]). En kreditlinje til virksomheder fungerer faktisk på samme måde som et personligt kreditkort, for hvilket bankerne altid opkræver gebyrer i forbindelse med brugen af kreditkortet og tilgængeligheden af det pågældende beløb. Disse påstande blev derfor afvist.

(355) ZTT-gruppen var uenig i Kommissionens erklæring om, at en kreditlinjeaftale hos en bank er en forudsætning for at opnå finansiering fra banken, og gav eksempler på banker på verdensplan, som ikke kræver kreditlinjer for at yde ad hoc-lån. Ifølge ZTT-gruppen er kreditlinjer rammeaftaler, i henhold til hvilke banken giver en virksomhed mulighed for at anvende forskellige gældsinstrumenter inden for et vist maksimalt kreditbeløb uden genforhandling. Dette udelukker dog ikke selvstændige lån til en virksomhed, som vurderes og ydes fra sag til sag uden en forudgående

([82]) Se https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/, senest tilgået den 18. august 2021, fees for executive overdrafts - »overdrafts over £15,000 have a set-up fee of 1,5 % of the arranged overdraft limit, and a renewal fee of 1,5 %«.

([83]) Se GFF-sagen, nævnt i fodnote 5 (betragtning 354 og 355).

([84]) Jf. fodnote 79.

([85]) https://corporatefinanceinstitute.com/resources/knowledge/finance/commitment-fee/.

kreditlinje. ZTT-gruppen var heller ikke enig i, at alle kreditlinjer, navnlig dem, der er aftalt med store og sofistikerede kunder, er underlagt aftale- eller fornyelsesgebyrer. ZTT-gruppen hævdede, at de benchmarkgebyrer, som Kommissionen anvendte, er for høje og gav eksempler på gebyrer, der opkræves af Lloyds (op til 1,5 % for aftalegebyrer og 1 % for fornyelsesgebyrer) og HSBC, hvor det nøjagtige gebyr synes at være fastsat bilateralt/kontraktligt.

(356) Formålet med en kreditlinje er, jf. betragtning 340, for det første at fastsætte et loft over låneoptagelsen, som virksomheden på et hvilket som helst tidspunkt kan anvende til finansiering af sine løbende transaktioner, og dermed gøre finansieringen af driftskapital fleksibel og om nødvendigt øjeblikkelig tilgængelig. I betragtning af den kortfristede finansieringspraksis hos de stikprøveudtagne samarbejdsvillige eksporterende producenter i form af bankveksler og kortfristede driftskapitallån, for hvilke der skulle være finansielle ressourcer øjeblikkeligt tilgængelige, samt det forhold, at virksomhederne det meste af tiden kun havde mundtlige kreditlinjeordninger uden skriftlig dokumentation, fandt Kommissionen, at al kortfristet finansiering hos de stikprøveudtagne virksomheder skulle være omfattet af et kreditlinjeinstrument. Denne konklusion gælder kun for kortfristet finansiering og vedrører ikke langsigtet finansiering, som er genstand for individuel forhandling fra sag til sag. Hvad angår påstanden om, at alle kreditlinjer, navnlig dem, der er aftalt med store og sofistikerede kunder, er underlagt aftale- eller fornyelsesgebyrer, bemærkede Kommissionen for det andet, at ZTT-gruppen ikke fremlagde dokumentation for kreditlinjefaciliteter uden en tilknyttet provision. Hvad angår de benchmarkgebyrer, som Kommissionen anvendte, jf. betragtning 354, anvendte Kommissionen for det tredje konklusionerne i tidligere antisubsidiesager og offentligt tilgængelige data til at konkludere, at anvendelsen af et benchmark for aftalegebyrer på 1,5 % og et benchmarkgebyr for fornyelse på 1,25 % var rimelig. I den forbindelse påpegede Kommissionen, at f.eks. Barclays Bank opkræver et oprettelsesgebyr på 1,5 % af den aftalte overtræksgrænse og et fornyelsesgebyr på 1,5 % for overtræk på over 15 000 GBP. I det foreliggende tilfælde er det benchmark for fornyelsesgebyrer, som Kommissionen anvender, lavere. En yderligere søgning viste, at Barkley opkræver gebyrer for overtræk for virksomheder fra 1,6 % til 2,5 % inden for grænserne for forretningskategorierne 15 001-20 000 GBP og 20 001-25 000 GBP ([86]). Kommissionen gentog derfor sin konklusion om, at de benchmarkgebyrer, den har anvendt, er rimelige og baseret på tilgængelige markedsdata, og afviste derfor påstanden.

3.5.4.2. Bankveksler

a) Almindelige bemærkninger

(357) Bankveksler er et finansielt produkt, der sigter mod at udvikle et mere aktivt indenlandsk pengemarked ved at udvide kreditfaciliteterne. Det er en form for kortfristet finansiering, der kan »reducere finansieringsomkostningerne og forbedre kapitaleffektiviteten« for trassenten ([87]). Dertil kommer, som People's Bank of China har anført på sit websted, at »bankveksler kan garantere, at der indgås og gennemføres en aftale mellem køber og sælger, og de kan fremme kapitalomsætningen gennem en kredit fra Bank of China« ([88]). Desuden annoncerer DBS Bank på sit websted, at bankveksler er et middel til at »forbedre driftskapitalen gennem en udskydelse af betalinger« ([89]).

(358) Bankveksler kan kun anvendes til at afvikle egentlige handelstransaktioner, og trassenten skal fremlægge tilstrækkelige beviser herfor, f.eks. ved købs-/salgsaftaler, faktura og følgeseddel osv. Bankveksler kan anvendes som en standardbetalingsmetode i købsaftaler sammen med andre midler såsom overførsler eller anvisninger via bank eller postvæsen.

(359) Bankvekslen trækkes af ansøgeren (trassenten, som også er køber i den underliggende handelstransaktion), og accepteres af en bank. Ved sin accept af vekslen accepterer banken at foretage en ubetinget betaling af det beløb, der er angivet på vekslen, til remittenten/indehaveren på den fastsatte dato (forfaldsdatoen).

([86]) https://www.barclays.co.uk/business-banking/borrow/overdrafts/.
([87]) Jf. webstedet for People's Bank of China: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html, senest tilgået den 18. august 2021.
([88]) Ibidem.
([89]) Jf. websted for DBS Bank: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance, senest tilgået den 18. august 2021.

(360) Generelt indeholder aftaler om bankveksler listen over de transaktioner, der er dækket af vekselbeløbet, med angivelse af betalingstidspunktet over for leverandøren og bankvekslens forfaldsdato.

(361) Bankveksler udstedes generelt inden for rammerne af en aftale om bankveksler, som præciserer identiteten af banken, leverandører og køber, bankens og købers forpligtelser og den ydede værdi pr. leverandør, det betalingstidspunkt, der er aftalt med leverandøren, samt bankvekslens forfaldsdato.

(362) Kommissionen fastslog, at aftaler om kreditlinjer generelt opfører bankveksler som en mulig anvendelse af finansieringsloftet sammen med andre kortfristede finansielle instrumenter, såsom driftskapitallån.

(363) Afhængigt af de betingelser, der er fastsat af hver enkelt bank, kan det være nødvendigt for trassenten at deponere et mindre beløb på en særlig konto, afgive tilsagn og betale en acceptprovision. Under alle omstændigheder er trassenten forpligtet til at overføre bankvekslens fulde beløb til den særlige konto senest på bankvekslens forfaldsdato.

(364) Når banken har godkendt vekslen, påtegner trassenten den og overfører den til remittenten, som også er leverandøren i den underliggende handelstransaktion, som betaling af fakturaen. Som følge heraf annulleres køberens (trassentens) betalingsforpligtelse over for leverandøren (remittenten). Der oprettes en ny betalingsforpligtelse for køberen over for den udstedende bank for det samme beløb (trassenten har pligt til at betale banken kontant inden bankvekslens forfaldsdato). Udstedelsen af bankveksler har derfor til formål at erstatte trassentens forpligtelse over for dennes leverandør med en forpligtelse over for banken.

(365) Bankvekslers forfaldsdato varierer afhængigt af de betingelser, der fastsættes af hver bank, og de kan have en varighed på op til et år.

(366) Remittenten (eller ihændehaveren) af bankvekslen har tre muligheder før forfald:

— afvente forfaldsdatoen og få kontant udbetaling af det fulde beløb af den pålydende værdi af vekslen fra den udstedende bank

— påtegne bankvekslen, dvs. bruge den som betalingsmiddel for sine forpligtelser over for andre parter, eller

— diskontere bankvekslen over for den udstedende bank eller en anden bank og få kontantprovenuet mod betaling af et diskonteringsfradrag.

(367) Udstedelsesdatoen for bankvekslen svarer generelt til den betalingsfrist, der er aftalt med leverandøren. Kommissionen fandt, at udstedelsesdatoen, for så vidt angår de stikprøveudtagne virksomheder, generelt var på eller omkring det med leverandøren aftalte betalingstidspunkt og i nogle tilfælde endda nogle få dage efter det aftalte betalingstidspunkt. Kommissionen fastslog, at forfaldsdatoen for de stikprøveudtagne virksomheders bankveksler er fra 3 måneder og op til 12 måneder efter det aftalte betalingstidspunktet for fakturaen.

(368) Hvad angår den regnskabsmæssige behandling af bankveksler, indregnes de som gældsforpligtelser over for banken i trassenternes regnskaber, dvs. de eksporterende producenter i stikprøven.

(369) Kreditbehandlingsafdelingen (Credit Reference Center) i People's Bank of China (»CRCP«) anerkender bankveksler som »udestående kreditbeløb« fra bankerne på niveau med lån, remburser eller handelsfinansiering. Det skal også bemærkes, at CRCP suppleres af finansielle institutioner, der yder forskellige former for lån, og at disse finansielle institutioner således har indregnet bankveksler som gældsforpligtelser over for dem. Endvidere er det anført i de aftaler om bankveksler, der blev indhentet i løbet af undersøgelsen, at hvis køberen ikke indbetaler det fulde beløb på bankvekslens forfaldsdato, vil banken behandle det ikkebetalte beløb som et forfaldent lån til banken.

(370) Kommissionen fastslog, at bankveksler i vidt omfang anvendes som betalingsmiddel i handelstransaktioner i stedet for en pengeordre, hvilket giver trassenten mere fleksibilitet med hensyn til omsætning i kontanter og driftskapital. Hvad angår kontanter, giver instrumentet trassenten automatisk en betalingshenstand på op til 1 år, da den faktiske kontantbetaling af transaktionsbeløbet sker på bankvekslens forfaldsdato og ikke på det tidspunkt, hvor trassenten skulle betale sin leverandør. Uden et sådant finansielt instrument ville trassenten enten anvende sin egen driftskapital, hvilket er forbundet med en omkostning, eller optage et kortfristet driftskapitallån hos en bank med henblik på at betale sine leverandører, hvilket også er forbundet med en omkostning. Ved at betale med en bankveksel anvender trassenten faktisk de leverede varer eller tjenesteydelser i en periode på 3 måneder til 1 år uden at skulle lægge nogen form for kontantbetaling og uden at bære nogen omkostninger.

(371) Under normale markedsforhold vil bankveksler som et finansielt instrument medføre en finansieringsomkostning for trassenten. Undersøgelsen viste, at alle de stikprøveudtagne virksomheder, der benyttede bankveksler i undersøgelsesperioden, kun betalte en provision for den af banken leverede serviceydelse i forbindelse med bankvekslen, som generelt var på 0,05 % af vekslens pålydende værdi. Ingen af virksomhederne i stikprøven havde imidlertid omkostninger ved finansiering gennem bankveksler ved at udskyde kontantbetalingen for levering af varer og tjenesteydelser. Kommissionen fandt derfor, at de undersøgte virksomheder nød godt af finansiering i form af bankveksler, for hvilke de ikke havde nogen omkostninger.

(372) På denne baggrund konkluderede Kommissionen, at ordningen med bankveksler, der er indført i Kina, gav alle eksporterende producenter en gratis finansiering af deres igangværende transaktioner, hvilke medførte en udligningsberettiget fordel, som beskrevet i betragtning 384-388, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2.

(373) Kommissionen fastslog i en tidligere undersøgelse ([90]), at bankveksler faktisk har samme formål og virkninger som kortfristede driftskapitallån, da de anvendes af virksomheder at til finansiere deres løbende transaktioner i stedet for anvendelsen af kortfristede driftskapitallån, og at de derfor bør være forbundet med en omkostning, der svarer til finansieringen af kortfristet driftskapital.

(374) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var ZTT-gruppen ikke enig med Kommissionen i, at bankveksler er en form for kortfristet finansiering, og at de snarere fungerer som en bankgaranti. Ifølge denne part er bankveksler et instrument, hvorved banken påtager sig forpligtelsen til at betale en part i stedet for den oprindelige debitor, som stadig er forpligtet til at betale banken. Formålet med et sådant instrument er ikke at fungere som kortfristet finansiering, men at lette salget af varer. ZTT-gruppen hævdede, at parterne i transaktionerne ved at acceptere betalingen via bankveksler accepterede betalingsfristen for indfrielse af gælden mellem dem, hvilket betød, at sælgeren indvilligede i en kredit indtil vekslens forfaldsdato mod en bankgaranteret betaling, og at køberen forpligtede sig til at stille den samme værdi til rådighed for banken senest på forfaldsdatoen.

(375) Kommissionen var ikke enig i, at bankveksler kun fungerer som en bankgaranti for en betaling ved forfaldsdatoen. Kommissionen bemærkede, at for så vidt angår de stikprøveudtagne eksporterende producenter er bankveksler faktisk et betalingsmiddel, der er anerkendt i købskontrakterne, og trassentens betalingsforpligtelse over for leverandøren annulleres af betalingen med en bankveksel. Trassentens betaling til leverandøren sker på det tidspunkt, hvor bankvekslen påtegnes, mens trassenten opfylder sin betalingsforpligtelse over for banken på forfaldsdatoen. Bankvekslen kan derfor ikke betragtes som blot en yderligere garanti for en fremtidig betaling, og påstanden blev afvist.

(376) Kommissionen gentog derfor sin konklusion om, at med hensyn til bankvekslers virkninger er de en form for kortfristet finansiering, der gør det muligt for eksporterende producenter at finansiere deres indkøb. Fordelen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter er besparelser på de finansielle omkostninger, idet anvendelsen af finansiering gennem bankveksler skete omkostningsfrit.

([90]) Se GFF-sagen nævnt i fodnote 5, betragtning 385.

b) Specificitet

(377) For så vidt angår specificitet, jf. betragtning 116, skal de finansielle institutioner i henhold til afgørelse nr. 40 yde kreditstøtte til tilskyndede industrier.

(378) Kommissionen fandt, at bankveksler er en anden form for præferencestøtte fra finansielle institutioner til tilskyndede industrier, som f.eks. sektoren for optiske fiberkabler. Som anført i afsnit 3.1 er sektoren for optiske fiberkabler rent faktisk blandt de tilskyndede industrier og er derfor berettiget til enhver form for finansiel støtte. Bankveksler, som er en form for finansiering, er en del af de finansielle institutters præferencestøtteordninger for tilskyndede industrier, såsom industrien for optiske fiberkabler.

(379) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at virksomheder i Kina (undtagen inden for tilskyndede industrier) kan drage fordel af bankveksler på de samme vilkår og betingelser.

(380) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ZTT-gruppen, at bankveksler ikke er specifikke, da de anvendes i vid udstrækning af næsten alle erhvervsdrivende i Kina og derfor ikke er begrænset til sektoren for optiske fiberkabler eller ZTT-gruppen.

(381) I den forbindelse henviste Kommissionen til betragtning 116, hvor den fremlagde bevis for, at finansielle institutioner i henhold til afgørelse nr. 40 er forpligtet til at yde kreditstøtte til tilskyndede industrier.

(382) Kommissionen baserede sin vurdering af subsidieordningens specificitet på de tilgængelige regeringsdokumenter, såsom planer og forskrifter, vedrørende tilskyndede industrier. GOC har klart defineret, hvilke industrier der tilskyndes, og det begrænser de specifikke fordele ved præferentiel finansiering til kun disse virksomheder. Selv hvis en række andre industrier, der specifikt er defineret som tilskyndede, også nød godt af de samme præferencevilkår som industrien for optiske fiberkabler, betyder dette ikke, at præferentiel finansiering, herunder bankveksler, generelt er tilgængelige for alle industrier.

(383) Selv hvis der i princippet kan stilles en form for finansiering til rådighed for virksomheder i andre industrier, kan de konkrete betingelser for, at en sådan finansiering tilbydes virksomheder fra en bestemt industrigren, herunder omkostninger ved finansiering og omfanget heraf, desuden betyde, at den er specifik. Ingen af de interesserede parter fremlagde bevis for, at den præferentielle finansiering gennem bankveksler hos virksomhederne i industrien for optiske fiberkabler er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b). Påstanden blev derfor afvist.

c) Beregning af fordelen

(384) Til beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb vurderede Kommissionen den fordel, som modtageren har opnået i undersøgelsesperioden.

(385) Som allerede nævnt i betragtning 357 og 370 er bankveksler en form for kortfristet finansiering, der øger trassentens kapitaleffektivitet ved at gøre dennes driftskapital mere fleksibel og opfylde likviditetsbehovene, da de i vidt omfang anvendes som betalingsmiddel i handelstransaktioner i stedet for kontanter. Kommissionen konstaterede, at de stikprøveudtagne eksporterende producenter benyttede sig af bankveksler for at imødekomme deres behov for kortfristet finansiering uden gebyrbetaling.

(386) Kommissionen konkluderede derfor, at trassenter af bankveksler skulle betale et gebyr for finansieringsperioden. Kommissionen fandt, at finansieringsperioden begyndte på datoen for udstedelsen af bankvekslen og sluttede på forfaldsdatoen for bankvekslen. For så vidt angår bankveksler udstedt før undersøgelsesperioden og bankveksler med en forfaldsdato efter udløbet af undersøgelsesperioden beregnede Kommissionen kun fordelen for den finansieringsperiode, der var omfattet af undersøgelsesperioden.

(387) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra b), mente Kommissionen, at den fordel, som modtagerne således havde opnået, er forskellen mellem det beløb, som virksomheden faktisk havde betalt som finansieringsgebyr for bankvekslen, og det beløb, som den skulle betale, hvis den havde anvendt en rente for kortfristet finansiering.

(388) Kommissionen fastsatte den fordel, der opstod som følge af den manglende betaling af en omkostning ved kortfristet finansiering. I betragtning af at bankveksler er en form for kortfristet finansiering, og at de reelt har samme formål som kortfristede driftskapitallån, fandt Kommissionen, som fastslået i tidligere undersøgelser ([91]), at bankveksler bør omfatte en omkostning svarende til en kortfristet lånefinansiering. Kommissionen anvendte følgelig samme metode som for kortfristet finansiering af lån i RMB, jf. afsnit 3.5.3.1.

(389) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte ZTT-gruppen, at Kommissionen burde tage hensyn til de gebyrer, som gruppen betalte, ved beregningen af fordelen.

(390) Kommissionen bemærkede allerede i betragtning 371, at alle de stikprøveudtagne virksomheder, der benyttede bankveksler i undersøgelsesperioden, kun betalte en provision for den af banken leverede serviceydelse i forbindelse med bankvekslen, som generelt var på 0,05 % af vekslens pålydende værdi. Faktisk er denne provision, der er betalt for bankens sagsbehandling af bankvekslen, et særskilt element i forhold til den finansiering, som banken har ydet, og for hvilken de samarbejdsvillige eksporterende producenter ikke har betalt omkostninger. Dette gebyr betales for at dække bankens administrative omkostninger til sagsbehandling af bankveksler. Kommissionen udlignede kun finansieringsdelen af bankvekslen (dvs. den del, der svarer til kortfristet finansiering), Kommissionen undersøgte ikke, om provisionen for udstedelse også omfattede udligningsberettigede subsidier. Påstanden blev derfor afvist.

(391) ZTT-gruppen var ikke enig i anvendelsen af benchmarket for kortfristede lån, da den anså bankveksler for at være en garanti, for hvilken der skulle opkræves provision. ZTT-gruppen henviste i denne forbindelse til Federal Reserve i New York, som gør det klart, at bankveksler i højere grad fungerer som en garanti end et lån.

(392) Kommissionen var ikke enig i ZTT-gruppens påstande. Ifølge offentligt tilgængelige oplysninger om bankveksler i USA køber banken i praksis typisk bankvekslen fra trassenten ved at anvende en diskonteringssats, der svarer til en rentesats, og bankvekslen fungerer derfor som et medium for bankens kreditforskud ([92]). I andre jurisdiktioner, f.eks. Canada og Malaysia, udbetaler banken desuden forskud efter fradrag af den gældende diskonteringssats, når den accepterer bankvekslen ([93]). I Bank of Canada Discussion Paper: A Primer on the Canadian Bankers' Acceptance Market hedder det, at »vekslen købes af udlåner efter et fradrag fra den pålydende værdi, og låntager modtager det tilbagediskonterede provenu som lån. Den diskonteringssats, som långiverne køber vekslerne til, er ofte baseret på CDOR-renten«. I artikel 14, stk. 4, i Malaysian Guidelines on Bankers acceptances (2004) hedder det, at »trassenten af en bankveksel er forpligtet til at diskontere [bankvekslen] med den accepterende bank, hvis købet endnu ikke er betalt, i hvilket tilfælde den accepterende bank er forpligtet til at betale det tilbagediskonterede provenu til leverandøren af varerne«. Bankveksler fungerer derfor primært som en form for finansiering og ikke som en garanti. Påstanden blev derfor afvist.

3.5.4.3. Konvertible virksomhedsobligationer

(393) Virksomheder fra de to stikprøveudtagne grupper har udstedt konvertible virksomhedsobligationer i undersøgelsesperioden. Begge konvertible obligationer har en progressiv rentestruktur med meget lave rentesatser på mellem 0,2 % og 2 %, hvilket er langt under PBOC's benchmarksats for udlån og lavere end NIFC's basisrente på udlån ([94]).

(394) Kommissionen fastslog, at begge de stikprøveudtagne virksomheder drog fordel af præferentiel finansiering i form af konvertible obligationer.

— Retsgrundlag ([95])

— Folkerepublikken Kinas lov om værdipapirer (udgave fra 2014) (»værdipapirlovgivning«) ([96])

([91]) Se GFF-sagen nævnt i fodnote 5, betragtning 399.
([92]) »Quarterly Review, Summer 1981«.
([93]) Jf. Bank of Canada Discussion Paper: A Primer on the Canadian Bankers' Acceptance Market oghttps://fast.bnm.gov.my/fastweb/public/files/BA_Apr2004_Updated.pdf.
([94]) Jf. betragtning 189.
([95]) Lovgivning, der var gældende på tidspunktet for udstedelsen af konvertible obligationer.
([96]) Senest ændret den 28. december 2019 ved præsidentielt dekret nr. 37 med virkning fra den 1. marts 2020.

— administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer (»Administrative Measures on Issuance of Securities by Listed Companies«) (udgave fra 2008) ([97])

— administrative foranstaltninger vedrørende sponsorering i forbindelse med udstedelse af værdipapirer og børsnotering (»Administrative Measures on Sponsorship for Securities Issuance and Listing«) (udgave fra 2008) ([98])

— administrative foranstaltninger vedrørende udstedelse og tegning af værdipapirer (»Administrative Measures on Issue and Underwriting of Securities«) (version 2018)

— forskrifter om forvaltning af virksomhedsobligationer (»Regulations on Administration of Corporate Bonds«), udstedt af Statsrådet den 18. januar 2011

— administrative foranstaltninger om udstedelse af og handel med virksomhedsobligationer (»Administrative Measures for the Issuance and Trading of Corporate Bonds«), bekendtgørelse fra China Securities Regulatory Commission nr. 113 af 15. januar 2015

— foranstaltninger om forvaltning af ikkefinansielle virksomheders gældsfinansieringsinstrumenter på interbankmarkedet for obligationer udstedt af Folkerepublikken Kina (»Administration of Debt Financing Instruments of Non-financial Enterprises on the Inter-bank Bond Market«), bekendtgørelse fra Folkerepublikken Kina [2008], nr. 12 af 9. april 2008

— Rammebestemmelser for konvertible obligationer.

(395) I forskrifterne om forvaltning af virksomhedsobligationer og de administrative foranstaltninger for udstedelse af og handel med virksomhedsobligationer fastsættes de generelle retlige rammer for virksomhedsobligationer. Der findes imidlertid en række specifikke lovbestemmelser, der finder anvendelse på konvertible virksomhedsobligationer, nemlig de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer, de administrative foranstaltninger vedrørende udstedelse og tegning af værdipapirer og de administrative foranstaltninger vedrørende sponsorering i forbindelse med udstedelse af værdipapirer og børsnotering.

(396) I artikel 14 i de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer defineres »konvertible virksomhedsobligationer« som »virksomhedsobligationer, der udstedes af en udstedende virksomhed i henhold til loven, og som kan konverteres til aktier i en bestemt periode og på nærmere fastsatte betingelser«.

(397) I henhold til artikel 11 i værdipapirloven (udgave fra 2014), som var gældende på tidspunktet for de stikprøveudtagne virksomheders udstedelse af konvertible obligationer, artikel 45 i de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer og artikel 2 i de administrative foranstaltninger vedrørende sponsorering i forbindelse med udstedelse af værdipapirer og børsnotering, skal virksomheder, der ønsker at udstede konvertible virksomhedsobligationer, anmode om, at et værdipapirorganiserende institut fungerer som tegningsgarant. Instituttet organiserer udstedelsen af obligationerne, anbefaler udstederen, indgiver ansøgningen til China Securities Regulatory Commission (»CSRC«) til godkendelse, forhandler de rentesatser, til hvilke obligationen vil blive præsenteret over for investorer, og er ansvarlig for at finde investorer, der accepterer de aftalte betingelser for udstedelse af obligationen, herunder rentesatsen.

(398) I overensstemmelse med rammebestemmelserne kan konvertible obligationer ikke udstedes eller handles frit i Kina. Udstedelsen af hver enkelt obligation skal godkendes af CSRC. Artikel 16 i værdipapirlovgivningen (udgave fra 2014) bestemmer, at »børsnoterede virksomheder, der udsteder konvertible virksomhedsobligationer, [...] skal opfylde de i denne lov fastsatte betingelser for offentlig udbydelse af aktier« og »skal indhente godkendelse fra Statsrådets værdipapirtilsynsmyndigheder«. I henhold til artikel 3 i de administrative foranstaltninger vedrørende udstedelse og tegning af værdipapirer, som finder anvendelse på konvertible obligationer, »fører CSRC tilsyn med og forvalter udbud og tegning af værdipapirer i henhold til loven« . I henhold til artikel 10 i forskrifterne om forvaltning af virksomhedsobligationer er der desuden årlige kvoter for udstedelsen af virksomhedsobligationer.

(399) Ifølge artikel 16 i værdipapirlovgivningen (udgave fra 2014) skal den offentlige udstedelse af obligationer desuden opfylde følgende krav: »formålet med anvendelsen af provenuet skal være i overensstemmelse med statens industripolitik«, og »provenuet fra et offentligt udbud af virksomhedsobligationer må kun anvendes til godkendte formål«. Artikel 12 i forskrifterne om forvaltningen af virksomhedsobligationer gentager, at formålet med de indsamlede midler skal være i overensstemmelse med statens industripolitik. Endvidere hedder det i artikel 10, stk. 2, i de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer, som er en særlov, der finder anvendelse på konvertible obligationer, at »formålet med anvendelsen af de indsamlede midler er i overensstemmelse med statens industripolitik«.

([97]) Senest ændret den 14. februar 2020 i henhold til afgørelsen om revision af »Administrative Measures on Securities Issuance by listed Companies« fra China Securities Regulatory Commission med virkning fra den 14. februar 2020.

([98]) Erstattet af Administrative Measures on the Sponsor Service for Securities Issuances and listings, dekret nr. 170 af China Securities Regulatory Commission af 12. juni 2020 med virkning fra den 12. juni 2020.

(400) Under krydstjekkene uden kontrolbesøg forklarede GOC, at denne sætning betyder, at de indsamlede midler ikke må anvendes til projekter, der falder ind under de »begrænsede« industrier i »Det vejledende katalog over omstrukturering af industrien«. Dette katalog indeholder tre projektkategorier, nemlig »tilskyndede«, »begrænsede« og »udelukkede«. I kategorien »begrænset« er der forbud mod nye projekter, og den løbende produktion er rettet mod innovation og opgradering, mens eksisterende projekter i kategorien »udelukkede« afskæres fra at søge om investeringer. Det kan derfor konkluderes, at »i overensstemmelse med statens industripolitikker« kun kan betyde, at investeringsprojektet falder ind under kategorien med »tilskyndet« indhold, som er berettiget til at modtage kreditstøtte fra finansielle institutioner.

(401) Som forklaret i betragtning 116 henvises der i afgørelse nr. 40 til »Det vejledende katalog over omstrukturering af industrien«, og deri fastsættes det, at hvis »investeringsprojektet tilhører det indhold, som tilskyndes, skal det undersøges og godkendes og registreres i henhold til de relevante nationale investeringsbestemmelser, alle finansielle institutioner skal yde kreditstøtte i henhold til principperne for kreditgivning,« Deraf følger, at udstedelsen af konvertible virksomhedsobligationer, der, som det fremgår, nødvendigvis er rettet mod en tilskyndet industri, svarer til de finansielle institutioners praksis med at yde støtte til disse industrier.

(402) Rentesatserne på virksomhedsobligationer er også nøje reguleret. I artikel 16 i de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer hedder det, at »rentesatsen for en konvertibel virksomhedsobligation fastsættes af den udstedende virksomhed og den ledende tegningsgarant gennem forhandlinger, men den skal opfylde de relevante statslige bestemmelser«. I henhold til artikel 16, stk. 5, i værdipapirlovgivningen (udgave fra 2014) »må kuponrenten for virksomhedsobligationer ikke overstige den kuponrente, der er fastsat af Statsrådet«. Dertil kommer, at artikel 18 i forskrifterne om forvaltning af virksomhedsobligationer, som generelt finder anvendelse på alle obligationer, yderligere bestemmer, at »renten for alle virksomhedsobligationer må ikke være højere end 40 % af den til hver tid gældende rente, som bankerne betaler enkeltpersoner for tidsbegrænset opsparingsindskud med samme løbetid«.

(403) I henhold til artikel 17 i de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer »skal en virksomhed for offentligt at kunne udstede konvertible virksomhedsobligationer overdrage et kvalificeret kreditvurderingsbureau opgaven at foretage kreditvurderinger og opfølgende vurderinger«. Desuden fastsættes det i artikel 18 i de generelt gældende administrative foranstaltninger for udstedelse af og handel med virksomhedsobligationer, at kun visse obligationer, der opfylder strenge kvalitetskriterier, som f.eks. en AAA-rating, kan udstedes offentligt til offentlige investorer eller udstedes offentligt til kvalificerede investorer udelukkende på grundlag af udsteders skøn. Virksomhedsobligationer, der ikke opfylder disse standarder, kan kun udstedes offentligt til kvalificerede investorer.

a) Finansielle institutioner, der optræder som offentlige organer

(404) Ifølge Bloombergs »China bond market insight 2021« er de fleste investorer institutionelle investorer, herunder finansielle institutioner. Forretningsbankerne repræsenterer nærmere bestemt 57 % af investorerne, og banker, der følger politiske retningslinjer, udgør 3 % ([99]). Desuden fandt Kommissionen, at 85 % af investorerne i den konvertible obligation, der er udstedt af en af de stikprøveudtagne virksomheder, er institutionelle investorer, som er en investorkategori, der omfatter finansielle institutioner.

(405) Som en tilskyndet industri i henhold til »Det vejledende katalog over omstrukturering af industrien« er industrien for optiske fiberkabler desuden berettiget til kreditstøtte fra finansielle institutioner på grundlag af afgørelse nr. 40. Det forhold, at konvertible obligationer som f.eks. konvertible obligationer udstedt af de stikprøveudtagne virksomheder har en lav rente, er et tydeligt tegn på, at de finansielle institutioner er den største investor i disse obligationer. De er forpligtet til at yde »kreditstøtte« til disse virksomheder og vil tage højde for andre hensyn end renten, når de træffer investerings-/finansieringsafgørelser, såsom politiske mål. En investor, der opererer på markedsvilkår, ville nemlig være mere følsom over for det finansielle afkast af sin investering og ville højst sandsynligt ikke investere i konvertible obligationer med meget lav rente. Desuden tyder Kommissionens konklusioner om den finansielle situation for begge grupper af eksporterende producenter, der er omhandlet i afsnit 3.5.3.3, med hensyn til deres likviditets- og solvensprofiler yderligere på, at investorer, der opererer på markedsvilkår, ikke vil investere i finansielle instrumenter som konvertible obligationer, der giver et lavt finansielt afkast, hvis udstederen udgør en stor likviditets- og solvensrisiko. Kommissionen mener derfor, at kun investorer, der har andre motivationer end et finansielt investeringsafkast, som f.eks. overholdelse af den retlige forpligtelse til at yde finansiering til virksomheder i tilskyndede industrier, vil foretage en sådan investering.

([99]) Jf. China bond market insight 2021, fodnote 59, s. 33.

(406) Følgelig og under hensyntagen til de i betragtning 404 og 405 nævnte forhold var Kommissionen af den opfattelse, at der findes en række underbyggende beviser, hvoraf det fremgår, at en stor del af investorerne i konvertible obligationer udstedt af de stikprøveudtagne virksomheder udgøres af finansielle institutioner, som har en retlig forpligtelse til at yde kreditstøtte til producenter af optiske fiberkabler.

(407) Som beskrevet i afsnit 3.5.1 er disse finansielle institutioner endvidere kendetegnet ved en stærk statslig tilstedeværelse, og GOC har mulighed for at udøve en reel indflydelse på disse. Den generelle retlige ramme, inden for hvilken disse finansielle institutioner opererer, gælder også for konvertible obligationer.

(408) I afsnit 1 og 2 ovenfor konkluderede Kommissionen, at statsejede finansielle institutioner er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og at de under alle omstændigheder anses for af GOC at have fået overdraget eller være blevet pålagt funktioner, der normalt udføres af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv). I afsnit 3.5.1.2 konkluderede Kommissionen, at private finansielle institutioner også har fået overdraget eller er blevet pålagt funktioner af staten.

(409) Kommissionen undersøgte også, om der findes konkrete beviser for udøvelsen af reel kontrol gennem konkrete udstedelser af konvertible obligationer. Den undersøgte derfor den generelle retlige ramme, jf. betragtning 395-403, kombineret med de konkrete undersøgelsesresultater.

(410) Kommissionen konstaterede, at de konvertible obligationer blev udstedt af de to stikprøveudtagne grupper af de eksporterende producenter til meget lave og ensartede rentesatser, uanset virksomhedernes finansielle risiko og kreditrisiko.

(411) I praksis påvirkes rentesatserne på konvertible obligationer af virksomhedens kreditvurdering på samme måde som for lån. Som Kommissionen konkluderede i betragtning 280 er det lokale kreditvurderingsmarked imidlertid fordrejet, og kreditvurderingerne er upålidelige. Som anført i betragtning 274 dominerer fem kinesiske lokale kreditvurderingsbureauer obligationsmarkedet, og omkring 90 % af obligationerne har af lokale kreditvurderingsbureauer fået en AAA-rating, mens mange af udstederne af S&P har fået en lavere rating for globale udstedere på A og BBB.

(412) Dette illustreredes af, at kreditvurderingsrapporterne for de obligationer, der var udstedt af de stikprøveudtagne virksomheder, ikke svarede til virksomhedernes faktiske finansielle situation.

(413) I lyset af ovenstående overvejelser konkluderede Kommissionen, at de kinesiske finansielle institutioner, der er den største investor i de konvertible obligationer, som er udstedt af de stikprøveudtagne virksomheder, fulgte de politiske retningslinjer i afgørelse nr. 40 ved at yde præferentiel finansiering til en meget lav rente til virksomheder, der tilhører en tilskyndet industri, og således handlede enten som offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), eller som organer, der har fået overdraget eller er blevet pålagt funktioner af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(414) Ved at acceptere at investere i konvertible obligationer med et meget lavt afkast uanset udsteders risikoprofil gav de finansielle institutioner de stikprøveudtagne eksporterende producenter en fordel.

(415) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede GOC Kommissionens konklusion om, at de finansielle institutioner, der købte en stor del af de omhandlede konvertible virksomhedsobligationer, har fungeret som offentlige organer. Ifølge GOC er køb af virksomhedsobligationer og konvertible virksomhedsobligationer en almindelig handelspraksis, der finder sted i alle større jurisdiktioner, herunder også Unionen og USA. Ifølge GOC er den funktion, som finansielle institutioner udfører, ved obligationskøb eller ved långivning helt anderledes, og Kommissionen var derfor forpligtet til at foretage en specifik vurdering af, hvorvidt finansielle institutioner kunne betragtes som offentlige organer hvad angår køb af obligationer, og til at foretage en individuel vurdering af hver enkelt finansielle institution. GOC gjorde også gældende, at Kommissionen ikke analyserede, om der fandtes andre købere af virksomhedsobligationer og konvertible obligationer ud over de kinesiske banker og finansielle institutioner, og om der var tale om private købere. Endvidere gjorde GOC gældende, at formålet med det kinesiske finansielle tilsynssystem hvad angår virksomhedsobligationer og konvertible obligationer er at garantere systemets sikkerhed og beskytte investorernes rettigheder og interesser, og at dette system som sådan ikke illustrerer indblanding fra regeringens side.

(416) Kommissionen var uenig i GOC's erklæring om, at den ikke foretog en specifik vurdering af de finansielle institutioners adfærd som offentlige organer hvad angår obligationskøb. Ud over de konklusioner, som Kommissionen nåede frem til i afsnit 3.5.1, søgte Kommissionen også konkret dokumentation for udøvelsen af en reel kontrol baseret på de konkrete udstedelser af konvertible obligationer og foretog en specifik vurdering i betragtning 409-413. Kommissionen var enig med GOC i, at køb af virksomhedsobligationer og konvertible obligationer i princippet kan være en normal handelspraksis, der finder sted i alle større jurisdiktioner, men den påpegede, at de kinesiske finansielle institutioners indkøb af virksomhedsobligationer er kendetegnet ved statslig indgriben, jf. betragtning 413. Kommissionen var også uenig i GOC's påstand om, at den ikke analyserede eksistensen af andre købere af virksomhedsobligationer og konvertible obligationer ud over de kinesiske banker og finansielle institutioner. Kommissionen påpegede rent faktisk i betragtning 404 og 406, at 85 % af investorerne i konvertible obligationer udstedt af en eller flere af de stikprøveudtagne virksomheder var institutionelle investorer, herunder finansielle institutioner, og at der er en række underbyggende beviser, hvoraf det fremgår, at en stor del af investorerne i konvertible obligationer udstedt af de stikprøveudtagne virksomheder er finansielle institutioner, som har en retlig forpligtelse til at yde kreditstøtte til producenter af optiske fiberkabler. I betragtning af den høje andel af institutionelle investorer, herunder finansielle institutioner, var Kommissionen af den opfattelse, at de havde fastlagt kendetegnene ved de pågældende konvertible virksomhedsobligationer, navnlig den lave kuponrente, og at andre investorer, som f.eks. private investorer, kun overholdt disse betingelser. Endelig fandt Kommissionen, at det kinesiske finansielle tilsynssystem med hensyn til virksomhedsobligationer og konvertible obligationer kun er et element, som sammen med de normative rammer for finansiering fra finansielle institutioner, der er beskrevet i betragtning 405 og 407, og med de finansielle institutioners konkrete adfærd tydede på indgreb fra GOC. GOC's påstande blev derfor afvist.

b) Specificitet

(417) Kommissionen var af den opfattelse, at præferentiel finansiering gennem konvertible obligationer er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Konvertible obligationer kan nemlig ikke udstedes uden en godkendelse fra CSRC, som kontrollerer, om alle de lovgivningsmæssige betingelser for udstedelsen af konvertible obligationer er opfyldt. Som forklaret i betragtning 399 skal udstedelsen af konvertible obligationer ifølge den kinesiske værdipapirlovgivning (udgave fra 2014) og de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer, der specifikt finder anvendelse på konvertible obligationer, være i overensstemmelse med statens industripolitikker. Kommissionen fandt i betragtning 400, at »i overensstemmelse med statens industripolitikker« betyder, at investeringsprojektet falder ind under det »tilskyndede« indhold i det vejledende katalog over omstrukturering af industrien, som industrien for optiske fiberkabler tilhører.

(418) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOC, at obligationsmarkederne er regulerede i alle lande, da dette er et spørgsmål om økonomisk stabilitet. De kriterier, som en virksomhed skal opfylde for at kunne udstede obligationer, er af finansiel karakter og ikke politikorienterede. GOC var uenig i, at udstedelsen af konvertible obligationer *skal være i overensstemmelse med statens industripolitikker*, og gentog, at industrien for optiske fiberkabler ikke er en tilskyndet industri. GOC hævdede desuden, at Kommissionen ikke har påvist, at salget af obligationer *udtrykkeligt er begrænset* til visse virksomheder.

(419) Selv om Kommissionen var enig i, at obligationsmarkederne er regulerede i alle lande, og at de fleste af de kriterier, som en virksomhed skal opfylde for at kunne udstede obligationer, er af finansiel karakter, var den i denne situation uenig i GOC's påstand om, at udstedelsen af konvertible obligationer ikke er politikorienteret i Kina. For det første gentog Kommissionen sin opfattelse af, at industrien for optiske fiberkabler er en tilskyndet industri. For det andet mente Kommissionen, at ordlyden i den kinesiske værdipapirlovgivning (udgave fra 2014) og de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer, der specifikt finder anvendelse på konvertible obligationer, i henhold til hvilke udstedelsen af konvertible obligationer skal være i overensstemmelse med statens industripolitikker, er tilstrækkelig tydelig. Endelig fastslog Kommissionen i betragtning 414, at ved en accept af at investere i konvertible obligationer med et meget lavt afkast uanset udsteders risikoprofil gav de finansielle institutioner de stikprøveudtagne eksporterende producenter en fordel. Faktisk er den finansielle fordel, der opnås gennem køb af konvertible virksomhedsobligationer med en så lav kuponrente, »udtrykkeligt begrænset« til tilskyndede industrier som industrien for optiske fiberkabler af den normative ramme, der er udformet af GOC. GOC's påstande blev derfor afvist.

c) Beregning af fordelen

(420) Konvertible obligationer er et hybridt gældsinstrument, der har træk til fælles med en obligation, som f.eks. rentebetalinger, samtidig med at de giver mulighed for at konvertere det investerede beløb til aktier på visse betingelser. Kommissionen konstaterede, at kun en ubetydelig del af de konvertible obligationer fra begge stikprøveudtagne virksomheder er blevet konverteret til aktier. I undersøgelsesperioden fungerede de to

stikprøveudtagne virksomheders konvertible obligationer derfor kun som en obligation, hvilket gav investorerne et afkast i form af renter svarende til lån. Da beregningsmetoden for lån, der er beskrevet i betragtning 310, er baseret på obligationer, besluttede Kommissionen at anvende samme metode i betragtning af disse særlige omstændigheder i denne sag ([100]). Det betyder, at det relative spread mellem virksomhedsobligationer med AA-rating udstedt i USA og virksomhedsobligationer med BB-rating udstedt i USA med samme løbetid anvendes på de benchmarksatser for udlån, der offentliggøres af PBOC, eller efter den 20. august 2019 på den basisrente på udlån, der offentliggøres af NIFC ([101]), for at fastsætte en markedsbaseret rente for obligationer.

(421) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde GOC, ZTT-gruppen og FTT-gruppen indsigelse mod anvendelsen af det samme benchmark for obligationer og konvertible obligationer som det benchmark, der gælder for lån, eftersom obligationer, navnlig konvertible obligationer, og lån er forskellige finansielle instrumenter, og obligationsmarkedet fungerer anderledes end det private udlånsmarked. Ifølge GOC er der ikke noget grundlag for, at Kommissionen kan anvende PBOC-benchmarket som udgangspunkt og derefter tilføje et tillæg Ifølge GOC bør Kommissionen direkte anvende rentesatsen for obligationer udstedt af virksomheder med BB-rating og gav eksempler på, at europæiske producenter af optiske fiberkabler og stål med BB-rating udstedte obligationer med en tilsvarende løbetid til en betydeligt lavere rente end den beregnede benchmarksats i samme periode. ZTT-gruppen hævdede, at den største fordel ved at udstede obligationer sammenlignet med at optage lån fra banker er, at rentesatserne (dvs. kuponrenten), som virksomheder skal betale til obligationsinvestorer, ofte er lavere end den rente, de ville skulle betale på et banklån. Ifølge ZTT-gruppen er det endnu mere attraktivt at udstede konvertible obligationer, fordi de typisk har en lavere kuponrente, da de gør det muligt for investorer at konvertere obligationerne til aktier og dermed modtage investeringsafkast via aktieudbytte. FTT-gruppen anførte også, at fordelen ved konvertible obligationer ikke er renteindtægten, men retten til at konvertere. Både FTT-gruppen og ZTT-gruppen foreslog at anvende kuponrenten for virksomhedsobligationer med BB-rating udstedt i USA som benchmark for beregningen af fordelen for obligationer og konvertible obligationer.

(422) I betragtning 337 forklarede Kommissionen, hvorfor den mente, at lån og virksomhedsobligationer er finansielle gældsinstrumenter, der ligner hinanden, hvilket berettigede anvendelsen af det samme benchmark for begge instrumenter under de særlige omstændigheder i denne sag. I betragtning 325-333 forklarede Kommissionen, hvorfor den vurderede, at benchmarket for lån og virksomhedsobligationer er passende, hvorfor den ikke kan anvende kuponrenten for virksomhedsobligationer med BB-rating udstedt i USA som benchmark, og hvorfor sammenligningen med EU's rentesatser/kuponrenter er irrelevant. Kommissionen var enig i, at konvertible virksomhedsobligationer er et hybridt gældsinstrument, som også giver mulighed for at konvertere det investerede beløb til aktier på visse betingelser, og som sådan i princippet adskiller sig fra virksomhedsobligationer. Kommissionen undersøgte desuden muligheden for at kvantificere dette konvertibilitetselement samt anvendelsen af virksomhedsobligationerne med BB-rating udstedt i USA som foreslået af GOC, FTT-gruppen og ZTT-gruppen. Det benchmark, som disse parter foreslog, tog imidlertid ikke højde for en sådan konvertibilitet, og det var et benchmark for virksomhedsobligationer, som var afkoblet fra de kinesiske markeder, da det vedrørte obligationer udstedt i en anden valuta (dvs. USD og ikke CNY) og med en væsentligt anderledes risikofri rente. Der blev ikke fremlagt andre mulige benchmark, og der forelå ingen yderligere offentlige oplysninger, der kunne give et mere nøjagtigt benchmark for konvertible obligationer (f.eks. indeks for tillægget på konvertible obligationer med AA-rating udstedt i USA og konvertible obligationer med BB-rating udstedt i USA) eller konvertibilitetsaspektet af disse obligationer. Ved virksomhedernes egne data manglede der også en mulighed for en korrekt sammenligning af forskellen i kuponrente mellem obligationer og konvertible obligationer, da en af de stikprøveudtagne virksomheder ikke havde udestående obligationer, og obligationerne fra den anden stikprøveudtagne virksomhed havde en anden løbetid og et andet finansieringsformål end dens konvertible obligation. Desuden konkluderede Kommissionen i betragtning 420, at kun en ubetydelig del af de konvertible obligationer fra begge stikprøveudtagne virksomheder er blevet konverteret til aktier, og at de eksporterende producenter i praksis anvendte dette finansieringsinstrument synonymt med de andre finansieringsinstrumenter, dvs. lån og virksomhedsobligationer. Da disse konvertible obligationer i undersøgelsesperioden kun fungerede som en obligation og gav investorerne et afkast i form af en rente svarende til lån, og da anvendelsen af benchmarket til en risikofri sats som offentliggjort af PBOC eller NIFC blev vurderet til at være konservativ, bekræftede Kommissionen derfor sin beslutning om at anvende benchmarket for lån som anført i betragtning 420.

(423) Fordelen er forskellen mellem det rentebeløb, som virksomheden skulle have betalt ved at anvende den markedsbaserede rentesats, der er omhandlet i betragtning 420, og den af virksomheden faktisk betalte rente.

([100]) Da der ikke fandtes data, der var specifikke for offentligt tilgængelige konvertible virksomhedsobligationer, anvendte Kommissionen de tilgængelige data for virksomhedsobligationer, som også burde omfatte konvertible virksomhedsobligationer.

([101]) Jf. betragtning 189.

3.5.4.4 Virksomhedsobligationer

(424) En af de stikprøveudtagne grupper drog fordel af præferentiel finansiering i form af virksomhedsobligationer.

a) Retsgrundlag

— Folkerepublikken Kinas lov om værdipapirer (udgave fra 2014) (»værdipapirlovgivning«) ([102])

— administrative foranstaltninger om udstedelse af og handel med virksomhedsobligationer (»Administrative Measures for the Issuance and Trading of Corporate Bonds«), bekendtgørelse fra China Securities Regulatory Commission nr. 113 af 15. januar 2015

— forskrifter om forvaltning af virksomhedsobligationer, udstedt af Statsrådet den 18. januar 2011

— foranstaltninger om forvaltning af ikkefinansielle virksomheders gældsfinansieringsinstrumenter på interbankmarkedet for obligationer udstedt af Folkerepublikken Kina, bekendtgørelse fra People's Bank of China [2008], nr. 12 af 9. april 2008.

b) Rammebestemmelser for virksomhedsobligationer.

(425) I overensstemmelse med forskrifterne kan obligationer ikke udstedes eller handles frit i Kina. Udstedelsen af hver enkelt obligation skal godkendes af forskellige statslige myndigheder såsom PBOC, NDRC eller CSRC, afhængigt af hvilken type obligation og udsteder der er tale om. I henhold til forskrifterne om forvaltning af virksomhedsobligationer er der desuden årlige kvoter for udstedelsen af virksomhedsobligationer.

(426) I henhold til artikel 16 i værdipapirlovgivningen, der var gældende i UP, skal den offentlige udstedelse af virksomhedsobligationer desuden opfylde følgende krav: »formålet med anvendelsen af provenuet skal være i overensstemmelse med statens industripolitikker […]«, og »provenuet fra et offentligt udbud af virksomhedsobligationer må kun anvendes til godkendte formål«. Artikel 12 i forskrifterne om forvaltningen af virksomhedsobligationer gentager, at formålet med de indsamlede midler skal være i overensstemmelse med statens industripolitikker. Som forklaret i betragtning 400 og 401 er udstedelsen af virksomhedsobligationer på sådanne betingelser rettet mod en tilskyndet industri som industrien for optiske fiberkabler og er i overensstemmelse med de finansielle institutioners praksis med støtte til disse industrier.

(427) I henhold til artikel 16, stk. 5, i værdipapirlovgivningen (udgave fra 2014) »må kuponrenten for virksomhedsobligationer ikke overstige den kuponrente, der er fastsat af Statsrådet«. Dertil kommer, at artikel 18 i forskrifterne om forvaltning af virksomhedsobligationer yderligere bestemmer, at »renten for enhver virksomhedsobligation må ikke være højere end 40 % af den til hver tid gældende rente, som bankerne har betalt enkeltpersoner for tidsbegrænset opsparingsindskud med samme løbetid«.

(428) Desuden fastsættes det i artikel 18 i de administrative foranstaltninger for udstedelse af og handel med virksomhedsobligationer, at kun visse obligationer, der opfylder strenge kvalitetskriterier, som f.eks. en AAA-kreditrating, kan udstedes offentligt til offentlige investorer eller udstedes offentligt til kvalificerede investorer udelukkende på grundlag af udstederens skøn. Virksomhedsobligationer, der ikke opfylder disse standarder, kan kun udstedes offentligt til kvalificerede investorer. Det betyder derfor, at de fleste virksomhedsobligationer udstedes til kvalificerede investorer, der er godkendt af CSRC, og som er kinesiske institutionelle investorer.

c) Finansielle institutioner, der optræder som offentlige organer

(429) Virksomheder, der ønsker at udstede virksomhedsobligationer, skal i Kina anmode om, at en finansiel institution fungerer som tegningsgarant. Tegningsgaranterne udsteder obligationer og forhandler om den rentesats, hvortil obligationen vil blive tilbudt investorerne. Kommissionen fastslog, at tegningsgaranten for virksomhedsobligationer udstedt af en af de stikprøveudtagne grupper var blandt de finansielle institutioner, der også ydede præferentiel finansiering, hvilket blev forklaret i afsnit 3.5.1.

([102]) Senest ændret den 28. december 2019 ved præsidentielt dekret nr. 37 med virkning fra den 1. marts 2020.

(430) Ifølge Bloombergs »China bond market insight 2021« tegner de obligationer, der er noteret på interbankmarkedet for obligationer, sig desuden for 88 % af den samlede obligationshandel. Ifølge den samme undersøgelse er de fleste investorer institutionelle investorer, herunder finansielle institutioner. Forretningsbankerne repræsenterer nærmere bestemt 57 % af investorerne, og banker, der følger politiske retningslinjer, udgør 3 % ([103]). Derfor er investorer, der køber virksomhedsobligationer, hovedsagelig kinesiske banker, herunder statsejede banker.

(431) Som forklaret i betragtning 405 og 406 var Kommissionen af den opfattelse, at der findes en række underbyggende beviser, hvoraf det fremgår, at en stor del af investorerne i konvertible obligationer udstedt af de stikprøveudtagne virksomheder er finansielle institutioner, som har en retlig forpligtelse til at yde kreditstøtte til producenter af optiske fiberkabler. Det samme ræsonnement og den samme konklusion gælder også for virksomhedsobligationer, da udstedelsesbetingelserne ligner meget, navnlig betingelsen om at overholde kravene i nationale love, forskrifter og politikker og efterleve statens industripolitik.

(432) Som beskrevet i betragtning 426 kræver artikel 16 i værdipapirlovgivningen (udgave fra 2014) og artikel 12 i forskrifterne om forvaltning af virksomhedsobligationer, at en offentlig udstedelse af virksomhedsobligationer er i overensstemmelse med statens industripolitik. Det har den virkning, at virksomhedsobligationer kun kan udstedes til formål, der er i overensstemmelse med målene for GOC's planlægning vedrørende tilskyndede industrier som forklaret i betragtning 393 og 394. De institutionelle investorer, der, som det fremgår af betragtning 397 og 430, i vid udstrækning er forretningsbanker og banker, der følger politiske retningslinjer, skal følge de politiske retningslinjer, der er fastlagt i afgørelse nr. 40.

(433) Den mekanisme, der er beskrevet i betragtning 116, 401 og 413, gælder således også for virksomhedsobligationer, dvs. afgørelse nr. 40 sammenholdt med det vejledende katalog over omstrukturering af industrien indeholder bestemmelser om særbehandling af visse projekter inden for visse tilskyndede industrier som industrien for optiske fiberkabler. Den fordelagtige behandling, der blev anvendt til fordel for en af de stikprøveudtagne grupper, ersammenfattet i beslutningen om at investere i virksomhedsobligationer udstedt med en rente, der ikke afspejler markedsbaserede kriterier.

(434) Som beskrevet i afsnit 3.5.1 er de finansielle institutioner kendetegnet ved en stærk statslig tilstedeværelse, og GOC har mulighed for at udøve en reel indflydelse på dem. Den generelle retlige ramme, inden for hvilken disse finansielle institutioner opererer, gælder også for virksomhedsobligationer.

(435) I afsnit 1 og 2 ovenfor konkluderede Kommissionen, at statsejede finansielle institutioner er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og at de under alle omstændigheder anses for af GOC at have fået overdraget eller være blevet pålagt funktioner, der normalt udføres af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv). I afsnit 3.5.1.2 konkluderede Kommissionen, at private finansielle institutioner også har fået overdraget eller er blevet pålagt funktioner af staten.

(436) Kommissionen søgte også at få konkrete beviser for udøvelsen af reel kontrol gennem konkrete udstedelser af virksomhedsobligationer. Den undersøgte derfor den generelle retlige ramme, jf. betragtning 425-428, kombineret med de konkrete undersøgelsesresultater.

(437) Kommissionen fandt, at virksomhedsobligationerne var udstedt med en rente, der lå under det niveau, der burde have været forventet i henhold til virksomhedernes finansielle situation og kreditrisiko.

(438) I praksis påvirkes rentesatserne på virksomhedsobligationer af kreditvurderingen på samme måde som for lån. Som Kommissionen konkluderede i betragtning 280 er det lokale kreditvurderingsmarked imidlertid fordrejet, og kreditvurderingerne er upålidelige. Som anført i betragtning 274 dominerer fem kinesiske lokale kreditvurderingsbureauer obligationsmarkedet, og omkring 90 % af obligationerne har af lokale kreditvurderingsbureauer fået en AAA-rating, mens mange af udstederne af S&P har fået en lavere rating for globale udstedere på A og BBB.

(439) Dette illustreredes af, at kreditvurderingsrapporterne for de virksomhedsobligationer, der var udstedt af den stikprøveudtagne virksomhed, ikke svarede til virksomhedens faktiske finansielle situation.

([103]) Jf. China bond market insight 2021, fodnote 59, s. 33.

(440) I lyset af ovenstående overvejelser konkluderede Kommissionen, at de kinesiske finansielle institutioner, der fungerede som tegningsgaranter ved den stikprøveudtagne virksomheds udstedelse af virksomhedsobligationer, og som er de største investorer i virksomhedsobligationer, fulgte de politiske retningslinjer i afgørelse nr. 40 ved at yde præferentiel finansiering til virksomheder, der tilhører en tilskyndet industri, og således handlede enten som offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), eller som organer, der har fået overdraget eller er blevet pålagt funktioner, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(441) Ved at organisere udstedelsen af en virksomhedsobligation med en rente under markedsrenten svarende til udstederens faktiske risikoprofil og ved at acceptere at investere i sådanne erhvervsobligationer gav de finansielle institutioner den stikprøveudtagne eksporterende producent en fordel.

d) Specificitet

(442) Kommissionen var af den opfattelse som anført i betragtning 417, at præferentiel finansiering gennem obligationer er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da obligationerne ikke kan udstedes uden godkendelse af statslige myndigheder, og Kinas værdipapirlovgivning (udgave fra 2014) fastsætter, at udstedelsen af obligationer skal være i overensstemmelse med statens industripolitikker. Som allerede nævnt i betragtning 131 betragtes industrien for optiske fiberkabler som en tilskyndet industri i det vejledende katalog over omstrukturering af industrien.

e) Beregning af fordelen

(443) Da obligationer kort sagt bare er en anden form for gældsinstrument, som svarer til lån, og da beregningsmetoden for lån allerede er baseret på en kurv af obligationer, besluttede Kommissionen at følge beregningsmetoden for lån som beskrevet i afsnit 3.5.3.3. Det betyder, at det relative spread mellem virksomhedsobligationer med AA-rating udstedt i USA og virksomhedsobligationer med BB-rating udstedt i USA med samme løbetid anvendes på PBOC's benchmarksatser for udlån eller efter den 20. august 2019 på den basisrente på udlån, der offentliggøres af NIFC, for at fastsætte en markedsbaseret rente for obligationer, som derefter sammenlignes med den af virksomheden faktisk betalte rente med henblik på at kunne beregne fordelen.

3.5.4.5. Konklusion vedrørende præferentiel finansiering: andre former for finansiering

(444) Kommissionen fastslog, at begge stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter nød godt af præferentiel finansiering i form af kreditlinjer, bankveksler og konvertible obligationer. Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, anså Kommissionen disse former for præferentiel finansiering for at være udligningsberettigede subsidier.

(445) Den subsidiesats, der blev fastsat for den præferentielle finansiering beskrevet ovenfor i undersøgelsesperioden for de stikprøveudtagne grupper af virksomheder, var på:

Præferentiel finansiering: andre former for finansiering

Virksomhedens navn	Subsidiesats
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	3,51 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	2,62 %

3.6. **Forsikring på præferencevilkår: eksportkreditforsikring**

(446) Klageren påstod, at Sinosure blandt andre tjenester leverer kort-, mellem- og langfristede eksportkreditforsikringer, investeringsforsikring og obligationsgarantier på lempelige vilkår til tilskyndede industrier. Sinosure anfører på sit generelle websted, at virksomheden fremmer kinesisk eksport af varer, navnlig eksport af højteknologiske varer. Ifølge en undersøgelse foretaget af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (»OECD«) modtog den kinesiske højteknologiske industri, som optiske fiberkabler er en del af, 21 % af den samlede eksportkreditforsikring fra Sinosure ([104]). Sinosure har desuden spillet en aktiv rolle med hensyn til at efterkomme Made in China 2025-initiativet, vejlede virksomhederne i at anvende nationale kreditressourcer, gennemføre videnskabelig og teknologisk innovation og teknologiske forbedringer og hjælpe »udadvendte« virksomheder med at blive mere konkurrencedygtige på det globale marked ([105]).

a) Retsgrundlag

a) meddelelsen om gennemførelse af strategien for handelsfremme gennem videnskab og teknologi ved hjælp af eksportkreditforsikring (»Notice on Implementation of the Strategy of Promoting Trade through Science and Technology by Utilising Export Credit Insurance«), (Shang Ji Fa [2004] nr. 368), udstedt i fællesskab af MOFCOM og Sinosure

b) 840-planen, der indgår i meddelelsen fra Statsrådet af 27. maj 2009

c) meddelelsen om fremme og udvikling af nye vækstindustrier af strategisk betydning (»Notice on Cultivation and Development of the State Council on Accelerating Emerging Industries of Strategic Decision« (GuoFa [2010] nr. 32 af 18. oktober 2010), udstedt af Statsrådet og gennemførelsesretningslinjerne hertil (GuoFa [2011] nr. 310 af 21. oktober 2011)

d) meddelelsen om udstedelse af 2006-udgaven af Kinas katalog over eksport af højteknologiske varer nr. 16 fra National Science and Technology Department (2006).

b) Resultater af undersøgelsen

(447) De to stikprøveudtagne grupper af virksomheder havde udestående eksportforsikringsaftaler med Sinosure i undersøgelsesperioden.

(448) Som nævnt i betragtning 158 undlod Sinosure imidlertid at forelægge den fornødne dokumentation for sin virksomhedsledelse, såsom vedtægterne. Derudover gav Sinosure heller ikke yderligere specifikke oplysninger om eksportkreditforsikring til industrien for optiske fiberkabler, præmiestørrelsen eller detaljerede tal vedrørende eksportkreditforsikringsvirksomhedens rentabilitet.

(449) Derfor var Kommissionen nødt til at supplere de indkomne oplysninger med de foreliggende faktiske oplysninger.

(450) Det fremgår af oplysninger fra tidligere antisubsidieundersøgelser ([106]) og af Sinosures websted ([107]), at Sinosure er en statsejet politikorienteret forsikringsvirksomhed, der er etableret og støttet af staten med det formål at støtte Kinas økonomiske og handelsmæssige udvikling og samarbejde med udlandet. Virksomheden ejes 100 % af staten. Den har en bestyrelse og et tilsynsråd. Regeringen har beføjelse til at udnævne og afskedige virksomhedens øverste ledelse. På grundlag af disse oplysninger konkluderede Kommissionen, at der er formelle indicier for statslig kontrol med Sinosure.

(451) Kommissionen indhentede yderligere oplysninger om, hvorvidt GOC har udøvet reel kontrol med ledelsen af Sinosure i forbindelse med industrien for optiske fiberkabler.

([104]) OECD Study on Chinese export credit policies and programmes, side 7, afsnit 32, findes på https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=TAD/ECG(2015)3&doclanguage=en, senest tilgået den 18. august 2021.

([105]) Jf., Sinosures websted, Company profile, Supporting »Made in China«, https://www.sinosure.com.cn/en/Resbonsiblity/smic/index.shtml, senest tilgået den 17. august 2021.

([106]) Jf. sagen om dæk, nævnt i fodnote 5, betragtning 429.

([107]) https://www.sinosure.com.cn/en/Sinosure/Profile/index.shtml, senest tilgået den 18. august 2021.

(452) I henhold til meddelelsen om udstedelse af 2006-udgaven af Kinas katalog over eksport af højteknologiske varer nr. 16 kan »varer, der er omfattet af 2006-udgaven af eksportkataloget, nyde godt af præferentielle politikker, som staten indrømmer ved eksport af højteknologiske varer«. Kataloget over eksport af højteknologiske varer angiver udtrykkeligt optiske fibre, transmissionsudstyr til kommunikation baseret på optiske fibre og optiske fiberkabler ([108]).

(453) Endvidere bør Sinosure i henhold til meddelelsen om gennemførelse af strategien for handelsfremme gennem videnskab og teknologi ved hjælp af eksportkreditforsikring ([109]) øge sin støtte til nøgleindustrier og -produkter ved at øge sin generelle støtte til eksporten af varer i segmentet højteknologi og ny teknologi, herunder også varer i segmentet information og kommunikation. Den bør behandle industrier inden for højteknologi og ny teknologi, som f.eks. industrien for optiske fiberkabler, der er opført i Kinas katalog over eksport af højteknologiske varer, som sit forretningsmæssigt prioriterede område og yde omfattende støtte til procedurer for tegningsgarantier, begrænsede godkendelser, varigheden af sagsbehandling af anmodninger og prisfleksibilitet. Med hensyn til prisfleksibilitet bør den give varerne den maksimale præmienedsættelse inden for det variable interval, der oplyses af kreditforsikringsselskabet. Industrien for optiske fiberkabler er som nævnt i betragtning 86 og 118 medtaget i den mere generelle kategori af »informationsindustrien«. Endvidere hedder det i Sinosures årsrapport for 2019, at Sinosure har »støttet en stabil udvikling af nøgleindustrier« og »øget væksten i nye strategiske vækstindustrier« ([110]).

(454) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at GOC har skabt normative rammer, der skal følges af ledere og tilsynsførende, som er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC. Følgelig støttede GOC sig til disse normative rammer for at udøve reel kontrol med ledelsen af Sinosure.

(455) Kommissionen søgte også at få konkrete beviser for udøvelsen af reel kontrol på baggrund af konkrete forsikringsaftaler. Under krydstjekket uden kontrolbesøg fastholdt GOC, at Sinosures præmier i praksis var markedsorienterede og baseret på principperne om risikovurdering. Der blev dog ikke fremlagt specifikke eksempler vedrørende industrien for optiske fiberkabler eller de stikprøveudtagne virksomheder.

(456) Da der ikke forelå konkrete beviser, undersøgte Kommissionen derfor Sinosures konkrete adfærd i forbindelse med forsikringer til de stikprøveudtagne virksomheder. Denne adfærd stod i modsætning til deres officielle holdning, da de ikke handlede ud fra markedsøkonomiske principper.

(457) Efter en sammenligning af de samlede betalte fordringer baseret på data i Sinosures årsrapport for 2019 ([111]) med de samlede forsikrede beløb, konkluderede Kommissionen, at Sinosure i gennemsnit skulle opkræve 0,22 % af det forsikrede beløb som en præmie til dækning af omkostningerne ved fordringerne (uden at tage hensyn til generalomkostninger). I praksis var de præmier, der var betalt af de stikprøveudtagne virksomheder, imidlertid meget lavere end det minimumsgebyr, der var nødvendigt for at dække driftsomkostningerne.

(458) Kommissionen konkluderede derfor, at den ovenfor beskrevne retlige ramme gennemføres af Sinosure i forbindelse med udøvelsen af statslige funktioner over for sektoren for optiske fiberkabler. Sinosure fungerede som et offentligt organ, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og i overensstemmelse med WTO's relevante retspraksis. Desuden fik de stikprøveudtagne eksporterende producenter en fordel, da forsikringen blev ydet til satser under det minimumsbeløb, der var nødvendigt for, at Sinosure kunne dække sine driftsomkostninger.

(459) Kommissionen fastslog også, at de subsidier, der blev ydet under eksportforsikringsordningen, er specifikke, fordi de ikke kunne opnås uden eksport, og de er således eksportbetingede, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

([108]) Kinas katalog over eksport af højteknologiske varer, f.eks. nr. 775, 780, 781, 1035, 1098, 1100, 1104, 1107 og 1109.
([109]) http://www.mofcom.gov.cn/aarticle/b/g/200411/20041100300040.html, senest tilgået den 12. august 2021.
([110]) Sinosure Annual Report 2019, s. 11, https://www.sinosure.com.cn/images/xwzx/ndbd/2020/08/27/38BBA5826A689D7D5B1DAE8BB66FACF8.pdf, senest tilgået den 18. august 2019.
([111]) Ibid, s. 28 og 29.

c) Beregning af subsidiebeløbet

(460) Da Sinosure havde en dominerende stilling på markedet i undersøgelsesperioden, kunne Kommissionen ikke finde en markedsbaseret indenlandsk forsikringspræmie. I overensstemmelse med tidligere antisubsidieundersøgelser anvendte Kommissionen derfor det bedst egnede eksterne benchmark, for hvilket der forelå let tilgængelige oplysninger, dvs. de præmiesatser, som den amerikanske Export-Import Bank har anvendt over for ikke-finansielle institutioner for eksport til OECD-lande.

(461) Kommissionen fandt, at fordelen for modtagerne er forskellen mellem det beløb, som virksomheden faktisk havde betalt som forsikringspræmie, og det beløb, den skulle have betalt ved at anvende det eksterne benchmark, der er nævnt i betragtning 460.

(462) Den subsidiesats, der blev fastsat for denne ordning i undersøgelsesperioden for FTT-gruppen og for ZTT-gruppen, er på:

Præferentiel finansiering og forsikring på præferencevilkår: eksportkreditforsikring

Virksomhedens navn	Subsidiesats
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	0,08 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	0,54 %

3.7. **Indtægter, som der gives afkald på gennem ordninger for skattefritagelse og -nedsættelse**

3.7.1. *Fritagelse for og nedsættelse af skatter*

3.7.1.1. EIT-privilegier for virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi

(463) I henhold til Folkerepublikken Kinas lov om indkomstbeskatning af virksomheder (»EIT-loven«) ([112]) indrømmes virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi - hvortil staten er nødt til at give kraftig støtte — en reduceret virksomhedsskattesats på 15 % i stedet for den normale skattesats på 25 %.

a) Retsgrundlag

(464) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 28 i den kinesiske EIT-lov og artikel 93 i gennemførelsesbestemmelserne for EIT-loven ([113]) samt:

— cirkulære fra ministeriet for videnskab og teknologi, finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om revision og udstedelse af administrative foranstaltninger til anerkendelse af højteknologiske virksomheder (»Administrative Measures for the Recognition of High-Tech Enterprises«) G.K.F.H. [2016] nr. 32

— cirkulære fra ministeriet for videnskab og teknologi, finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om revision og udstedelse af retningslinjer for administrative foranstaltninger til akkreditering af højteknologiske virksomheder (»Administration of Accreditation of High-tech Enterprises«), Guo Ke Fa Huo [2016] nr. 195

— meddelelse [2017] nr. 24 fra den statslige skatteforvaltning om anvendelse af politikker om præferenceindkomstbeskatning af højteknologiske virksomheder (»Application of Preferential Income Tax Policies to High-tech Enterprises«)

— kataloget fra 2016 over statsstøttede højteknologiske områder ([114]) og

— meddelelse fra finansministeriet og den statslige skatteforvaltning [2019] nr. 68.

([112]) Bekendtgørelse nr. 23 af Folkerepublikken Kinas præsident.

([113]) Bekendtgørelser om gennemførelse af Folkerepublikken Kinas EIT-lov (Regulations of the Enterprise Income Tax Law of the People's Republic of China) (ændret i 2019) - bekendtgørelse nr. 714 fra Folkerepublikken Kinas Statsråd.

([114]) http://kj.quanzhou.gov.cn/wsbs/xgxz/201703/t20170322_431820.htm, senest tilgået den 17. august 2021.

(465) Kapitel IV i EIT-loven indeholder bestemmelser om »Skattemæssig præferencebehandling«. I artikel 25 i EIT-loven, som er hovedet for kapitel IV, hedder det, at »staten indrømmer indkomstskattefordele for virksomheder, der er aktive inden for industrigrene eller i projekter, hvis udvikling udtrykkeligt støttes og tilskyndes af staten«. EIT-Lovens artikel 28 bestemmer, at »indkomstskatten for virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi, der har behov for særlig statsstøtte, nedsættes til 15 %«.

(466) I artikel 93 i gennemførelsesbestemmelserne til EIT-loven præciseres det, at:

»De vigtige virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi, der skal støttes af staten«, jf. artikel 28, stk. 2, i EIT-loven, henviser til virksomheder, der ejer vigtige intellektuelle ejendomsrettigheder og opfylder følgende betingelser:

1. *Overholdelse af anvendelsesområdet for vigtige statsstøttede høj- og nyteknologiske områder.*
2. *Andelen af udgifter til forskning og udvikling i forhold til salgsindtægter må ikke være mindre end den foreskrevne andel.*
3. *Andelen af indtægter fra højteknologiske teknologier/varer/tjenesteydelser i virksomhedens samlede indtægter må ikke være mindre end den foreskrevne andel.*
4. *Andelen af teknikere i forhold til virksomhedens samlede ansatte må ikke være mindre end den foreskrevne andel.*
5. *Andre betingelser, der er fastsat i »Measures for the Administration of High-Tech Enterprise Identification«.*

Foranstaltninger til forvaltning af højteknologisk virksomhedsidentifikation og centrale statsstøttede høj- og nyteknologiske områder skal udarbejdes i fællesskab af tjenesterne for teknologi, finans og beskatning under statsrådet og træde i kraft efter godkendelse af Statsrådet.«

(467) Det fremgår klart af ovennævnte bestemmelser, at den reducerede virksomhedsskattesats er forbeholdt »vigtige virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi, der skal støttes af staten«, og som ejer centrale intellektuelle ejendomsrettigheder og opfylder visse betingelser, såsom »overholdelse af anvendelsesområdet for vigtige statsstøttede høj- og nyteknologiske områder«.

(468) I henhold til artikel 11 i de administrative foranstaltninger til anerkendelse af højteknologiske virksomheder (G.K.F. H. [2016] nr. 32) skal en virksomhed for at blive anerkendt som højteknologisk samtidig opfylde visse betingelser, herunder bl.a.: »Den har opnået ejendomsret til intellektuelle ejendomsrettigheder, som spiller en central rolle med hensyn til teknisk støtte til virksomhedens vigtigste produkter (tjenesteydelser) gennem uafhængig forskning, overførsel, tilskud, fusioner og overtagelser osv.«, og »den teknologi, der spiller en central rolle med hensyn til teknisk støtte til virksomhedens vigtigste produkter (tjenesteydelser), ligger inden for det interval, der er fastlagt på forhånd for de »højteknologiske områder, der støttes af staten«.

(469) De vigtigste højteknologiske områder, der støttes af staten, er opført i kataloget fra 2016 over statsstøttede højteknologiske områder. Dette katalog nævner klart under »I. Elektroniske oplysninger«, punkt 4. »Kommunikationsteknologi« »optiske transmissionsnetværk« og »teknologi til optiske transmissionssystemer«, der omfatter optiske fiberkabler, som statsstøttede højteknologiske områder.

(470) Virksomheder, der har fordel af denne foranstaltning, skal indgive deres indkomstselvangivelse og de relevante bilag. Det faktiske beløb, som fordelen repræsenterer, anføres i indkomstselvangivelsen.

b) Resultater af undersøgelsen

(471) Kommissionen konstaterede, at virksomheder i de stikprøveudtagne eksporterende producentgrupper i undersøgelsesperioden betegnedes som højteknologiske virksomheder og således havde en lavere EIT-sats på 15 % eller 12,5 %.

(472) Kommissionen var af den opfattelse, at dette skattefradrag er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen.

(473) Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, som er aktive inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, som angivet i betragtning 466-468. Som anført i betragtning 469 er industrien for optiske fiberkabler sådan en højteknologisk prioritet.

(474) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at de ordninger om skattefritagelse og -fradrag, som Kommissionen har udlignet, ikke udgør udligningsberettigede subsidier. Ifølge GOC optræder de påståede skattefritagelser og -fradrag som følge af en ordning, i henhold til hvilken *der fastsættes objektive kriterier eller betingelser for berettigelse* til finansiel støtte, hvor støtteberettigelsen er automatisk, og hvor kriterierne og betingelserne i programmerne nøje overholdes og ikke begunstiger visse virksomheder frem for andre og udelukkende er af rent økonomisk og horisontal karakter. GOC hævdede følgelig, at de ikke var specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

(475) Kommissionen var uenig i denne påstand, da den anså de skatteordninger, der er beskrevet i afsnit 3.7.1.1-3.7.1.3, for specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), hvori det hedder , at »når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til subsidier til kun at omfatte visse virksomheder, er sådanne subsidier specifikke«. De omhandlede subsidieordninger har nemlig deres retsgrundlag i EIT's kapitel IV »Skattefordele«. Dette kapitel indeholder i sit navn og indhold udtrykkeligt bestemmelser om særbehandling, som »udtrykkeligt begrænser adgangen til subsidier til visse virksomheder«. De subsidier, der ydes i henhold til disse skatteordninger, er derfor specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Påstanden blev derfor afvist.

c) Beregning af subsidiebeløbet

(476) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, og den samlede skat, der skal betales i henhold til den reducerede skattesats.

(477) Den subsidiesats, der blev konstateret for denne specifikke ordning var på 0,10 % for FTT-gruppen og på 0,48 % for ZTT-gruppen.

3.7.1.2. EIT-fradrag for FoU-udgifter

(478) Skattefradraget for forskning og udvikling giver virksomheder en skattemæssig præferencebehandling af deres FoU-aktiviteter inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, og når visse tærskelværdier for FoU-udgifter er nået.

(479) Mere specifikt er FoU-udgifter, der påløber under udviklingen af nye teknologier, nye varer og nye teknikker, som ikke er immaterielle aktiver og opføres i den løbende resultatopgørelse, genstand for et yderligere fradrag på 75 % efter at være blevet fradraget i sin helhed i lyset af den faktiske situation. I tilfælde, hvor ovennævnte FoU-udgifter er immaterielle aktiver, er de genstand for afskrivning baseret på 175 % af omkostningerne ved immaterielle aktiver. Siden januar 2021 er det yderligere fradrag før skat for FoU-udgifter blevet forhøjet til 100 % ([115]).

a) Retsgrundlag

(480) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 30, stk. 1, i den kinesiske EIT-lov sammen med gennemførelsesbestemmelserne for EIT-loven og følgende meddelelser:

— meddelelse fra finansministeriet, den statslige skatteforvaltning og ministeriet for videnskab og teknologi om forbedring af politikken for fradrag af FoU-udgifter før skat (»Notice on Improving the Policy of Pre-tax Deduction of R&D Expenses«) (Cai Shui [2015] nr. 119)

— cirkulære om forøgelse af det overskydende fradrag før skat af FoU-udgifter (»Raising the Proportion of Pre-tax Super Deduction of Research and Development Expenses«) (Cai Shui [2018] nr. 99)

([115]) Meddelelse [2021] nr. 13 fra finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om yderligere forbedringer af politikken for vægtede fradrag før skat for forsknings- og udviklingsudgifter.

— meddelelse [2015] nr. 97 fra den statslige skatteforvaltning om spørgsmål om politikkerne for yderligere fradrag af virksomheders FoU-udgifter før skat (»Issues Concerning Policies of Additional Pre-tax Deduction of Research and Development Expenses of Enterprises«)

— meddelelse [2017] nr. 40 fra den statslige skatteforvaltning om spørgsmål om det relevante anvendelsesområde for beregning af yderligere fradrag af FoU-udgifter før skat (»Issues Concerning the Eligible Scope of Calculation of Additional Pre-tax Deduction of Research and Development Expenses«) og

— kataloget fra 2016 over statsstøttede højteknologiske områder.

(481) I tidligere undersøgelser ([116]) fastslog Kommissionen, at »nye teknologier, nye produkter og nye håndværk«, som kan drage fordel af skattefradrag, er en del af visse højteknologiske områder, der støttes af staten. Som omhandlet i betragtning 469 er de vigtigste højteknologiske områder, der støttes af staten, opført i kataloget fra 2016 over statsstøttede højteknologiske områder.

(482) Som anført i betragtning 468 indeholder kapitel IV i EIT-loven bestemmelser om »skattemæssig præferencebehandling«, navnlig artikel 25. Artikel 30, stk. 1, i EIT-loven, der også er en del af dette kapitel, fastlægger, at »FoU-udgifter, der opstår som følge af virksomheders udvikling af nye teknologier, nye varer og nye håndværk«, også kan fradrages ved beregningen af skattepligtig indkomst. I artikel 95 i gennemførelsesbestemmelserne til EIT-loven præciseres betydningen af »FoU-udgifter, der opstår ved udvikling af nye teknologier, nye varer og nye håndværk«, som er fastsat i artikel 30, stk. 1, i EIT-loven.

(483) I henhold til cirkulæret om forøgelse af det overskydende fradrag før skat af FoU-udgifter (Cai Shui [2018] nr. 99), »for så vidt angår udgifter til forskning og udvikling (FoU), som en virksomhed faktisk har afholdt i forbindelse med sine FoU-aktiviteter, er yderligere 75 % af de faktiske udgifter fradragsberettiget før skat, ud over andre faktiske fradrag, i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2020, forudsat at de pågældende udgifter ikke konverteres til immaterielle aktiver og indgår i denne virksomheds aktuelle gevinster og tab; hvis de pågældende udgifter er blevet omregnet til det immaterielle aktiv, kan sådanne udgifter dog afskrives med en sats på 175 % af det immaterielle aktivs omkostninger før skat i ovennævnte periode.«

b) Resultater af undersøgelsen

(484) Kommissionen konstaterede, at virksomhederne i de stikprøveudtagne grupper havde »yderligere fradrag for FoU-udgifter, der var opstået ved forskning i og udvikling af nye teknologier, nye produkter og nye teknikker«.

(485) Kommissionen var af den opfattelse, at dette skattefradrag er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen.

(486) Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen i sig selv begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, som har FoU-udgifter inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, som f.eks. sektoren for optiske fiberkabler.

c) Beregning af subsidiebeløbet

(487) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, og den samlede skat, der skal betales efter den yderligere reduktion på 75 % af de faktiske FoU-udgifter.

(488) Den subsidiesats, der blev konstateret for denne specifikke ordning var på 1,28 % for FTT-gruppen og på 0,13 % for ZTT-gruppen.

([116]) Jf. sagen om varmvalsede flade produkter, sagerne om dæk og GFF, nævnt i fodnote 5, henholdsvis betragtning 330, 521 og 560.

3.7.1.3. Skattefritagelse for dividende mellem kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina

(489) I henhold til EIT-loven indrømmes der indkomstskattefordele for virksomheder, der er aktive inden for industrigrene eller i projekter, hvis udvikling udtrykkeligt støttes og tilskyndes af staten, og som navnlig er fritaget for indkomstbeskatning af egenkapitalinvesteringer, som f.eks. dividende og bonus, mellem berettigede virksomheder med hjemsted i Kina.

a) Retsgrundlag

(490) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 26, stk. 2, i den kinesiske EIT-lov samt gennemførelsesbestemmelserne for EIT-loven.

(491) I artikel 25 i EIT-loven, som er hovedet for kapitel IV »Skattemæssig præferencebehandling«, hedder det, at »staten indrømmer indkomstskattefordele for virksomheder, der er aktive inden for industrigrene eller i projekter, hvis udvikling udtrykkeligt støttes og tilskyndes af staten«. Endvidere præciseres det i artikel 26, stk. 2, at skattefritagelsen finder anvendelse på indtægter fra egenkapitalinvesteringer mellem »berettigede virksomheder med hjemsted i Kina«, hvilket synes at begrænse dens anvendelsesområde til kun at omfatte bestemte virksomheder med hjemsted i Kina.

b) Resultater af undersøgelsen

(492) Kommissionen konstaterede, at nogle virksomheder i de stikprøveudtagne grupper fik skattefritagelse for indtægter fra dividende mellem kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina.

(493) Kommissionen er af den opfattelse, at denne ordning er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen.

(494) Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen i sig selv begrænser anvendelsen af denne fritagelse til kun at omfatte kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina, der støttes kraftigt af staten, som også tilskynder deres udvikling.

(495) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ZTT-gruppen, at fritagelsen i forbindelse med dividende har til formål at afskaffe dobbeltbeskatning af samme indkomst i både moder- og dattervirksomheder, hvilket er en internationalt anerkendt skattepraksis.

(496) Selv om Kommissionen var enig i, at afskaffelsen af dobbeltbeskatning er en internationalt anerkendt skattepraksis, er artikel 26, stk. 2, i EIT-loven i den forbindelse en del af kapitel IV »Skattefordele«, som indeholder en række skattemæssige præferencebehandlinger, som er undtagelser fra de generelle beskatningsregler. Som forklaret i betragtning 491 hedder det endvidere i artikel 25 i EIT-loven, som er hovedet for kapitel IV »Skattemæssig præferencebehandling«, at »staten indrømmer indkomstskattefordele for virksomheder, der er aktive inden for industrigrene eller i projekter, hvis udvikling udtrykkeligt støttes og tilskyndes af staten«. Endvidere præciseres det i artikel 26, stk. 2, at skattefritagelsen finder anvendelse på indtægter fra egenkapitalinvesteringer mellem »berettigede virksomheder med hjemsted i Kina«, hvilket synes at begrænse dens anvendelsesområde til kun at omfatte bestemte virksomheder med hjemsted i Kina. Kommissionen fandt derfor, at en sådan politik om skattemæssig præferencebehandling er begrænset til bestemte industrigrene, der specifikt støttes og fremmes af staten, som industrien for optiske fiberkabler, og derfor er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Kommissionen bekræftede derfor sin konklusion i betragtning 493 og 494 om, at denne ordning er et udligningsberettiget subsidiebeløb.

c) Beregning af subsidiebeløbet

(497) Kommissionen har beregnet subsidiebeløbet ved at anvende den normale skattesats på den dividende, der er blevet fratrukket den skattepligtige indkomst.

(498) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ZTT-gruppen, at Kommissionen burde sondre mellem to forskellige former for skattemæssig behandling i selvangivelsen, nemlig dividende og skattejusteringsbeløbet for investeringer, idet sidstnævnte ikke er en udbytteindkomst, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 26, stk. 2, i EIT-loven. Kommissionen var enig i denne påstand og korrigerede følgelig beregningerne af fordelen.

(499) Den subsidiesats, der blev konstateret for denne specifikke ordning var på 1,05 % for FTT-gruppen og på 0,21 % for ZTT-gruppen.

3.7.1.4. Fremskyndet afskrivning af udstyr anvendt af højteknologiske virksomheder

(500) Det fremgår af artikel 32 i EIT-lovgivningen, at »når en fremskyndet afskrivning af anlægsaktiver i en virksomhed virkelig er nødvendig af hensyn til den teknologiske udvikling eller af andre årsager, kan antallet af afskrivningsår reduceres, eller der kan vedtages en fremskyndet afskrivningsmetode«.

a) Retsgrundlag

(501) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 32 i den kinesiske EIT-lov sammen med gennemførelsesbestemmelserne for EIT-loven og følgende meddelelser:

— meddelelse fra finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om politikker vedrørende fradrag af udstyr og apparater i forbindelse med virksomhedsbeskatning (»Notice on Policies of Deduction of Equipment and Appliances for Enterprise Income Tax Purposes«) (Cai Shui [2018] nr. 54)

— meddelelse fra finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om finjustering af politikker for beskatning af virksomhedsindtægter i forbindelse med fremskyndet afskrivning af anlægsaktiver (»Notice on Fine-tuning the Enterprise Income Tax Policies Applicable to Accelerated Depreciation of Fixed Assets«) (Cai Shui [2014] nr. 75) og

— meddelelse fra finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om yderligere finjustering af politikker for beskatning af virksomhedsindtægter i forbindelse med fremskyndet afskrivning af anlægsaktiver (»Notice on Further Fine-tuning the Enterprise Income Tax Policies Applicable to Accelerated Depreciation of Fixed Assets«) (Cai Shui [2015] nr. 106).

b) Resultater af undersøgelsen

(502) I henhold til meddelelsen om politikker vedrørende fradrag af udstyr og apparater i forbindelse med virksomhedsbeskatning (Cai Shui [2018] nr. 54), fastsættes det, »hvor enhedsprisen for en del af et udstyr eller et apparat, der er nyanskaffet af en virksomhed i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2020, ikke overstiger fem mio. RMB, har virksomheden lov til at indregne en sådan værdi i omkostninger og udgifter i den nuværende periode med et fast beløb til fradrag ved beregning af den skattepligtige indkomst og er ikke længere forpligtet til at foretage en årlig afskrivning«. Denne lovgivning er ikke industrispecifik.

(503) For så vidt angår aktiver med en enhedsværdi på over 5 mio. RMB, finder meddelelsen om finjustering af politikker for beskatning af virksomhedsindtægter i forbindelse med fremskyndet afskrivning af anlægsaktiver (Cai Shui [2014] nr. 75), og meddelelsen om yderligere finjustering af politikker for beskatning af virksomhedsindtægter i forbindelse med fremskyndet afskrivning af anlægsaktiver (Cai Shui [2015] nr. 106) fortsat anvendelse. Ifølge disse meddelelser kan anlægsaktiver, som købes af virksomheder i 10 nøgleindustrier, komme i betragtning til ordningen med fremskyndet afskrivning.

(504) Kommissionen fastslog, at de stikprøveudtagne virksomheder i undersøgelsesperioden ikke har anvendt fremskyndede afskrivninger på aktiver med en værdi pr. enhed på over 5 mio. RMB. Da disse aktiver derfor ikke var omfattet af Notice Cai Shui [2014] nr. 75, og Notice Cai Shui [2015], nr. 106, fandt Kommissionen, at de eksporterende producenter ikke drog fordel af udligningsberettigede subsidier.

(505) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte klageren, at de stikprøveudtagne eksporterende producenter kunne have nydt godt af fremskyndet afskrivning af huse og bygninger, som er udelukket fra anvendelsesområdet på de 5 mio. RMB i henhold til artikel 2 i meddelelsen om politikker vedrørende fradrag af udstyr og apparater i forbindelse med virksomhedsbeskatning (Cai Shui [2018] nr. 54). I den forbindelse bekræftede Kommissionen, at de stikprøveudtagne virksomheder ikke opnåede en fordel af den hurtige afskrivning af huse og bygninger i undersøgelsesperioden.

c) Konklusion

(506) Kommissionen fandt, at de eksporterende producenter ikke drog fordel af udligningsberettigede subsidier under denne ordning i UP.

3.7.1.5. Skattefritagelse for brugsrettigheder til jord

(507) En organisation eller person, der anvender jord i større byer, mindre byer og byer i amter og distrikter samt industri- og minedistrikter, betaler normalt skat på brugsrettigheden til jord i byområder. Skatten på brugsrettigheder til jord opkræves af de lokale skattemyndigheder der, hvor jorden anvendes. Dog er visse kategorier af jord fritaget for skat på brugsrettigheder til jord, som f.eks. jord, der er inddæmmet fra havet, jord til offentlige institutioner, civile organisationer og militære enheders jord til eget brug, jord til brug for institutioner finansieret af offentlige bevillinger fra finansministeriet, jord anvendt af religiøse templer, offentlige parker og offentlige historiske og naturskønne områder, veje, gader og offentlige pladser, græsplæner og anden offentlig jord.

a) Retsgrundlag

(508) Retsgrundlaget for denne ordning er:

— midlertidige forskrifter om beskatning af fast ejendom (»Provisional Regulations of the People's Republic of China on Real Estate Tax«) (Guo Fa [1986] nr. 90, som ændret i 2011)

— Folkerepublikken Kinas midlertidige forskrifter om beskatning af arealanvendelse i byområder (»Interim Regulations of the People's Republic of China on Urban Land Use Tax«) (ændret i 2019), bekendtgørelse nr. 709 fra Folkerepublikken Kinas Statsråd. og

— forskellige udtalelser om energisk støtte til bæredygtig og sund udvikling af den private økonomi (»Vigorously Supporting the Sustainable and Healthy Development of the Private Economy«) (EFa [2018] nr. 33).

b) Resultater af undersøgelsen

(509) En virksomhed i en af de stikprøveudtagne grupper drog fordel af en nedsættelse af skatten på jord på 60 % baseret på en særlig politik for højteknologiske virksomheder i 2019 og 2020 i henhold til artikel 2, stk. 1, i »de forskellige udtalelser om energisk støtte til bæredygtig og sund udvikling af den private økonomi« (EFa [2018] nr. 33).

(510) Den pågældende virksomhed var ikke omfattet af nogen af de fritagne kategorier, der er fastsat i artikel 6 i Folkerepublikken Kinas midlertidige forskrifter om skat på arealanvendelse i byområder (ændret i 2019).

(511) Desuden var den samme virksomhed fuldstændig fritaget for betaling af skat på arealanvendelse i første kvartal af 2020 på grundlag af meddelelserne »Notice of General Office of Hubei Provincial People's Government on Printing and Distributing the Relevant Policies and Measures for Coping with COVID-19 Situation and Supporting Small and Medium-sized Enterprises to Tide Over the Difficulties« (EZhengBanFa (2020) No. 5) og »Notice of Hubei Provincial People's Government on Printing and Distributing the Relevant Policies and Measures for Speeding up Development of Economy and Society in Hubei Province« (EZhengBanFa (2020) No. 6).

c) Konklusion

(512) Kommissionen var af den opfattelse, at denne skattefritagelse for højteknologiske virksomheder er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), eller artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af en direkte overførsel af midler (refusion af den betalte skat) eller indtægter, der ikke opkræves af GOC (den ikke betalte skat), hvorved den berørte virksomhed opnår en fordel. Subsidierne er specifikke, da de kun er rettet mod højteknologiske virksomheder.

(513) Fordelen for modtagerne svarer til det refunderede skattebeløb/skattebesparelsen. Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet virksomheden fik en skattenedsættelse, selv om den ikke opfyldte de objektive kriterier, som er nævnt i betragtning 507.

(514) Med hensyn til fritagelsen for skat på arealanvendelse i første kvartal af 2020 fandt Kommissionen, at foranstaltningen ikke er specifik jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da denne skattefritagelse i betragtning af covid-pandemien ikke var begrænset til en bestemt virksomhed eller erhvervsgren eller gruppe af virksomheder eller erhvervsgrene, men fandt anvendelse på alle erhvervsgrene.

d) Beregning af subsidiebeløbet

(515) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Denne fordel blev anset for at være det beløb, der blev refunderet i undersøgelsesperioden. Størrelsen af det subsidiebeløb, der blev konstateret for denne særlige ordning, var ubetydelig for FTT-gruppen.

3.7.1.6. I alt for alle ordninger for fritagelse for og nedsættelse af skatter

(516) Den samlede subsidiesats, der blev fastsat for alle skatteordninger i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven, var på:

Fritagelse for og nedsættelse af skatter

Virksomhedens navn	Subsidiesats
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	2,43 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	0,82 %

3.7.2. *Levering af elektricitet til lavere priser*

a) Retsgrundlag

— cirkulære fra National Development and Reform Commission og National Energy Administration om aktiv fremme af markedsorienterede eltransaktioner og yderligere forbedring af handelsmekanismer (»Actively Promoting the Market-oriented Power Transactions and Further Improving the Trading Mechanism«), Fa Gua Yun Xing (2018) nr. 1027, udstedt den 16. juli 2018

— en række udtalelser fra centralkomitéen for det kinesiske kommunistparti og Statsrådet om en yderligere uddybning af reformen af elektricitetssystemet (»Further Deepening the Reform of the Power System«) (Zhong Fa [2015] nr. 9)

— meddelelsen om planen om fuld liberalisering af elektricitetsproduktion og -forbrug for kommercielt operationelle brugere (»Notice on Fully Liberalizing the Electricity Generation and Consumption Plan for Commercially Operational Users«) (National Development and Reform Commission [2019] nr. 1105)

— gennemførelsesbestemmelser for handel med elektricitet for mellem- og langfristede transaktioner (foreløbige) i Hubei-provinsen af 29. november 2019

— bestemmelser for handel med elektricitet for mellem- og langfristede transaktioner i Jiangsu-provinsen

— meddelelsen fra priskontoret i Jiangsu-provinsen om en rimelig justering af elprisstrukturen (»Notice of the Price Bureau of Jiangsu Province about Reasonable Adjustment of the Electricity Price Structure«), Su Jia Gong [2017] nr. 124 og

— cirkulære fra National Development and Reform Commission om reduktion af elomkostninger for virksomheder til støtte for arbejde, produktionsudvikling og prisreform (»Reducing Electricity Cost of Enterprises to Supporting Restoration of Work and Production Development and Reform Price«) [2020] nr. 258.

b) Resultater af undersøgelsen

(517) Alle stikprøveudtagne virksomheder købte deres elektricitet.

(518) For visse virksomheder i de stikprøveudtagne grupper fulgte købspriserne på elektricitet de officielle priser for store industrielle brugere, der var fastsat på provinsniveau. Som konstateret i tidligere undersøgelser ([117]) giver levering af elektricitet til officielt fastsatte priser ikke en specifik fordel.

(519) Kommissionen fastslog imidlertid, at undersøgte virksomheder i de to stikprøveudtagne grupper drog fordel af nedsættelser eller tilpasninger af en del af deres elomkostninger.

(520) Kommissionen konstaterede, at virksomhederne i en af de stikprøveudtagne grupper nød godt af specifikke refusioner/justeringer af deres elomkostninger, fordi disse virksomheder fik lov til at deltage i et pilotprogram for »markedsorienterede elektricitetstransaktioner«. Disse virksomheder havde ikke nogen aftale med en elproducent om direkte elforsyning. Refusionerne/justeringerne blev modtaget, fordi de pågældende virksomheder på forhånd havde meddelt deres elforbrug til elektricitetsværkerne.

(521) Kommissionen konstaterede endvidere, at visse undersøgte virksomheder ligesom i tidligere undersøgelser ([118]) har lov til at købe elektricitet direkte fra elektricitetsværkerne ved at indgå aftaler om direkte køb. Sådanne aftaler fastsætter en bestemt mængde elektricitet til en bestemt pris, som er lavere end de officielle priser, der er fastsat på provinsniveau for store industrielle brugere.

(522) Muligheden for at indgå direkte elforsyningsaftaler eller for at modtage refusion/justeringer af elomkostningerne ved at deltage i »markedsorienterede elektricitetstransaktioner« er i øjeblikket ikke åben for alle store industrielle brugere. På nationalt plan præciseres det f.eks. i udtalelserne fra centralkomitéen for det kinesiske kommunistparti og Statsrådet om en yderligere uddybning af reformen af elektricitetssystemet, at »virksomheder, der ikke følger den nationale industripolitik, og hvis varer og processer er udelukket, bør ikke deltage i direkte transaktioner« ([119]). I de samme udtalelser hedder det også, at »når adgangsstandarderne er fastlagt, bør vi også opgradere katalogerne over de lokale elværker og elforhandlere, der opfylder de standarder, der hvert år offentliggøres af myndigheder, og gennemføre en dynamisk regulering af brugerkataloget. Elværker, elforhandlere og brugere i kataloget kan frivilligt lade sig registrere hos handelsinstitutterne for at blive markedsaktører«. For at kunne deltage i ordningen for direkte handel bør en virksomhed derfor opfylde visse standarder og indgå i »brugerkataloget«.

(523) I praksis udføres den direkte handel med elektricitet af provinserne. Virksomhederne skal anmode provinsmyndighederne om tilladelse til at deltage i pilotordningen vedrørende direkte handel med elektricitet, og de skal opfylde visse kriterier. For visse virksomheder er der ikke nogen egentlig markedsbaseret forhandling eller udbudsprocedure, da de mængder, der købes under direkte aftaler, ikke er baseret på det faktiske udbud og den faktiske efterspørgsel. Det står nemlig fast, at elværker og elbrugere ikke frit kan sælge eller købe al deres elektricitet direkte. De er begrænset af kvantitative kontingenter, som den lokale regering har allokeret til dem. Hertil kommer, at selv om priserne i princippet skal forhandles direkte mellem elværker og elbrugere eller gennem formidlende tjenestevirksomheder, udstedes fakturaerne til virksomhederne reelt af det statslige netselskab. Endelig skal alle underskrevne aftaler om direkte køb forelægges for den lokale regering til registrering.

(524) GOC udstedte i 2018 cirkulæret fra National Development and Reform Commission og National Energy Administration om aktiv fremme af markedsorienterede eltransaktioner og yderligere forbedring af handelsmekanismer (»Actively Promoting the Market-oriented Power Transactions and Further Improving the Trading Mechanism«), (Fa Gua Yun Xing [2018] nr. 1027). Selv om cirkulæret har til formål at øge antallet af direkte transaktioner på elmarkedet, nævnes der specifikt bestemte industrier, herunder højteknologiske industrier som industrien for optiske fiberkabler, som en støttet industri, der drager fordel af liberaliseringen af elmarkedet. Sektion III, punkt 2 om åbning for brugere, der opfylder kravene (»Opening up to allow entry of user fulfilling requirements«) fastsætter navnlig »støtte til nye vækstindustrier med høj merværdi, som f.eks. højteknologi, internet- og big dataindustrier og industrier til fremstilling af avanceret teknologi, såvel som virksomheder med særlige fordele og egenskaber og højteknologisk indhold, så de kan deltage i transaktioner uden restriktioner, hvad angår spændingsniveau og strømforbrug«.

([117]) Betragtning 182 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 215/2013 af 11. marts 2013 om indførelse af udligningstold på importen af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 73 af 15.3.2013, s. 16).
Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 451/2011 af 6. maj 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af coated finpapir med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 128 af 14.5.2011, s. 1).

([118]) Jf. GFF-sagen, betragtning 531.

([119]) En række udtalelser fra centralkomitéen for det kinesiske kommunistparti og Statsrådet om en yderligere uddybning af reformen af elektricitetssystemet (»Further Deepening the Reform of the Power System«) (Zhong Fa [2015] nr. 9, sektion III (4)

(525) I meddelelsen om planen om fuld liberalisering af elektricitetsproduktion og -forbrug for kommercielt operationelle brugere [2019] nr. 1105, som har til formål at liberalisere elmarkedet yderligere, fastsættes det endvidere, at »blandt de kommercielle elbrugere må de brugere, der ikke overholder de nationale industripolitikker, midlertidigt ikke deltage i markedsorienterede transaktioner, og de elektricitetsbrugere, hvis produkter og processer tilhører de udelukkede og begrænsede kategorier i »Guidance Catalogue for the Industry's Structural Adjustment« (Det vejledende katalog over den strukturelle tilpasning af industrien), skal nøje gennemføre den nuværende differentierede prispolitik for elektricitet.«

(526) Lovgivningen indeholder derfor bestemmelser om en selektiv anvendelse af »markedsorienterede elektricitetstransaktioner« på elmarkedet, der er begrænset til bestemte industrier som f.eks. industrier, der overholder de nationale industripolitikker, med særligt fokus på højteknologiske industrier. Som følge heraf betaler disse industrier lavere priser for elektricitet.

(527) Kommissionen konstaterede også, at visse undersøgte virksomheder nød godt af refusioner/justeringer af deres elomkostninger i perioden marts-juni 2020 på grundlag af en landsdækkende politik ([120]), der havde til formål at lette byrden for virksomhederne som følge af covid-19-pandemien. Kommissionen anså denne foranstaltning for ikke-specifik.

c) Konklusion

(528) Kommissionen var af den opfattelse, at den reducerede elpris og de refusioner/justeringer, der stammer fra deltagelsen i »markedsorienterede elektricitetstransaktioner« uanset om det er gennem aftaler om direkte elektricitetsforsyning, udgør subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC (dvs. elnetoperatøren), hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til besparelsen af elomkostninger, enten gennem reducerede elpriser forhandlet inden for rammerne af aftaler om direkte elforsyning eller gennem refusioner/justeringer på grund af deltagelse i et pilotprogram for »markedsorienterede elektricitetstransaktioner«, eftersom elektriciteten blev leveret til en pris, der var lavere end den normale netpris, der betales af andre store industrielle brugere, som staten ikke tillader at deltage i »markedsorienterede transaktioner« for levering af elektricitet.

(529) Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen i sig selv begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, der overholder visse industripolitiske målsætninger, som bestemmes af staten, og hvis varer eller processer ikke er udelukket fra støtteberettigelse.

(530) Kommissionen konkluderede derfor, at subsidieordningen fandt anvendelse i undersøgelsesperioden, og at den er specifik i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3.

d) Beregning af subsidiebeløbet

(531) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede elpris, der skulle betales i henhold til den officielle elpris, og den samlede elpris, som de stikprøveudtagne grupper af virksomheder betalte i henhold til den reducerede sats, og/eller ved at fratrække forskellige former for refusioner/justeringer.

(532) Den subsidiesats, der blev fastsat for denne ordning i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven, er på:

Levering af elektricitet til lavere priser

Virksomhedens navn	Subsidiesats
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd	0,18 %

([120]) Cirkulære fra National Development and Reform Commission on Reducing Electricity Cost of Enterprises to Supporting Restoration of Work and Production Development and Reform Price [2020] nr. 258.

— Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	0,06 %

3.8. **Levering af varer mod utilstrækkeligt vederlag**

3.8.1. *Indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag*

(533) Al jord i Kina ejes enten af staten eller af et kollektiv bestående enten af landsbyer eller byområder, inden ejendomsretten til jorden eller brugsrettigheden til jorden (equitable title) kan patenteres eller overdrages til virksomheder eller individuelle ejere. Al jord i byområder er statsejet, og al jord i landdistrikter er ejet af de deri liggende landsbyer eller byområder.

(534) I henhold til forfatningsretten i Kina og jordlovgivningen kan virksomheder og enkeltpersoner imidlertid købe »brugsrettigheder til jord«. For jord til industriel anvendelse er lejemålet normalt på 50 år med mulighed for forlængelse i yderligere 50 år.

(535) Ifølge GOC fastsættes det i artikel 137 i den kinesiske lov om ejendomsret »Property Law of the People's Republic of China« »at jord, der anvendes til formål af industriel, forretningsmæssig, underholdningsmæssig eller handelsmæssig art osv. eller jord, hvor der er mindst to tiltænkte brugere, skal overdrages ved auktion, indkaldelse af bud eller andre former for offentlige udbudsmetoder.« Endvidere henviser GOC til artikel 3 i de midlertidige forskrifter fra Folkerepublikken Kina om tildeling og overførsel af retten til anvendelse af statsejet jord i byområder (»Concerning the Assignment and Transfer of the Right to the Use of the State-owned Land in Urban Areas«). I henhold til denne artikel kan »enhver virksomhed, ethvert foretagende, andre organisationer og enkeltpersoner i eller uden for Folkerepublikken Kina, medmindre andet er fastsat ved lov, få brugsrettighed til jord og deltage i udvikling, udnyttelse og forvaltning af jord i overensstemmelse med bestemmelserne i disse forskrifter.«

a) Retsgrundlag

(536) Bestemmelsen om brugsrettigheder til jord i Kina hører under Folkerepublikken Kinas lov om jordforvaltning (»Land Administration Law«). Desuden er følgende dokumenter ligeledes en del af retsgrundlaget:

— Folkerepublikken Kinas lov om ejendomsret (»Property Law of the People's Republic of China«) (bekendtgørelse nr. 62 fra Folkerepublikken Kinas præsident)

— Folkerepublikken Kinas lov om jordforvaltning (»Land Administration Law of the People's Republic of China«) (bekendtgørelse nr. 28 fra Folkerepublikken Kinas præsident)

— Folkerepublikken Kinas lov om forvaltning af fast ejendom i byområder (»Urban Real Estate Administration«) (bekendtgørelse nr. 18 fra Folkerepublikken Kinas præsident)

— midlertidige forskrifter om tildeling og overførsel af retten til anvendelse af statsejet jord i byområder (»Interim Regulations of the People's Republic of China Concerning the Assignment and Transfer of the Right to the Use of the State-owned Land in the Urban Areas«) (dekret nr. 55 fra Folkerepublikken Kinas Statsråd)

— bekendtgørelse om gennemførelse af Folkerepublikken Kinas lov om jordforvaltning (»Regulation on the Implementation of the Land Administration Law of the People's Republic of China«) (bekendtgørelse [2014] nr. 653 fra Folkerepublikken Kinas Statsråd)

— bestemmelse om tildeling af brugsrettighed til statsejede byggegrunde gennem indkaldelse af bud, auktion og notering (»Assignment of State-owned Construction Land Use Right through Bid Invitation, Auction and Quotation«) (meddelelse nr. 39 fra CSRC) og

— meddelelse fra Statsrådet om relevante spørgsmål i forbindelse med øget kontrol af jord (»Notice on the Relevant Issues Concerning the Strengthening of Land Control«) (Guo Fa (2006) nr. 31).

b) Resultater af undersøgelsen

(537) I henhold til artikel 10 i bestemmelsen om tildeling af brugsrettighed til statsejede byggegrunde gennem indkaldelse af bud, auktion og notering fastsætter lokale myndigheder priserne på jord i henhold til ordningen for vurdering af jord i byområder, der kun opdateres hvert tredje år, og til regeringens industripolitik.

(538) I tidligere undersøgelser har Kommissionen konstateret, at priserne for brugsrettigheder til jord i Kina ikke var repræsentative for en markedspris, der bestemmes af udbud og efterspørgsel på det frie marked, eftersom det blev konstateret, at auktionssystemet var uklart, uigennemsigtigt og ikke fungerer i praksis, og det blev konstateret, at priserne fastsættes vilkårligt af myndighederne. ([121]) Som nævnt i foregående betragtning fastsætter myndighederne priserne i henhold til ordningen for vurdering af jord i byområder, i henhold til hvilken det kræves, at de blandt andre kriterier også skal tage hensyn til industripolitikken ved prissætning af jord til industriel anvendelse.

(539) Den nuværende undersøgelse viste ingen væsentlige ændringer i denne henseende. Kommissionen konstaterede f. eks., at de fleste af de stikprøveudtagne virksomheder opnåede deres brugsrettigheder til jord gennem allokering fra lokale myndigheder og ikke gennem en udbudsprocedure.

(540) Ovennævnte beviser er i modstrid med GOC's påstande om, at de priser, der blev betalt for brugsrettigheder til jord i Kina, er repræsentative for en markedspris, som bestemmes ved frit udbud og fri efterspørgsel på markedet.

c) Konklusion

(541) Resultaterne af denne undersøgelse bekræfter, at situationen vedrørende salg og køb af brugsrettigheder til jord i Kina er uigennemsigtig, og at priserne blev fastsat vilkårligt af myndighederne.

(542) I overensstemmelse hermed bør GOC's indrømmelse af brugsrettigheder til jord betragtes som subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 3, stk. 2, idet der indrømmes goder, som medfører en fordel for modtagervirksomhederne. Som forklaret i betragtning 537-540 findes der ikke noget fungerende marked for jord i Kina, og anvendelsen af et eksternt benchmark (jf. betragtning 549-551) viser, at det beløb, de stikprøveudtagne eksporterende producenter har betalt for brugsrettighederne til jord, ligger et godt stykke under den normale markedspris.

(543) I forbindelse med præferentiel adgang til jord til industriel anvendelse for virksomheder, der tilhører bestemte industrier, bemærkede Kommissionen, at prisen, der fastsættes af de lokale myndigheder, skal tage hensyn til regeringens industripolitik, jf. betragtning 538. Inden for denne industripolitik er industrien for optiske fiberkabler opført som en tilskyndet industri ([122]). I henhold til Statsrådets afgørelse nr. 40 tager de offentlige myndigheder desuden hensyn til »det vejledende katalog over industriel omstrukturering« (The Guiding Catalogue of the Industrial Restructuring) og industripolitikken, når de indrømmer jord. Af artikel XVIII i afgørelse nr. 40 fremgår det klart, at industrier, der er begrænset (»restricted«), ikke får adgang til brugsrettigheder til jord. Heraf fremgår, at subsidierne er specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 2, litra c), da bestemmelsen om præference ved indrømmelse af jord er begrænset til virksomheder, der tilhører bestemte industrier, i dette tilfælde industrien for optiske fiberkabler, og regeringens praksis på dette område er uklar og uigennemsigtig.

(544) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at de stikprøveudtagne virksomheder ikke har opnået nogen fordel gennem indrømmelsen af brugsrettigheder til jord, fordi markedet for jord i Kina er frit. I den sammenhæng henviste GOC til artikel 347 i Kinas civile lovbog, hvori det hedder, at »hvis jord anvendes til industrielle, kommercielle, turistmæssige eller underholdende formål som hjemsted for råvarer eller med henblik på fortjeneste, eller der er to eller flere personer, der er villige til at anvende samme jordareal, tildeles retten til at anvende jord til opførelse ved indkaldelse af bud, auktion eller anden form for åbne udbud. Prisen på jorden fastsættes gennem markedskonkurrence«.

([121]) Se sagerne vedrørende GFF, stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og solceller.
([122]) Se afsnit 3.1.

(545) Kommissionen konstaterede, at selv om der findes lovbestemmelser, der har til formål at allokere brugsrettigheder til jord på en gennemsigtig måde og til markedspriser, f.eks. ved at indføre udbudsprocedurer, overholdes disse bestemmelser ofte ikke, idet visse købere får deres jord gratis eller til priser, der er lavere end markedsprisen ([123]). Myndighederne forfølger desuden ofte specifikke politiske mål, herunder gennemførelsen af de økonomiske planer, når de allokerer jord ([124]).

(546) Desuden var GOC uenig med Kommissionen i, at foranstaltningerne er specifikke, fordi Kina ikke har en særlig jordpolitik for en bestemt erhvervsgren. GOC fremførte desuden, at afgørelse nr. 40 fra Statsrådet ikke kræver, at de offentlige myndigheder sikrer, at tilskyndede industrier får jord.

(547) Desuden nævnes det i afgørelse nr. 40 fra Statsrådet i artikel XII, at »det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering« udgør en vigtig reference med hensyn til investeringsvejledning, regeringens forvaltning af investeringsprojekter og udformning og gennemførelse af politikker vedrørende beskatning, långivning, jord (*fremhævelse tilføjet*) samt import og eksport. Endvidere hedder det i indledningen til afgørelse nr. 40, at: »alle berørte tjenester fremskynder tiltag i forbindelse med udformningen og ændringen af de relevante politikker vedrørende beskatning, långivning, jord (*fremhævelse tilføjet*) samt import og eksport« osv. og styrker koordineringen med industripolitikker med henblik på en yderligere forbedring af det politiske system til fremme af den industrielle omstrukturering«. Det er derfor klart, at de offentlige myndigheder skal tage hensyn til »det vejledende katalog over industriel omstrukturering« og industripolitikken, når de indrømmer jord til virksomheder. Det anføres i artikel XVIII i afgørelse nr. 40 om industrier, der hører ind under den begrænsede kategori, at »Tjenester med ansvar for investering må ikke undersøge, godkende eller registrere, og ingen finansielle institutioner må yde lån, ingen andre tjenester med ansvar for forvaltning af jord, byplanlægning og byggeri- og anlæg, miljøbeskyttelse, kvalitetskontrol, brandbekæmpelse, told, industri og handel osv. må gå gennem relevante procedurer« (*fremhævelse tilføjet*). Derfor er det forbudt for tjenestegrene, der arbejder med forvaltning af jord, at indrømme jord til virksomheder, der er underlagt begrænsninger. Ovennævnte bestemmelser i afgørelse nr. 40 sammenholdt med ånden i »Det vejledende katalog over omstrukturering af industrien« peger på en klar forbindelse mellem industripolitikken for tilskyndede industrier og politikken for indrømmelse af jord. GOC's påstand blev derfor afvist.

(548) Kommissionen fandt derfor, at dette subsidiebeløb var udligningsberettiget.

d) Beregning af subsidiebeløbet

(549) Som i de tidligere undersøgelser ([125]) og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), blev jordpriser fra Det Særskilte Toldområde Taiwan, Penghu, Kinmen og Matsu (»Kinesisk Taipei«) anvendt som et eksternt benchmark ([126]). Den fordel, som modtagerne har opnået, beregnes ved at tage højde for forskellen mellem det beløb, som hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter havde betalt (dvs. den faktiske pris, der betales i henhold til kontrakten, og den pris, der er anført i kontrakten fratrukket eventuelle godtgørelser/tilskud fra de lokale myndigheder) for brugsrettigheder til jord, og det beløb, som normalt skulle have været betalt på grundlag af benchmarket i Kinesisk Taipei.

(550) Kommissionen betragter Kinesisk Taipei som et egnet eksternt benchmark af følgende årsager:

— det sammenlignelige niveau for økonomisk udvikling, BNP og den økonomiske struktur i Kinesisk Taipei og de fleste provinser og byer i Kina, hvor de stikprøveudtagne eksporterende producenter er beliggende

— den fysiske nærhed mellem Kina og Kinesisk Taipei

— den høje grad af industriel infrastruktur både i Kinesisk Taipei og i mange provinser i Kina

— de stærke økonomiske bånd og den omfattende grænseoverskridende handel mellem Kinesisk Taipei og Kina

— den store befolkningstæthed i mange af provinserne i Kina og Kinesisk Taipei

([123]) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« af 20. december 2017 (SWD (2017) 483 final/2 — kapitel 9, s. 213).

([124]) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« af 20. december 2017 (SWD (2017) 483 final/2 — kapitel 9, s. 209).

([125]) Jf. fodnote 105.

([126]) Som stadfæstet af Retten i sag T-444/11, Gold East Paper og Gold Huacheng Paper mod Rådet, Rettens dom af 11. september 2014, ECLI:EU:T:2014:773.

— ligheden mellem den type jord og de transaktioner, som anvendes til at beregne det relevante benchmark i Kinesisk Taipei og Kina, og

— de fælles demografiske, sproglige og kulturelle karakteristika ved Kinesisk Taipei og Kina.

(551) I overensstemmelse med den metode, der blev anvendt i tidligere undersøgelser ([127]), og i mangel af mere relevante oplysninger i denne forbindelse anvendte Kommissionen den gennemsnitlige jordpris pr. kvadratmeter i de seks distrikter i Kinesisk Taipei, hvor de fleste taiwanske industriparker er beliggende (dvs. Taipei, Taichung, Tainan, Kaohsiung, Taoyuan, Hsinchu), korrigeret for inflation og udvikling i BNP fra datoerne for de respektive kontrakter om brugsret til jord. Da alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter er beliggende i industrizoner i Kina, fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt at fastsætte et benchmark for transaktioner, der også fandt sted i en industrizone. Oplysningerne om priserne på jord til industriel anvendelse fra 2013 blev indhentet på webstedet for Industrial Bureau of the Ministry of Economic Affairs i Taiwan ([128]). For tidligere år blev priserne korrigeret ved at anvende inflationsraterne og udviklingen i BNP pr. indbygger i løbende priser i USD for Taiwan som offentliggjort af IMF.

(552) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var GOC uenig i anvendelsen af et benchmark uden for det kinesiske fastland, som resulterede i en beregning af fordelen, som er uforenelig med grundforordningens artikel 6, litra d), og SCM-aftalens artikel 14, litra d). GOC påstod, at der er ikke-fordrejede benchmark på det kinesiske fastland, fordi brugsrettigheder til jord overføres ved offentlige udbud eller auktioner i henhold til loven om jordforvaltning, og at Kommissionen burde have anvendt priser på det kinesiske fastland som benchmark, eftersom private virksomheder, der ejer brugsrettigheder til jord, kan leje eller sælge disse til ikke forretningsmæssigt forbundne købere. GOC hævdede endvidere, at det forhold, at priserne fastsættes gennem en åben udbudsprocedure og forhandling, sikrer, at de ikke fordrejes, men afspejler en passende markedspris.

(553) GOC undlod imidlertid at fremlægge statistikker eller data, der sætter Kommissionen i stand til at undersøge forslaget om at anvende priser, til hvilke private virksomheder lejer eller videresælger brugsrettigheder til jord. Kommissionen kunne heller ikke finde offentligt tilgængelige oplysninger om emnet. Selv hvis sådanne oplysninger blev modtaget, ville de desuden kun vedrøre et sekundært marked for overførsler, da der kun er én aktør på det primære marked (dvs. den oprindelige allokering af brugsrettigheder til jord udføres altid af GOC). Det primære marked for oprindelig tildeling i en periode på 50 år er nemlig forskelligt fra leje på det sekundære marked, hvilket normalt ville være for en meget kortere periode, eller i det mindste med forskellige klausuler om revaluering, opsigelse osv. Derfor lagde Kommissionen fortsat de foreliggende oplysninger til grund i forbindelse med det primære marked, som er det marked, der er genstand for den foreliggende undersøgelse.

(554) Desuden hævdede GOC, at hvis der blev anvendt et benchmark uden for det kinesiske fastland, var den sammenligningsmetode, som Kommissionen anvendte, og valget af Kinesisk Taipei ikke korrekt. For det første sammenlignede Kommissionen ikke korrekt visse egenskaber ved Kinesisk Taipei, som f.eks. økonomisk udvikling, industriel infrastruktur osv., med de egenskaber, som provinser og byer på det kinesiske fastland har, fordi de to markeder ikke ligner hinanden. For det andet hævdede GOC, at priserne på jord i Kinesisk Taipei hverken har relation til eller er tilknyttet de gældende markedsvilkår på det kinesiske fastland som krævet i artikel 14, litra d), i SCM-aftalen, eftersom det er nødvendigt at købe jord i Kinesisk Taipei, mens jord på det kinesiske fastland er lejet i en periode på 50 år. Desuden er befolkningstætheden, størrelsen og BNP for det kinesiske fastland og Kinesisk Taipei meget forskellige, og de to markeder er derfor ikke sammenlignelige. I 2020 var Kinas befolkningstæthed på 149 personer pr. km^2 jord, mens befolkningstætheden for Kinesisk Taipei var på 650 personer pr. km^2 jord. Dertil kommer, at størrelsen af Kinesisk Taipei er på ca. 36 197 km^2, hvilket er meget mindre end de pågældende provinser som Hubei (185 900 km^2) og Jiangsu (102 600 km^2). GOC påstod derfor, at der skulle foretages en justering for at afspejle disse faktorer. GOC hævdede endvidere, at der ikke blev foretaget nogen justering for inflation, og anmodede om en detaljeret fremlæggelse af de data, der lå til grund for benchmarkberegningen, navnlig for så vidt angår benchmarket for priser og data fra Kinesisk Taipei, der blev anvendt til justeringen for tidligere år.

(555) ZTT-gruppen hævdede også, at det benchmark, som Kommissionen anvendte, er åbenlyst uhensigtsmæssigt. For det første bør de kinesiske provinsers udviklingsstade tages i betragtning og sammenlignes med situationen for Kinesisk Taipei på tidspunktet for erhvervelsen af brugsretten til jord og ikke i undersøgelsesperioden. For det andet var Kinesisk Taipeis BNP mere end tre gange større end BNP for det kinesiske fastland i de seneste tre år og mere end 50 % højere end i Jiangsu-provinsen i 2020. For det tredje bør de korrektionsindekser, der skal anvendes, være

([127]) Se sagerne vedrørende GFF, stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og solceller.
([128]) https://idbpark.moeaidb.gov.tw/, senest tilgået den 18. august 2021.

indekserne i de kinesiske provinser, hvor de stikprøveudtagne producenter er baseret, og ikke i Kinesisk Taipei. Endelig anmodede denne part Kommissionen om at fremlægge relevante statistikker for og nærmere oplysninger om beregningen af benchmarket eller det fuldstændige datasæt, der blev anvendt til en sådan beregning.

(556) Hertil bemærkede Kommissionen, at valget af Kinesisk Taipei som benchmark var baseret på en undersøgelse af en række faktorer, der er anført i betragtning 550. Selv om der er visse forskelle i markedsvilkårene mellem brugsrettigheder til jord på det kinesiske fastland og salg af jord i Kinesisk Taipei, er disse ikke af en sådan art, at de ugyldiggør valget af Kinesisk Taipei som et gyldigt benchmark. Desuden sammenlignede GOC tallene for befolkningstæthed for hele landet. Hvis man ser nærmere på befolkningstætheden der, hvor de eksporterende producenter har hjemme, ser det ud til, at tallene for befolkningstæthed i gennemsnit ligner hinanden. Befolkningstætheden for Hubei i 2020 var f.eks. på 308 personer pr. km^2, men befolkningstætheden for Wuhan-city, hvor de fleste virksomheder er beliggende, var imidlertid på 1 145 personer pr. km^2 ([129]). Befolkningstætheden for Jiangsu var på 830 personer pr. km^2 ([130]). Kommissionen fandt derfor ikke, at det var berettiget med en justering.

(557) Den subsidiesats, der blev fastsat for disse subsidier i undersøgelsesperioden for de stikprøveudtagne eksporterende producenter, er på:

Indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag

Virksomhedens navn	Subsidiesats
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	0,84 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	0,40 %

3.8.2. *Levering af råmaterialer mod utilstrækkeligt vederlag*

(558) I klagen fremlagde klageren beviser for, at de kinesiske producenter af optiske fiberkabler opererer i en tilskyndet industri, og at det er rimeligt at konkludere, at subsidierne til producenter af råmaterialer, der anvendes i produktionen af optiske fiberkabler, i sidste ende er til fordel for disse producenter. Denne fordel vil blive opnået direkte af producenterne af optiske fiberkabler, i det omfang de er vertikalt integrerede, og indirekte, i det omfang disse subsidier resulterer i lavere inputpriser på det kinesiske hjemmemarked, end det ellers ville være tilfældet.

(559) Selv om GOC som anført i betragtning 168 og 169 under krydstjekkene uden kontrolbesøg fremlagde dokumenter vedrørende relevante provinspolitikker i Yunnan, har GOC ikke hjulpet Kommissionen med at indhente oplysninger fra private eller statsejede virksomheder og blev derfor anset for kun delvist at samarbejde i forbindelse med Kommissionens anmodninger om at modtage oplysninger om levering af råmaterialer og det respektive marked.

(560) Denne konklusion blev ikke ændret af GOC's argument om, at Kommissionen havde anmodet om oplysninger vedrørende et irrelevant marked, da ikke germanium, men germaniumtetrachlorid, var det råmateriale, der blev anvendt i produktionen af optiske fiberkabler. Da germanium er udgangsmaterialet til germaniumtetrachlorid, har bestemmelserne om germanium og det respektive marked indvirkning på det specifikke derivat germaniumtetrachlorid.

([129]) Hubei - Wikipedia.
([130]) Jiangsu - Wikipedia.

(561) Da de undersøgte grupper af virksomheder var vertikalt integrerede, er de råmaterialer, der leveres af forretningsmæssigt forbundne leverandører til enheder, der producerer optiske fiberkabler, i princippet medtaget i undersøgelsen. I det omfang der blev modtaget visse undersøgte udligningsberettigede subsidier for disse forretningsmæssigt forbundne leverandører, er de således blevet indarbejdet i beregningerne for de pågældende subsidieordninger, der er analyseret ovenfor.

(562) Kommissionen undersøgte også, hvorvidt ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører af basisråmaterialer leverede input mod utilstrækkeligt vederlag til de stikprøveudtagne eksporterende producenter. Kommissionen fokuserede navnlig på de basisråmateiraler til produktion af optiske fiberkabler, som de stikprøveudtagne virksomheder i vid udstrækning købte hos ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører, dvs. germaniumtetrachlorid og siliciumchlorid.

(563) Det oprindelige inputmateriale til germaniumtetrachlorid er germanium, som er uundværligt i forbindelse med mange højteknologiske produkter. Det er et vigtigt inputmateriale, der anvendes i produktionen af optiske fiberkabler for at øge dets brydningsindeks og bidrage til at minimere signaltab over lange afstande ([131]). Som følge af de geologiske forhold råder Yunnan-provinsen over store forsyninger af germanium.

(564) I betragtning af GOC's delvise samarbejde analyserede Kommissionen det begrænsede sæt af dokumenter, som GOC havde indsendt, og supplerede dem ved at undersøge regeringens planer og politikker vedrørende disse input på grundlag af de foreliggende oplysninger samt aktørerne på markedet for disse input. Kommissionen konstaterede, at GOC har gennemført planer og strategier til støtte for germaniumindustrien i Yunnan. Planer for produktion af dette råmateriale omfatter »den 13. femårsplan for den nationale økonomiske og sociale udvikling i Yunnan-provinsen« ([132]), »Meddelelse fra Yunnan-provinsens regerings om udvikling af Yunnans industri i 2016-2020« ([133]) og »Meddelelse fra Yunnan-provinsens regering om forskellige foranstaltninger til støtte for udviklingen af realøkonomien« ([134]).

(565) I den »13. femårsplan for national, økonomisk og social udvikling i Yunnan-provinsen« henvises der udtrykkeligt til germanium ved formuleringen af målet om »aktivt at udvikle nye solcellematerialer såsom germanium og tyndfilm« og »støtte udviklingen af en ny generation af informationsteknologiindustrien, fremskynde udviklingen af nye elektroniske funktionelle informations- og halvledermaterialer baseret på platingrupper, germanium, indium og andre sjældne og ædle metaller«.

(566) Målsætningerne for femårsplanen afspejles og udvikles i yderligere regeringsmeddelelser og gennemførelsesforanstaltninger. Som anført i betragtning 79 resulterer planlægningssystemet i Kina i, at ressourcer allokeres til sektorer, som GOC har udpeget som strategiske eller på anden måde politisk vigtige.

(567) I »Yunnan-provinsens regeringsmeddelelse om udvikling af Yunnans industri 2016-2020« fastsætter provinsregeringen udtrykkeligt strategiske opgaver med henblik på »energisk at fremme Yunnans nye industripark for ædelmetal, [...], national germanium, opførelsen af den industrielle base for nye optoelektroniske materialer og udstyr« og »nedbryde udenlandske tekniske barrierer og fremskynde frembringelsen af nye sjældne metalmaterialer som [...] germanium- og germaniumbaserede nye materialer« og »proaktivt udrulle forskning i og udvikling af avancerede nye materialer som [...] germanium«.

(568) I det tredje dokument, der fastlægger mekanismen til fremme af germaniumindustrien i Yunnan-provinsen, beskrives en direkte finansiel støtte: »I overensstemmelse med princippet om «køb og oplagring foretaget af virksomheder, banklån, finansielle tilskud, markedsoperationer, selvfinansiering« har vi foretaget kommercielle indkøb og oplagring af [...] germanium, [...] og andre vigtige ikke-jernholdige metalprodukter i hele provinsen. Køb og oplagring udgør i alt ca. 800 000 ton, og indsamlings- og oplagringstiden er på et år. Virksomheden låner de midler, der er nødvendige til indsamling og oplagring til banken mod et produktpant. Provinsregeringen allokerede en særlig fond på 1 mia. yuan som støtte til banklån til virksomheder. Blandt disse vil der blive ydet et nedslag på 80 % til virksomheder, der køber og oplagrer tin, germanium og indium.«

([131]) https://www.earthmagazine.org/article/mineral-resource-month-germanium/, senest tilgået den 17. august 2021.
([132]) https://www.ndrc.gov.cn/fggz/fzzlgh/gjfzgh/201603/P020191104614882474091.pdf, senest tilgået den 4. august 2021.
([133]) http://www.yn.gov.cn/zwgk/zcwj/zxwj/201701/t20170106_143075.html, senest tilgået den 4. august 2021.
([134]) http://www.yn.gov.cn/zwgk/zcwj/zxwj/202004/t20200426_203069.html, senest tilgået den 4. august 2021.

(569) På grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger fandt Kommissionen, at virksomheder i germaniumindustrien, herunder producenter af germaniumtetrachlorid i Yunnan-provinsen, har modtaget subsidier fra staten. F.eks. modtog den delvist statsejede virksomhed YUNNAN Lincang Xinyuan Germanium og dens dattervirksomheder flere betalinger fra GOC. I sin årsberetning fra 2020 angiver virksomheden et beløb på 21 847 627 RMB som indtægt fra subsidiebetalinger for 2019. I 2020 nåede tilskud fra GOC op på 55 361 284 RMB ([135]). GOC's tilskud til germaniumindustrien er ikke begrænset til én virksomhed. I sin årsrapport for 2019 anførte den statsejede virksomhed Yunnan Chihong Zinc and Germanium også, at den modtog subsidier på 43 771 439 RMB i det pågældende år ([136]).

(570) Det er derfor klart, at GOC er involveret i hele værdikæden for optiske fiberkabler, hvilket sandsynligvis vil påvirke priserne, således at de ikke afspejler markedskræfterne. Gennem de ovenfor beskrevne midler er de sektorer, der producerer råmaterialer, der anvendes til fremstilling af optiske fiberkabler, navnlig germanium og germaniumtetrachlorid, genstand for statslig indgriben.

(571) På denne baggrund besluttede Kommissionen i betragtning af, at antidumpingtolden kan fastsættes på niveauet for dumpingmargenen, jf. betragtning 769, og den potentielle relevans af de omstændigheder, der er beskrevet i betragtning 765, ikke at fortsætte undersøgelsen af dette påståede subsidiebeløb og forbeholdt sig ret til om nødvendigt at vende tilbage til dette spørgsmål.

3.9. **Konklusion vedrørende subsidiering**

(572) Kommissionen har ud fra de oplysninger, der er til rådighed, beregnet det udligningsberettigede subsidiebeløb i henhold til grundforordningens bestemmelser for de stikprøveudtagne virksomheder ved at undersøge de enkelte subsidier eller hver enkelt subsidieordning og har lagt disse tal sammen for at beregne et samlet subsidiebeløb for hver eksporterende producent i undersøgelsesperioden. Med henblik på at beregne den samlede nedenstående subsidiering beregnede Kommissionen først den procentvise subsidiering, nemlig subsidiebeløbet som en procentsats af virksomhedens samlede omsætning. Denne procentsats blev derefter anvendt til at beregne de subsidier, der blev allokeret til eksport af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. Derefter blev subsidiebeløbet pr. ton af den pågældende vare, som blev eksporteret til Unionen i undersøgelsesperioden, beregnet, og nedenstående margener blev beregnet som en procentdel af cif-værdien (omkostninger, forsikring og fragt) af samme eksport pr. ton.

(573) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, beregnedes det samlede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven, på grundlag af det samlede vejede gennemsnitlige udligningsberettigede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven med undtagelse af ubetydelige beløb og det subsidiebeløb, der er fastsat for varer, der er omfattet af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1. Kommissionen så imidlertid ikke bort fra konklusioner, der delvist var baseret på de foreliggende faktiske oplysninger med henblik på fastsættelsen af disse beløb. Kommissionen mener ret beset, at de foreliggende faktiske oplysninger, som var blevet anvendt i disse sager, ikke i væsentlig grad påvirkede de oplysninger, der er nødvendige for at bestemme omfanget af subsidieringen på en retfærdig måde, således at de eksportører, der ikke var blevet anmodet om at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, ikke vil lide skade ved denne tilgang ([137]).

(574) I betragtning af den udbredte samarbejdsvilje blandt de kinesiske eksporterende producenter og stikprøvens repræsentativitet også med hensyn til subsidieberettigelse fastsatte Kommissionen beløbet for »alle andre virksomheder« til niveauet for den højeste told, der var blevet fastsat for de stikprøveudtagne eksporterende producenter. Beløbet for »alle andre virksomheder« blev anvendt på de virksomheder, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

([135]) https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202104221487092732_1.pdf?1619123432000.pdf, s. 171, senest tilgået den 5. august 2021.
([136]) https://chxz.chinalco.com.cn/tzzgx/dqbg/202103/P020210325553668267186.pdf, s. 221, senest tilgået den 6. august 2021.
([137]) Jf. også, på tilsvarende måde, WT/DS294/AB/RW, US — Zeroing (artikel 21.5 i DSU) appelorganets rapport af 14. maj 2009, afsnit 453.

Virksomhedens navn	Subsidiesats
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	10,33 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	5,1 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	7,8 %
Alle andre virksomheder	10,33 %

4. **SKADE**

4.1. **Måleenhed**

(575) Selv om de officielle importstatistikker indberettes i kilogram, fandt Kommissionen i overensstemmelse med bemærkningerne fra de eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen, at denne måleenhed ikke er egnet til en korrekt opgørelse af de pågældende mængder. Undersøgelsen viser, at erhvervsgrenen normalt ikke anvender vægt, men længde som den primære mængdeindikator. Dette kan enten måle længden af kablet (kabelkm) eller den samlede længde af de fibre, der er indeholdt i kablet (fiberkm). Da den nuværende undersøgelse vedrører kabler, anses kabelkm for at være den mest hensigtsmæssige måleenhed, som vil blive anvendt ved konstateringen af skade nedenfor.

(576) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME, at importmængderne burde beregnes på grundlag af fiberkilometer i stedet for kabelkilometer, da fiberkilometer var den accepterede industristandard og den eneste måleenhed, der afspejlede de enorme forskelle i antallet af fibre pr. kabel.

(577) Kommissionen fastholdt, at kabelkilometer er den rette måleenhed, da de varer, der er genstand for undersøgelsen, er kabler, og antallet af fibre i et kabel er en særlig egenskab ved kablet, som afspejles i varekontrolnummeret. Denne påstand blev derfor afvist.

4.2. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion**

(578) Samme vare blev fremstillet af 29 EU-producenter i undersøgelsesperioden. Med undtagelse af de to virksomheder, der er nævnt i næste afsnit, udgør de »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 1. Efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union er konstateringen af skade baseret på data fra 27 medlemsstater (EU-27) for hele den betragtede periode.

(579) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til 1,2 mio. kabelkm. Kommissionen fastsatte tallet på grundlag af alle tilgængelige oplysninger om EU-erhvervsgrenen, som f.eks. direkte oplysninger fra de 9 parter — 6 klagere, 3 virksomheder, der støttede klagen — og markedsoplysninger for de resterende producenter. Tre EU-producenter, der tegnede sig for ca. 52 % af den samlede EU-produktion af samme vare, blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 41.

4.3. **Udelukkelse af to producenter fra EU-erhvervsgrenen**

(580) I henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 1, kan producenter, som er forretningsmæssigt forbundet med kinesiske eksportører eller importører og/eller selv er importører af den påståede subsidierede vare, udelukkes fra EU-erhvervsgrenen. I artikel 9, stk. 2, defineres det, hvornår producenter anses for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportører eller importører.

(581) Kommissionen undersøgte EU-erhvervsgrenens eksisterende forbindelser med eksportører eller importører af den pågældende vare. Undersøgelsen viste, at en stikprøveudtagen EU-producent importerede en minimal mængde optiske fiberkabler fra Kina, og en anden ejer en minoritetsandel af en eksporterende producent, der ikke indgik i stikprøven. I lyset af de ubetydelige mængder, som den første producent importerede, og det forhold, at den anden part påviste, at denne ikke kontrollerer eller kontrolleres af denne eksporterende producent, og at virkningen af denne forbindelse ikke fik producenten til at optræde anderledes end de ikke forretningsmæssigt forbundne producenter, konkluderede Kommissionen, at der ikke var nogen grund til at udelukke nogen af disse virksomheder fra EU-erhvervsgrenen.

(582) For så vidt angår en tredje producent, der ikke indgik i stikprøven, fandt Kommissionen i betragtning af producentens forhold til en kinesisk eksporterende producent (som kontrolleres af den samme enhed) og de betydelige mængder af import fra Kina, at det var hensigtsmæssigt at udelukke denne producent fra definitionen af EU-erhvervsgrenen på trods af virksomhedens betydelige produktion i Unionen.

(583) For så vidt angår en ikke samarbejdsvillig producent i Unionen, som angav en betydelig mængde import fra Kina, besluttede Kommissionen ligeledes, at denne under hensyntagen til forholdet til en kinesisk eksporterende producent og de betydelige importmængder ligeledes burde udelukkes fra EU-erhvervsgrenen.

(584) Da undersøgelsen ikke viste, at nogen anden producent enten var forretningsmæssigt forbundet med kinesiske eksportører eller importerede fra Kina, var der ikke behov for yderligere udelukkelser fra definitionen af EU-erhvervsgrenen.

(585) CCCME fremførte, at en række EU-producenter havde forrentningsmæssige forbindelser til kinesiske producenter af optiske fiberkabler, og anmodede Kommissionen om at foretage en segmenteret skadesanalyse ved at analysere denne importstrøm særskilt.

(586) CCCME gentog i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger denne påstand om, at EU-producenternes import bør adskilles og vurderes særskilt i forhold til importen fra andre parter. CCCME fandt også, at Kommissionen burde oplyse mængden og procentdelen af EU-producenternes import fra forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne kinesiske producenter i UP.

(587) Som anført ovenfor har Kommissionen i sin analyse taget behørigt hensyn til EU-producenternes forbindelser med kinesiske virksomheder ved at udelukke producenter med betydelig import fra Kina og ved at tage hensyn til deres forhold til kinesiske eksportører. De stikprøveudtagne EU-producenter importerede marginale mængder (mindre end 1 % af deres produktion) af den pågældende vare fra forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Kina. Andre virksomheder, der producerer i Unionen og importerer betydelige mængder, blev ikke anset for at være EU-erhvervsgrenen som defineret i grundforordningens artikel 9, stk. 1, som anført i betragtning 582-584. Påstanden blev derfor afvist.

(588) Connect Com indsendte en liste over andre EU-producenter af optiske fiberkabler, som ikke blev taget i betragtning i klagen. Kommissionen bemærkede, at disse virksomheder ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og at der er blevet fremlagt skøn vedrørende ikkesamarbejdsvillige EU-producenter på grundlag af pålidelige markedsoplysninger ([138]).

4.4. **Fastlæggelse af det relevante EU-marked**

(589) For at afgøre, om EU-erhvervsgrenen led skade, og for at fastlægge forbruget og de forskellige økonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenens situation, undersøgte Kommissionen, hvorvidt og i hvilket omfang der i analysen skulle tages hensyn til den efterfølgende anvendelse af EU-erhvervsgrenens produktion af samme vare.

4.5. **Bunden anvendelse**

(590) Kommissionen konstaterede, at mellem 5,8 og 4,4 % af EU-producenternes samlede produktion var bestemt til bunden anvendelse. Kablerne blev i dette tilfælde leveret inden for samme virksomhed eller samme grupper af virksomheder med henblik på yderligere forarbejdning i efterfølgende produktionsled, navnlig til produktion af kabler forsynet med forbindelsesdele.

([138]) Cru Cable Market Outlook (august 2020) suppleret med klagernes markedsoplysninger.

(591) Sondringen mellem det bundne og det frie marked er relevant for skadesanalysen, fordi de varer, der er bestemt til bunden anvendelse, ikke er i direkte konkurrence med importvarerne. Derimod er produktionen, der skulle afsættes på det frie marked, i direkte konkurrence med importen af den pågældende vare.

(592) For at give så fuldstændigt et billede af EU-erhvervsgrenen som muligt indhentede Kommissionen oplysninger om hele produktionen af optiske fibre og fastslog, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller til det frie marked.

(593) Kommissionen undersøgte visse økonomiske indikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenen udelukkende på grundlag af data for det frie marked. Der er tale om følgende indikatorer: salgsmængde og salgspriser på EU-markedet, markedsandel, vækst, eksportmængde og -priser, rentabilitet, investeringsafkast og likviditet. Når det var muligt og relevant, blev resultaterne af undersøgelsen sammenlignet med data for det bundne marked for at tilvejebringe et fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation.

(594) Andre økonomiske indikatorer kunne imidlertid kun med rimelighed undersøges ved at tage aktiviteten som helhed i betragtning, herunder EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse ([139]). Der er tale om følgende indikatorer: produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, investeringer, lagerbeholdninger, beskæftigelse, produktivitet, lønninger og evnen til at rejse kapital.

(595) CCCME hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at der ikke burde ses bort fra det bundne marked ved analysen af EU-erhvervsgrenens samlede markedsposition.

(596) Som beskrevet nedenfor så Kommissionen ikke bort fra det bundne marked, men identificerede det og vurderede dets udvikling over tid. Dette gav et fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation. Markedets lille og faldende størrelse understreger, at det ikke har nogen relevant indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation. Kommissionen minder endvidere om, at kabler med konnektorer ikke er den pågældende vare.

4.6. **EU-forbruget**

(597) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af de salgsdata, der var fastsat af klageren, samt importdata som fastsat i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i betragtning 600-607.

(598) EU-forbruget udviklede sig således:

Tabel 1

EU-forbruget (kabelkm)

	2017	2018	2019	UP
Samlet forbrug på det frie marked i Unionen	1 276 902	1 537 999	1 655 737	1 760 092
Indeks	*100*	*120*	*130*	*138*
Det bundne marked	61 505	59 802	62 710	54 205
Indeks	*100*	*97*	*102*	*88*

Kilde: Samarbejdsvillige eksporterende producenter, EU's toldmyndigheder, Eurostat, klagere.

(599) Forbruget på det frie marked i Unionen steg med 38 % i løbet af den betragtede periode. I forbindelse med den omfattende digitale ekspansion i Unionen er der tale om et marked i stærk vækst, og denne vækst forventes fortsat at stige kraftigt ([140]). Forbruget fortsatte med at stige indtil UP, selv om anden del af perioden (dvs. første halvdel af 2020) faldt sammen med de første måneder af forstyrrelserne i forbindelse med covid-19-pandemien. Undersøgel-

([139]) Disse indikatorer var baseret på direkte data indsamlet af klageren om de otte klagende eller støttende EU-producenter (undtagen én virksomhed af de årsager, der er forklaret i betragtning 574), der tegnede sig for næsten 80 % af EU-produktionen i UP, samt et skøn over de resterende EU-producenter baseret på markedsundersøgelser og -oplysninger.

([140]) Cru Cable Market Outlook (august 2020), s. 29 og CRU Worldwide Cable Market Summary by Application and Region, februar 2021.

sesresultaterne viser, at pandemien, der startede i de sidste måneder af UP, og de dermed forbundne forebyggende foranstaltninger bremsede stigningen i væksten, men hindrede ikke en stigning i forbruget af den undersøgte vare i Unionen i undersøgelsesperioden som helhed. Det bundne marked udgøres af anvendelsen af optiske fiberkabler i konnektivitetsløsninger, som tilbydes af virksomhederne, herunder kabler forsynet med forbindelsesdele. Mængderne på det bundne marked, som var meget begrænsede i forhold til det samlede marked, viste et fald på 12 % i hele den betragtede periode.

4.7. **Import fra det pågældende land**

4.7.1. *Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land*

(600) Officielle importstatistikker for KN-kode 8544 70 00 indberettes i kilogram, og den samme kode indeholder andre varer end den pågældende vare. For at få et mere præcist billede af importen undersøgte Kommissionen nøje detaljerede oplysninger fra de nationale toldmyndigheder om alle de enkelte importtransaktioner i perioden 2017-UP, som blev indberettet af importørerne i deres toldangivelser og behandlet af førnævnte myndigheder. Oplysningerne vedrørte importen til 9 medlemsstater (Bulgarien, Danmark, Frankrig, Tyskland, Ungarn, Nederlandene, Portugal, Rumænien og Spanien) og blev anset for at være repræsentative, da de tegnede sig for 79 % af importen i den betragtede periode. En nærmere analyse på dette grundlag førte til nedenstående konklusioner.

(601) Connect Com hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at importen kun var blevet undersøgt i ni medlemsstater, og at denne import ikke var repræsentativ, da store medlemsstater som Italien, Polen, Østrig osv. ikke indgik i denne analyse. I den forbindelse bemærker Kommissionen, at oplysningerne fra de nationale toldmyndigheder var en yderligere analyse, der mere præcist kunne identificere den pågældende vare under hele KN-kode 8544 70 00. Kommissionen anvendte oplysningerne fra alle de nationale myndigheder, som rettidigt besvarede anmodningen om oplysninger, og fandt, at 79 % af den samlede import giver et repræsentativt billede af den pågældende vares andel af al import under denne KN-kode. Kommissionen fandt derfor, at dette argument var ubegrundet.

(602) Hvad angår importmængden fra Kina, blev den fastsat på samme grundlag som for den særskilte antidumpingundersøgelse, dvs. på grundlag af oplysningerne fra de kinesiske eksporterende producenter i forbindelse med stikprøveudtagningen.

(603) Importen fra andre tredjelande blev fastsat på grundlag af den detaljerede undersøgelse, der er nævnt i betragtning 600, hvor importen af den pågældende vare blev fastsat i kg og blev omregnet til kabelkm ved hjælp af de nøjagtige omregningsfaktorer, som de kinesiske eksporterende producenter angav i deres svar på den supplerende anmodning om oplysninger, der er nævnt i betragtning 60.

(604) Markedsandelen for importen blev fastsat på grundlag af importmængden i forhold til forbrugsmængden på det frie marked i tabel 1.

(605) Importen fra det pågældende land udviklede sig som følger:

Tabel 2

Importmængde og markedsandel

	2017	2018	2019	UP
Importmængde fra det pågældende land (kabelkm)	189 479	354 167	434 754	498 335
Indeks	*100*	*187*	*229*	*263*
Markedsandel (%)	14,8	23,0	26,3	28,3
Indeks	*100*	*155*	*177*	*191*

Kilde: Samarbejdsvillige eksporterende producenter, Eurostat, EU's toldmyndigheder.

(606) Som følge af en betydelig kinesisk overskudskapacitet (skønnes at være mere end dobbelt så stor som hele EU-markedet på grundlag af markedsanalyser fra klagerne ([141])) steg importen fra det pågældende land fra ca. 190 000 kabelkm til ca. 500 000 kabelkm i den betragtede periode, hvilket var en meget hurtig stigning på mere end to en halv gang. Denne stigning på 163 % er mere end fire gange større end stigningen i forbruget, hvilket understreger den kinesiske indtrængning på dette marked.

(607) Markedsandelen for denne import steg derfor fra 14,8 % til 28,3 % i den betragtede periode, igen en markant stigning på 91 %. Det skal bemærkes, at importmængden fra Kina steg hvert år i den betragtede periode, hvilket er et element, der viser markedsindtrængningens hastighed og omfang.

(608) CCCME hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at EU-erhvervsgrenens markedsandel var sat for lavt, og at markedsandelen for den kinesiske import var forhøjet. CCCME hævdede endvidere, at markedsoplysningerne burde baseres på fiberkilometer i stedet for kabelkilometer, hvilket ville resultere i en lavere markedsandel for importen fra Kina.

(609) Undersøgelsen havde vist, at kabelkilometer var den mest hensigtsmæssige måleenhed for den pågældende vare, jf. betragtning 575 Påstanden blev derfor afvist.

4.7.2. *Priser på importen fra det pågældende land, prisunderbud og pristryk*

(610) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af besvarelserne fra de samarbejdsvillige eksportører som svar på en anmodning om oplysninger.

(611) Gennemsnitspriserne på importen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 3

Importpriser (EUR/kabelkm)

	2017	2018	2019	UP
Kina	452,9	401,9	468,5	349,1
Indeks	*100*	*89*	*103*	*77*

Kilde: De samarbejdsvillige eksporterende producenter.

(612) Importpriserne fra Kina faldt fra 452 til 349 EUR pr. kabelkm i den betragtede periode, dvs. et fald på 23 %. Denne udvikling skal ses i lyset af de kinesiske eksporterende producenters øgede aggressivitet, som er forbundet med den overskydende kapacitet i det pågældende land (se betragtning 606). Denne indikator skal endvidere ses på baggrund af betydelige prisudsving for en given længde mellem forskellige varetyper samt store forskelle i varesortimentet fra år til år. Variationen i varen skyldtes både udsving og dermed prisudsving på de typer kabler, der blev solgt, og også det forhold, at ikke alle varetyper blev udbudt eller solgt hvert år.

(613) For at undgå variationer i varesortimentet for prisserien i den pågældende periode og for at indhente mere nøjagtige og repræsentative data analyserede Kommissionen også de omfattende oplysninger fra de stikprøveudtagne kinesiske eksportører og EU-producenter på grundlag af mere aggregerede grupper af direkte sammenlignelige varer. Dette førte til identifikation af 35 identiske (matchende) grupper, som sælges af både kinesiske eksportører og EU-erhvervsgrenen, og som blev solgt i hvert af de undersøgte år. Med andre ord opnåede Kommissionen en komplet tidsserie med en pris pr. varetype for hvert år i den betragtede periode. Disse priser kan betragtes som repræsentative for den samlede kinesiske eksport i perioden og dækkede 62 % af eksporten fra virksomhederne i stikprøven i UP. De deraf følgende repræsentative tidsserier udviklede sig som følger på et vægtet aggregeret grundlag:

([141]) Skøn baseret på offentlige kilder (CRU-artikel af 10. januar 2020 »Further instability on the horizon as tumultuous year ends« og slidepræsentationen fra CRU Wire Cable Conference, juni 2019), vedlagt som bilag 6.1 og 6.5 til klagen og yderligere udbygget i klagen.

Tabel 3a

Import fra Kina (EUR pr. kabelkm)

	2017	2018	2019	UP
Gennemsnitspris	854	720	593	320
Indeks	*100*	*84*	*69*	*38*
Repræsentativitet (%)	94	35	59	62

(614) Tabellen viser et markant, vedvarende prisfald i den kinesiske eksport. Når salget af de samme varetyper sammenlignes år for år, er der med andre ord et klart og mærkbart prisfald i de kinesiske importpriser hvert år, som lå et godt stykke under EU-producenternes priser i perioden 2018-UP (tabel 7a).

(615) På denne baggrund fastsatte Kommissionen prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:

— de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som EU-producenterne i stikprøven forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau, og

— de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de stikprøveudtagne kinesiske producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis (dvs. inklusive omkostninger, forsikringer og fragt) med passende justeringer for omkostninger efter importen.

(616) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled — med passende justeringer, hvor det var nødvendigt. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af de stikprøveudtagne EU-producenters omsætning i undersøgelsesperioden. Det viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen for de to stikprøveudtagne eksporterende producenter på 30,0 % og 33,2 %, hvilket giver en samlet underbudsmargen på 31,5 %. Som beskrevet i betragtning 673**Error! No bookmark name given.** bekræfter analysen af udbuddene, at der forekommer prisunderbud på udbudssiden.

(617) Dette er i overensstemmelse med de priser, der er anført i betragtning 613 og 614.

(618) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ZTT-gruppen også, at Kommissionen ikke gav nogen forklaring på de sammenlagte grupper af varekontrolnumre, som derfor var vilkårlige. CCCME hævdede, at anvendelsen af disse grupper indebar, at der var et problem med at matche og sammenligne EU-erhvervsgrenens og de kinesiske producenters priser. CCCME henviste til panelrapporten i sagen China — X-Ray Equipment ([142]), hvori det blev fastslået, at en undersøgelsesmyndighed var forpligtet til at sikre, at de varer, som myndigheden sammenlignede i sin analyse af prisunderbud og pristryk, rent faktisk var sammenlignelige, og hævdede, at Kommissionen undlod at sikre en sådan prissammenlignelighed.

(619) Kommissionen var ikke enig i denne påstand af to grunde. For det første blev disse grupper ikke anvendt til underbuds- og målprisunderbudsberegningerne. For det andet blev de netop anvendt til at foretage en prissammenligning for hver enkelt varetype som fastsat i betragtning 613 til at sikre, at prisudviklingen over tid ikke blev påvirket af væsentlige ændringer i varesortimentet i løbet af perioden, hvorved sammenligneligheden over tid blev forbedret på grundlag af grupper, der som forklaret ovenfor var repræsentative for den pågældende vare.

(620) Kommissionen bemærkede, at ved vurderingen af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne udgøres sammenligningsgrundlaget af de modeller, der eksporteres til Unionen fra det pågældende land. Ved en sammenligning af eksportsalget fra de eksporterende producenters og EU-erhvervsgrenens salg, fremgår det i sagens natur, at ikke alle de eksporterede modeller solgtes af EU-erhvervsgrenen. I den foreliggende sag var matchningssatsen på ca. 70 % for de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter, hvilket Kommissionen anså for at være mere end tilstrækkeligt til at sikre en bred og fair sammenligning af de eksporterede modeller og de modeller, som EU-erhvervsgrenen solgte.

([142]) Panelrapport — China— Definitive Anti-Dumping Duties on X-Ray Security Inspection Equipment from the European Union — WT/DS425/R, afsnit 7.67.

4.8. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.8.1. *Generelle bemærkninger*

(621) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, omfattede undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede import for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(622) Kommissionen har modtaget en række bemærkninger fra parterne vedrørende skade. GOC hævdede, at importen fra Kina ikke forvoldte skade eller trussel om skade, fordi indikatorerne viste, at EU-erhvervsgrenens situation var god, og at EU-erhvervsgrenen stadig havde en dominerende stilling med sin markedsandel. Connect Com bemærkede, at faldet i EU-erhvervsgrenens markedsandel var meget begrænset og fandt sted i forbindelse med et muligt oligopolistisk marked.

(623) Connect Com gjorde gældende, at selv hvis der fandtes skade, var den ubetydelig, hvis fortjenesten blev opnået op til en fortjenstmargen på mindst 5 %, og den mindede i denne forbindelse om Kommissionens afgørelse af 23. december 1988 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse cellebaserede mobilradiotelefoner med oprindelse i Canada, Hongkong og Japan ([143]) og dommen af 17. december 1997, *EFMA mod Rådet* ([144]). Det skal imidlertid erindres, at der med beslutningen om radiotelefoner blev taget hensyn til fortjenstmargenen i lyset af andre forbedrede indikatorer, og at den nævnte retssag vedrørte en påstand om, at den målfortjeneste, som Kommissionen fastsatte i forbindelse med undersøgelsen, bude have været højere, hvilket Retten afviste. Disse fortilfælde understøtter derfor ikke det synspunkt, at skaden ville være ubetydelig, når fortjenstmargenerne er over 5 %. Skaden konstateres på grundlag af en helhedsvurdering af alle de faktorer, der er nævnt i grundforordningens artikel 8, stk. 4, som analyseres i forbindelse med det specifikke marked og den pågældende erhvervsgren. Desuden lå erhvervsgrenens fortjeneste under den målfortjeneste, der blev fastsat under hensyntagen til alle elementerne vedrørende den pågældende erhvervsgren, jf. grundforordningens artikel 12, stk. 1a.

(624) Med henblik på konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer ud fra data i den spørgeskemabesvarelse, der var indsendt af klageren, og som omfattede data vedrørende alle EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter.

(625) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering.

(626) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.8.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.8.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(627) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 4

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2017	2018	2019	UP
Produktionsmængde (kabelkm)	1 062 482	1 195 017	1 250 881	1 229 252
Indeks	*100*	*112*	*118*	*116*

([143]) EFT L 362 af 30.12.1988, s. 59, betragtning 7.
([144]) Dom af 17. december 1997, EFMA mod Rådet, T-121/95, EU:T:1997:198, præmis. 105 ff.

Produktionskapacitet (kabelkm)	1 585 738	1 748 667	2 019 526	2 084 082
Indeks	*100*	*110*	*127*	*131*
Kapacitetsudnyttelse (%)	67	68	62	59
Indeks	*100*	*102*	*92*	*88*

(628) I hele den betragtede periode steg EU-erhvervsgrenens produktionsmængde med 16 %. En detaljeret analyse viser, at EU-produktionen steg med 18 % fra 2017 til 2019, mens EU-produktionen faldt en smule med 2 procentpoint i undersøgelsesperioden.

(629) Den samlede stigning i den betragtede periode skyldtes væksten i efterspørgslen som beskrevet i tabel 1. EU-erhvervsgrenen formåede dog kun at øge sin produktion med 16 % i den betragtede periode, på et marked, der voksede med 38 %. EU-erhvervsgrenen var derfor ikke i stand til fuldt ud at drage fordel af væksten på markedet.

(630) Produktionskapaciteten i Unionen blev øget med 31 % i den betragtede periode. Dette afspejler de investeringer, som en række EU-producenter foretog for at følge markedsvæksten. Dette forsøg blev modarbejdet af den øgede indtrængning af kinesiske varer, som var baseret på illoyal priskonkurrence, og som i stigende grad absorberede markedsandele fra EU-erhvervsgrenen.

(631) Som følge heraf faldt kapacitetsudnyttelsen med 12 % og nåede et niveau på under 60 % i UP: EU-producenterne blev forhindret i at øge produktionen i takt med markedsvæksten.

4.8.2.2. Salgsmængde og markedsandel

(632) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

Salgsmængde og markedsandel

	2017	2018	2019	UP
Salgsmængde på EU-markedet (kabelkm)	882 772	945 842	1 009 439	995 703
Indeks	*100*	*107*	*114*	*113*
Det bundne marked	61 505	59 802	62 710	54 205
Indeks	*100*	*97*	*102*	*88*
Det bundne marked i % af EU-salget	7,0	6,3	6,2	5,4
Indeks	*100*	*91*	*89*	*78*
Salget på det frie marked	821 268	886 040	946 729	941 498
Indeks	*100*	*108*	*115*	*115*
Markedsandel på det frie marked (%)	64,3	57,6	57,2	53,5
Indeks	*100*	*90*	*89*	*83*

Kilde: EU-erhvervsgrenen.

(633) I hele den betragtede periode steg EU-erhvervsgrenens samlede salgsmængde i Unionen med 13 %. På grund af stigningen i forbruget faldt markedsandelen på det frie marked imidlertid i den betragtede periode fra 64,3 % til 53,5 %, hvilket er et fald på mere end 10 procentpoint (-17 %).

(634) EU-salgsmængden på det frie marked steg også med 15 % i den betragtede periode. EU-salget fulgte udviklingen i EU-produktionen meget tæt, fordi industrien i det store og hele driver et system med produktion efter ordre.

(635) EU-erhvervsgrenens bundne marked (udtrykt i procent af det samlede salg i Unionen) var meget lavt i hele den betragtede periode med en faldende tendens, hvor procentdelen faldt fra 7 % i 2017 til 5,4 % i UP. Dette havde en marginal indvirkning på grund af markedets begrænsede størrelse.

4.8.2.3. Vækst

(636) Det fremgår af faldet i markedsandelen for EU-salgsmængden, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at drage fordel af væksten på EU-markedet i den betragtede periode.

4.8.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

(637) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Beskæftigelse og produktivitet

	2017	2018	2019	UP
Antal ansatte (FTÆ ([145]))	4 088	4 589	4 815	4 659
Indeks	*100*	*112*	*118*	*114*
Produktivitet (kabelkm/FTÆ)	260	260	260	264
Indeks	*100*	*100*	*100*	*102*

Kilde: EU-erhvervsgrenen.

(638) Beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenen steg med 18 % fra 2017 til 2019 i fuldtidsækvivalenter. Denne stigning blev efterfulgt af et fald på 4 procentpoint i undersøgelsesperioden. Denne udvikling følger i vid udstrækning udviklingen i produktionsmængden i tabel 3.

(639) Da tallene for produktion og beskæftigelse fulgte hinanden tæt, forblev produktiviteten målt i kabelkm pr. ansat stort set uændret.

4.8.2.5. Subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering

(640) Alle subsidiemargener lå væsentligt over minimalniveauet. Virkningen af de faktiske subsidiemargeners størrelse på EU-erhvervsgrenen var betydelig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra det pågældende land.

(641) Dette er den første antisubsidieundersøgelse vedrørende den pågældende vare. Der forelå derfor ingen data, der kunne bruges til at vurdere virkningerne af mulig tidligere subsidiering.

([145]) Fuldtidsækvivalenter.

4.8.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.8.3.1. Priser og faktorer, der påvirker priserne

(642) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Salgspriser i Unionen

	2017	2018	2019	UP
Gennemsnitlig enhedssalgspris i Unionen (EUR/kabelkm)	816	861	944	821
Indeks	*100*	*105*	*116*	*101*
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/kabelkm)	756	785	860	758
Indeks	*100*	*104*	*114*	*100*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(643) Salgspriserne på EU-markedet til ikke forretningsmæssigt forbundne parter (det frie marked) steg med 16 % i perioden 2017-2019 og faldt derefter i UP og nåede et niveau, der svarede til niveauet i 2017 (+ +1 %). Prisniveauet afhænger dog i høj grad af kompleksiteten af de solgte varer, da prisen kan variere meget afhængigt af kablets egenskaber (herunder antallet af fibre, antallet og typen af coatings osv.).

(644) Dette fremgår tydeligt ved sammenligning af prisudviklingen med udviklingen i produktionsomkostningerne, da mere komplekse kabler, som kan sælges til højere priser, også medfører højere produktionsomkostninger.

(645) Enhedsproduktionsomkostningerne steg i perioden 2017-2019 med 14 %, hvilket stort set svarer til udviklingen i gennemsnitspriserne på det frie marked i Unionen (16 %). Derefter faldt de med 14 %, hvilket også var i overensstemmelse med prisfaldet i samme periode 2019-UP (15 %).

(646) Som nævnt i betragtning 613 analyserede Kommissionen, for at undgå variationer i varesortimentet for prisserien i den betragtede periode, de omfattende oplysninger fra de stikprøveudtagne kinesiske eksportører og EU-producenter baseret på mere aggregerede grupper af direkte sammenlignelige varer. Dette førte til identifikation af 35 identiske (matchende) grupper, som sælges af både kinesiske eksportører og EU-erhvervsgrenen, og for hvilke der er en fuldstændig tidsserie for hvert år i den betragtede periode.

(647) Disse er repræsentative for EU-erhvervsgrenens salg i perioden med over 34 % af salget af sådanne matchende varer i undersøgelsesperioden. Den deraf følgende repræsentative tidsserie er som følger:

Tabel 7a

EU-erhvervsgrenen (EUR/kabelkm)

	2017	2018	2019	UP
Gennemsnitspris	817	780	792	719
Indeks	*100*	*95*	*97*	*88*
Repræsentativitet (%)	42	38	35	34

(648) Dette viser et betydeligt fald i EU-erhvervsgrenens priser i lighed med det prisfald, der blev konstateret for den kinesiske eksport, jf. betragtning 613.

(649) Da kunderne ofte anmoder om skræddersyede typer af optiske fiberkabler, der nøjagtigt svarer til deres specifikke behov, og da visse medlemsstater også fastlægger specifikke tekniske krav, skaber en sammenligning af priserne over tid for den samme kunde og medlemsstat et endnu mere præcist billede af prisudviklingen. EU-erhvervsgrenen fremlagde yderligere detaljerede oplysninger i denne henseende. Prisudviklingen for de tyve vigtigste kombinationer af varegruppe-kunde-medlemsstat udviklede sig som følger ([146]):

Tabel 7b

EU-erhvervsgrenen (EUR/kabelkm, indeks)

2017	2018	2019	UP
100	*73*	*56*	*59*

(650) Dette viser igen et klart fald i EU-erhvervsgrenens priser i perioden som følge af prisfaldet i den kinesiske eksport, jf. betragtning 610-614.

4.8.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(651) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2017	2018	2019	UP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR/FTÆ)	39 511	35 826	39 157	38 966
Indeks	*100*	*91*	*99*	*99*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(652) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat forblev forholdsvis stabile i perioden 2017-UP. Det lille fald i 2018 svarer til stigningen på 13 % i antallet af fuldtidsækvivalenter og afspejler omkostningerne ved denne udvidelse af arbejdsstyrken.

4.8.3.3. Lagerbeholdninger

(653) De stikprøveudtagne EU-producenters lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Lagerbeholdninger

	2017	2018	2019	UP
Slutlagre (kabelkm)	134 925	161 561	161 878	171 058
Indeks	*100*	*120*	*120*	*127*
Slutlagre i procent af produktionen (%)	12,7	13,5	12,9	13,9

([146]) Disse er repræsentative og dækker 36 % af EU-erhvervsgrenens salg i UP.

Indeks	*100*	*106*	*102*	*110*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(654) Lagrene hos de stikprøveudtagne EU-producenter voksede med 27 % i løbet af den betragtede periode. Mens stigningen i lagerbeholdningerne betyder en langsommere omsætning fra salget af visse tilbagevendende varer og kunne kædes sammen med EU-erhvervsgrenens voksende vanskeligheder med at sælge sine varer på grund af meget aggressiv priskonkurrence fra kinesiske eksporterende producenter, kan stigningen i perioden 2019-UP også kædes sammen med en sæsoneffekt. Da størstedelen af produktionen finder sted på grundlag af ordrer og kundespecifikationer, er lagerbeholdninger under alle omstændigheder ikke en hovedindikator for skade.

4.8.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(655) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2017	2018	2019	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	8,1	8,4	8,5	7,9
Indeks	*100*	*104*	*104*	*97*
Likviditet (EUR)	33 254 746	48 644 480	41 707 715	39 805 852
Indeks	*100*	*146*	*125*	*120*
Investeringer (EUR)	60 405 839	67 794 023	82 761 718	59 886 812
Indeks	*100*	*112*	*137*	*99*
Investeringsafkast (%)	34	36	24	20
Indeks	*100*	*105*	*70*	*58*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(656) Kommissionen fastsatte de stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.

(657) De stikprøveudtagne producenters rentabilitet var positiv, men unormalt lav i hele den betragtede periode, og den faldt fra 8,1 % i 2017 til 7,9 % i undersøgelsesperioden.

(658) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ZTT-gruppen, at EU-erhvervsgrenen gennem en reverse engineering-analyse opnåede en meget høj fortjeneste ved overdrevent høje priser på EU-markedet, hvilket rejste alvorlig tvivl om EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation, og at prisunderbuddet skyldtes EU-erhvervsgrenens urimelige prisfastsættelse og ikke lavprisimporten fra Kina.

(659) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. Der var tale om en delvis reverse engineering-analyse, som blev forelagt af ZTT-gruppen, og som ikke var baseret på en fuldstændig vurdering af omkostninger og priser. Kommissionen efterprøvede fortjenstmargenerne ud fra de omfattende oplysninger i denne analyse og fandt, at de var som beskrevet i betragtning 655-657. Påstanden blev derfor afvist.

(660) Klagerne hævdede, at behovet for investeringer og forskning i sektoren ville kræve en fortjenstmargen på 15 %. Undersøgelsen viste, at allerede planlagte investeringer, som ville have fundet sted under normale omstændigheder for at holde trit med markedsudviklingen, skulle fastholdes med en fortjeneste på 13,4 % i gennemsnit på grundlag af den betragtede periode. Disse investeringer dækkede følgende aspekter: omkostninger til udskiftning og vedligeholdelse af maskiner for at sikre effektiviteten af den eksisterende kapacitet og tilpasse kapaciteten til den ændrede varesammensætning, kapacitetsudvidelse, udgifter til forskning og udvikling (produkt- og procesinnovation).

(661) Kommissionen fandt, at ovennævnte størrelsesorden er i tråd med den tidligere fortjeneste uden subsidieret import fra Kina, der jf. analysen i tabel 10a ligger på omkring 12 %.

(662) Dette understreger, at fortjenstniveauet på 8 % i den betragtede periode er utilstrækkeligt til at opretholde aktiviteten på et ekspanderende højteknologisk marked og dermed er et udtryk for EU-erhvervsgrenens skade.

Tabel 10a

EU-erhvervsgrenens rentabilitet før 2017

	2014	2015	2016
Fortjenstmargen (i %)	10,4	12,6	12,4

(663) Dette er imidlertid ikke blevet konstateret i den foreliggende sag. Rentabiliteten faldt rent faktisk i forhold til 2014-2016. Dette lavere fortjenstniveau i hele den betragtede periode afspejler en betydelig prismæssig skade i hele den betragtede periode. På grund af det nedadgående pristryk fra importen fra Kina (både i form af øgede mængder og lave priser) var EU-erhvervsgrenen ikke i stand til at hæve priserne, reducere omkostningerne og dermed nå op på det normale fortjenstniveau, som blev opnået før ekspansionen satte ind - eller bare opnå en stigning.

(664) Efter en stigning i 2018 faldt likviditeten hen imod anden halvdel af den betragtede periode.

(665) Som en direkte følge af presset fra de importerede varer måtte EU-erhvervsgrenen udskyde investeringer, herunder en række investeringer, der allerede var planlagt og godkendt. Disse investeringer, som havde til formål at udvide den eksisterende produktionskapacitet i Unionen, blev standset (selv i tilfælde, hvor gennemførelsen allerede var påbegyndt) i løbet af den betragtede periode som en direkte virkning af de ændrede markedsvilkår, der skyldtes den aggressive prisfastsættelse på importen fra Kina. Dette førte til et kraftigt fald i investeringerne mod slutningen af den betragtede periode i modsætning til tendensen i de foregående år og den samlede vækst på markedet.

(666) Afkastet af de gennemførte investeringer udviklede sig negativt i den betragtede periode og faldt faktisk med 42 %. Denne negative udvikling viser, at selv om der fortsat blev foretaget investeringer for at fastholde og forbedre effektiviteten og konkurrenceevnen, er afkastet af disse investeringer faldet betydeligt i den betragtede periode, fordi EU-erhvervsgrenen ikke har mulighed for at forbedre rentabiliteten.

(667) Med dette bratte fald i investeringsafkastet er de stikprøveudtagne producenters evne til at rejse kapital i fremtiden tydeligvis i fare, hvis situationen ikke forbedres.

4.9. **Analyse af salg baseret på udbud**

(668) Langt størstedelen af de optiske fiberkabler sælges gennem udbudsprocedurer. For at få den nødvendige viden om dette vigtige aspekt af markedet og for at få et supplement til resten af skadesanalysen anmodede Kommissionen om nærmere oplysninger vedrørende udbud fra de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter, stikprøveudtagne EU-producenter, importører og brugere. Der blev stillet spørgsmål om arten, processen, tidsplanen og andre relevante karakteristika, af både afsluttede og igangværende udbud. Kommissionen opnåede kun begrænset samarbejde fra de ordregivende enheders side. Ingen af de offentlige ordregivende enheder deltog i undersøgelsen, og blandt de store teleoperatører gav kun Deutsche Telekom detaljerede oplysninger om udbud.

(669) Da der ikke blev indført midlertidige foranstaltninger, anmodede Kommissionen de stikprøveudtagne EU-producenter om yderligere detaljerede oplysninger om alle de udbud i den betragtede periode, som de deltog i, herunder oplysninger om bud, priser og konkurrenter, hvor det var muligt.

(670) De indsendte oplysninger viste et meget uensartet og fragmenteret billede med et meget stort antal udbud, der afholdes hvert år i forskellige medlemsstater, en bred vifte af ordregivende enheder og tilbudsgivere og forskellige varigheder og betingelser. På de ordregivende enheders side kan udbud enten være offentlige, organiseret af kommuner eller andre offentlige enheder, eller private udbud, der organiseres af store tele- eller netoperatører. Der findes også mange andre mindre typer af udbud, pristilbud, internetauktioner og mindre mængder, som også kan indhentes gennem direkte kundekontakt. Hver udbudsprocedure er meget specifik for den ordregivende enhed, som kan anvende forskellige processer afhængigt af det specifikke udbud og markedsudviklingen. Der er også en bred vifte af aktører, der byder på udbud. Kinesiske eksporterende producenter deltager direkte (også gennem deres datterselskaber) og indirekte ved at indgå partnerskaber med lokale virksomheder i de forskellige medlemsstater. Importører, forhandlere og distributører konkurrerer også med EU-producenterne. Der er også nogle gange installatører involveret, og de vindende leverandørers salg til teleoperatørerne sker gennem disse installatører.

(671) Undersøgelsen har også vist, at antallet af udbud, der afholdes i Unionen, er meget højt. De tre stikprøveudtagne EU-producenter indberettede tilsammen mere end 500 udbud, hvori de deltog direkte i undersøgelsesperioden. En af de samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importører deltager i 150-200 udbud om året med fokus på det tyske marked alene.

(672) Udbuddenes varighed varierer meget fra øjeblikkelig levering til tre år. I længere udbud er der aftalt priser, men mængderne er ikke faste, og de ordregivende enheder kan derfor offentliggøre yderligere udbud, som erstatter de eksisterende udbud, når priserne falder. Selv om udbuddene sætter en slags generel »øvre grænse« for prisbetingelserne, kan og vil priserne således ændre sig dynamisk i hele udbuddets løbetid. Som følge heraf er der en tendens til, at de tilpasser sig og i vid udstrækning afspejler de nuværende markedsvilkår.

(673) Kommissionen har analyseret de detaljerede oplysninger om udbud, som blev indberettet af de stikprøveudtagne EU-producenter som svar på dens anmodning. Blandt de indberettede udbud, hvori EU-producenterne afgav bud i den betragtede periode, analyserede Kommissionen de udbud, for hvilke der forelå konkrete beviser for kinesisk deltagelse. Der var 55 af denne type udbud i den betragtede periode. De analyserede udbud udgør 45 % af de stikprøveudtagne EU-producenters salg og 14 % af det samlede EU-forbrug i undersøgelsesperioden. For disse udbud er der foretaget en detaljeret analyse af pris- og mængdemæssig skade pr. udbud, der viser en betydelig nedgang i salget (på mellem 25 % og 100 %) og/eller pristryk (på mellem 5 % og 55 %) og/eller prisunderbud (på mellem 8 % og 39 %). Denne udbudsspecifikke analyse bekræftede yderligere det pristryk og prisunderbud, der allerede var konstateret ovenfor i hele perioden.

(674) Connect Com fremsatte bemærkninger vedrørende udbudsprocedurer og påpegede, at EU-producenter, der var repræsenteret af klageren, ikke mistede et stort antal udbud generelt, men kun ét eller nogle få store private udbud. Virksomheden understregede, at klageren henviste til et enkelt privat udbud og en enkelt kinesisk producents prisadfærd som bevis for prisunderbuddet. Connect Com fremsendte en meddelelse om de tildelte kontrakter i et tysk distrikt, hvor den vindende tilbudsgivers priser udtrykkeligt var angivet. Den fremførte, at klageren havde udeladt hele markedssegmentet for offentlige udbud fra sin fremlæggelse. Ifølge Connect Com fik de EU-producenter, som klageren repræsenterede, ikke antaget nogen bud, fordi de ikke opfyldte de krævede kriterier (f.eks. lagerbygninger, lagre, et bredt udvalg af produkter, logistisk koncept). Connect Com understregede navnlig Prysmians og Cornings lave lagerkapacitet. Connect Com hævdede, at det ville være forkert at afvise eksistensen af et markedssegment for offentlige udbud, fordi priserne på det offentlige og det private udbudsmarked i vid udstrækning svarer til hinanden eller er indbyrdes afhængige. Ifølge Connect Com ville det ikke være korrekt at indføre told for et helt marked, der er opdelt i offentlige og private udbud. Der blev henvist til betragtning 42 i Kommissionens afgørelse 98/230/EF ([147]). På grundlag af denne afgørelse hævdede Connect Com, at der i forbindelse med segmenterede markeder ikke er nogen generel skade for EU-erhvervsgrenen, hvis EU-erhvervsgrenen, selv om der er en vis nedgang i salget i et markedssegment (i dette tilfælde private udbud), har afsætningsmuligheder i et andet markedssegment (i dette tilfælde offentlige udbud), som kompenserer for faldet i salgsmængden.

([147]) Kommissionens afgørelse 98/230/EF af 20. marts 1998 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af wolframtrioxid og wolframsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EFT L 87 af 21.3.1998, s. 24).

(675) Argumenterne og analysen i betragtning 673 modsiger disse påstande. Trods en betydelig indsats fra EU-erhvervsgrenens side for at fastholde priskonkurrenceevnen blev store markedsandele overtaget af kinesiske eksportører, hvis tilbud ikke kunne matches af EU-erhvervsgrenen med hensyn til priser. For så vidt angår Kommissionens afgørelse fra 1998 vedrørende importen af wolframtrioxid og wolframsyre fandt Kommissionen i den pågældende sag, at EU-erhvervsgrenens faldende markedsandel på det frie marked burde ses i lyset af EU-erhvervsgrenens tendens til at anvende en stigende andel af sin produktion af den pågældende vare til at fremstille varer i efterfølgende produktionsled. Den underliggende faktiske situation vedrørende EU-erhvervsgrenens to forskellige markedssegmenter (åbent marked og bunden anvendelse) adskiller sig fra konkurrencesituationen i det foreliggende tilfælde, hvor det bundne markeds størrelse var svagt faldende i løbet af den betragtede periode og udgjorde en meget lille del af produktionen af den pågældende vare. Disse påstande blev derfor afvist.

(676) Connect Com hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen ikke fremlagde oplysninger om, hvor mange udbud en kinesisk producent vandt og hvorfor, og gentog sit argument om, at prisen aldrig var det eneste afgørende kriterium, men snarere kvalitet og logistik. Connect Com anmodede også om en fremlæggelse af resultaterne af analysen i betragtning 673.

(677) I den forbindelse indsamlede Kommissionen detaljerede oplysninger om udbud i den betragtede periode. Kommissionen efterprøvede og analyserede disse oplysninger, som er yderst fortrolige og derfor ikke kan videregives til interesserede parter.

(678) Udbudsanalysen peger på en proces med en fremskyndet udskiftning af EU-erhvervsgrenens varer med kinesiske varer, hvilket bekræftes af udbud i slutningen af undersøgelsesperioden. Dette viste en udhuling af priserne og yderligere betydelige tab af mængder for EU-erhvervsgrenen, som er på linje med og bekræfter det samlede skadesbillede.

4.10. **Konklusion vedrørende skade**

(679) Flere indikatorer viste en positiv tendens, såsom produktion, kapacitet, salgsmængde på EU-markedet og beskæftigelse. Udviklingen i disse indikatorer svarede imidlertid ikke til stigningen i forbruget, og sådanne indikatorer burde faktisk have oplevet en større stigning, hvis EU-erhvervsgrenen havde været i stand til at få fuldt udbytte af det voksende marked. På trods af stigningen i salgsmængden mistede EU-erhvervsgrenen faktisk 10,8 procentpoint af markedsandelen (fra 64,3 % til 53,5 %) på et voksende marked. Dette hænger sammen med pristrykket fra den kinesiske eksport med et betydeligt underbud og under alle omstændigheder pristryk i hele den betragtede periode.

(680) Ovenstående førte til økonomisk skade i form af lavere fortjeneste og et fald i investeringerne og afkastet heraf.

(681) Som forklaret ovenfor i betragtning 673 viser analysen af salget i forbindelse med udbud desuden, at udhulingen af markedsandelen og priserne forværres og vil fortsætte som følge af de kinesiske eksporterende producenters ekstremt aggressive adfærd.

(682) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede CCCME, at flere nøgleindikatorer ikke viste, at EU-erhvervsgrenen led skade, da produktiviteten forblev stabil og endog steg lidt i UP, dens produktionsmængde og beskæftigelse forblev stabile, dens kapacitet steg, dens salgspriser forblev stabile med et lille fald, og dens rentabilitet og investeringer forblev på et højt niveau. CCCME fremførte også, at panelet i sagen Thailand — H-Beams ([148]) anførte, at »sådanne positive bevægelser i en række faktorer ville kræve en overbevisende forklaring på, hvorfor og hvordan den indenlandske erhvervsgren i lyset af sådanne tilsyneladende positive tendenser led skade eller vedblev at lide skade jf. aftalen«. Ifølge CCCME havde Kommissionen ikke givet en sådan overbevisende forklaring. CCCME hævdede også, at Kommissionen i sagen om Vinsyre ([149]) konkluderede, at der ikke var nogen skade for den pågældende erhvervsgren, da rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og beskæftigelsen steg i den betragtede periode til trods for industriens faldende tendens med hensyn til produktion, salgsmængde og markedsandel.

([148]) Panelrapport, Thailand — Anti-Dumping Duties on Angles, forms and sections of Iron or Non-Alloy Steel and H Beams from Poland, WT/DS122/R, afsnit. 7.245-7.256

([149]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/176 af 9. februar 2016 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd, EUT L 33 af 10.2.2016, s. 14, betragtning 140.

(683) Som anført i betragtning 679 skal disse indikatorer vurderes i forhold til det øgede forbrug på et voksende marked, og denne analyse viste, at EU-erhvervsgrenen ikke i tilstrækkelig grad kunne drage fordel af et ekspanderende marked, hvilket understreger de faktiske negative virkninger for EU-erhvervsgrenens vækst. Desuden viste den detaljerede analyse af udbuddet meget klart underbud og en øget tilbagegang af salget for EU-erhvervsgrenen. Påstanden blev derfor afvist.

(684) Kommissionen minder om, at afvejningen af skadesfaktorer varierer i hvert enkelt tilfælde og afhænger af erhvervsgrenen og den faktiske situation. Ikke desto mindre er ingen af de af CCCME nævnte sager faktisk sammenlignelige med den foreliggende sag. F.eks. viste EU-erhvervsgrenens rentabilitet i sagen om Vinsyre en vedvarende positiv tendens i den betragtede periode og oversteg endda målfortjenesten i undersøgelsesperioden, hvilket ikke er tilfældet her. Tilsvarende var den faktiske situation i den undersøgelse, der blev foretaget af panelet i sagen Thailand — H-Beams, fundamentalt anderledes. Først og fremmest kritiserede panelet det forhold, at den thailandske undersøgelsesmyndighed ikke havde forklaret, hvordan de positive tendenser (navnlig for rentabiliteten) ville understøtte deres konstatering af, at der var opstået skade. Der mindes igen om, at forholdene i denne sag ikke ligner forholdene i H-Beams. Ud over at flere skadesindikatorer i denne sag udviste en negativ tendens, har Kommissionen fuldt ud forklaret sin analyse og konklusioner vedrørende skadesfaktorerne. Kommissionen fandt derfor, at konklusionen i de af CCCME nævnte sager ikke var gældende for denne undersøgelse.

(685) CCCME fremførte også, at markedsandelskriterierne ikke i sig selv kunne danne grundlag for konklusionerne om væsentlig skade i overensstemmelse med panelets udtalelse i sagen EC and certain member States — Large Civil Aircraft ([150]), og at alle markedsdeltagere, efterhånden som efterspørgslen steg, opnåede salg, hvilket var et tegn på et åbent og konkurrencepræget marked. Desuden hævdede CCCME, at den fremtidige forværring af EU-erhvervsgrenens situation og eksportørernes overskudskapacitet ikke kunne danne grundlag for væsentlig skade, da denne undersøgelse ikke vurderede truslen om skade og ikke opfyldte den bevismæssige standard, der kræves i en sådan sag i overensstemmelse med sag T-528/09 — Hubei Xinyegang Steel mod Rådet ([151]), hvor Retten betragtede vurderingen af eksportørernes overskudskapacitet som en del af undersøgelsen af, hvorvidt der var *trussel om skade*.

(686) I den forbindelse minder Kommissionen om, at konklusionen om væsentlig skade ikke er baseret på markedsandele alene, men på en række økonomiske indikatorer, der er vurderet i betragtning 599, 606, 612 og 661, som bl.a. omfattede faktiske negative virkninger for væksten, pristryk, prisunderbud, målprisunderbud og trykket fortjeneste, hvilket tyder på væsentlig skade. Påstanden blev derfor afvist.

(687) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen på dette tidspunkt, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4.

5. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

(688) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, undersøgte Kommissionen, om den subsidierede import fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 6, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade. Kommissionen sikrede sig, at eventuel skade forvoldt af andre faktorer end den subsidierede import fra det pågældende land ikke blev tilskrevet den subsidierede import. Disse faktorer er: import fra tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, bundet salg og råmaterialepriser.

5.1. **Virkningerne af den subsidierede import**

(689) Forværringen af EU-erhvervsgrenens markedsandel i hele den betragtede periode skete samtidig med og var direkte forbundet med en betydelig indtrængning på EU-markedet af betydelige importmængder fra Kina, som i væsentlig grad underbød EU-erhvervsgrenens priser og under alle omstændigheder udøvede et betydeligt pristryk på EU-salget.

([150]) Panelrapport, European Communities and Certain member States — Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft, WT/DS316, afsnit 7.2083.

([151]) Rettens dom af 29. januar 2014, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, T-528/09, EU:T:2014:35, præmis 79-80.

(690) Importmængden fra Kina steg (jf. tabel 2) fra ca. 189 000 kabelkm i 2017 til ca. 498 000 kabelkm i undersøgelsesperioden, hvilket er en forøgelse på to en halv gang (+163 %). Markedsandelen steg i samme periode fra 14,8 % til 28,3 %, hvilket næsten er en fordobling (+91 %.) I samme periode (jf. tabel 5) steg EU-erhvervsgrenens salg på det frie marked med kun 14 %, og dens markedsandel faldt fra 64,3 % til 53,5 %, hvilket er et fald på 10,8 procentpoint (eller -17 %). Salget på det mindre, bundne marked udviste et moderat fald (-12 %). Den subsidierede import er steget både i absolutte og relative tal. Som det fremgår af tabel 1, steg forbruget på EU-markedet med 38 % i den betragtede periode, og det står klart, at det hovedsagelig var importen fra Kina, der udnyttede denne vækst.

(691) Priserne på den subsidierede import faldt markant i den betragtede periode, f.eks. med 62 % ifølge tabel 3a. EU-erhvervsgrenens sammenlignelige salgspriser på EU-markedet til ikke forretningsmæssigt forbundne parter (det frie marked) faldt samlet set med 12 % i perioden på grundlag af analysen i tabel 7a og med 41 % på grundlag af den mere detaljerede analyse i tabel 7b. Prisniveauet afhænger i høj grad af kompleksiteten af de solgte varetyper, og en sammenligning af indenlandsk fremstillede og importerede varer fra det pågældende land pr. varetype (baseret på de stikprøveudtagne virksomheder) er det mest nøjagtige redskab til at undersøge prisudviklingen. I undersøgelsesperioden viser dette vejede gennemsnitlige underbudsmargener for de to stikprøveudtagne eksporterende producenter på over 30 %.

(692) Denne aggressive politik havde siden starten af den betragtede periode medført en udhuling af EU-erhvervsgrenens markedsandel, og i UP var de kinesiske varer fortsat tilgængelige på markedet til ekstremt lave priser (et godt stykke under EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger). Dette foregik bl.a. via de mekanismer, der er beskrevet ovenfor i afsnittet om udbud (betragtning 670-673), og forårsagede pristryk, salgstilbagegang, faldende markedsandel og økonomisk skade både i form af trykket rentabilitet og faldende investeringer, hvilket har bragt EU-erhvervsgrenens eksistens i fare.

(693) Som beskrevet i betragtning 665 var der også bevis for, at visse af EU-erhvervsgrenens planlagte investerings- og udvidelsesprojekter var blevet annulleret eller suspenderet på grund af stigningen i den kinesiske import til aggressive priser og EU-erhvervsgrenens deraf følgende tab af markedsandel.

5.2. **Virkningerne af andre faktorer**

5.2.1. *Import fra tredjelande*

(694) Importen fra andre tredjelande udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Import fra tredjelande

Land		2017	2018	2019	UP
Korea	Mængde (kabelkm)	20 450	51 339	44 405	45 908
	Indeks	*100*	*251*	*217*	*224*
	Markedsandel (%)	1,6	3,3	2,7	2,6
	Gennemsnitspris (EUR/kabelkm)	796	873	1 627	1 073
	Indeks	*100*	*110*	*204*	*135*
Tyrkiet	Mængde (kabelkm)	26 732	32 932	22 922	37 008
	Indeks	*100*	*123*	*86*	*138*
	Markedsandel (%)	2,1	2,1	1,4	2,1
	Gennemsnitspris (EUR/kabelkm)	428	501	776	594
	Indeks	*100*	*117*	*181*	*139*

Norge	Mængde (kabelkm)	12 143	11 622	22 728	26 471
	Indeks	*100*	*96*	*187*	*218*
	Markedsandel (%)	1,0	0,8	1,4	1,5
	Gennemsnitspris (EUR/kabelkm)	330	271	279	261
	Indeks	*100*	*82*	*85*	*79*
Andre tredjelande	Mængde (kabelkm)	126 307	114 520	77 787	107 334
	Indeks	*100*	*91*	*62*	*85*
	Markedsandel (%)	9,9	7,4	4,7	6,1
	Gennemsnitspris (EUR/kabelkm)	1 631	1 728	2 447	1 218
	Indeks	*100*	*106*	*150*	*75*
I alt for alle tredjelande undtagen det pågældende land	Mængde (kabelkm)	185 633	210 414	167 842	216 721
	Indeks	*100*	*113*	*90*	*117*
	Markedsandel (%)	14,5	13,7	10,1	12,3
	Gennemsnitspris (EUR/kabelkm)	1 280	1 247	1 708	964
	Indeks	*100*	*97*	*133*	*75*

Kilde: Data fra EU's toldmyndigheder, Comext (Eurostat).

(695) Importen fra Korea steg i den betragtede periode fra ca. 20 000 kabelkm i 2017 til ca. 45 000 kabelkm i undersøgelsesperioden. Markedsandelen for denne import steg fra 1,6 % i 2017 til 2,6 % i undersøgelsesperioden. Gennemsnitspriserne på importen fra Korea synes at være betydeligt højere end både EU-erhvervsgrenens og de eksporterende producenters priser. I betragtning af de høje priser og de begrænsede mængder synes importen fra Korea derfor ikke at spille en rolle i den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

(696) Importen fra Tyrkiet synes at være blevet solgt til lave priser, selv om de er højere end priserne på importen fra Kina i perioden 2018-UP og gradvist stigende. De tyrkiske eksportørers markedsandel var stort set stabil i den betragtede periode og var på lige over 2 %. Disse tendenser er baseret på statistikker, der omfatter mange varetyper, og Kommissionen kan derfor på grund af de generelt begrænsede mængder ikke præcist anslå virkningerne af denne import på EU-erhvervsgrenens situation. Selv om det ikke kan udelukkes, at importen fra Tyrkiet kan have bidraget til den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen, konkluderede Kommissionen i betragtning af den relative mængde i forhold til importen af den pågældende vare og den stabile markedsandel i hele perioden, at selv om denne import havde en begrænset indvirkning på erhvervsgrenens situation, svækkede den ikke årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Kina og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

(697) Endelig steg importen fra Norge også i den betragtede periode. De norske priser, som allerede var lave i 2017, fortsatte med at falde i den betragtede periode (-21 % i perioden 2017-UP) til et prisniveau, der lå et godt stykke under både EU-erhvervsgrenens og de kinesiske eksportørers priser. De norske eksportørers markedsandel steg i samme periode fra 1 % til 1,5 %. Disse tendenser er baseret på statistikker, der omfatter mange varetyper, og Kommissionen kan derfor på grund af de generelt begrænsede mængder ikke præcist anslå virkningerne af denne import på EU-erhvervsgrenens situation. Selv om det ikke kan udelukkes, at importen fra Norge kan have bidraget

til EU-erhvervsgrenens skade, konkluderede Kommissionen i betragtning af den relative mængde i forhold til importen af den pågældende vare, at selv om denne import havde en begrænset indvirkning på erhvervsgrenens situation, svækkede den ikke årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Kina og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

(698) Importen fra andre tredjelande faldt en smule i den betragtede periode i absolutte tal, men tabte en betydelig markedsandel i processen. Gennemsnitspriserne var høje, og der er derfor ingen tegn på, at de forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

(699) CCCME hævdede desuden, at der overhovedet ikke var nogen sammenhæng mellem importen fra Kina og udviklingen i EU-erhvervsgrenen. CCCME hævdede navnlig, at EU-erhvervsgrenen øgede sin rentabilitet samtidig med den kraftigste stigning i importmængden fra Kina mellem 2017 og 2018. CCCME hævdede også, at EU-producenterne i perioden 2018-2019, hvor importen fra Kina steg, og priserne faldt, øgede deres salgspriser uden at miste markedsandele.

(700) I den forbindelse mindede Kommissionen om, at langt størstedelen af markedet er baseret på langfristede forsyningskontrakter som forklaret i betragtning 668-678. Desuden lå EU-erhvervsgrenens rentabilitet under målfortjenesten i hele den betragtede periode, hvilket viser, at EU-erhvervsgrenen allerede blev forvoldt skade i 2018 og 2019, hvor dumpingimporten fra Kina, som anført af CCCME, steg kraftigt. Kommissionen fandt derfor, at CCCME's argumenter ovenfor ikke tyder på, at der ikke er nogen årsagssammenhæng mellem dumping og skade. De bekræfter faktisk kun, at der var en vis tidsmæssig forskydelse mellem stigningen i importen af den pågældende vare fra Kina og den negative udvikling i nogle af skadesindikatorerne.

(701) På baggrund af ovenstående kunne importen fra andre lande end Kina ikke have forårsaget den konstaterede forværring af EU-erhvervsgrenens resultater og svækker under ingen omstændigheder årsagssammenhængen mellem sidstnævnte og indtrængningen af importen fra Kina.

5.2.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(702) EU-erhvervsgrenens eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

EU-producenternes eksportresultater

	2017	2018	2019	UP
Eksportmængde (kabelkm)	85 676	99 295	95 397	108 672
Indeks	*100*	*116*	*111*	*127*
Gennemsnitspris (EUR/kabelkm)	1 329	1 111	1 282	949
Indeks	*100*	*84*	*96*	*71*

Kilde: EU-erhvervsgrenen.

(703) EU-erhvervsgrenens eksport steg med 27 % i den betragtede periode fra ca. 85 000 kabelkm i 2017 til ca. 108 000 kabelkm i undersøgelsesperioden.

(704) Gennemsnitsprisen for eksporten fra de stikprøveudtagne EU-producenter faldt med 29 % i den betragtede periode, fra 1 329 EUR/kabelkm i 2017 til 949 EUR/kabelkm i undersøgelsesperioden. Prisniveauet var højere end i Unionen.

(705) På baggrund af stigende eksport og relativt høje priser er det klart, at denne eksport ikke ville have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade.

5.2.3. *Salgsmængde på det bundne marked*

(706) Som det fremgår af tabel 4, faldt EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse med 12 % i den betragtede periode.

(707) I betragtning af markedets begrænsede størrelse (anslået til mindre end 5 % af EU-produktionen i UP), fandt Kommissionen, at det lille fald i den bundne anvendelse ikke forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

5.2.4. *Råmaterialepriser*

(708) Det vigtigste råmateriale, der anvendes af EU-erhvervsgrenen, er optiske fibre, der enten produceres i Unionen eller importeres. Flere importører har fremført, at de stikprøveudtagne EU-producenter køber optiske fibre fra deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder uden for Unionen til interne afregningspriser, som ikke svarer til markedsprisen på dette råmateriale. Importørerne havde faktisk mistanke om, at denne interne afregningspris var for høj og derfor resulterede i en lavere fortjenstmargen for de stikprøveudtagne EU-producenter.

(709) Connect Com gav navnlig udtryk for betænkeligheder med hensyn til interne afregningspriser for koncerninterne transaktioner, der finder sted inden for Prysmian-gruppen og Corning-gruppen.

(710) For at undersøge denne påstand anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger fra de stikprøveudtagne EU-producenter om deres indkøb af optiske fibre, der blev anvendt til fremstilling af optiske fiberkabler i UP. Kommissionen anmodede også om oplysninger om optiske fibre fremstillet af virksomheder, der var forretningsmæssigt forbundet med de stikprøveudtagne EU-producenter, og om salget af disse fibre (mængde og kvantitet) til både forretningsmæssigt forbundne kunder og ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i og uden for Unionen. Ved at sammenligne salget af de samme fiberprodukttyper til forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne parter kunne Kommissionen fastslå, at priserne var i samme størrelsesorden, og at salget af fibre til forretningsmæssigt forbundne virksomheder derfor foregik på armslængdevilkår. Data om denne aktivitet er virksomhedsspecifikke og kan derfor ikke videregives.

(711) Kommissionen konkluderede derfor, at den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, ikke skyldtes virkningen af interne afregningspriser på fortjenesten hos de stikprøveudtagne EU-producenter.

5.2.5. *Virkningerne af covid-19-pandemien*

(712) CCCME hævdede i sit indledende indlæg, der er nævnt i betragtning 5, at der er en klar sammenhæng mellem nedgangen i salget for EU-erhvervsgrenen (og den globale industri) for optiske fiberkabler og begyndelsen af pandemien, og at denne situation ikke bør udnyttes til at indføre uberettigede handelsbeskyttelsesforanstaltninger. Connect Com hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at det ikke var klart, hvilken del af dataene fra UP der vedrørte 2019, og hvilken del der vedrørte 2020, og at den forventede virkning af covid-19-pandemien derfor ikke kunne vurderes, og anmodede om en opsplitning af dataene fra UP. Med hensyn til denne påstand bemærker Kommissionen, at den anmodede om alle data vedrørende UP fra parterne opdelt på kvartaler for at kunne vurdere eventuelle virkninger af covid-19-pandemien for UP. Undersøgelsen viste, at covid-19-pandemien kun havde en meget begrænset og midlertidig indvirkning på erhvervsgrenen (som beskrevet i betragtning 599 og 729) og ikke forhindrede den betydelige stigning i forbruget i Unionen i den betragtede periode.

5.3. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(713) Kommissionen skelnede mellem og adskilte virkningerne af alle kendte faktorer på EU-erhvervsgrenens situation fra den skadevoldende virkning af den subsidierede import. Ingen af de andre faktorer forklarede EU-erhvervsgrenens negative udvikling med hensyn til tab af markedsandele, pristryk og lav rentabilitet, faldende investeringer og investeringsafkast.

(714) Den negative indvirkning på rentabiliteten som følge af den subsidierede import og det fortsatte pristryk gjorde det ikke muligt for EU-erhvervsgrenen at foretage de nødvendige investeringer for erhvervsgrenens overlevelse på lang sigt. Dette understøttes af den faldende tendens som beskrevet i betragtning 657 og annulleringen af de planlagte investeringer, der er omhandlet i betragtning 665.

(715) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen på dette tidspunkt, at den subsidierede import fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. De andre kendte faktorer kunne ikke svække årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den væsentlige skade, hverken individuelt eller kollektivt.

6. **UNIONENS INTERESSER**

(716) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 31 undersøgte Kommissionen, om den klart kunne konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde til trods for konstateringen af skadevoldende subsidiering. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes, brugernes og andre relevante økonomiske aktørers interesser.

(717) Der blev fremsat flere bemærkninger vedrørende Unionens interesser. GOC påstod navnlig, at importen fra Kina effektivt fremmer udviklingen af teknologi inden for industrien og fremmer konkurrencen på EU-markedet. Ifølge GOC vil EU-erhvervsgrenen for optiske fiberkabler, hvis den er overbeskyttet, blot tabe terræn i forhold til tredjelandene, og Unionen har derfor ingen interesse i at fortsætte en undersøgelse i sektoren, som kan skade det bilaterale samarbejde mellem Kina og Unionen på det digitale område.

(718) Connect Com hævdede også, at indførelsen af foranstaltninger vil være til skade for industrien, fordi importører af kinesiske varer ikke længere vil kunne afgive attraktive bud i forbindelse med udbudsprocedurer. Som følge heraf vil prisniveauet i udbudsprocedurer stige med et negativt resultat for de offentlige budgetter.

(719) CCCME bemærkede, at EU's digitaliseringsdagsorden og omstillingen til 5G bedst tjenes ved ikke yderligere at begrænse forsyningen af optiske fiberkabler af høj kvalitet fra Kina.

(720) Cable 77 understregede i stedet, at indførelsen af told på optiske fiberkabler også ville påvirke andre industrier, og hvis der blev indført told på kabler, burde der også indføres told på fibre, fordi EU-producenterne også anvender fibre produceret uden for Unionen.

(721) Som beskrevet i de følgende betragtninger fandt Kommissionen imidlertid ingen tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af optiske fiberkabler med oprindelse i Kina.

6.1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(722) Der er 29 virksomheder, der producerer optiske fiberkabler i Unionen, og som har ca. 4 700 ansatte (FTÆ). Producenterne er spredt ud over hele Unionen.

(723) Indførelsen af foranstaltninger vil gøre det muligt for EU-erhvervsgrenen at fastholde en konkurrenceposition på markedet, genvinde tabte markedsandele og samtidig forbedre rentabiliteten i retning af et bæredygtigt niveau.

(724) Indføres der ikke foranstaltninger, må dette forventes at få en væsentlig negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen i form af yderligere pristryk og mindre salg og produktion med en yderligere finansiel forværring for så vidt angår rentabilitet og investeringer, som vil være en trussel mod erhvervsgrenens fremtid.

6.2. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser**

(725) Der var relativt begrænset samarbejdsvilje hos importsektoren. Fem ikke forretningsmæssigt forbundne importører indsendte et stikprøveskema inden for fristen. Ud af disse fem importører indsendte fire en spørgeskemabesvarelse. En ny importør gav sig til kende efter indledningen af antisubsidieundersøgelsen vedrørende optiske fiberkabler fra Kina og anmodede om også at samarbejde i forbindelse med den nuværende undersøgelse. Kommissionen indrømmede denne importør status som interesseret part i forbindelse med denne undersøgelse fra den dato, hvor virksomheden gav sig til kende, og til at tage de oplysninger, der er fremlagt i forbindelse med denne undersøgelse, i betragtning, uden at dette berører de proceduremæssige skridt, der allerede er afsluttet.

(726) De fem samarbejdsvillige importører tegner sig for ca. 12 % af importen fra Kina. To importører indsendte fuldstændige oplysninger i deres spørgeskemabesvarelse, mens tre andre ikke var i stand til at fremlægge nøjagtige oplysninger om fortjenesten for den undersøgte vare i UP. Alle samarbejdsvillige importører modsatte sig foranstaltningerne.

(727) De samarbejdsvillige importører er beliggende i fire forskellige medlemsstater, og deres aktiviteter er hovedsagelig fokuseret der. De importerer 70-90 % af deres optiske fiberkabler fra Kina, og de køber den resterende del hos EU-producenter og producenter i andre tredjelande. De understregede betydningen af at have forskellige forsyningskilder. Importen af optiske fiberkabler fra tredjelande er ikke pålagt told i Unionen.

(728) En vigtig del af de samarbejdsvillige importørers aktiviteter er at byde på mindre projekter. Ud over disse bud tilbyder de også andre produkter (f.eks. kabelkanaler, forbindelsesdele og kabinetter) og komplekse tjenester til kunder (f.eks. design og installation af netværk). I gennemsnit tegner den pågældende vare sig for ca. en tredjedel af deres samlede omsætning.

(729) Ingen af importørerne hævdede, at covid-19-pandemien ville have haft en væsentlig indvirkning på deres forretningsaktiviteter. En importør anførte, at der var en vis afmatning i marts 2020 som følge af nedlukningen, men understregede, at betydningen af fiber til hjem-projekter (»FTTH«) blev forstærket af denne krise.

(730) Importørerne mener, at deres konkurrencemæssige fordel i forhold til EU-producenterne ligger i deres effektive salgsstruktur og logistik. De afkorter deres leveringstider ved at have et stort lager og sigter mod at reagere hurtigt og fleksibelt på deres kunders behov.

(731) Importørerne hævdede, at de ikke kan købe alle deres optiske fiberkabler fra EU-erhvervsgrenen, fordi erhvervsgrenen ikke er i stand til at levere de ønskede mængder inden for de fastsatte frister. De gjorde gældende, at der var mangel på optiske fiberkabler og det vigtigste råmateriale hertil, optisk fiber, på markedet i 2017-18, hvor EU-erhvervsgrenen ikke kunne dække deres efterspørgsel, og de måtte derfor finde andre leverandører. Nogle importører understregede, at efterspørgslen efter optiske fiberkabler med udrulningen af fiberoptiske net og 5G-net har været stigende og forventes at stige yderligere. De fremførte, at denne øgede efterspørgsel sammen med potentielle handelsbeskyttelsesforanstaltninger kunne føre til en ny mangel på markedet og forsinkelser i udvidelsen af fiberoptiske net og 5G-net.

(732) EU-erhvervsgrenen tilbageviste påstanden om forsyningsproblemer og anførte, at EU-erhvervsgrenen har rigelig uudnyttet kapacitet. Undersøgelsen viste faktisk, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse var på 59 % i UP, og at produktionskapaciteten for optiske fiberkabler er på over 2 mio. kabelkm, hvilket er et godt stykke over det anslåede EU-forbrug af optiske fiberkabler i de kommende år. EU-erhvervsgrenen fremlagde dokumentation for, at EU-producenterne har kapacitet til at fremstille flere optiske fiberkabler, hvis det er nødvendigt. Desuden findes der alternative forsyningskilder i tredjelande.

(733) Importørerne har også hævdet, at de har langfristede forsyningskontrakter med deres kunder, hvor der aftales faste priser for en samlet periode på 2-4 år, og der er ingen prisjusteringsklausul i forbindelse med uforudsete stigninger i deres købspriser. Det vil derfor ikke være muligt at vælte de øgede omkostninger over på deres kunder. Desuden har importørerne gjort gældende, at de ikke er i stand til at byde i udbud, som anført i forbindelse med denne undersøgelse, da de ikke ved, hvilken pris de kommer til at betale for optiske fiberkabler, hvis der indføres foranstaltninger.

(734) Importørerne fremførte også, at det ikke ville være muligt at flytte forsyningskilden til andre tredjelande i forbindelse med de nuværende kontrakter, da kablerne har gennemgået komplekse godkendelsesprocesser, og at der derfor vil være risiko for alvorlige forsinkelser og betydelige vanskeligheder i blæseprocessen, der skal tilpasses kablets stivhed, som varierer fra leverandør til leverandør, selv for varer med samme tekniske specifikation.

(735) Desuden har nogle importører også hævdet, at kinesiske kabler er af højere kvalitet end de kabler, der produceres af EU-erhvervsgrenen. Selv om de tekniske specifikationer er de samme, hævder de, at kinesiske optiske fiberkabler fremstilles på nyere produktionslinjer, og at færdigbehandlingen, oprulningen og de tekniske egenskaber er af højere standard. Disse importører hævder også, at kvalitetsforskellen ikke kun vedrører varen, men at de kinesiske producenter opfylder deres kunders individuelle behov på en mere fleksibel og rettidig måde, og de leverer bedre

eftersalgsservice. En importør hævder også, at prisforskellen mellem optiske fiberkabler i Unionen og kinesiske optiske fiberkabler er mindre end anført i klagen. Denne importør hævder også, at EU-producenterne leverer andre varer (kabelkanaler, håndhuller, lukkeanordninger), og mener, at foranstaltninger vil gøre det muligt for EU-producenterne at kombinere disse andre varer med optiske fiberkabler og sælge dem som en del af et projekt. Importøren mener også, at foranstaltninger vil afholde EU-producenterne fra at innovere, da de vil beskytte dem mod konkurrence. Efter dennes opfattelse vil det føre til en langsommere udrulning af nettene.

(736) Connect Com hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at det foreslåede toldniveau langt oversteg deres fortjenstmargener. Denne situation ville medføre betydelige tab, da de ikke ville være i stand til at vælte tolden over på deres kunder, med hvem de allerede har langtidskontrakter med faste priser. Connect Com hævdede desuden, at virksomhedens fortjenstmargen for offentlige kontrakter normalt var betydeligt lavere end 20 %, og at antisubsidieforanstaltningerne kombineret med antidumpingtolden ikke ville gøre det muligt at opfylde deres nuværende kontrakter. Derfor kan tolden i sidste ende føre til virksomhedens konkurs. De fastholdt også, at EU-producenterne ikke var i stand til eller villige til at levere optiske fiberkabler, der modsvarer deres behov, til tiden, og at der ville opstå mangel på optiske fiberkabler og en betydelig forsinkelse i leveringstiderne og i udrulningen af netværk, hvis der blev indført foranstaltninger. Connect Com hævdede også, at det ikke var korrekt at give EU-producenterne en stigning i deres fortjenstmargen fra 8 % til 12 % og samtidig reducere importørernes fortjenstmargen til nul eller endog til tab.

(737) Kommissionen har konstateret, at de samarbejdsvillige importører ganske vist har stabile forretningsforbindelser med deres leverandører af optiske fiberkabler i Kina, men at de ikke har langtidskontrakter med disse leverandører, som fastsætter mængder eller købspriser. Importørerne afgiver faktisk regelmæssige ordrer på større mængder optiske fiberkabler, og de modtager et pristilbud for hver ordre fra de kinesiske producenter. Selv om importørerne hævder, at det vil være dyrt og tidskrævende at skifte leverandør, køber de alle fra andre kilder (dvs. i Unionen, USA, Indien, Kasakhstan, Belarus og Ukraine), og det var lykkedes dem at finde nye leverandører under den påståede mangel i 2017-18. Dette tyder på, at importørerne ganske rigtigt vil skulle betale en højere pris for de ordrer, der allerede er afgivet, men endnu ikke er modtaget inden indførelsen af foranstaltninger, men det vil ikke være uforholdsmæssigt vanskeligt for dem at skifte til nye leverandører på relativt kort tid.

(738) Selv om udligningsforanstaltningerne sandsynligvis vil få en vis negativ indvirkning på importørerne og kan reducere deres rentabilitet, vil importørerne være i stand til at absorbere og/eller vælte en del af omkostningsstigningen som følge af tolden over på deres kunder i betragtning af deres betydelige fortjenstmargener på over 20 %. De har mulighed for at finde alternative forsyningskilder, bl.a. fra andre tredjelande og EU-erhvervsgrenen. Kombinationen af andre forsyningskilder for den pågældende vare og muligheden for at absorbere og/eller i det mindste delvist overvælte virkningerne af tolden på deres kunder ville derfor betyde, at de ikke forretningsmæssigt forbundne importører ikke er uforholdsmæssigt hårdt ramt af indførelsen af foranstaltningerne.

(739) CCCME fremførte i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at indførelsen af udligningsforanstaltninger ville være til skade for EU's digitaliseringsdagsorden og konnektivitetsmål, da foranstaltningerne vil resultere i en kritisk mangel på denne vigtige vare til 5G-net og føre til en prisstigning, dog uden at fremlægge dokumentation herfor.

(740) Påstandene om kvalitetsforskelle, forsyningsknaphed, EU-erhvervsgrenens manglende evne eller manglende vilje til at forsyne markedet, prisforskelle, importørernes rentabilitet, risikoen for monopol eller oligopol, incitamenter til innovation og udrulningstider for telekommunikationsnet var ubegrundede og kunne derfor ikke accepteres.

(741) Under alle omstændigheder har undersøgelsen vist, at et af de vigtigste aspekter af skaden i denne sag netop er det forhold, at EU-erhvervsgrenen på grund af den kinesiske dumpingimport ikke kunne opnå den fortjeneste, der ville sætte den i stand til fortsat at investere i bl.a. yderligere kapacitet til at imødekomme den stigende efterspørgsel på det ekspanderende EU-marked. Foranstaltningernes forventede virkning er netop at genskabe lige konkurrencevilkår og give mulighed for, at denne form for fortjeneste, investeringer og kapacitetsudvidelser kan finde sted.

(742) Connect Com hævdede i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger, at råmaterialeomkostningerne steg betydeligt i alle sektorer, og at produktionen af bredbåndskabler også var påvirket. Connect Com gav i den forbindelse eksempler på en prisstigning hos en ikkenavngiven kinesisk leverandør fra andet kvartal af 2020 til andet kvartal af 2021. Connect Com fremførte i den forbindelse, at der var et presserende behov for at udvide bredbåndsnet i Europa, men at efterspørgslen ikke kunne opfyldes af EU-producenterne på kort sigt til konkurrencedygtige og acceptable priser, og at tolden derfor ikke burde indføres eller i det mindste burde suspenderes.

(743) Hverken repræsentativiteten eller virkningen af denne prisstigning for brugere og importører blev dokumenteret. Påstanden blev derfor afvist.

6.3. **Brugernes og distributørernes interesser**

(744) Den undersøgte vare indkøbes af flere industrier, hovedsagelig store teleoperatører, offentlige organer (såsom kommuner), der er ansvarlige for at udvide bredbåndsnettet, installatører og operatører samt distributører.

(745) Et beskedent antal brugere samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen: to store teleoperatører (Deutsche Telekom i Tyskland og Proximus i Belgien), fem netinstallatører og -operatører, en distributør og en mindre bruger. Tilsammen tegner de samarbejdsvillige brugere sig for under 12 % af den samlede import af optiske fiberkabler fra Kina og for under 9 % af det samlede forbrug af optiske fiberkabler i Unionen i UP.

(746) Mange af brugernes spørgeskemabesvarelser var meget mangelfulde og indeholdt ingen argumenter eller oplysninger om Unionens interesser. Ingen af de offentlige organer, der indkøber optiske fiberkabler, samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(747) BYCN Axione og en anden bruger, der primært køber optiske fiberkabler fra EU-producenter, gav ikke udtryk for modstand mod foranstaltninger. Deutsche Telekom og den spanske distributør Comercial Electro Industrial S.A. (»Comel«) ville modsætte sig indførelsen af foranstaltninger.

(748) Deutsche Telekom forventer en stigning i efterspørgslen efter optiske fiberkabler på grund af den massive udrulning af 5G og fastholder, at optiske fiberkabler udgør et verdensomspændende marked med standardiseret teknologi, global udrulning og globale leverandører. Virksomheden hævder, at told på optiske fiberkabler fra Kina kan føre til betydelige problemer med at sikre Unionens kabelefterspørgsel og risikerer at hindre eller forsinke udrulningen af nettene og vil føre til en betydelig omkostningsstigning for kunder i Unionen. Den hævder også, at priserne er faldet på grund af den eksisterende overkapacitet, og at alle aktører har investeret i øget kapacitet i løbet af den påståede forsyningsknaphed for få år siden.

(749) Kommissionen konkluderede, at det var uundgåeligt, at udligningstold ville have omkostningsmæssige konsekvenser for brugere, der køber deres optiske fiberkabler fra Kina, men at dette skyldtes de kinesiske eksportørers urimelige eksportadfærd. Undersøgelsen viste desuden, at optiske fiberkabler kun tegner sig for en mindre del af de samlede omkostninger ved udrulning af digitale netprojekter —for 5G udgør de langt under 5 %. De samarbejdsvillige teleoperatørers indkøb af den pågældende vare udgør en marginal procentdel af virksomhedens omsætning, og virksomheden køber en betydelig del af sine optiske fiberkabler fra andre kilder. Med hensyn til den anden brugers påstand om, at det er vanskeligt at skifte leverandør, har andre importører, jf. betragtning 737, også købt fra forskellige kilder i tredjelande. På samme måde har brugerne også mulighed for at finde alternative forsyningskilder, herunder leverandører fra andre tredjelande. Da efterspørgslen efter optiske fiberkabler forventes at stige i de kommende år, vil brugere og distributører konkurrere på et større marked end tidligere. Dette giver dem mulighed for at beholde og udvikle deres virksomhed, selv om deres priser stiger som følge af udligningstolden.

(750) Det understreges endvidere, at Kinas overkapacitet ikke retfærdiggør illoyal handelspraksis, som forvolder EU-erhvervsgrenen skade og truer dens fremtid, samt forsyningsdiversiteten og dermed konkurrencen på EU-markedet.

(751) Kommissionen konkluderede derfor, at brugere og distributører ikke påvirkes uforholdsmæssigt meget af indførelsen af foranstaltningerne.

6.4. **Andre faktorer**

(752) Optiske fiberkabler er nødvendige for at opbygge hurtige bredbåndsnet og er derfor af stor betydning for borgere, virksomheder og offentlige enheder i hele Unionen, som er afhængige af disse net med henblik på hjemmearbejde, hjemmelæring, for at kunne drive en virksomhed eller levere tjenester. Investering gennem NextGenerationEU-programmet ([152]) er en af Den Europæiske Unions vigtigste prioriteter, som også sigter mod at etablere højteknologisk bredbåndsinfrastruktur, der når ud til alle hjørner af Unionen. Optiske fiberkabler er således afgørende for EU's digitale årti ([153]) og for EU's digitale suverænitet.

(753) I betragtning af betydningen af den pågældende vare ud fra ovennævnte offentlige målsætninger har Kommissionen nøje analyseret virkningen af potentielle foranstaltninger for udrulningen af bredbåndsnetprojekter.

(754) Flere parter fremførte, at forbrugerne og de offentlige budgetter i Unionen ville lide skade, hvis der indføres foranstaltninger, da prisen på optiske fiberkabler og dermed den samlede pris på netprojekter ville stige.

(755) Kommissionen har derfor analyseret omkostningerne ved optiske fiberkabler i forhold til de samlede omkostninger ved netprojekterne. Undersøgelsen har vist, at optiske fiberkabler kun tegner sig for en mindre del af de samlede omkostninger ved udrulning af digitale net. Faktisk er bygge- og anlægsarbejdet (dvs. udgravning af jorden for at placere kablerne) den vigtigste udgiftspost i disse projekter, der tegner sig for ca. 80 % af omkostningerne. De resterende 20 % udgøres af materialeomkostninger, som også omfatter andre produkter såsom kabelkanaler, kabinetter og forbindelsesdele. Kommissionen har konstateret, at optiske fiberkabler udgør en mindre del af de samlede omkostninger ved netprojekter, for 5G under 5 %, ifølge en af de store brugere. EU-producenterne og de samarbejdsvillige importører har også hævdet, at optiske fiberkabler tegner sig for ca. 5-10 % af de samlede omkostninger ved netprojekter.

(756) Det beskedne samarbejde mellem de store EU-netoperatører og offentlige organer, der er ansvarlige for de store netprojekter, tyder også på, at eventuelle foranstaltninger vedrørende optiske fiberkabler ikke vil have nogen væsentlig indvirkning på omkostningerne ved og tidsplanen for disse projekter.

6.5. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(757) Undersøgelsen viste, at der er tilstrækkelig kapacitet i Unionen og i andre tredjelande til at erstatte importen med oprindelse i Kina. Desuden vil indførelsen af udligningsforanstaltninger sætte EU-erhvervsgrenen i stand til at investere i sine produktionsanlæg i Unionen og i nye teknologier til gavn for brugerindustrien. Samtidig vil foranstaltningerne ikke forhindre import fra tredjelande (herunder Kina) i at konkurrere på fair vis på EU-markedet. Selv om efterspørgslen efter optiske fiberkabler stiger i de kommende år som forventet af markedsaktørerne, vil importører og brugere af den pågældende vare ikke blive udsat for nogen nævneværdig risiko for forsyningsknaphed, og udrulningen af optiske fiberbredbåndsnet til husholdninger og virksomheder vil således ikke blive forsinket.

(758) Selv om brugere, importører, endelige kunder og offentlige budgetter uden foranstaltninger kan drage fordel af billigere varer på kort sigt, vil den subsidierede import fra Kina uundgåeligt skubbe EU-producenterne ud af EU-markedet, hvilket vil medføre tab for brugerindustrien af værdifulde forsyningskilder og potentielt en stigning i importpriserne, hvis der ikke er konkurrence fra EU-producenterne. Endelig er EU-producenternes overlevelse afgørende for EU's digitale suverænitet.

(759) På baggrund af ovenstående fastslog Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af optiske fiberkabler med oprindelse i Folkerepublikken Kina i denne fase af undersøgelsen.

([152]) I sin tale om Unionens tilstand 2020 meddelte Kommissionens formand Ursula von der Leyen følgende: »Investeringsløftet via Next Generation EU er en enestående chance for at få udvidet nettet til hver eneste landsby. Derfor ønsker vi at rette vores investeringer mod sikre forbindelser og udvidelsen af 5G, 6G og fiber. Next Generation EU er også en enestående chance for at skabe en mere sammenhængende europæisk tilgang til konnektivitet og udbredelsen af digital infrastruktur.« https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/SPEECH_20_1655.

([153]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti, Bruxelles, den 9.3.2021, COM(2021) 118 final.

7. **ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

(760) På baggrund af konklusionerne vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15 indføres en endelig udligningstold.

7.1. **De endelige udligningsforanstaltningers niveau**

(761) I henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 1, tredje afsnit, må den endelige udligningstold ikke være højere end det fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb.

(762) I henhold til artikel 15, stk. 1, fjerde afsnit, fremgår det, at »hvis Kommissionen på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse, at tolden fastsættes i overensstemmelse med tredje afsnit, skal udligningstolden være lavere, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Unionen«.

(763) Kommissionen har ikke modtaget sådanne oplysninger, og niveauet for udligningsforanstaltningerne vil derfor blive fastsat under henvisning til artikel 15, stk. 1, tredje afsnit.

(764) På grundlag af ovenstående bør de endelige udligningstoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Virksomhed	Udligningstold
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	10,3 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	5,1 %
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med både antisubsidie- og antidumpingundersøgelsen, og som er opført i bilag I	7,8 %
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, men ikke i antisubsidieundersøgelsen, og som er opført i bilag II	10,3 %
Alle andre virksomheder	10,3 %

(765) Antisubsidieundersøgelsen blev gennemført sideløbende med en særskilt antidumpingundersøgelse vedrørende den samme pågældende vare med oprindelse i Kina, hvor Kommissionen indførte antidumpingforanstaltninger begrænset til dumpingmargenen. Kommissionen sikrede, at indførelsen af en kumuleret told, der afspejler subsidieringsniveauet og det fulde dumpingniveau, ikke ville føre til, at virkningerne af subsidieringen blev modregnet to gange (»dobbelttælling«) i overensstemmelse med grundforordningens artikel 24, stk. 1, og artikel 15, stk. 2.

(766) For Kinas vedkommende blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ([154]), med henvisning til ikke-fordrejede omkostninger og fortjeneste i et egnet eksternt repræsentativt land. Som følge heraf indførte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 2, og for at undgå dobbelttælling først den endelige udligningstold på niveauet for den konstaterede endelige subsidiering og pålagde derefter den resterende endelige antidumpingtold, som svarer

([154]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

til den relevante dumpingmargen, nedsat med beløbet for udligningstolden og op til den relevante skadestærskel, der blev fastsat i den særskilte antidumpingundersøgelse. Da Kommissionen reducerede den dumpingmargen, der blev fastsat, med det samlede subsidiebeløb, som var konstateret i Kina, var der ikke noget problem med dobbelttælling, jf. grundforordningens artikel 24, stk. 1.

(767) I betragtning af den udbredte samarbejdsvilje blandt de kinesiske eksporterende producenter fandt Kommissionen, at niveauet for den højeste told, der blev pålagt virksomhederne i stikprøven, ville være repræsentativt for »alle andre virksomheder«. Tolden for »alle andre virksomheder« vil finde anvendelse på de virksomheder, som ikke samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse.

(768) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, beregnedes det samlede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven, på grundlag af det samlede vejede gennemsnitlige udligningsberettigede subsidiebeløb, der er fastsat for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven, med undtagelse af ubetydelige beløb og det subsidiebeløb, der er fastsat for varer, der er omfattet af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1. Kommissionen så dog ikke bort fra de konklusioner, der var delvist baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, med henblik på at fastsætte disse beløb. Kommissionen mente ret beset, at de foreliggende oplysninger, som var blevet anvendt i disse sager, ikke i væsentlig grad påvirkede de oplysninger, der er nødvendige for at bestemme omfanget af subsidieringen på en retfærdig måde, således at de eksportører, der ikke var blevet anmodet om at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, ikke blev skadet ved denne tilgang.

(769) Ud fra ovenstående fastsættes den toldsats, som vil blive indført, som følger:

Virksomhed	Dumping-margen	Subsidie-sats	Skades-tærskel	Udlignings-told	Antidumping-told
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	44,0 %	10,3 %	61,3 %	10,3 %	33,7 %
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	19,7 %	5,1 %	42,0 %	5,1 %	14,6 %
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med både antisubsidie- og antidumpingundersøgelsen, og som er opført i bilag I	31,2 %	7,8 %	52,7 %	7,8 %	23,4 %
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, men ikke i antisubsidieundersøgelsen, og som er opført i bilag II	31,2 %	10,3 %	52,8 %	10,3 %	20,9 %
Alle andre virksomheder	44,0 %	10,3 %	61,3 %	10,3 %	33,7 %

(770) Den individuelle udligningstold for de virksomheder, der er nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. Den afspejler derfor den situation, der blev konstateret for den pågældende virksomhed under undersøgelsen. Toldsatsen finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) således udelukkende anvendelse på importen af varer, der har oprindelse i det pågældende land og er fremstillet af den nævnte virksomhed. Importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

(771) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle toldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

7.2. **Særlig overvågningsklausul**

(772) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle udligningstold. De virksomheder, der er omfattet af individuel udligningstold, skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være omfattet af den udligningstold, der gælder for »alle andre virksomheder«.

(773) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle udligningstoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 3, stk. 1, bør medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og bør i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

(774) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelse af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 23, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.

(775) For at sikre en korrekt håndhævelse af udligningstolden bør toldsatsen for alle andre virksomheder ikke blot anvendes på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke foretog eksport til Unionen i undersøgelsesperioden.

8. **FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER**

(776) Interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig udligningstold på importen af optiske fiberkabler med oprindelse i Kina. Interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til nøjagtigheden af de beregninger, der var blevet fremlagt specifikt til dem.

9. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(777) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([155]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(778) Som forklaret i betragtning 765 og 769 fratrak Kommissionen en del af subsidiebeløbet i dumpingmargenen for at undgå dobbelttælling. Hvis der skulle ske en eventuel ændring eller fjernelse af den endelige udligningstold, bør antidumpingtoldens størrelse således automatisk forhøjes i samme forhold for at afspejle det faktiske omfang af dobbelttælling som følge af denne ændring eller fjernelse. Denne ændring af antidumpingtolden bør finde sted fra denne forordnings ikrafttræden.

(779) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ([156]) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af singlemode optiske fiberkabler, bestående af en eller flere individuelt overtrukne fibre, med beskyttelseskappe, også samlet med elektriske ledere, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8544 70 00 (Taric-kode 8544 70 00 10) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

Følgende varer er udelukket:

i) kabler, hvori alle de optiske fibre er individuelt forsynet med operationelle forbindelsesdele i den ene eller begge ender, og

ii) kabler til undersøisk brug. Kabler til undersøisk brug er plastisolerede optiske fiberkabler indeholdende en kobber- eller aluminiumleder, hvori fibrene er indeholdt i (et) metalmodul(er).

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, der fremstilles af nedenstående virksomheder:

Virksomhed	Endelig udligningstold	Taric-tillægskode
FTT-gruppen: 1. FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd 2. Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd 3. Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	10,3 %	C696
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	5,1 %	C697
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med både antisubsidie- og antidumpingundersøgelsen, og som er opført i bilag I	7,8 %	

([155]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

([156]) Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/825 af 30. maj 2018 om ændring af forordning (EU) 2016/1036 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og forordning (EU) 2016/1037 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 143 af 7.6.2018, s. 1).

Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, men ikke i antisubsidieundersøgelsen, og som er opført i bilag II	10,3 %	
Alle andre virksomheder	10,3 %	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Folkerepublikken Kina. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. De relevante gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

5. Toldangivelsen skal angive længden i kilometer af den i artikel 1, stk. 1, beskrevne vare, forudsat at denne angivelse er forenelig med bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ([157]).

6. I de tilfælde, hvor udligningstolden er blevet fratrukket antidumpingtolden for visse eksporterende producenter, skal refusionsanmodninger i henhold til artikel 21 i forordning (EU) 2016/1037 også medføre en vurdering af den dumpingmargen, der var gældende for den pågældende eksporterende producent i perioden for undersøgelsen vedrørende refusion.

Artikel 2

I Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2011 ([158]) foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, der fremstilles af nedenstående virksomheder:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
FTT-gruppen: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd	33,7 %	C696
ZTT-gruppen: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd	14,6 %	C697
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med både antisubsidie- og antidumpingundersøgelsen, og som er opført i bilag I	23,4 %	
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, men ikke i antisubsidieundersøgelsen, og som er opført i bilag II	20,9 %	
Alle andre virksomheder	33,7 %	C699«

([157]) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1), bilag I »Kombineret nomenklatur«.

([158]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2011 af 17. november 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af optiske fiberkabler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 410 af 18.11.2021, s. 51)

2) Som ny artikel 1, stk. 7, indsættes:

»7. Hvis den endelige udligningstold, der er indført ved artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/72 (*), ændres eller ophæves, forhøjes de i stk. 2 eller i bilag I eller II anførte toldsatser i samme forhold begrænset til den faktiske dumpingmargen, der blev konstateret, eller den skadesmargen, der i givet fald konstateredes for hver virksomhed, og fra denne forordnings ikrafttræden.

_____

(*) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/72 af 18. januar 2022 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af optiske fiberkabler med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af optiske fiberkabler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 12 af 19.1.2022, s. 34).«

3) Som ny artikel 1, stk. 8, indsættes:

»8. I de tilfælde, hvor udligningstolden er blevet fratrukket antidumpingtolden for visse eksporterende producenter, skal refusionsanmodninger i henhold til artikel 21 i forordning (EU) 2016/1037 også medføre en vurdering af den dumpingmargen, der var gældende for den pågældende eksporterende producent i perioden for undersøgelsen vedrørende refusion.«

4) Bilag I erstattes af bilag I og bilag II til denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med både antisubsidieundersøgelsen og antidumpingundersøgelsen

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Dongjie Optical Technology (Suzhou) Co., Ltd	C700
Fasten Group: Jiangsu Fasten Optical Communication Technology Co., Ltd Jiangsu Fasten Optical Cable Co., Ltd	C701
Hangzhou Futong Communication Technology Co., Ltd	C702
Hangzhou Tuolima Network Technologies Co., Ltd	C703
Jiangsu Etern Co., Ltd	C704
Jiangsu Hengtong Group: Hengtong Optic-Electric Co., Ltd Guangdong Hengtong Optic-electronical Technology Co., Ltd Jiangsu Hengtong Smart Grids Co., Ltd Zhejiang Dongtong Optical Network and IOT Technology Co., Ltd	C705
Jiangsu Tongguang Optical Fiber Cable Co., Ltd	C706
LEONI Cable (China) Co., Ltd	C707
Nanjing Huamai Technology Co., Ltd	C708
Ningbo Geyida Cable Technology Co., Ltd	C709
SDG group: — Shenzhen SDG Information Co., Ltd — Shenzhen SDGI Optical Network Technologies co., Ltd	C725
Shanghai Qishen International Trade Co., Ltd	C712
Shenzhen Wanbao Optical Fiber Communication Co., Ltd	C713
Sichuan Huiyuan Optical Communications Co., Ltd	C714
Suzhou Furukawa Power Optic Cable Co., Ltd	C715
Suzhou Torres Optic-electric Technology Co., Ltd	C716
Twentsche (Nanjing) Fibre Optics Ltd	C717
XDK Communication Equipment (Huizhou) Ltd	C718
Yangtze Optical Fibre and Cable group: — Yangtze Optical Fibre and Cable Joint Stock Limited Company — Yangtze Optical Fibre and Cable (Shanghai) Company Ltd — Yangtze Zhongli Optical Fibre and Cable (Jiangsu) Co., Ltd — Sichuan Lefei Optoelectronic Technology Company Limited — Everpro Technology Company Limited	C719

BILAG II

Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, men ikke i antisubsidieundersøgelsen

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Anhui Tianji Information Technology Co., Ltd	C698
Prysmian Wuxi Cable Co., Ltd	C710